

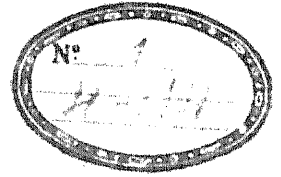
198

18-a-5-6

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

198

18-a-5-6

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙ-
ΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.

ARISTOTELIS ETHICORVM,
SIVE DE MORIBVS, AD NICO-
MACHVM LIBRI DECEM:

Opera doctissimi viri Petri Victorij emendati.

Additæ in fine præter Varias lectiones a Victorio adnotatas, aliæ quoque scripturæ diuersitates, e Basiliensi, Veneta, & aliis editionibus; emendationes etiam nonnullæ ex doctorum virorum obseruationibus. Ad hæc Index capitum; & rerum ac verborum notatu digniorum bina Inuentaria; alterum Græcum, alterum Latinum.

FRANCOVRTI
Apud heredes Andrea Wecheli,
M D LXXXIII.

ANDR. WECHELI HEREDES
LECTORI S.

IN hac Ethicorum editione, socii editionem e Parisiensi exemplari
expressam, cum duabus aliis editionibus contulimus, cum Veneta Io-
annis Baptistæ Camotij, & Basiliensi Michaelis Isingrinij, Lambini &
Zuingeri editionem, quia in plerisque cum nostra consentire deprehen-
debamus, in iis duntaxat locis consulimus qui aliquid difficultatis ha-
bere viderentur. In qua collatione quas rerum aut verborum diuersita-
tes inuenimus, seorsim post Varias lectiones a Victorio collectas, in fine
annotauimus, facta codicis cuiusque, e quo desumptæ essent, mentione.
Nec grauiores tantum notare visum est, sed etiam leuiores; ut acuta
ingenia ex utroque genere haberent quo partim ad lectionis veritatem
defendendam, partim ad falsitatem eueriendam uterentur. Præterea
que ab Antonio Mureto, Ioāne Hartungo, Gulielmo Cantero, & Theo-
doro eius fratre, aut aliis emendata vel explicata in Variarum lectionū
libris reperimus, ea quoque suis locis indicauimus. Capitum quoque
Indicem his subiunximus, & duo rerum ac verborum Inuentaria, Græ-
cum & Latinum: vsi in his omnibus opera Frid. Sylburgij, nostri & reip.
literariæ studiosissimi. Quod reliquum est, rogamus omnes Aristoteli-
cæ philosophiæ amatores, ut operam hanc nostram æqui & boni con-
sulant, ac si quid emendationum vel in hunc tomum vel in ceteros in-
promptu habeant, id nobis & reip. impertiri ne grauentur. nam paula-
tim reliquos etiam Aristotelicæ philosophiæ libros in publicum profer-
re statuimus, diligentia quanta fieri poterit maxima. Interea utro-
que hoc Ethicorum tomo utere ac fructu lector, nobisq; fauere ac labori-
bus nostris bene precari perge. nos vicissim te saluere ac valere iubemus
plurimum.

PETRVS VICTORIVS
CIVIBVS SVIS GRÆCARVM
ARTIVM STUDIO SIS, Sal.

VM excitati a me, mirifice Græcum
sermonem diligere cœperitis, in eo-
que perdiscendo omnem laborem
ac molestiam libèter feratis; tantum-
que iam profeceritis, cognitis orato-
ribus ac poetis, vt grauioribus rebus percipiendis, ea
lingua scriptis, idonei sitis: officium meum esse puta-
ui, vos ad eas literas deducere, quibus non linguam
tantum expolire, sed cor etiam pectusque excolere at-
que omni virtute cumulare possitis. Huic vero rei
perficiendæ, Aristotelis libros de Vita ac moribus e-
ruditissime atque elegantissime scriptos, aptos esse iu-
dicauī. Intelligens autem eos qui formis excusi sunt,
mendosissimos esse, quod ex domesticis olim studiis
animaduerteram, nolui vos vno tempore tot tantisque
molestiis conflicari; nec me etiam in interpretando a
declaratione sententiarum, argumentisque quibus il-
læ firmatae sunt, explicandis, abduci lectionis prauita-
te. Quare quæ potui nunc vulnera sanauī, curauique
vt plurimis maculis sublatis, multo nitidiores impri-

merentur. Non pauca enim verba ac totas sententias quę desiderabantur restitui: nonnulla etiam, quę cum scholia declarationesq; quondam fuissent, importune in seriem verborum auctoris irrepserant, e non sua fede exturbaui: magnum præterea numerum vocum, quę deprauatę erant, correxi & emendaui. Atque hæc omnia ex vetere illo meo labore, accurataque horum librorum lectione, hausi. Qui autem adhuc restāt obscuriores loci, (sunt enim nonnulli de quibus certi nihil in tanta breuitate temporis, magnisq; aliorum studiorum occupationibus, ob varias etiam antiquorū librorum, valdeque inter se discrepantes lectiones statuere licuit) eos cū illuc peruenerimus, mature postea considerabimus, singillatimq; & sententias ipsas exquirentes, & omnes auctoritates perpendentes, summa contentione ingenij purgare atque illustrare conabimur. Nulli enim labori parcere decreui, vt commodis vtilitatibusque vestris seruiam, & candori atque elegantia horum politissimorum librorum consulam: quos, quemadmodum reliqua omnia monumenta acutissimorum ingeniorum, inscitia superiorum temporum ac negligentia librariorum turpiter fœdarat. Valete, atque ita vos parate, vt non animo

tantum optima hæc præcepta combibatis, verum etiam vita factisq; quotidie exprimatis. XII K. Nouemb.

M D X L V I I.

I O A N N E S

I O A N N E S S T V R M I V S.

CIVILIS scientia origo est, de moribus tradita disciplina. Tum enim magnam felicitatis suę partem assecuta est respubl. cum singuli ciues, probi & boni viri existunt. Libri de his scripti, ἠθικὸί sunt nominati. Græci enim ἠθος, morem ingeniumq; hominis vocant: hominem etiam ἠθικόν, virum bonum, & bene moratum esse volunt. Cicero hanc partem philosophiæ, in libro de fato moralem appellauit, secutus Græci vocabuli notationem. Per necessarij sunt hi libri in scholis non solum ad agendum, in quo finis est huius doctrinæ: sed etiam ad cognoscendum, quod proprium est philosophorum. Agere enim bene, cum bonis omnibus est commune: doctrina vero propria sapientis est: etiamsi nemo sapiens sit, qui non bonus existat. Sed dux actionum prudentia est & doctrina: multiq; homines sæpenumero ignoratione boni & mali peccant. Itaq; quid agas, quid honestum turpeq; sit scire oportet. Amicorum literas inimicis recitare, si prudens quis faciat, scelus est: si imprudens, contra officium est, & in negligentia vel stultitiæ crimen incurret: si inuitus, necessitas esse dicitur aut casus: qui cum sapientē fallit, non laudari solet, sed aut excusari aut miserabilis videri. Quare quicquid contra officium est, id aut peccatum est, aut scelus, aut casus atq; fortuna. Animus ergo doctrina informandus est, qua & voluntas ad res bonas excitatur, & intelligentia nascitur, & prudentia comparatur: vt & velle res bonas, & intelligere veras, & contra malas falsasq; sese munire possit. Hæc præcipua est huius doctrinæ vtilitas: sed est etiam alia quaedam, quæ non est disciplina, ve-

rum orationis atq; rationis. Pulcherrime enim Arist. proposito sine hominis, qui est felicitas, reliqua inuestigat, quæ ad eum aliquid adferre videantur. Si enim quodcunq; felicem fortunatumq; facit, id bonum est: propositis bonorum generibus inuenta est hominis felicitas, quæ sine animi bonis esse non potest, & corporis atq; fortunæ bonis augetur. Atq; hæc ratio docendi, vetustissima omniumque præstantissima semper est habita. Cùm vero argumentatur, ita sententias conclusionum connectit, ut si orator in foro faceret, nimium domi elaborasse videretur. In occupando ita acie argumentorum instruit, ut quod apud aduersarios sæpe adhibendum est, id ipse in his libris secutus sit, & *κρυπτικόν*, insidiosum orationis genus; cuius præcepta lib. 8 Topi-
corum tradidit. Verba etiam ita adhibita sunt, ut nativæ omnia propriaq; esse videantur; ut genus ipsum eloquendi, etiam oratori non sit negligendum. Nostro enim seculo multi, dum nimium ornati esse voluerunt, rem nullam proprijs nominibus nominant, & necessitatem natura meliorem esse putant.

IOANNES LUDOVICVS VIVES.

IN altera disciplinae via, quæ est de moribus, multa sunt etiam Aristoteli scripta pari iudicio & admirabili prudentia. Mores componendi, vel publici sunt totius civitatis, vel privati: & in privatis alij sunt domestici, nempe familiae: alij proprii uniuscuiusq;. De publicis sunt octo libri Politices: de familia, liber Oeconomicus: de suis cuiusq;, Ethica, Magna moralia, & Moralia ad Eudemum. Et quæ admodum in libris physicis & dialecticis usus est multum exemplis mathematicis ex geometria atq; arithmetica: ita in his moralibus, sumit exempla ex poetis & historicis. Vtrumq; fecit magno consilio. nam in tractatione earum disci-

disciplinarum, quæ & definitis & perpetuis continentur formulis, cuiusmodi sunt quæ de dialecticis aut physicis præcipiunt, commodissimum est exempla ex ijs rebus desumere quæ certa sunt, fixa, & immutabilia: in qua nota præcipuum gradum obtinent quæ mathematica nominantur. In rebus autem morum, quæ tota versantur in hominum vita, congruentissimum est & exempla adhibere sumpta de vita, qualia suggerit historia quam plurima: tum eorum uti sententijs qui vitam acutissime inspexerunt, annotauerunt, expresserunt; cuiusmodi sunt poetæ atq; oratores. Facti sunt plerisque in locis Aristotelis morales libri obscuro, & ad intelligendum perdifficiles, ex allusione & tanquam indicatione celerrima tot historiarum, dictorumq; poetarum atq; oratorum veterum; adde etiam proverborum & sententiarum vulgarium. Sed hoc non est philosopho imputandum tanquam consulto tenebras offuderit suis libris. quid enim ille voluit dici apertius, quam quæ ad uniuersorum utilitatem præciperet de moribus? Imputandum est iniuriæ temporis, quod nobis magnam partem illorum scriptorum ademit, unde Aristoteles illa sumpserrat: ijs autem quos reliquit, magnas inuexit per segnitiam nostram tenebras. Nam illa omnia quæ ab Aristotele notantur, quasiq; indicantur digito, notissima erant studiosis hominibus illo seculo, maximeque ex parte etiam in vulgus cognita & trita. Studium autem mathematices in Platonis schola adeo erat cultum atque usitatum, nihil ut de mathematicis dici posset illis incognitum. itaque exempla illinc, similitudines, comparationes, ad dissertationem ac disputationem omnem, tanquam ex rebus notissimis & familiarissimis petebantur.

Κριτήριον τῆς ἀληθείας, ἥτις μὲν καὶ φαν-
τασίαν ἐν ἑαυτῶν μάταιον, πλὴν ἀπόδειξιν ἀπι-
φάνει. ἥτις δὲ ἠδικῶν ἥτις πάλιν ὁ πῶς οἴ-
κων ὁ πῶς νόμοις, τὸν νομῶν. τέλος δὲ ἐν ἐξέθε-
το, χρῆσιν ἀρετῆς, ἐν βίῳ τελείῳ. ἔφη δὲ πλὴν
εὐδαιμονίου συμπλήρωμα ὅτι πέραν ἀγαθῶν
ἔστι. ἥτις πῶς ψυχῶν, ἀδὴ ὁ πῶς πατὴρ δυνά-
μει καὶ ἐν ὅτι δευτέρῳ δὲ, ἥτις πῶς σῶμα, ὑγεί-
ας, καὶ ἰσχύος, ὁ καλῆς, ὁ ἥτις πῶς πλησίον
ἥτις δὲ ὅτι πῶς, πλὴν πῶς καὶ εὐχρησίας καὶ δόξης, ὁ
ἥτις ὁμοίων. πλὴν πῶς ἀρετῶν, μὴ ἔστι αὐτάρκη
πῶς εὐδαιμονίου. πῶς δὲ εἶδαι γὰρ πῶς πῶς
σῶμα καὶ ἥτις ὅτι πῶς ἀγαθῶν ὡς καταδειμω-
νήσαντες πῶς ὁ πῶς, καὶ ἐν πῶσι ἥτις, καὶ ἐν πῶσι ὁ
πῶς ὁμοίους. ἥ μὲν τοῖς κακίαις, αὐτάρκη πῶς
καταδειμωμένου, καὶ ἐν πῶσι μάλιστα παρῆ αὐτῆ πῶς
ὅτι πῶς ἀγαθῶν, ὁ πῶς πῶς σῶμα. πῶς πῶς ἀρετῶν
ἔφη μὴ ἀκαλοῦσθαι. ἐν δὲ ἑαυτῶν γὰρ, φρόνησιν ἔχει,
καὶ ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ὅτι, ἀκόλαστον καὶ ἀκρατῆ
ἔστι. ἔφη δὲ τὸν ὁ πῶς, μὴ ἔστι μὲν ἀπαθῆ, μετεο-
παθῆ δὲ. πλὴν πῶς φιλίαν ὡς ἐξ ὁμοιοῦς εὐνοί-
ας ἀπὸ φρον. ἑαυτῶν δὲ πλὴν μὲν, ἔστι συγγενι-
κῶν πλὴν δὲ, ἐρωτικῶν πλὴν δὲ, ξεινικῶν ἔστι δὲ
καὶ τὸν ἑρωτικῶν μὴ μόνον συνοισίας, ἀλλὰ καὶ
φιλοσοφίας, καὶ ἐρασιμαθῶν δὲ τὸν ὁ πῶς, καὶ
πλετιστέων, γαμήσιον πῶς μὴ καὶ βασιλεί-
συμβιῶναι. βίῳ πῶς πῶς ἐν πῶσι, διαφικαῶν,
πῶς βασιλικῶν, ἠδονικῶν, πῶς διαφικαῶν πῶς ἐκρι-
νεν. εὐχρηστῶν δὲ καὶ τὰ ἐκείνη καὶ μαθήματα
πῶς ἀρετῆς ἀλλήλων.

Veritatis vero iudicium earum quidem
quae secundum imaginationem sunt a-
ctionum sensum definiuit: moralium vero,
vbi de re publica ac domestica, vbi de legib.
agitur, mentem: finem autē vnum exposuit,
virtutis vsum in vita perfecta. Felicitatem ait
plenitudinem ex tribus maximē bonis con-
stantem, ijs nimirum quae in animo sunt, quae
& priora viribus appellat; ijs quae ad corpus
atrinēt, vt sunt bona valetudo, fortitudo, pul-
chritudo, ceteraq; his similia: atq; ijs quae ex-
trinsecus veniunt, diuitiis, nobilitate, & clari-
tudine, atq; in hunc modum ceteris, quibus
tertium locum assignauit. Virtutem ad bea-
tam vitam sibi minimē sufficere dixit: quippe
corporis bonis exterioribusq; indigere. Mi-
serum atq; infelicem fore sapiētem, siue do-
loribus afficiatur, siue inopia, & ceteris hu-
iusmodi incommotis prematur. Vitium au-
tem ad miseriam atq; infelicem vitam suffi-
cere, quantumlibet corporis affluat bonis.
Virtutes ait non se inuicem sequi. Fieri enim
posse vt prudens quispiam ac iustus, idemque
intemperans atq; incontinens sit. Sapiētem
quidem non omnino perturbationibus va-
care, verū perturbationi modicē dixit. Amici-
tiam aequitatem esse definiuit reciproca be-
neuolentia. Eius tres species esse tradidit:
esse quippe aliam cognationis, aliam ama-
toriam, tertiam hospitalem. Amorem non
modō congressionis, verū & philo...
& cum rege vnā victimum. Tibus autem
generibus vite constitutis, primo quod in
speculatione, sequenti quod in actu, & tertio
quod in voluptate consistit, speculandum; ge-

gnus semper praeiulit. Liberales disciplinas ad apprehensionem virtutis multum conuen-

ΑΡΙΣΤ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Α.

ΑΣΑ τέχνη ἐν πᾶσι μέθοδος, ὁμοίως δὲ Κεφ. Γ.

πῶς ἔστι τε καὶ πῶς ἀρετῆς, ἀγαθῶν πῶς
ἐφίεσθαι δοκεῖ δὲ καλῶς ἀπεφῆναντο πῶς
γαθῶν, ὅτι πῶς ἐφίεσθαι. ἄρα φερε δὲ πῶς
φαίνε) τῶν τελῶν τὰ μὴ γὰρ εἶσιν, ἐνέρ-
γῳ τὰ δὲ παρ' αὐτῶν, ἔργα πῶς. αἱ δὲ εἰσὶ
10 τέλη πῶς πῶς πῶς ἔστι, ἐν τῶσι βελτίω πῶς πῶς
γῶν τὰ ἔργα. πολλῶν δὲ πῶς ἔστι οὐσῶν, καὶ τεχνῶν, καὶ ὅτι
σημῶν, πολλὰ γίνεσθαι καὶ τὰ τέλη. ἰατρικῆς μὲν γὰρ ὑγίαι· ἰαυ-
πηρικῆς δὲ, πλοῖον στρατηγικῆς δὲ, νίκη· οἰκονομικῆς δὲ, πλεῖτος.
ὅσα δὲ εἰσὶ τῶν τοιαύτων ὑπὸ μίαν πῶς ἀρετῆν, κατὰ πῶς ὑπὸ
15 τῶν ἰσπακικῶν γαλινοποιικῆ, καὶ ὅσα δὲ πῶς ἰσπακῶν ὅτι ἄμειν
εἰσὶν αὐτῆ δὲ καὶ πῶς πολεμικῆ πῶς ἔστι ὑπὸ τῶν στρατηγ-
κῶν. ὅτι αὐτῶν δὲ ἔστι πῶς ἄλλαι ὑπὸ ἑτέρας· ἐν ἀπάσαις δὲ τὰ τῶν
στρατηγικῶν τέλη, πῶς ἔστι ἀρετῶν τερα ἥ ὑπ' αὐτὰ πῶς
των γὰρ γὰρ καὶ κῆρα δὲ καὶ πῶς. ἄρα φερε δὲ πῶς πῶς ἀρετῆς
20 αὐτῶν εἶ) τὰ τέλη ἥ πῶς ἔστι, ἢ πῶς ἔστι ἄλλο πῶς, κατὰ
πῶς ὅτι ἥ πῶς πῶς πῶς πῶς.

πολλά ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλὰ τι καὶ αὐτὸ εἶναι, ὃ καὶ τοῖς δὲ πᾶσιν ἀπ-
 τίων ἐστὶ τὸ εἶναι ἀγαθόν. ἀπάρεσθαι μὲν οὖν ἐξ ἐπαίρου τὰς δόξας, μα-
 τατότερον ἴσως ἐστίν· ἰκανὸν δὲ τὰς μάλιστα ἔστι πολεμίστικος, ἢ δι-
 κούστας ἔχειν πινά λόγον. μὴ λαθάνετω δ' ἡμᾶς ὅτι διαφέρουσιν
 οἱ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν λόγοι, καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς· ὃ γὰρ καὶ Πλάτων ἠ-
 πόρη τῶν καὶ ἐζητεῖ, πότερον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἐστίν
 ἢ ὁδός· ὡς περ ἐν τῷ σαδία ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ τῷ παύρας, ἢ ἀ-
 νάπαλιον. ἀρκτέον μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν γινώσκων. ταῦτα δὲ διττῶς
 τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν, τὰ δὲ ἀπλῶς. ἴσως οὖν ἡμῖν γε ἀρκτέον ἀπὸ τῶν
 ἡμῖν γινώσκων. διὸ δὲ τοῖς ἐπισημῶν καλῶς ὄντων καλῶν καὶ
 δικαίων, καὶ ὅλως τῶν πολιτικῶν ἀκρυσσόμηνον ἰκανῶς. ἀρχὴ γὰρ ὅ
 ὅτι· καὶ εἰ τὸ φαίνοισθαι ἀρκυῖως, ὡς δὲ παρὰ δεήσῃ τὸ διότι·
 ὁ δὲ τοῦτος ἢ ἐχθρῶν, ἢ λαῖοι ἀνὰ ἀρχὰς ῥαδίως· ὧ δὲ μηδὲ τερον ὑ-
 πάρχῃ τῶν ἀκρυσσάτω τῷ Ἡσιόδου,

- » Οὗτος μὲν πρῶτος, ὃς αὐτὸς πρῶτα νοήσῃ, 15
- » Φρεσάμηνος τὰ κ' ἐπέστα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω
- » Ἐαθλὸς δ' αὖ καὶ κείνος ὃς εἰπόντι πίθεται.
- » Ὅς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοήσῃ, μήτ' ἄλλος ἀκρυσσῶν
- » Ἐν θυμῷ βλάπεται, ὃ δ' αὖτ' ἀρχήσιν αἰήρ.

Κεφ. 5. Ἡμεῖς δὲ λέγωμεν ὅθεν παρὰ ἐξ ἐπισημῶν. ὃ γὰρ ἀγαθὸν καὶ τιμὴν 20
 διδακμοίαν ὅθεν ἀλόγως εἰκασίαν ἐκ τῶν βίων ἀπολαμβάνειν
 οἱ μὲν πολλοὶ καὶ φορτικῶτατοι, τῷ ἠδιδίω· διὸ καὶ ὅν βίον ἀγαπᾶ-
 σιν ὅν ἀπολαύσῃ. βίος γὰρ εἰσι μάλιστα οἱ παρὰ ἐχθροῖς, ὃ, τιμῶν
 εἰρημῶνος, καὶ ὁ πολιτικός, καὶ τείτος ὁ θεωρητικός. οἱ μὲν οὖν πολ-
 λαὶ πρῶτον ἀνδραποδῶδες φαίνονται, βασκηνίῃ βίον παρὰ 25
 ἐρῶμενοι τυχεροῖσι δὲ λόγου, ἀφ' ὅσων πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς δόξαι-
 σίας ὁμοιοπαθεῖν Σαρδῶνα παλάφῃ οἱ ὁμοιοπαθεῖν καὶ παρὰ κλησὶ,
 τιμῶν. τὸ γὰρ πολιτικῶν βίων ἀγαθὸν τὸ ὅτε τέλος· φαίνεται δὲ ἐπι-
 πολαρό-

πολαρότερον εἶναι τὸ ζητούμενον. δοκεῖ γὰρ ἐν ταῖς πρῶταις μάλιστα
 εἶναι ἢ ἐν ταῖς μετῴταις· παρὰ δὲ οἰκίον τι καὶ διὰ φαίροισθαι
 μαρτυροῦνται. ἐπὶ δὲ εἰκασίαν τιμῶν διώκειν, ἵνα παρὰ βίωσιν
 εἰαυτοῖς ἀγαθὸς εἶναι. ζητῶσι γοῦν ἀπὸ τῶν φρονημάτων τιμᾶσθαι, καὶ
 5 παρ' οἷς γινώσκονται, καὶ ἐπὶ ἀρετῆς δὲ ἡσθῶν οὖν ὅτι κατὰ γὰρ τῶν
 τοῖς ἢ ἀρετῆς κρείττων. τὰ γὰρ καὶ μάλιστα αἰσῆς τέλος τὸ πολι-
 τικῶν βίων ταύτων ἀπολαῖοι. φαίνεται δὲ ἀτελεστέρα καὶ αὐτῆ
 δοκεῖ γὰρ ἐν ἀνὰ ἀρετῆς καὶ κατὰ βίον ἔχοντα τιμῶν ἀρετῶν, ἢ ἀ-
 παρὰ κλησὶ ἀφ' ὅσων βίων καὶ παρὰ τῶν τοῖς κακῶν καὶ ἀτυχεῖν τὰ
 10 μέγιστα· ὅν δὲ οὕτω ζῶντα ὁμοιοπαθεῖν ἀνὰ διδακμοίαν ἴσως, εἰ μὴ ἴσως
 ἀφ' ὅσων βίων καὶ παρὰ τῶν ἀλίσ. ἰκανῶς γὰρ καὶ ἐν ταῖς
 εἰκασίαις εἰρηται παρὰ αὐτῶν. τείτος δὲ ἐστὶν ὁ θεωρητικός, ὡς ἔρ
 ἔτιμῶν ἐπισημῶν ἐν ταῖς ἐπισημῶν ποιησόμεθα· ὃ δὲ ζητημα-
 15 τῆς, βίαιός τις ἐστὶ, καὶ ὁ πλείτος δὲ ἡσθῶν ὅτι ἐπὶ τῷ ζητούμενον ἀγα-
 θόν. χρησίμων γὰρ, καὶ ἄλλος χάριν. διὸ μάλιστα τὰ παρὰ τερον λε-
 γθέντα, τέλη τις ἀνὰ ἀπολαῖοι. δι' αὐτὰ γὰρ ἀγαπᾶται. φαίνεται
 δὲ ἐπὶ ἐκείνῃ· καὶ τῶν πολλοὶ λόγοι παρὰ αὐτὰ κατὰ βίωσιν
 ταῦτα μὲν οὖν ἀφείδω.

Τὸ δὲ κατόλου, βέλτιον ἴσως ἐπισημῶν ἀφ' ὅσων, καὶ ἀφ' ὅσων Κεφ. 6.
 20 πᾶς λέγεται, καὶ ἀφ' ὅσων ἀνὰ τοῖς τῶν ποιότητος γινώσκων ζητήσεως,
 ἀφ' ὅσων φίλους ἀνδρας εἰσαγαγεῖν τὰ εἶδη. δόξαι δὲ αὐτῶν βέλ-
 τιον εἶναι, καὶ δεῖν ἐπὶ σωτηρίᾳ γὰρ ἀνὰ ἀρετῆς καὶ τὰ οἰκεία ἀναρῆν,
 ἀλλῶς τε καὶ φιλοσόφους οἰκείας. ἀμφοῖν γὰρ ὄντων φίλων, ὅσον παρὰ
 25 τιμῶν ἀλλήλων. οἱ δὲ χρηστέοντες τιμῶν δόξαι ταύτην, ὅθεν ἐ-
 ποιοῦν ἰδέας ἐν οἷς τὸ παρὰ τερον καὶ ὅθεν ἐπὶ ἔλεγον. διὸ παρὰ ὅθεν
 τῶν ἀρετῶν ἰδέας κατὰ βίωσιν· ὃ δὲ ἀγαθὸν λέγεται καὶ ἐν
 τῶν πᾶσι ἐστὶ, καὶ ἐν τῶν ποιῶν, καὶ ἐν τῶν παρὰ πᾶσι· ὃ δὲ κατὰ αὐτὸ καὶ ἢ
 ἕστια παρὰ τερον τῆ φύσεως, ἢ παρὰ πᾶσι. κατὰ βίωσιν γὰρ τῶν εἰκασίαις,

καὶ συμβεβηκός τι τῶ ὄντος· ὡς ὅτε αὐτὸ εἴη κοινή τις ἐπιπέδων ἰ-
 δέα. ἐπὶ ἐπιπέδων ἰσαχῶς λέγεται τὰ ὄντι· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἡ
 λέγεται, οἷον ὁ θεός, καὶ οἱ νοῦς, καὶ ἐν τῷ ποιῶ, αἰ ἄρεται· καὶ ἐν τῷ
 ποσῶ, ὁ μέτερον καὶ ἐν τῷ πρὸς τι, ὁ χρησιμὸν καὶ ἐν χρόνῳ,
 καμῶς καὶ ἐν τόπῳ, δίαυτα, καὶ ἕτερα ἴσιαυτά· δὴ ἄλλο ὡς ὅτε αὐτὸ εἴη 5
 κοινὸν τι καθόλου καὶ ἐν· ἔγ γὰρ αὐτὸ ἐλέγετο ἐν πάσαις ταῖς κατη-
 γρησίαις, ἀλλ' ἐν μιᾷ μόνῃ. ἐπὶ δὲ, ἐπὶ τῷ καὶ μίαν ἰδέαν μία καὶ
 ἐπισημη, καὶ τῷ ἀγαθῶν ἀπολύτων ἡ μία τις ἐπισημη. καὶ δὲ,
 εἰσὶ πολλὰ καὶ τῷ ἕκαστῳ μίαν κατηγορίαν· οἷον καμῶν, ἐν πολέ-
 μῳ μὲν, στρατηγική· ἐν νόσῳ δὲ, ἰατρική. καὶ τῶ μετέω, ἐν ἔσφῃ 10
 μὲν, ἰατρική· ἐν πόνῳ δὲ, γυμναστική· ἀπορήσκει δὲ αὐτὸς τί ποτε
 καὶ βέλῳ) λέγαν ἀνέκαστον· εἴτε ἐν τε αὐτῶν ἀφώπτῳ καὶ ἀφώ-
 πῳ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶν ὁ τῶ ἀφώπτῳ· ἢ γὰρ ἀφώπτῳ, οὐ-
 δὲν ἀφώπτῳ· εἰ δὲ ἄλλῳ, εἰ δὲ ἢ ἀγαθόν. ἀλλὰ μὲν ὅτι τῷ αἰ-
 διον (εἴ), μᾶλλον ἀγαθὸν ἔσται, εἴτε μὴ δὲ λυκότερον ὁ πολυ- 15
 χρόνιον ἔφηνέμερον. πιθανώτερον δ' εἰκόσασιν οἱ Πυθαγόρειοι λέ-
 γαν πᾶσι ἀφώπτῳ ἐν τῷ ἀγαθῶν συσσημία ὁ ἐν οἷς δὴ καὶ
 Σπύσιππος ἐπακρῶς ἠῶσται δοκεῖ. ἀλλὰ, πᾶσι μὲν οὖν τέτων,
 ἀφῶς ἔστω λόγος· ποῖς ὅ λεγῶσιν ἀμφισβήτησις τις ἕκαστῳ (εἴ),
 ἀφῶ δὲ μὴ πᾶσι ἀγαθῶν πᾶσι λόγοις εἰρηῶσται· λέγεαζ δὲ 20
 καὶ ἐν εἰδος τὰ καὶ αὐτὰ διωκόμενα καὶ ἀγαπώμενα· τὰ δὲ ποιη-
 τικὰ τέτων, ἢ φυλακτικὰ πῶς, ἢ τῷ ἀναγνώσκον καλυκτικὰ, ἀφῶ
 αὐτὰ λέγεσται, καὶ ἔσπον ἄλλον. δὴ ἄλλο οὖν ὅτι διηκῶς λέγῳτ' αὐ-
 τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μὲν καὶ αὐτὰ, θάτερον δὲ ἀφῶ αὐτὰ γὰρ εἰπαντες
 οὖν ἀπὸ τῷ ὠφελίμῳ τὰ καὶ αὐτὰ, σκεφώμεθα εἰ λέγε) καὶ 25
 μίαν ἰδέαν. καὶ αὐτὰ δὲ ποῖα θείη τις αὐτῶ; ἢ ἔσται καὶ μονήμερα διώ-
 κεται· οἷον ὁ φρεσίν, καὶ ὁ φῶν, καὶ ἡδοναί πῶς, καὶ ἡμῶ; αὐτὰ γὰρ, εἰ
 καὶ δὲ ἀφῶ πᾶσι διωκόμενα, ἔμῳ τῷ καὶ αὐτὰ ἀγαθῶν γαίη αὐτῶ· ἢ
 εἰ

εἰ δὲ ἀφῶ ὁσῶν, πλῆν τῶ ἰδέας; ὡς μακάριον ἔσται ὁ εἰδος. εἰ δὲ καὶ
 αὐτὰ ἐστὶ τῶ καὶ αὐτὰ, ὅτι τὰ ἀγαθῶν λόγῳ ἐν ἀπασιν αὐτοῖς ἐν
 αὐτῶν ἐμφανέσται δέσται, καὶ τὰ καὶ ἐν χρόνῳ καὶ ψυμμηθῶν ἐν τῶ
 λυκότητος· πῶς δὲ, καὶ φρεσίν, καὶ ἡδονῶς, ἕτερον καὶ ἀφῶ-
 5 φεροντες οἱ λόγοι αὐτῶ ἢ ἀγαθὰ. ἔκ ἐστιν ἄρα ὁ ἀγαθὸν κοινόν
 τι καὶ μίαν ἰδέαν. ἀλλὰ πῶς δὴ λέγε); ἔγ γὰρ εἰκοε πῶς γὰρ ἀπὸ
 τύχης ὁμοφύμοις· ἀλλ' ἄρα γὰρ τῷ ἀφῶ ἐνός (εἴ), ἢ πρὸς ἐν ἄ-
 πομῶτα σιωτελεθῶ, ἢ μᾶλλον κατ' ἀναλογίαν; ὡς γὰρ ἐν σάμαλι
 ὁφῶς, ἐν ψυχῇ νοῦς, καὶ ἀφῶ δὴ ἐν ἀφῶ. ἀλλ' ἴσως αὐτὰ μὲν ἀφῶ-
 10 τέον ὁ καὶ ἀφῶ ἀφῶ γὰρ ὁσῶν αὐτῶν, ἀλλῆς ἀφῶ εἴη φιλοσοφίας
 οἰκότερον· ὁμοίως ὅ καὶ πᾶσι τῶ ἰδέας· εἰ γὰρ καὶ ἐστὶν ἐν τι ὁ κοινή κα-
 τηγορῶμενον ἀγαθόν, ἢ χροσῶν τι αὐτῶ καὶ αὐτῶ, δὴ ἄλλο ὡς ὅτε
 ἀφῶ εἴη πρῶτον ὁσῶν κτητῶν ἀφῶ πῶ; καὶ δὲ ἴσως πᾶσι ζητεῖ-
 ται. τὰ γὰρ δὲ τῶ δόξεν ἀφῶ βέλῳ (εἴ) γὰρ εἴη αὐτῶ πρὸς τῶ
 15 κτητῶ καὶ πρῶτον (εἴ) τῶ ἀγαθῶν. οἷον γὰρ τῶ ἀφῶ ἀφῶ τῶ ἔχον-
 τες, μᾶλλον εἰσὶ αὐτὰ καὶ τὰ ἡμῶν ἀγαθὰ· καὶ εἰδῶμεν, ἐπιπέδῳ ἔσ-
 μεθα αὐτῶν. πιθανότη(α μὲν οὖν ἔσται πᾶσι ὁ λόγος· εἰκοε δὲ πᾶσι
 ἐπισημῶς ἀφῶ φρεσίν· πᾶσι γὰρ ἀγαθῶν πῶς ἐφῶμεθα, καὶ ὁ
 ἐνδῶς ἐπισημῶσται, πᾶσι αὐτῶ πῶσι τῶ ἡμῶν αὐτῶ. καὶ τῶ βοήθη-
 20 μα πῶσι ἀφῶ πῶσι τῶς τεχίτας ἀφῶ, καὶ μὴ δὲ ἐπισημῶσται,
 ὅτε ἄλλο. ἀφῶ δὲ καὶ πᾶσι ὠφελῶσται ὠφῶ ἢ τεχῶν ἢ τεχῶν
 πρὸς τῶ αὐτῶ τέχῳ, εἰδῶς αὐτῶ ἀφῶ; ἢ πῶς ἰατρικῶτερος
 ἢ στρατηγικῶτερος ἔσται, ὁ τῶ ἰδέας αὐτῶ τεχῶν ἢ ἡμῶς; φαίμεται
 μὲν γὰρ ὅτι τῶ ἡμῶν ἔσται ἐπισημῶσται ὁ ἰατρῶς, ἀλλὰ τῶ ἀφῶ-
 25 πῶ μᾶλλον εἰ ἴσως τῶ τῶ καὶ ἔκαστῳ γὰρ ἰατρῶ καὶ πᾶσι μὲν
 τέτων, ἐπὶ ἴσῶσται εἰρηῶσται.

Πάλιν δ' ἐπὶ μελέθῳ ἐπὶ τῶ ζητηῶσται ἀφῶ, πᾶσι ποτ' αὐτῶ κεφ. 7-
 εἴη. φαίμε(εἴ), μὲν γὰρ ἄλλο ἐν ἀφῶ πρῶτον καὶ τέχῳ, ἄλλο γὰρ ἐν ἰα-
 τρικῶ,

ρον ζώω πῖνα· αὐτὴν δὲ ψυχῆς ἐνέργειαν καὶ ποσότητος μὲν λό-
 γου· σπουδαίη δὲ ἀνδρὸς δὲ αὐτὰ καὶ καλῶς· ἐκαστον δὲ δὲ κα-
 τὰ τὴν οἰκίαν ἄρετιῶν ἀποτελεῖται· εἰ δὲ οὕτω, δὲ ἀνθρώπινον ἀ-
 γαθὸν ψυχῆς ἐνέργεια γίνεσθαι κατ' ἄρετιῶν· εἰ δὲ πλείους αἱ ἄρε-
 ται, καὶ τὴν ἀείψην καὶ τελειότητα. ἔτι δὲ ἐν βίῳ τελείω· μία γὰρ
 χελιδὼν ἕαρ' ἔποιε, ὥσπερ μία ἡμέρα· οὕτω δὲ ὥσπερ μικράκιον
 καὶ βιόταμονα, μία ἡμέρα, ὥσπερ ὀλίγος χρόνος. περὶ γεγραφθῶ
 μὲν οὖν δὲ ἀγαθὸν αὐτῆ δέει γὰρ ἴσως ἄποτυπῶσαι ἄριστον, εἴθ'
 ὑπερὸν ἀγαθὰ φησὶν· δόξαι δ' αὖ πᾶσι δὲ ἴσως ἄριστον καὶ ἀρε-
 τῶσαι τὰ καλῶς ἔχοντα τῆ περὶ γεγραφῆ, καὶ ὁ χρόνος τὸ ποιού-
 10 των ἀρετῆς, ἢ σπουδαίη ἀγαθὸς εἶναι· ὅθεν καὶ τὴν τεχνῶν γένησιν
 ἐπιδοσὶν πᾶσι γὰρ, περὶ αἰετῶν δὲ ἐλλείπον· μεμνησθαι δὲ καὶ τὴν
 περὶ ἀρετῶν γένεσιν, καὶ τίω ἀκρίβειαν μὴ ὁμοίως ἐν ἅπασιν ἐπι-
 ζητεῖν, ἀλλ' ἐν ἐκάστοις κατὰ τὴν ἀποκαμιθῆναι ὑπὸ· καὶ ὅτι
 ποσούτων, ἐφ' ὅσον οἰκίον τῆ μετόδω καὶ γὰρ τέκτων καὶ γεωμέτρης
 15 ἀρετῶν φερόντων ἐπιζητῶσι τίω ὀρθῶν ὁ μὲν γὰρ, ἐφ' ὅσον χρυσίμη
 πᾶσι δὲ ἔργον ὁ δὲ, τί ἐστίν, ἢ ποιόν πῖνα τῆς γὰρ τὰ ληθῆσι· τὸ αὐτὸν
 δὲ ἔργον καὶ ἐν τοῖς ἀλλοῖσι ποιητέον, ὅπως μὴ τὰ πάρεργα τὴν ἔργων
 πλείω γίγηθαι). ὅθεν ἀπαιτητέον δὲ ὥσπερ τίω ἀπῆσαν ἐν ἅπασιν
 ὁμοίως, ἀλλ' ἵκανὸν ἐν τοῖσι δὲ ὅτι δευτέρω καλῶς, οἷον καὶ περὶ
 20 τῆς ἀρετῆς· δὲ ὅτι, ἄριστον καὶ ἀρχή. τῶν ἀρετῶν δὲ, αἱ μὲν ἐ-
 παγωγὴ θεωροῦνται αἱ δὲ, ἀπῆσαν αἱ δὲ, ἐπισημῶν ἴσως καὶ ἀπῆσαν δὲ
 ἀπῆσαν. μεμνησθαι δὲ περὶ ἀρετῶν ἢ περὶ ἀρετῶν καὶ σπουδαίησιν
 ὅπως οὐρανόσιν καλῶς· μετὰ γὰρ ἔργου ὀρθῶν πᾶσι τὰ ἐπό-
 25 μῆμα. δοκεῖ οὖν πλείων ἢ ὁ ἡμισυ τὴν πᾶσι δὲ ἴσως ἢ ἀρχή, καὶ πολ-

8. Σκεπτόμενον δὲ περὶ αὐτῆ, ἔκ μόνον ἐκ τῆσιν συμπερασματός, καὶ ὅτι
 ὡν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεγόμενων περὶ αὐτῆ. τὰ μὲν γὰρ

ἀπῆσαν

ἀπῆσαν πᾶσι τὰ σιωπῶν δὲ τὰ ὑπάρχοντα· τὰ δὲ ψυχαί, ταχὺ ἀρε-
 τῶν τὰ ληθῆσι· νεμενημῶν δὲ τῶν ἀγαθῶν τεχνῆσιν, καὶ τῶν μὲν,
 ἐκτός λεγόμενων τῶν δὲ, περὶ ψυχῆ καὶ σῶμα, τὰ περὶ ψυ-
 5 χῆ καὶ κινήσιν, ἀρετῶν, καὶ μάστις ἀγαθῶν. τὰ δὲ ἀρετῶν καὶ
 τῆσιν ἐνεργείας τῆσιν ψυχῆσιν, περὶ ψυχῆ πῖνα μὲν. ὥστε καλῶς αὖ
 λέγειτο κατὰ γὰρ αὐτῶν τῶν δόξαν παλαιῶν οὐσαν καὶ ὁμοιο-
 γουμῶν ὑπὸ τῶν φιλοσοφῶντων. ὀρθῶς δὲ καὶ ὅτι ἀρετῶν
 10 ἔστι πῖνες λέγονται καὶ ἐνεργείας, δὲ τέλος. ἔτι γὰρ τῶν περὶ ψυ-
 χῆ ἀγαθῶν γίνεσθαι, καὶ ἔτι ἐκτός. σιωπῶν δὲ τὰ λόγῳ, καὶ δὲ
 δὲ ζῶν, καὶ δὲ ἀρετῶν τῶν βιόταμονα· γὰρ δὲ δὲ ζῶν ἵσως
 εἰρηται, καὶ δὲ ἀρετῶν. φαίνεται δὲ καὶ τὰ ἐπιζητῶντα περὶ
 15 τῶν βιόταμονα ἀπῆσαν ὑπάρχοντα τὰ λεγόμενα. τοῖς μὲν γὰρ
 ἀρετῆ, τοῖς δὲ φερόντων, ἀπῆσαν δὲ σοφία τις εἶναι δοκεῖ τοῖς δὲ αὐτῶν,
 ἢ τῶν ἴσως ἢ ἀπῆσαν ἢ ἀπῆσαν ἢ ἀπῆσαν. ἔτεροι δὲ καὶ τῶν ἐκτός δὲ
 20 τῆσιν συμπεριλαμβανόμενοι. τῶν δὲ, τὰ μὲν πολλοὶ καὶ παλαιῶν
 λέγουσι, τὰ δὲ ὀλίγοι καὶ ἐνδοξοὶ ἀνδρες. ὥσπερ ἔτεροι δὲ τῶν βιό-
 λογον ἀπῆσαν τῶν ὀλογοῖς, ἀλλ' ἐν γὰρ ἴσως, ἢ τὰ πλείω ἀρετῶν
 25 τοῖς μὲν οὖν λέγουσι τῶν πᾶσαν ἀρετῶν, ἢ ἀρετῶν ἵσως,
 σιωπῶν δὲ ἴσως ὁ λόγος· αὐτῆσιν γὰρ ἴσως ἢ κατ' αὐτῶν ἐνεργείας·
 ἀπῆσαν δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐκ κινήσιν ἢ ἀπῆσαν δὲ ἀπῆσαν ἄπο-
 30 λυμῶν καὶ ἐνεργείας. τὸ μὲν γὰρ ἔστιν ἐνδέχεται μη-
 δὲν ἀγαθὸν ἀπῆσαν ὑπάρχουσαν, οἷον τὰ καθ' ὅσον τῆ ἢ καὶ ἀλλ-
 λως πᾶσι δὲ ἀπῆσαν τῆ δὲ ἐνεργείας ἔχουσι οἷον τε· ἀπῆσαν γὰρ ἔστι
 ἀπῆσαν, καὶ δὲ ἀπῆσαν. ὥσπερ δὲ ὀλυμπίασιν ἔχουσι καὶ ἄλλοι καὶ
 35 ἴσως τῶν φερανοῦνται, ἀλλ' οἱ ἀγωνιστῶν· τῶν γὰρ ἵσως
 νικῶντων· οὕτω καὶ τῶν ἐν τῶν βίω καλῶν ἀγαθῶν οἱ ἀπῆσαν
 ὀρθῶς, ἐπισημῶν γίγηται. ἔστι δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἴ-
 40 σως. τὸ μὲν γὰρ ἴσως, τῶν ψυχῶν· ἐκάστω δὲ ἴσως ἢ ἀπῆσαν

ὁ λέγεται φιλοπόικτος· οἷον ἵππος μὲν, τὰ φιλίππων· ἵεαμα δὲ, ὅτι
 φιλοτέρω· ὅν αὐτὸν δὲ ἔχον καὶ αἰ δίκαμα, τὰ φιλοδικαίω· καὶ
 ὅλως τὰ κατ' ἄρετην, τὰ φιλαρέτω. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς τὰ ἡ-
 δέα μάχεται, ἀλλ' ὅ μὴ φύσῃ τῶ αὐτ' εἶη· τοῖς δὲ φιλοκαλοῖς ἐ-
 σὶν ἡδέα τὰ φύσῃ ἡδέα· τῶ αὐτὰ δὲ αἰ κατ' ἄρετιν ὡραζέσθαι. ὡς
 καὶ τῆς εἰσὶν ἡδέια, καὶ κατ' αὐτὰς. ὁ δὲ δὲ ἡ ὡραζέσθαι τῆς ἡ-
 δονῆς ὁ βίος αὐτῶν, ὡς περ ὡραζέσθαι πνός, ἀλλ' ἐχθ' τὴν ἡδονὴν
 ἐν ἑαυτῷ· ὡραζέσθαι τοῖς εἰρημύμοις γὰρ, οὐδὲ ἐστὶν ἀγαθὸς ὁ μὴ χαί-
 ρων τῆς καλῆς ὡραζέσθαι· ἔτε γὰρ δίκαμον ὁ δὲ εἰς αἰ, ὅν
 μὴ χαίροντα τὰ δίκαμον ὡραζέσθαι· ἔτε ἐλδ' ἡδέιον, τὸ μὴ χαίρον- 10
 τὰ τῆς ἐλδ' ἡδέιαις ὡραζέσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τ' ἄλλων. εἰ δὲ
 ἔτε, κατ' αὐτὰς αἰ εἶεν αἰ κατ' ἄρετιν ὡραζέσθαι ἡδέια· ἀλλὰ
 μὲν καὶ ἀγαθὰ γὰ καὶ καλὰ, καὶ μάλιστ' ἔτε τῶν ἔτε, εἰ ὡρα
 καλῶς κρίνῃ ὡραζέσθαι αὐτῶν ὁ σπουδαῖος κρίνῃ δὲ ὡς εἰπο μὲν· ἀείσον
 ἀείρει καὶ κάλλισον καὶ ἡδίστον ἢ ὡραζέσθαι· καὶ εἰ δὲ ὡραζέσθαι 15
 καὶ αἰ δὲ Δηλιακὸν ὅτι γράμμα.

- » Κάλλισον δὲ δίκαμον τῶν, ὡραζέσθαι δὲ ὡραζέσθαι.
- » ἡδίστον δὲ πέφυκ' ἔτε εἰς τὸ τυχεῖν.

ἀπομύσει γὰρ ὡραζέσθαι τῶν ἀείσειας ἐνεργείας. τῶν δὲ,
 ἡ μίαν τῶν τῶν ἀείσειν, εἶναι φαμὲν τὸ ὡραζέσθαι. φαίνεται 20
 δὲ ὁμοῦ καὶ τῶν ὡραζέσθαι ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, κατὰ ὡραζέσθαι εἰπο μὲν·
 ἀδύνατον γὰρ, ἢ ἔτε ἀδύνατον, τὰ καλὰ ὡραζέσθαι, ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι. πολ-
 λα μὲν γὰρ ὡραζέσθαι, κατὰ ὡραζέσθαι δι' ὡραζέσθαι, καὶ ἀλλ' ὡραζέσθαι, καὶ
 πλείους, καὶ πολιτικῆς διωμάμεως. ἐνίων δὲ τῶν τῶν, ὡραζέσθαι
 σὶ δὲ μακρότερον, οἷον ἀγαθῶν, ἀγαθῶν, καὶ ἄλλοις ἔτε ὡραζέσθαι γὰρ ὡραζέσθαι 25
 ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ἀγαθῶν.
 ἔτε δὲ ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, εἰ ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, ἢ ἀγαθῶν, ἢ ἀγαθῶν ὡραζέσθαι.
 τῶν τῶν αἰ. κατὰ ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, εἰ ὡραζέσθαι, ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι καὶ τῶν τῶν αἰ.

της ἀγαθῶν· ὅθεν εἰς τῶν τῶν ἀγαθῶν ἐνίοι τὴν ἀγαθῶν τῶν ἀ-
 γαθῶν· ἐνίοι δὲ τῶν ἀγαθῶν.

ὅθεν καὶ ἀπορείται, ὡραζέσθαι μακρότερον, ἢ ἡδίστον, ἢ ἀγαθῶν πῶς κεφ. 9.
 ἀποκτῶν· ἢ κατὰ πῶς ὡραζέσθαι μοῖραν, ἢ καὶ ἀλλ' ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν.
 5 εἰ μὲν οὖν καὶ ἄλλο τι τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ἀγαθῶν, ὡραζέσθαι καὶ τῶν
 ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, καὶ μάλιστ' ἔτε ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι βέλ-
 λισον. ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ἀγαθῶν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι φαίνε-
 ται δὲ καὶ εἰ μὴ ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι, ἀλλὰ δὲ ἀγαθῶν, καὶ πῶς μα-
 κρότερον ἢ ἀποκτῶν ὡραζέσθαι, τῶν ἀγαθῶν εἶη.
 10 ἀθλον καὶ τέλος, ἀείσειν φαίνεται καὶ τῶν ἀγαθῶν πῶς καὶ μακρότερον. εἰ δὲ
 αἰ καὶ πολὺ τῶν ἀγαθῶν. διωμάμενον γὰρ ὡραζέσθαι πῶς τῶν ἀγαθῶν μὴ πεπηρω-
 μένοισι ὡραζέσθαι ἀγαθῶν, ἀλλ' ὡραζέσθαι μακρότερον καὶ ὡραζέσθαι. εἰ δὲ
 ἔτε οὐτῶ βέλλισον, ἢ ἀλλ' ὡραζέσθαι ἀγαθῶν, ἀγαθῶν ὡραζέσθαι οὐ-
 τῶς, εἰ ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν, ὡς οἷον τε κάλλιστ' ὡραζέσθαι, οὐτῶ πέφυκεν. ὡ-
 15 μοίως δὲ καὶ ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν, καὶ πῶς ἀγαθῶν, καὶ μάλιστ' ὡραζέσθαι ἀεί-
 σειν. ὡραζέσθαι δὲ μέγιστον καὶ κάλλιστον ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν, λίαν πλημμε-
 λές αἰ εἶη. συμφανές δὲ ὡραζέσθαι καὶ ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι. εἰρη-
 ται γὰρ ψυχῆς ἐνεργεία κατ' ἄρετιν ὡραζέσθαι πῶς τῶν ἀγαθῶν ἀ-
 γαθῶν, τῶν μὲν ὡραζέσθαι ἀγαθῶν, τὰ δὲ στωεργὰ καὶ χρεῖσιμα
 20 πέφυκεν ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι. ὡραζέσθαι ὡραζέσθαι δὲ τῶν ἀγαθῶν αἰ εἶη καὶ τοῖς ἐν ἀρ-
 χῇ. ὡραζέσθαι γὰρ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν, ἀείσειν ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν· αὐτῆ δὲ πλεί-
 σην ὡραζέσθαι ποιῆται τῶν ἀγαθῶν πῶς καὶ ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν
 ποιῆσαι, καὶ ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν. εἰκότως οὖν ἔτε βουῶν, ἔ-
 τε ἵππων, οὐτε ἄλλο τι τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι, ἀγαθῶν ἀγαθῶν. ὡραζέσθαι
 25 γὰρ αὐτῶν οἷον τε κοινωῆσαι πῶς τῶν ἀγαθῶν ἐνεργείας. ἀλλ' ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι
 ἀγαθῶν, ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν ὡραζέσθαι· οὐτῶ γὰρ ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν
 τῶν ἀγαθῶν ἀλλ' ὡραζέσθαι τῶν ἀγαθῶν· οἱ δὲ ἀγαθῶν, ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν μα-
 κρότερον. εἰ γὰρ ὡραζέσθαι εἰπο μὲν, καὶ ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν, καὶ βίαις τε-

δι' ἀναληθίαν, ἀλλὰ γηνάδας ὦν καὶ μεγάλα φύκος. εἰ δ' εἴσιν
 αἱ ἐνέρχαι κύριαι τ' ζωῆς, κατὰ τὸ εἶπομι, ὁ δὲ εἰς αἱ γηνοῖτο τ'
 μακρείων ἀθλιος· ὁ δὲ ποτε γὰρ πορξίξαι τὰ μιστὰ καὶ φαυλα-
 τὸν γὰρ ὡς δὴ θῶς ἀγαθὸν καὶ ἐμφρονα πάσης οἰόμεθα τὰς τύχας
 δὴ γημόνως φέρειν, καὶ ὅτι τ' ὑπαρχόντων αἰεὶ τὰ καλλίστα πορξί- 5
 τειν· κατὰ τὸ καὶ φρατηγὸν ἀγαθὸν, τὰ παρὸντι φρατοπέδω χρεῖ-
 οδοι πολειμικώταται· καὶ σκυτοτόμον, ὅτι τ' δοθέντων σκυτῶν καλλί-
 λισον ἑσπόμεθα ποιῆν· ὅν αὐτὸν δὲ ἔσπον καὶ τὸς δὴ θῶς τεχνί-
 τας ἀποδύσας, εἰ δ' ἔστω, ἀθλιος μὲν ὁ δὲ ποτε γηνοῖτ' αὐτὸ δὲ
 δαίμων· ἐμὲν μακρείος γε, αὐτὸν Πριαμικῆς τύχης περὶ πέση. 10
 ὁ δὲ δὴ ποιήσας γε καὶ δὲ μετὰ βολος· ἔτε γὰρ ὅτι τ' δὲ δαίμο-
 νίας κινηθήσεται ῥαδίως, ἔθ' ἑσπὸ τ' τυχόντων ἀτυχημάτων,
 ἀλλ' ἑσπὸ μεγάλων καὶ πολλῶν· ἐκ τε τ' τοῖς τῶν ὅτι αὐτὸ γηνοῖτο
 πάλιν δὲ δαίμων ἐν ὀλίγω χρόνω· ἀλλ' εἴ τ' ἑσπ, ἐν πολλῶ πιν καὶ
 τελείω, μεγάλων καὶ καλῶν ἐν αὐτῶ γηνοῖμος ἐπήβολος. τί οὖν 15
 καλὴ λέγειν δὲ δαίμονα ὅν κατ' ἄρετην τελείαν ἐνεργεῖται,
 καὶ τοῖς ὅτι τὸς ἀγαθοῖς ἰχθῶς κεχρηγημῶν, μὴ τ' τυχόντα χρο-
 νον, ἀλλὰ τέλῶν βίον; ἢ πορξοδετέον, καὶ βιωσόμενον ἔστω, καὶ τε-
 λυθήσονται κατὰ λόγον; ὅτι τ' ὅ μὲλλον ἀφανὲς ἡμῖν· τὴν δὲ
 δαίμονιαν ὅ τὸς καὶ τέλῶν ἢ τὸ μὲν πῶς πῶς πῶς. εἰ δ' ἔστω, 20
 μακρείος μὲν ἐρεῦμην τ' τ' ζώντων οἷς ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει τὰ
 λεγθέντα· μακρείος δὲ, ὡς αἰθροῖς, καὶ πῶς μὲν τῶν ὅτι
 ὅσοῦτον διωείσθω.

ἰφ. II. Τὰς δὲ τ' τ' ἀπογόνων τύχας καὶ τ' φίλων ἀποδύτων, ὅ μὲν
 μηδδλοῦ συμβάλλεται, λίαν ἀφίλον φαίνεται, καὶ ταῖς δὲ ξας 25
 ἐναντίον. πολλῶν δὲ καὶ πῶς τοῖς ἐχόντων ἀφ' ἑσπ τ' τ' συμ-
 βαίνοντων καὶ τ' τ' μὲν μᾶλλον στωικημῶν, τ' τ' δὲ ἢ τ' ἑσπ, καθ'
 ἔσπον μὲν διαρῆν, μακρὸν καὶ ἀπτεραντὸν φαίνεται· καθ' ὅλου δὲ
 λεγθέν

λεγθέν καὶ τύτω, τὰ καὶ αἰχμῶς ἐχοι· εἰ δὲ κατὰ τὸ καὶ τ' τ' πε-
 εἰ αὐτὸν ἀτυχημῶν, τὰ μὲν ἔχει ἢ βέλτος καὶ ῥοπιῶν πορξὸς ὅν
 βίον, τὰ δὲ ἐλαφροτέρους ἔοικεν· ἔστω καὶ τὰ πῶς τὸς φίλους ὁμοί-
 ως ἀποδύσας. ἀφ' ἑσπ δὲ τ' τ' παθῶν ἔσπον πῶς ζώντας ἢ τε- 5
 λυθήσονται συμβαίνεν πολὺ μᾶλλον, ἢ τὰ πῶς ὅτι καὶ δεινὰ
 πορξοῦ παρῶν ἐν ταῖς βραγυδίαις ἢ πορξίτιστα. συλλογιζέον δὲ
 καὶ τῶν τ' τ' ἀφ' ἑσπ· μᾶλλον δὲ ἴσως ὅ ἀφ' ἑσπ πορξοῦ πῶς
 τὸς κεκμηκῆτας, εἴ ἴσως ἀγαθὸν κρινωνῆσιν, ἢ τ' τ' ἀντικειμῶν
 ἔοικε γὰρ ὅτι τῶν εἰ καὶ διικησται πορξὸς αὐτοῖς ὅποιω, εἴτε ἀγα- 10
 θὸν, εἴτε τῶν αὐτῶν, ἀφανερὸν ἢ καὶ μικρὸν, ἢ ἀπλῶς, ἢ ὅτι κείνους
 εἴ· εἰ δὲ μὴ, ὅσοῦτον γε καὶ τῶν τῶν, ὡς μὴ ποιῆν δὲ δαίμονας τὸς
 μὴ ὄντας· μὴ δὲ τὸς ὄντας μακρείος ἀφανερῶν τ' μακρείον.
 συμβάλλεται μὲν οὖν τι φαίνον) τοῖς κεκμηκῆσιν αἰ δὲ πορξ-
 ξία τ' φίλων· ὁμοίως δὲ καὶ αἰ δὲ πορξίξαι· τῶν τὰ δὲ καὶ τῶν
 15 καὶ τὰ, ὡς μὴ τὸς δὲ δαίμονας μὴ δὲ δαίμονας ποιῆν, μὴ τ'
 ἄλλο τ' τ' τῶν τῶν μὴ δὲ.

Διωρισμένων ὅ τῶν, ὅτι σκεψόμεθα πῶς τ' δὲ δαίμονι- Κεφ. 12.
 ας, πότε τ' τ' ἐπαμνετῶν ἔσιν, ἢ μᾶλλον τ' τ' ἡμῶν· δὴ λον γὰρ
 ὅτι τ' τ' γε διωρίσμεων ὅτι ἔσιν. φαίνεται δὲ ἢ πῶς ὅ ἐπαμνετὸν τὰ
 20 ποιόν ἢ τ' τ' καὶ πορξὸς τί πῶς ἔχειν, ἐπαμνετῶν. τ' γὰρ δὴ θῶς, καὶ τ'
 ἀνδρῶν, καὶ ὅλου ὅν ἀγαθόν, καὶ τ' ἄρετῶν ἐπαμνετῶν ἀφ' ἑσπ τὰ ἔρ-
 γα καὶ τὰ πορξίξαι καὶ ὅν ἰσχυρὸν, καὶ τ' δρομικόν, καὶ τ' δὴ θῶν ἔσ-
 σον, ὅ ποιόν πῶς πεφυκείαι, καὶ ἔχειν πῶς πορξὸς ἀγαθόν τι καὶ σπου-
 δαῖον. δὴ λον δὲ τῶν καὶ ὅτι τ' τ' πῶς τὸς θεοῖς ἐπαμνετῶν. γελῶσι γὰρ
 25 φαίνονται πορξὸς ἡμῶς ἀναφ' ἑσπ μῶν· τῶν δὲ συμβαίνεν ἀφ' ἑσπ ὅ
 γίνεσθαι τὸς ἐπαμνετῶν δι' ἀναφορῆς ὡς πορξὸς εἶπομι. εἰ δ' ἔσιν ὅ ἐ-
 παμνος τ' τ' τῶν τῶν, δὴ λον ὅτι τ' ἀείτων ὅτι ἔσιν ἐπαμνος· ἀλλὰ
 μὴ ζῶν ἢ καὶ βέλτιον, κατὰ τὸ καὶ φαίνεται τὸς τε γὰρ θεοῖς μακ-
 C

οὐσιν ἀμύρτανοισι· καὶ ἀγαθὰ φέρει τὴν πολιτείαν πολιτείας, ἀγα-
 θὴ φαύλης. ἐπὶ, ὅκ τῶν αὐτῶν καὶ ἀγαθὰ τῶν αὐτῶν καὶ γίνονται
 πάντα ἄρετῃ, καὶ φθείρεται ὁμοίως δὲ καὶ τέχνη ὅκ γὰρ τὰ κίθαρι-
 ζῆν καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοὶ γίνονται κίθαρισταί· ἀνάλογον δὲ καὶ οἱ
 οἰκοδόμοι, καὶ οἱ λοιποὶ πόλιτες· ὅκ μὲν γὰρ τὰ οἰκοδομῆν, ἀγα- 5
 θοὶ οἰκοδόμοι ἔσονται ὅκ δὲ τὰ κακῶς, κακοὶ· εἰ γὰρ μὴ οὕτως εἴ-
 χεν, ὁστέν αὐτὸς εἶδεν τὸ διδάξοντος· ἀλλὰ πόλιτες ἀνέγινοντο ἀγα-
 θοὶ, ἢ κακοὶ· ἔτω δὲ ἢ καὶ ἐπὶ τῷ ἄρετῶν ἔχει· ἀνάλογον γὰρ τὰ ἐν
 τοῖς σπουδαῖσιν αἰσθητοῖς καὶ ἀνδραγαθίαι, γινόμενα, οἱ μὲν δὲ-
 κακοὶ, οἱ δὲ ἀδικοὶ ἀνάλογον γὰρ τὰ ἐν τοῖς δὴμοῖς, καὶ ἐπιζώοντες ἢ 10
 φοβέσθαι ἢ θάρσυναι, οἱ μὲν ἀδρείοι, οἱ δὲ δειλοί· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πε-
 εἰ τὰς ἐπιθυμίας ἔχει, καὶ τὰ περὶ τὰς ὀργὰς· οἱ μὲν γὰρ, σώφρονες
 καὶ ἡσυχασταί· οἱ δὲ, ἀκόλαστοι καὶ ὀργιστοί· οἱ μὲν, ὅκ τὸ οὐ-
 τωσί ἐν αὐτοῖς ἀναστρέφονται· οἱ δὲ, ὅκ τὸ ἔτι καὶ ἐν τῷ λόγῳ,
 ὅκ τῶν ὁμοίων ἐνεργειῶν αἰετὸς γίνονται). εἰς δὲ τὰς ἐνεργείας 15
 ποιάς ἀποδιδόναι· καὶ τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσειν αἰετὸς.
 ἔ· μικρὸν οὖν ἀγαθὸν ὅ· ἔτι καὶ ἔτι καὶ οὐκ ἐν νέῳ
 ἐπίστανται, ἀλλὰ πᾶν πολὺ· μᾶλλον δὲ, ὅ· πόλι.

Κεφ. 2. Ἐπεὶ οὖν ἡ παρῶσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἐνεκαί ἐστιν
 ὡς περὶ αἰσθητῶν· ἔτι δὲ εἰδῶμεν τί ἐστὶν ἡ ἄρετῃ, σκοπήσομεθα· ἀλλ 20
 εἰ ἀγαθοὶ γινώμεθα· ἐπεὶ ὁστέν ἀνὴρ ὄφελος αὐτῷ· ἀναγκαῖόν ἐστι
 σκέψασθαι τὰ περὶ τὰς ἀρετῶν, πῶς πραγματέον αὐτὰς· αὐτὰ
 γὰρ εἰσι κύρια καὶ ἔ· ποιάς γινώμεται τὰς ἔξῃς, καὶ τὰς ἀρετῶν εἰρήκα-
 μιν. ὅ· μὲν οὖν καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον ἀνάλογον, καὶ τὸν ὀρθὸν καὶ τὸν ἀρετῶν.
 ῥηθῆσεται δὲ ὑπερὸν περὶ αὐτῶν, καὶ τί ἐστὶν ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ πῶς ἔχει 25
 πρὸς τὰς ἀρετῶν ἀρετῶν. ὅ· κείνο δὲ ἀρετῶν ἀπολαύσειν, ὅτι πᾶς
 ὁ περὶ τῶν ἀρετῶν λόγος, τύπω καὶ ὅ· ἀκριβῶς ὀφείλει λέ-
 γασθαι, ὡς περὶ καὶ καὶ ἀρετῶν εἰπομένη, ὅτι καὶ τὸ ὕψιστον οἱ λόγοι

ἀπαμ-

ἀπαμνητέοι· τὰ δὲ ἐν ταῖς ἀρετῶν καὶ τὰ συμφύρονα, ὁστέν ἐ-
 σκηθὸς ἔχει, ὡς περὶ ὁστέν τὰ ὑγιανά. τοῖς τε δὲ ὄντος τὸ καθόλου λό-
 γου, ἐπὶ μᾶλλον ὁστέν τῶν καὶ ἕκαστα λόγος, ὅ· ἔχει ἀκριβῆς·
 οὐτε γὰρ ὑπὸ τέχνῃ, ἔθ· ὑπὸ ἀρετῆς ἐλεῖται ὁστέν ἐμὴν πίπτει.
 5 δὲ δὲ αὐτοῖς αἰετὸς ἀνάλογον τὰς ἀρετῶν, τὰ πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἀρετῶν, ὡς-
 περὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς ἔχει καὶ τῆς κυβερνητικῆς. ἀλλὰ καὶ
 ἀνάλογον τοῦτο τοῦτο παρῶντος λόγου, ἀρετῶν βουλήν. ἀρετῶ-
 τον οὖν τὸ τοῦτο θεωρητέον, ὅτι τὰ πρῶτα πεφύκεν ὑπὸ ἐνδείας καὶ
 ὑπερβολῆς φθείρεσθαι· δεῖ γὰρ ὑπερὶ τῶν ἀφανῶν πῶς φανεροῖς μὲν-
 10 τυροῖς χρῆσθαι, ὡς περὶ ἐπὶ τῷ ἰσχυρῷ καὶ τῷ ὑγιανῶν ὀρθῶν· τὰ τε
 γὰρ ὑπερβολῶντα γυμνάσια, καὶ τὰ ἐλλείποντα, φθείρεται τὸ ἰσχυρῷ.
 ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτήματα πλείω καὶ ἐλαττω γινόμενα,
 φθείρεται τὸ ὑγιανῶν· τὰ δὲ σύμμετρα, καὶ ποιῶν καὶ αὐξῶν καὶ σῶζει. ἔ-
 15 τως οὖν καὶ ἐπὶ τὰς ἀρετῶν καὶ ἀνδρείας ἔχει, καὶ τῶν ἀρετῶν ἀρε-
 τῶν· ὅ· τε γὰρ πόλιτες φθίνον καὶ φθίνουσιν, καὶ μὴδὲν ὑπομέ-
 νων, δὲ λῶς γίνονται). ὅ· τε μὴδὲν ὅλως φθίνουσιν, ἀλλὰ πρὸς πόλι-
 τα βαδίζον, ἀρετῶν ὁμοίως δὲ καὶ, ὅ· μὲν πάσης ἡδονῆς ἀπολαύ-
 σων, καὶ μὴδὲ μᾶλλον ἀπεχόμενος, ἀκόλαστοι· ὅ· δὲ πᾶσας φθίνον, ὡς-
 20 περὶ οἱ ἀρετῶν, ἀνασθητῶν πρὸς φθείρεται). γὰρ ἡ ἀρετῶν καὶ ἡ ἀ-
 δρεία ὑπὸ τῶν ὑπερβολῶν καὶ τῶν ἐλλείψεως· ὑπὸ δὲ τῶν μεσότητος
 σώζεται. ἀλλὰ ἔ· μόνον αἰσθητῶν, καὶ αἰσθητῶν, καὶ αἰσθητῶν, ὅ·
 τῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γίνονται, ἀλλὰ καὶ αἰσθητῶν ἐν
 τοῖς αὐτοῖς ἔσονται καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλλῶν τῶν φανερωτέρων ἔτι καὶ ἔ-
 25 χῆ· οἷον ἐπὶ τῷ ἰσχυρῷ· γίνονται). γὰρ καὶ ὅ· τὸ πολλὸν ἔσθαι λαμ-
 βάνειν, καὶ πολλοὺς πόνοις ὑπομένειν, καὶ μάλιστα διώεται αὐ-
 τα ποιῶν ὁ ἰσχυρῶς. οὕτω δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν· ἔκ τε γὰρ τῶν
 ἀπέχασθαι τῶν ἡδονῶν, γινόμεθα σώφρονες· καὶ γυμνάσιοι, μάλι-
 στα διωόμεθα ἀπέχασθαι αὐτῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρείας

ἔ·

ἐπιζόμενοι γὰρ καὶ ἀφροεῖν τῶν φοβερῶν, καὶ ὑπομύθην αὐτὰ, γι-
νόμεθα ἀνδρείοι καὶ γινόμενοι, μάλιστα διωπυόμεθα ὑπομύθην
τὰ φοβερά.

Κεφ. 3.

Σημείον δὲ δεῖ ποιεῖσθαι τῶν ἔξεων, τίω ἔπι γινομένου ἠδου-
νίου ἢ λύπης τοῖς ἔργοις· ὁ μὲν γὰρ ἀπεχόμενος τῶν σωματικῶν ἢ
δουῶν, καὶ αὐτὰ τῶν χαίρων, σώφρων· ὁ δὲ ἀρῶμενος, ἀκλόνατος
καὶ ὁ μὲν ὑπομύθην τὰ δειρά καὶ χαίρων, ἢ μὴ λυπούμενός γε,
ἀνδρῆος· ὁ δὲ λυπούμενος, δειλός· πᾶσι ἠδοναῖς γὰρ καὶ λύπαις ἔστιν
ἢ ἠθικὴ ἄρετή· ἀλλὰ μὲν γὰρ τὴν ἠδονίω, τὰ φαῦλα πορεύομεν·
ἀλλὰ δὲ τίω λύπης, τῶν καλῶν ἀπεχόμεθα. δεῖ δὲ ἢ τῶν πῶς
δύσους ἐκ νέων, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν, ὡς χαίρων τε καὶ λυπούσθαι
οἷς δεῖ ἢ γὰρ ὀρθὴν παιδεία αὐτῆ ἔστιν. ἐπὶ δὲ εἰ ἄρετὰ εἰσι πᾶσι
πορεύξας καὶ πάθη· πᾶσι δὲ πάθη καὶ πάση πορεύξας ἔπειτα ἠδου-
νὴ καὶ λύπη· καὶ ἀλλὰ τὸτ' αὖ εἴη ἢ ἄρετὴ πᾶσι ἠδοναῖς καὶ λύπαις.
μυυοῖσι δὲ καὶ ἀκλόνας γινόμενα ἀλλὰ τῶν· ἰαβείαι γὰρ
ἱνές εἰσιν· αἱ δὲ ἰαβείαι ἀλλὰ τῶν ἐναντίων πεφύκεσι γίνεσθαι. ἐ-
πι, ὡς καὶ πᾶσι πᾶσι εἴπομεν, πᾶσα ψυχῆς ἔξις, ὅφ' οἷων πέφυκε
γίνεσθαι χαίρων καὶ βελτίων, πᾶσι τᾶν καὶ πᾶσι τᾶν τίω
φύσιν ἔχῃ· δι' ἠδοναῖς δὲ καὶ λύπαις φαῦλαι γίνονται, πᾶσι δὲ ὡς κείναι τᾶν
πᾶσι καὶ φύσιν, ἢ αἱ μὴ δεῖ, ἢ ὅτε οὐ δεῖ, ἢ ὡς οὐ δεῖ, ἢ ὅσα ἄλλως ἀλ-
λως ὑπὸ τῆς λόγου δεῖ ζέται τὰ ποιῶντα. δεῖ καὶ οἷον ζέται τᾶν
ἀρετῆς, ἀπαθείας πᾶσι καὶ ἡρεμίας· ὅσα δὲ τῶν, ὅτι ἀπλῶς λέγου-
σιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δεῖ, καὶ ὡς οὐ δεῖ, καὶ ὅτε, καὶ ὅσα ἄλλα πορεύξαι-
ται. ὑπὸ κείναι ἀρετῆ ἢ ἄρετῆ εἴη ἢ ποιῶντι πᾶσι ἠδοναῖς καὶ λύ-
παις, τῶν βελτίων πορεύξαι ἢ δὲ κακία, πᾶσι ἐναντίων. γῆροιο
δὲ αὖ ἡμῖν καὶ ἐκ τῶν φαερῶν ἐπὶ πᾶσι τῶν αὐτῶν· πᾶσι γὰρ
ὄντων τῶν εἰς τᾶν ἀίρεσας, καὶ πᾶσι ὄντων τῶν εἰς τᾶν φυγᾶς, κα-
λοῦ, συμφῆροντος, ἠδέος· καὶ πᾶσι τῶν ἐναντίων, ἀίρεσας, ἀσυμ-
φόρου,

φόρου, λυπηροῦ· πᾶσι πᾶσι μὲν τᾶν τᾶν ὁ ἀγαθός, κατερθωτικός
ἔστι· ὁ δὲ κακός, ἀμύθητικός· μάλιστα δὲ πᾶσι τῶν ἠδονίω· κινήτε
γὰρ αὐτῆ τοῖς ζώοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τίω ἀίρεσιν πορεύξαι καλοῦ
καὶ γὰρ ὁ καλὸν καὶ συμφῆρον, ἠδὲ φαίνεται. ἐπὶ δὲ ἐκ κινήτων πᾶσι
ἡμῖν σῶν τε ἀρετῶν· δεῖ καὶ χαλεπὸν ἀποτελεῖσθαι τῶν τῶν
πᾶσι, εἰ κελευσμένον τᾶν βίαι· καμνοῖ ζῶον δὲ καὶ τᾶν πορεύξας, οἱ
μὲν, μᾶλλον οἱ τῶν ἠθικῶν, ἠδονῆ καὶ λύπη· ἀλλὰ τῶν οἷον ἀίρεσιν
εἴη πᾶσι τᾶν τᾶν πᾶσι πορεύξαι τᾶν· ἢ γὰρ μικρὸν εἰς τᾶν
πορεύξας, δὲ ἢ κακῶς χαίρων ἢ λυπούσθαι. ἐπὶ δὲ, χαλεπώτερον
ἠδονῆ μᾶλλον, ἢ θυμῶν, κατὰ τῶν φησὶν Ἡρακλῆος· πᾶσι δὲ ὁ
χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γὰρ καὶ ἄρετῆ· καὶ γὰρ ὁ δὲ βέλτιον
ἐν τῶν ἄρε καὶ ἀλλὰ τῶν πᾶσι ἠδοναῖς καὶ λύπαις πᾶσι ἢ πορεύ-
ξαι τᾶν, καὶ τῆ ἄρετῆ καὶ τῆ πολιτικῆ· ὁ μὲν γὰρ δὲ τῶν χρω-
μῆτος, ἀγαθός ἔσται· ὁ δὲ κακῶς, κακός· ὅτι μὲν οἷον ἔστι ἢ ἄρετῆ
πᾶσι ἠδοναῖς καὶ λύπαις, καὶ ὅτι ἔξ ὧν γὰρ, ὑπὸ τῶν καὶ αὐξεται
καὶ φθίρεται μὴ ὡσαύτως γινομένου, καὶ ὅτι ἔξ ὧν ἐγλύετο, πᾶσι
τᾶν καὶ ἐνεργεῖ, εἰρήσθαι.

Κεφ. 4.

Ἀπορήσας δ' αὖ τις, πᾶσι λέγουμεν ὅτι δεῖ, τὰ μὲν δίκαια πορεύξαι-
τον τᾶν, δικαίους γίνεσθαι· τὰ δὲ σώφρονα, σώφρονας· εἰ γὰρ πορεύξαι-
σι τὰ δίκαια, καὶ τὰ σώφρονα, ἢ δὲ εἰσὶ δίκαιοι καὶ σώφρονες, ὡς περ εἰ-
τὰ γραμματικὰ καὶ μουσικὰ, γραμματικὸν καὶ μουσικόν· ἢ ὅσα δὲ
ἔπι τῶν τεχνῶν ἔτιος ἔχῃ· ἐνδέχεται γὰρ γραμματικόν ἢ ποιῶν καὶ
ἀπὸ τύχης, καὶ ἄλλως ὑπομύθην· τότε οἷον ἔσται γραμματικός,
εἰ καὶ γραμματικόν τι ποιῶν, καὶ γραμματικῶς· τῶν δὲ ἔστι ὁ
καὶ τῶν ἐν αὐτῶν γραμματικῶν· ἐπὶ, ὅσα δὲ ὁμοίον ἔστιν ἔπι τε τῶν
τεχνῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν· τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα,
ὁ δὲ ἔχῃ ἐν αὐτοῖς· ἀρκεῖ οἷον τᾶν τᾶν πᾶσι ἔχοντα γῆροιο· τὰ
τῶν τᾶν ἀρετῆς γινόμενα, ὅσα εἰ καὶ αὐτὰ πᾶσι ἔχῃ, δικαίως ἢ σω-

φρόνως πράττει), ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ πράττων πως ἔχων, πράττει πρῶτον μὲν, ἐὰν εἰδώς· ἔπειτα, ἐὰν θεωραγόμενος, καὶ θεωραγόμενος δι' αὐτά· ὁ δὲ τρίτος, καὶ ἐὰν βεβούλως, καὶ ἀμετακινήτως ἔχων, πράττει. ταῦτα δὲ, πρὸς μὲν ὁ θεὸς διὰ τὴν τέχνην ἔχων, ἔστω αἰσθητῶν πλὴν αὐτοῦ· ὁ εἰδέναι· πρὸς δὲ ὁ θεὸς ἀρετῆς, ὁ μὲν εἰδέναι, μικρὸν ἢ ὁ δὲν ἰσχυρῶς· τὰ δὲ διὰ τὴν ἀρετήν, ἀλλὰ ὁ πρῶτον διδάσκει ἀρετῆς ὅτι πολλὰ κίς θεωρητῶν τὰ δίκαια καὶ τὰ σώφρονα (καὶ γινέ). τὰ μὲν οὖν θεωρητῶν δίκαια καὶ σώφρονα λέγει, ὅταν ἢ ποιῶντα, οἷα δὲ ὁ δίκαιος ἢ ὁ σώφρων πράττει· δίκαιος δὲ καὶ σώφρων ἔστιν, ἔτι ὁ ταῦτα θεωρητῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔτιω πρῶτον 10 ἴων, ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σώφρονες θεωρητῶν. ὁ οὖν λέγει, ὅτι ἐκ τῶν τὰ δίκαια θεωρητῶν ὁ δίκαιος γινέ καὶ ἐκ τῶν τὰ σώφρονα, ὁ σώφρων· ἐκ δὲ τῶν μὴ θεωρητῶν ταῦτα, ὁ δὲ αἰσθητῶν μετὰ τὴν ἀρετῆν ἀγαθὸς· ἀλλ' οἱ πολλοί, ταῦτα μὲν ἔτιω θεωρητῶν ὅτι δὲ ὅταν λέγον καὶ ἀφ' ὧν ἄνθρωποι, οἰόνται φιλοσοφῶν, καὶ ἔτιω ἔσονται 15 ἀπουδαῖοι, ὁμοίον τι ποιῶντες τοῖς κέρμοισιν, οἱ τῶν ἀφ' ὧν ἀκρῶτος μὲν ὅτι μελῶς· ποιῶσι δὲ ἔτιω τῶν θεωρητῶν ὁμοίων· ὡς περὶ οὖν ἐπὶ ἐκείνοι ὁμοίως ὁ σώμα, ἔτιω θεωρητῶν, ἐπὶ ἔτιω τῶν ψυχῶν, ἔτιω φιλοσοφῶντες.

Κεφ. 5. Μετὰ δὲ ταῦτα τί ἔστιν ἡ ἀρετὴ σκεπτόμενον· ἐπεὶ οὖν τὰ ἐν τῇ 20 ψυχῇ γινόμενα, πλείω ἔστι, πάθη, διωμάς, ἔξῃς, τέτων πᾶσι εἴη ἢ ἀρετῆ· λέγω δὲ, πάθη μὲν, ὅτι θυμῶν, ὀργῶν, φόβου, θράσους, φθόνου, χθρᾶν, φιλίας, μῖστος, πόθου, ζήλων, ἔλεον, ὅλως οἷς ἔπεται ἡδονὴ ἢ λύπη· διωμάς δὲ, καὶ ἀσπασητικῶν τέτων λεγόμενα, οἷς καὶ ἀσπαστικῶν ὀργῶν, ἢ λυπητικῶν, ἢ ἐλεῶσαι ἔξῃς, 25 καὶ ἀσπαστικῶν τὰ πάθη ἔχομεν ὅτι ἢ κακῶς, οἷς πρὸς ὁ ὀργῶν, εἰ μὲν σφοδρῶς ἢ ἀνήμερῶς, κακῶς ἔχομεν· εἰ δὲ μέσως, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα· πάθη μὲν οὖν ὅτι εἰσὶν, ἔτιω ἀρετῆς, οὐθί

οὐθί αἰ κακίας, ὅτι ἔλεγε μετὰ καὶ τὰ πάθη ἀπουδαῖοι ἢ φαῦλοι· καὶ δὲ θεὸς ἀρετῆς ἢ κακίας, λεγόμενα· καὶ ὅτι, καὶ μὲν τὰ πάθη, ἔτιω ἐπαγνέμενα, ἔτιω φερόμενα· ἔτιω ἐπαγνέται ὁ φοβέμενος, ὁ δὲ ὀργῶν ὀργῶν· ὁ δὲ φερόμενος ὁ ἀπλῶς ὀργῶν ὀργῶν, ἀλλ' ὁ πῶς· καὶ δὲ θεὸς ἀρετῆς καὶ θεὸς κακίας ἐπαγνέμενα ἢ φερόμενα· ἔτιω ὀργῶν μετὰ μὲν καὶ φοβούμενα, ἀπαστρέτως· αἰ τῶν ἀρετῶν θεωρητῶν τίνες, ἢ ὅτι ἀνὸν θεωρητῶν πρὸς τῶν πῶν, καὶ μὲν τὰ πάθη κινῶντα λεγόμενα· καὶ δὲ θεὸς ἀρετῆς καὶ θεὸς κακίας, ἔτιω κινῶντα, ἀλλὰ ἀφ' ὧν ἀρετῶν πῶς. 25 ἀφ' ὧν ταῦτα δὲ, ἔτιω δὲ διωμάς εἰσὶν· ἔτιω γὰρ ἀγαθὸν λεγόμενα, τὰ διωμάς ἀρετῶν ἀπλῶς, ἔτιω κακί· οὐτ' ἐπαγνέμενα, ἔτιω φερόμενα· καὶ ἔτιω διωμάτῶν μὲν, ἐσμέν φύσῃ· ἀγαθὸν δὲ ἢ κακί, ἔτιω γινόμενα φύσῃ· εἰπομὲν δὲ περὶ τῶν θεωρητῶν. εἰ οὖν μήτε πάθη εἰσὶν αἰ ἀρετῶν, μήτε διωμάς, λείπεται ἔξῃς αὐτοῦ (εἰ) ὅτι μὲν οὖν ἔστι 35 τὰ γινόμενα ἢ ἀρετῆς, εἰρηται.

Δὲ δὲ μὴ μόνον ἔτιω εἰπεῖν, ὅτι ἔξῃς, ἀλλὰ καὶ ποῖα τις· ῥητέον Κεφ. 6 οὖν ὅτι πᾶσα ἀρετὴ οὐ ἀνὴ ἀρετῆς, ἀλλὰ τε ὅτι ἔχον ἀποτελεῖ, καὶ ὅτι ἔργον αὐτῆς ὅτι ἀποδίδωσιν· οἷον ἢ ὁ φθαλμοῦ ἀρετῆς, τὸν τε ὁ φθαλμὸν ἀπουδαῖον ποιῶν, καὶ ὅτι ἔργον αὐτῆς· τῇ γὰρ τῶν φθαλμοῦ 20 ἀρετῆς ὁ ὀρῶν μὲν ὁμοίως ἢ ἢ ἰππου ἀρετῆς, ἰππῶν τε ἀπουδαῖον ποιῶν, καὶ ἀγαθὸν δραμεῖν, καὶ ἐνεκκεῖν ὅτι ὅτι βιάτῳ, καὶ μέναι τῶν πολέμοις· εἰ δὲ τῶν ὅτι πῶν οὕτως ἔχῃ, ἢ ἢ ἀνδραγαθῶν ἀρετῆς εἴη ἀνὴ ἔξῃς, ἀφ' ἢ ἀγαθὸς ἀνδραγαθῶν γίνεταί, καὶ ἀφ' ἢ ὅτι ἔαυτῶν ἔργον ἀποδίδωσιν· πῶς δὲ τῶν ἔσαι, ἢ δὴ μὲν εἰρήκα μὲν. 25 ἔτιω δὲ καὶ ὅτι ἔσαι φανερόν, ἐὰν θεωρητῶν ποῖα τις ἔστιν ἢ φύσις αὐτῆς· ἐν πῶν δὲ ἢ στωεχέι καὶ διαρετῶν ἔστι λαβῶν, ὅτι μὲν πλῆθον ὅτι δὲ, ἔλατῶν ὅτι δὲ, ἴσον· καὶ ταῦτα, ἢ κατ' ἀλλὰ ὅτι ἀρετῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς· ὅτι δὲ ἴσον, μέσον τι ὅτι ἀρετῶν καὶ ἐλλείψῃς.

Διὰ τὸ μέσον εἶναι πως ἄκρον ἕως ὅτε ἐκείνων μεσότης, ἔ-
δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις, ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἀπέστηται, ἀμύρτανεται. ὁ-
λως γὰρ ἔθ' ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως μεσότης ἔστιν, ὅσοι μεσό-
τητος ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις.

Κεφ. 7. Δεῖ δὲ τὸ μὴ μόνον καθόλου λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς καθ' ἑ-
κάστα ἐφαρμότῃν. ἐν γὰρ τοῖς περὶ τῆς ἀποδείξεως λόγους, οἱ μὲν
καθόλου, κενώτεροι εἰσιν· οἱ δὲ ἕπι μέρεσι, ἀληθινώτεροι. περὶ γὰρ
τὰ καθ' ἑκάστα αὐτὰ ἀποδείξεως. δεόν δὲ ἕπι τῶν συμφωνῶν. ληπτέον
οὖν ταῦτα ἐκ τῆς ἀναγωγῆς. περὶ μὲν οὖν φύσιν καὶ θάρ-
ρη, ἀνδρία μεσότης· τῆ δὲ ὑπερβαλλόντων, ὁ μὲν τῆ ἀφοσίαι, 10
αἰώνυμος· πολλὰ δὲ ἔστιν αἰώνυμα· ὁ δὲ ἐν τῇ θάρρῃ ὑπερβαλλόντων,
δραστήριος· ὁ δὲ, τῆ μὲν φοβέσθαι ὑπερβαλλόντων, τῆ δὲ θάρρῃ ἐλλεί-
πτων, δειλός. περὶ ἡδονῶν δὲ καὶ λύπης ἕκαστας, ἡττον ἢ καὶ πε-
ρεῖ τῆς λύπης, μεσότης μὲν, σωφροσύνη· ὑπερβολὴ δὲ, ἀκρα-
σία. ἐλλείποντες δὲ περὶ τῆς ἡδονῆς ἕκαστος γίνονται· ἄσπερον οὐδὲ 15
οὐτοὶ ὀνόματος τετυχήκασιν· ἔτασαν δὲ ἀνάσθησι. περὶ δὲ δόσιν
χρημάτων καὶ λήψιν, μεσότης μὲν ἐλευθεριότης· ὑπερβολὴ δὲ
καὶ ἑλλείψις, ἀσπλία καὶ ἀνελευθερία. ἐπιλήθως ἢ αὐτῆς ὑπερβαλ-
λοισι καὶ ἐλλείψουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀσπλος, ἐν μὲν σωφροσύνης ὑπερβαλλόντων,
ἐν δὲ λήψις ἐλλείπτῃ· ὁ δὲ ἀνελευθερος, ἐν μὲν λήψις, ὑπερβαλλόντων 20
ἐν ἢ σωφροσύνης, ἐλλείπτῃ. καὶ μὲν ἔν τῷ πῶ καὶ ἕπι κεφαλαίῳ λέγο-
μεν, ὄρεον μὲν αὐτῶν τῶν ὑπερῶν δὲ ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν
ἀποδείξεσθαι. περὶ ἢ τὰ χεῖματα εἰσὶ καὶ ἀνάσθησι ἀποδείξεως, μεσό-
της μὲν, μεγαλοπρέπεια· ὁ γὰρ μεγαλοπρεπῆς ἀποδείξεως ἐλευθε-
ρεῖς· ὁ μὲν γὰρ, περὶ μέγαλα· ὁ δὲ, περὶ μικρά· ὑπερβολὴ δὲ, 25
ἀπειροκαλία καὶ βαναυσία· ἑλλείψις δὲ, μικροπρέπεια· ἀποδείξε-
οισι δὲ αὐτῶν τῶν περὶ τῶν ἐλευθεριότητος· ὅ δὲ ἀποδείξεου-
σιν, ὑπερῶν ῥηθῆσθαι. περὶ δὲ τιμῶν καὶ ἀτιμίαν, μεσότης μὲν, με-
γαλο-

γαλοψυχία· ὑπερβολὴ δὲ, ῥαυνότης πῆς λεγομένη ἑλλείψις ἢ, μι-
κροψυχία. ὡς δὲ ἐλέγξοντο ἔχοντες πρὸς τὴν μεγαλοπρέπεια τὴν
ἐλευθεριότητα, περὶ μικρὰ ἀποδείξεως ἔχοντες ἔχοντες καὶ πρὸς
τὴν μεγαλοψυχίαν, περὶ τιμῶν ἔχοντες μεγαλίαν, αὐτὴ περὶ μι-
5 κροψυχίας· ἔστι γὰρ, ὡς δεῖ ὀρέγεσθαι τιμῆς, καὶ μάλλον ἢ δεῖ, καὶ ἡτ-
τον. λέγει δὲ, ὁ μὲν ὑπερβαλλόντων τῆς ὀρέξεως, φιλότιμος· ὁ δὲ ἐλλεί-
πτων, ἀφιλότιμος· ὁ δὲ μέσος, αἰώνυμος. αἰώνυμοι δὲ καὶ αἱ ἀποδείξε-
οισι· πλείον ἢ τῆς φιλοτιμίας, φιλοτιμία· ὅθεν ἕπι δικαιοσύνης οἱ ἀ-
κροὶ τῆς μέσης χώρας καὶ ἡμέρας ἢ, ἔστι μὲν ὅτε τῆ μεσόν, φιλότιμον κα-
10 λούμεν· ἔστι δὲ ὅτε, ἀφιλότιμον· καὶ ἔστι ὅτε μὲν ἔπαμνετον ὅν φι-
λότιμον, ἔστι δὲ ὅτε ὅν ἀφιλότιμον. ἀποδείξεως δὲ αὐτῶν τῶν ποι-
οῦμεν, ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθῆσεται. καὶ δὲ περὶ τῶν λιπῶν λέγωμεν.
καὶ ὅν ὑπερβαλλόντων ἔσπον. ἔστι δὲ καὶ περὶ ὀργῶν ὑπερβολὴ καὶ
ἐλλείψις, καὶ μεσότης· ἁρμόδιον δὲ αἰώνυμοισι ὄντων αὐτῶν, ὅν μεσόν
15 πρὸς ἄλλων λέγοντες, τῶν μεσότητος πρὸς ἄλλων καλεσομεν· ἢ δὲ
ἄκρων, ὁ μὲν ὑπερβαλλόντων, ὀργίλος ἔστω ἢ δὲ κακία, ὀργίλος· ὁ δὲ
ἐλλείπτων, ἀόργητος ἢ δὲ ἑλλείψις, ἀόργητος. εἰσὶ δὲ καὶ ἀνάσθησι
μεσότητες, ἔχουσιν μὲν ἵνα ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους· ἀποδείξε-
οισι δὲ ἀνάσθησι· πᾶσαι μὲν γὰρ εἰσι περὶ λόγων καὶ ἀποδείξεων κοι-
20 νωνίαν· ἀποδείξεοισι δὲ, ὅτι, ἢ μὲν, ἔστι περὶ τῶν ἀνάσθησι ὅν αὐτοῖς·
αἱ δὲ, περὶ τῶν ἄλλων· τῶν δὲ, ὅ μὲν, ἐν παιδείᾳ· ὅ δὲ, ἐν πᾶσι τοῖς
καὶ ὅν βίον ῥηθῆσθαι οὖν καὶ περὶ τῶν, ἵνα μάλλον καλῶς ἴδωμεν ἄ-
να ἢ πᾶσιν ἢ μεσότης, ἔπαμνετον· τὰ δὲ ἀκρο, οὔτε ὀργῶν, οὔτε ἔ-
παμνετον, ἀλλὰ ψεκτά. ἔστι μὲν οὖν καὶ τῶν τῶν πλείων αἰώνυμοι·
25 πρὸς ἄλλων δὲ ὡς περὶ ἢ ἕπι τῶν ἄλλων, αὐτοῖς ὀνόματι ποῖν, σα-
φωσίας ἔνεκεν, καὶ τῶν ὑπερβαλλόντων. περὶ μὲν οὖν ὅ ἀλη-
θῆς, ὁ μὲν μέσος, ἀληθῆς ἢ καὶ ἢ μεσότης, ἀληθῆς λέγεσθαι· ἢ δὲ
πρὸς αὐτοῖς, ἢ μὲν ἕπι τῶν μέτρων, ἀποδείξεοισι καὶ ὅ ἔχον αὐτοῖς,
ἀποδεί-

ἀλαζών· ἢ δὲ ὅτι ὁ ἔλαττον, εἰρωνεία, καὶ εἴρων. περὶ δὲ τῆ δὴ, ὁ μὲν ἐν παλαιᾷ, ὁ μὲν μέσος, ὁ μὲν ἀπέλατος· καὶ ἢ ἀφαιρέσεις, ἀφαιρέσεις· ἢ δὲ ὑπερβολή, βωμολοχία· καὶ ὁ ἔχων αὐτήν, βωμολοχός· ὁ δὲ ἐλλείπων, ἀργυρικός τις· καὶ ἢ ἕξις, ἀργυρία· περὶ δὲ τῆ λαιπὸν ἢ δὴ ὁ ἐν παλαιᾷ βίῳ, ὁ μὲν ὡς δεῖ ἡδὺς ὢν, φίλος· καὶ ἢ μεσότης φιλία, ὁ δὲ ὑπερβολῶν, εἰ μὲν ἑσθηνός ἐνεκα, ἀρεσκός· εἰ δὲ ὠφελείας τῷ αὐτῷ, κλάσος· ὁ δὲ ἐλλείπων καὶ ἐν πᾶσιν ἀηδῆς, δὺς-εἰς τις καὶ δὺσκαλος. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι, καὶ ἐν τοῖς περὶ τὰ πάθη, μεσότητες· ἢ γὰρ αἰδώς, ἀρετὴ μὲν ἑστὶν ἐπιαισθητὰ δὲ, καὶ ὁ αἰδήμων· καὶ γὰρ ἐν τέτοις, ὁ μὲν, λέγεται μέσος· ὁ δὲ, ὑπερ-βάλων, ὡς καὶ ἀπληξ, ὁ πηλὺτα αἰδοῦ μῦθος· ὁ δὲ ἐλλείπων, ἢ ὁ μηδὲ ὅλως, ἀναιδέμενος· ὁ δὲ μέσος, αἰδήμων. νέμεις δὲ, μεσότης φρόνη καὶ ὅτι χαρμῆς. εἰσὶ δὲ περὶ λυπῶν καὶ ἡδονῶν τῶν ὅτι τοῖς συμβαινῶσι τοῖς πέλας γινόμεναι· ὁ μὲν γὰρ νεμεση-λικός, λυπῆται ὅτι τοῖς ἀναιδέως ὅτι παρὰ τοῖσιν· ὁ δὲ φρονερός ὑπερβαλῶν τῶν, ὅτι πᾶσι λυπῆται· ὁ δὲ ὅτι χαρμῆς, ἑσθῶν-τον ἐλλείπει τῶ λυπῆτος, ὡς καὶ χαρμῆς. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν καὶ ἀλλοθι καμρός ἔσται· περὶ δὲ δικαιοσύνης, ἐπεὶ ἔχῃ ἀπλῶς λέγεται, μὲν ταῦτα διελέμενοι, περὶ ἐκάτερας ἐρῶμεν, πῶς μεσότητες εἰσὶν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν λογικῶν ἀρετῶν.

20

Κεφ. 8.

Τειῶν δὲ ἀφαιρέσεων ἑσθῶν, δύο μὲν κακῶν, τῆς μὲν, καὶ ὁ ὑπερβολῶν τῆς δὲ, καὶ τῆς ἑλλείψεως μίας δὲ ἀρετῆς, τῆς μεσότητος, πᾶσαι πάσαι ἀντίκεινται πῶς αἰ μὲν γὰρ ἀκραί, καὶ τῆς μέσης, καὶ ἀλλή-λας ἐναντία εἰσὶν ἢ δὲ μέση, ταῖς ἀκραίς ὡς περὶ τῶν ἴσων, παρὰ μὲν ὁ ἔλαττον, μείζον παρὰ τῶ μείζον, ἔλαττον οὕτως αἰ μέσαι ἕξις, παρὰ μὲν τῶς ἐλλείψεως, ὑπερβολῶσι παρὰ τῶς ὑπερβο-λάς, ἐλλείπεισιν, ἐν τε τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς παρὰ τῶσιν ὁ γὰρ ἀνδρός, παρὰ μὲν τῶν δὴ λῶν, ἀραστὺς φαίνεται παρὰ τῶ τῆ ἀραστῶ, δὴ-λάς.

λάς. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σώφρων, παρὰ μὲν τῶν ἀναιδέων, ἀκόλαστος· παρὰ δὲ τῶν ἀκόλαστον, ἀναιδέος. ὁ δὲ ἐλθῆς, παρὰ μὲν τῆ ἀναιδέων, ἀσώτος· παρὰ δὲ τῶν ἀσῶτων, ἀναιδέος· δὴ καὶ ἀπω-θῶνται τῶν μέσων οἱ ἀκροί, ἐκάτερος παρὰ ἐκάτερον, καὶ καλοῦσι τῶ ἀνδρός, ὁ μὲν δὴ λάς, ἀραστῶ· ὁ δὲ ἀραστῶ, δὴ λῶν καὶ ὅτι τῶ δὴ λῶν ἀναιδέων. ἔτι δὲ ἀντικειμένων ἀλλήλοις τέτων, πλείων ἐναντιότης ἐστὶ τοῖς ἀκροῖς παρὰ δὴ λῶν, ἢ παρὰ τῶ μέσων. πορρω-τέρω γὰρ ταῦτα ἀφῆσθαι ἀλλήλων, ἢ τῶ μέσων ὡς περὶ τῶ μέγα, ἢ μικρῶ· καὶ τῶ μικρῶν, τῶ μεγάλου· ἢ ἀμφοῖν, τῶ ἴσων. ἐπὶ παρὰ μὲν τῶ μέσων ἐπίοις ἀκροῖς ὁμοιότης τις φαίνεται, ὡς τῆ ἀραστῆ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆ ἀσῶτῆ παρὰ τῶ ἐλθῆς ὁμοιότης τοῖς δὲ ἀκροῖς παρὰ δὴ λῶν πλείων ἀνομοιότης· τὰ δὲ πλείων ἀπέχονται ἀλλήλων, ἐναντία οὐκ ἔσθῶν· ὡς καὶ μάλλον ἐναντία, τὰ πλείων ἀπέχονται. παρὰ τῶ μέσων ἀντίκειται, ἐφ' ὧν μὲν μάλλον, ἢ ἐλλείψῃς ἐφ' ὧν τῶ, ἢ ὑπερβολῆ· οἷον ἀνδρῶν μὲν, ἔχῃ ἢ ἀραστῆς, ὑπερβολῆ ἔσθῶν· ἀλλ' ἢ δὴ λῶν, ἐλλείψῃς ἔσθῶν τῆ δὲ σωφροσύνης, οὐχ ἢ ἀναιδέος, ἐνδῆς ἔσθῶν· ἀλλ' ἢ ἀκόλαστος, ὑπερβολῆ ἔσθῶν. ἀφαι-δύο δὲ αἰτίας τῶ συμβαίνῃ· μίαν μὲν, τῆ ἑξ' αὐτῶ τῶ παρὰ τῶ τῶ τῶ γὰρ ἐγγύτερον ἔσθῶ καὶ ὁμοιότερον τῶ ἔτερον ἀκρον τῶ μέ-σω, ἢ τῶ τῶ, ἀλλὰ ταῦτα ἀντίκεινται μᾶλλον· οἷον ἐπεὶ ὁμοιό-τερον ἔσθῶ δοκεῖ τῆ ἀνδρῶν ἢ ἀραστῆς καὶ ἐγγύτερον ἀνομοιότερον δὲ, ἢ δὴ λῶν, ταῦτα ἀντίκεινται μᾶλλον τὰ γὰρ ἀπέχονται πλείων ἢ μέσων, ἐναντιότερα δοκεῖ ἔσθῶ· μία μὲν οἷον αἰτία αὐτῆ, ἔξ' αὐτῶ τῶ παρὰ τῶ τῶ ἔτερον δὲ, ἔξ' ἡμῶν αὐτῶ· παρὰ αἰ γὰρ αὐτῶ μᾶλ-λον πεφύκα μὲν πῶς, ταῦτα μᾶλλον ἐναντία τῶ μέσων φαίνε-ται· οἷον, αὐτῶ μᾶλλον πεφύκα μὲν παρὰ τῶ ἡδονῶν δὴ ὁ ὑπερ-βάφροσι ἔσθῶν μᾶλλον παρὰ ἀκόλαστος, ἢ παρὰ κοσμιότητος· ταῦτα οἷον μᾶλλον ἐναντία λέγεται, παρὰ αἰ ἢ ἡπίδοσις μᾶλ-

E

λον γίνεται καὶ διὰ τὸτο, ἢ ἀκλασία, ὑπερβολὴ ἕσα, ἐναντιω-
τέρα ἔστι τῆ σωφροσύνη.

Κεφ. 9. Οτι μὲν οὖν ἔστιν ἡ ἄρετή ἢ ἠθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης
δύο κακῶν, τὸ μὲν, καὶ ὑπερβολὴ τὸ ἕκαστ' ἐλλείψιν· καὶ ὅτι
τοιαύτη ἔστι διὰ τὸ φυσικὸν ἢ μέσου ἔστι τὸ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς
πραξίεσιν, ἰσχυρῶς εἴρηται. διὲ καὶ ἔργον ἔστι ἀσυνδαῖον ἔστι. ἐν ἐκεί-
τω γὰρ τὸ μέσον λαβὴν, ἔργον οἷον κύκλος τὸ μέσον, ἢ πῦρ πῦρ, ἀλλὰ
τὸ εἶδος ἔστι τὸ, καὶ τὸ μὲν ὀργιστῶναι πῦρ πῦρ, καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦ-
ναί τῳ ἄλλοι καὶ ἀπαρμῆσαι τὸ ἕκαστ' ἢ ὅσον, καὶ ὅτε, καὶ ἔνεκα, καὶ
ὡς, ὅτε ἐπὶ πῦρ πῦρ, ὅτε ῥάδιον ὅτε ἔστι τὸ δὲ, καὶ ἀσύνδιον, καὶ ἐπα-
νετὸν, καὶ κελόν. διὲ δὲ τὸ φυσικὸν ἢ μέσου, ἔστι τὸν μὲν ἔπι-
χρῶν τὸ μᾶλλον ἐναντίον, καὶ ἀπὸ καὶ ἢ Καλυψὼ παρήνθη τὸ,

... τὸ μὲν καπνὸν καὶ κύματος ἐκπὸς ἔργα

... Νῆα...

τῷ γὰρ ἀκρῶν, τὸ μὲν, ἔστιν ἀμύρτωλότε-
ρον τὸ δὲ, ἢ τῶν. ἐπεὶ οὖν τὸ μέσου τυχεῖν, ἀκρῶς χαλεπὸν, καὶ τὸν
δύοτερόν φασι πλοιοῦν, τὰ ἐλάττω ληπτότερον τῷ κακῶν. τὸτο δ'
ἔστι μάλιστα τὸτον τὸν ἔστι τὸν ὄν ἐλέγχετο. σκοπεῖν δὲ δεῖ πρὸς
ἀκαὶ ἀλλοῖ δὲ ἀκατάφορεῖ ἔστι μὲν δῆλοι γὰρ πρὸς δῆλα πεφύκα μὲν.
τὸτο δ' ἔστι γινώσκοντες τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς γινόμε-
νης πρὸς ἡμᾶς. εἰς πῦρ πῦρ δ' εἰς αὐτοῖς ἀφέλκειν δεῖ πολὺ γὰρ
ἀπαρμῆσαι τὸ ἀμύρταν, εἰς τὸ μέσον ἢ ἔστι μὲν ὅτε οἱ τὰ διε-
φραμμένα τῷ ἔστι τῶν ὀρθοῦντες, ποιοῦσιν. ἐν πῦρ δὲ μάλιστα
φυλακτέον τὸ ἡδὺ, καὶ τῶν ἡδονῶν οὐ γὰρ ἀδέκατοι κρίνομεν
αὐτοῦ. ὅτε οὖν οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τῶν Ἑλένιω, τὸ-
το δεῖ παθεῖν καὶ ἡμᾶς πρὸς τῶν ἡδονῶν καὶ ἐν πῦρ τῶν ἐκεί-
νων ἔπι λέγειν φωνῶν οὐτῶ γὰρ αὐτοῦ ἔπι πεμπόμοι, ἢ τῶν ἀμύρ-
τησόμεθα. τῶν οὖν ποιοῦντες, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἴπειν, μάλι-
σα διωκόμεθα τὸ μέσου τυχεῖν. χαλεπὸν δὲ ἴσως τὸτο, καὶ
μα-

μάλιστα ἐν τοῖς κατ' ἕκαστον οὐ γὰρ ῥάδιον ἐξείσαι, πῶς, καὶ τίσι,
καὶ ἔπι τοῖσι, καὶ πόσον χρόνον ὀργιστέον καὶ γὰρ ἡμῶς, ὅτε μὲν, τοῖς
ἐλλείποντες ἐπαμύρτω, καὶ πρὸς φαμῶν ὅτε δὲ, τοῖς χαλεπαί-
νοντες, καὶ ἀσύνδιον ἀποκαλοῦμεν. ἀλλ', ὁ μὲν μικρὸν τὸ δὲ πα-
ρεκβαίνων, ἢ ψέγεται, οὐτ' ἔπι τὸ μᾶλλον, ἔτ' ἔπι τὸ ἢ τῶν. ὁ δὲ
πλέον οὐτὸς γὰρ ἢ ἀσύνδιον. ὁ δὲ μέγιστος, καὶ ἔπι πόσον ἢ κτὸς,
οὐ ῥάδιον τῶν λόγων ἀφορεῖται οὐδὲ γὰρ δῆλο οὐδὲν τῷ ἀμύρτω
τὰ δὲ ποιοῦντα, ἐν τοῖς κατ' ἕκαστα, καὶ ἐν τῇ ἀσύνδιον ἢ κρίσις. τὸ μὲν
ἀρετα, ποσοῦτον δὲ ἔστι, ὅτι ἢ μέση ἔστι ἐν πῦρ ἔπι ἀμύρτω
10 δὲ δεῖ, ποτε μὲν, ἔπι τῶν ὑπερβολῶν. ποτε δὲ, ἔπι τῶν ἐλλείψιν. ἔπι
γὰρ ῥάδιον τὸ μέσου καὶ τὸ δὲ τὸ ἐξόμεθα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
Νικημαχείων τὸ Γ.

15 Η Σ ἄρετ' δὲ πρὸς πάθη τε καὶ πρὸς πράξεις Κεφ. 1.
ἔστι καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐκείνοις, ἐπαμύρτων καὶ ψό-
γων γινόμενων ἐν τῶν ἀκρῶσις, συνηώμης,
ἐπίοτε δὲ καὶ ἐλέου. τὸ ἐκείσιον καὶ ἀκρῶσιον
ἀνακαῖνον ἴσως ἐξείσαι τοῖς πρὸς ἄρετ' ἔπι-
20 σκοπεῖσι. γρησισμον ἢ καὶ τοῖς νομοθετῶσι, πρὸς
τε τῶν τιμῶν καὶ τῶν κολάσεως. δοκεῖ δὲ ἀκρῶσις ἔστι, τὰ βία ἢ δὲ
ἀγνοίαν γινόμενα· βίαμοι δὲ, οὐ ἢ ἔπι ἔπι ἔπι, ποιοῦντες ἔπι, ἐν ἢ
μηδὲν συμβαδῆται ὁ πρὸς τῶν, ἢ ὁ πρὸς τῶν οἷον, εἰ πῦρ κομί-
σαστόποι, ἢ ἀσύνδιον κίεροι οἷον. ὅσα δὲ διὰ φόβον μείζονων
25 κακῶν πρὸς τῶν, ἢ ἔπι κελόν τῶν οἷον, εἰ τῶν πρὸς τῶν

ἡρέμα, ἢ σφόδρα. ἀπὸ ταυτὸν οἷον τῶντα ὁδοὶ δὴ ἀγνοήσκει,
 μὴ μνημόνους· δὴ λανθῶν, ὡς ὁδοὶ τῶν περὶ τὴν πῶς γὰρ ἑαυτὸν
 γὰρ οἷον περὶ τῆς ἀγνοήσκει αὐτὸς οἷον, λέγοντες φασὶν ἐκπεσεῖν
 αὐτοῖς, ἢ ὅσα εἰδέναι ὅτι ἀπόρητα ἴσως, ὡς περὶ Αἰσχύλου τὰ μυστι-
 κά· ἢ δεῖξαι βυλόμους, ἀφῆναι, ὡς ὁ τῶν καταπέλτιν, οἰηθεῖ δ' αὖ
 τις καὶ τῶν πολέμων (εἶ). ὡς περὶ ἡ Μερόπη καὶ ἐσφαρῶν (εἶ)· λέ-
 λωθῶν μὲν δὲ οὐκ ἔστι λήθον κίωσιν (εἶ)· καὶ ἐπισημαίεται τὰς
 ἀποκτείναι αὐτὸν καὶ δεῖξαι βυλόμους, ὡς περὶ οἱ ἀκροχελιδόνες,
 πατάξεν αὐτὸν περὶ πόρτα δὴ τῶντα τῶν ἀγνοίας ἕως, ἐν οἷς ἢ παρ-
 ξίς, ὁ τούτων τι ἀγνοήσας, ἀκὼν δοκεῖ περὶ τὸ ἀγνοῦν, καὶ μάλιστα ἐν
 τοῖς κυριώτατοις κυριώτατα δὲ (εἶ) δοκεῖ, ἐν οἷς ἢ περὶ τῶν καὶ οὐ
 ἐνεκα. τῶν δὴ καὶ τῶν ποιῶν ἀγνοίαν ἀκροχελιδόνες, ἐπὶ δεῖ τῶν
 περὶ τῶν λυπηρῶν (εἶ), καὶ ἐν μεταμελεία. ὄντος δὲ ἀκροχελιδόνος, τῶν
 βυλῶν καὶ δὲ ἀγνοίαν, ὅ ἐκρύσιον δόξεν αὐτὸν (εἶ), ἢ ἢ ἀρχὴ ἐν αὐ-
 τῶν, εἰδὲ τὰ καὶ ἑκάστα ἐν οἷς ἢ περὶ τῶν ἴσως γὰρ ἢ καλῶς λέ-
 γεται, ὅ ἐκρύσιον (εἶ) τὰ ἀκροχελιδόνος, ἢ δὲ ἐπισημαίεται. περὶ τῶν μὲν
 γὰρ ὁδοὶ ἐπὶ τῶν ἀγνοίας τῶν ἐκρύσιως περὶ τῶν, οὐδ' οἱ παῖδες.
 εἶτα, πότερον οὐδὲν ἐκρύσιως περὶ τῶν μὲν τῶν δὲ ἐπισημαίεται, ἢ θυ-
 μόν· ἢ, τὰ καὶ μὲν, ἐκρύσιως· τὰ δ' ἀκροχελιδόνος, ἀκροχελιδόνος; ἢ γελῶν,
 ἐνός γε ἀπίου ὄντος; ἀπεπὸν δὲ ἴσως, ὅ ἐκρύσιον φαίεται, ὡν δὲ ὄρε-
 γασθῶν δὲ καὶ ὄργισθῶν περὶ τῶν, καὶ ἐπισημαίεται πινῶν οἷον ὑ-
 γείας καὶ μαθήσεως· δοκεῖ δὲ, τὰ μὲν ἀκροχελιδόνος, λυπηρῶν (εἶ)· τὰ δὲ
 καὶ ἐπισημαίεται, ἢ δὲ α. ἐπὶ δὲ, τί ἀκροχελιδόνος τῶν ἀκροχελιδόνος (εἶ) τὰ
 καὶ λογισμὸν ἢ θυμὸν ἀμνησθέντα; φασὶν μὲν γὰρ ἀμφο. δο-
 κεῖ δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῶν περὶ τῶν (εἶ) τὰ ἀλγοα πάθη. αὐτῶν δὲ περὶ τῶν
 τῶν αὐτῶν, ἀπὸ θυμὸν καὶ ἐπισημαίεται. ἀποπὸν δὲ ὅ τῶν ἀ-
 κούσιον τῶντα.

Κεφ. 2. Διωρισμένων δὲ, τῶν τε ἐκρύσιον καὶ τῶν ἀκροχελιδόνος, περὶ περὶ τῶν
 ρέσεως

ρέσεως ἐπετα διελθεῖν· οἰκείωτατον γὰρ (εἶ) δοκεῖ τῶν ἀρετῶν, καὶ μάλ-
 λον τὰ ἢ τῶν κρίνῃ τῶν περὶ τῶν· ἢ περὶ τῶν δὴ, ἐκρύσιον μὲν
 φαίνεται ἐν τῶν τῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ὅ ἐκρύσιον· τῶν μὲν γὰρ ἐκρυ-
 σίς, καὶ παῖδες καὶ τὰ δὴ τῶν τῶν ἀκροχελιδόνος δὲ, οὐ· καὶ τὰ
 5 δὲ ἀφῆναι, ἐκρύσιον μὲν λέγοντες καὶ περὶ τῶν δὲ, οὐ· οἱ δὲ λέ-
 γοντες αὐτῶν, ἐπισημαίεται, ἢ θυμὸν, ἢ βούλησιν, ἢ πῶς δόξαι, ὅσα
 εἰκόσιν ὀρθῶς λέγειν· ἢ γὰρ κοινὸν ἢ περὶ τῶν καὶ τῶν ἀλόγων· ἐ-
 πισημαίεται δὲ, καὶ θυμὸν· καὶ ὁ ἀκροχελιδόνος, ἐπισημαίεται μὲν, περὶ τῶν περὶ τῶν
 10 ἐκρύσιον δ' ἢ καὶ περὶ τῶν μὲν ἐπισημαίεται ἐναντιῶνται· ἐπισημαίεται
 δ' ἐπισημαίεται ἢ καὶ ἢ μὲν ἐπισημαίεται, ἢ δὲ ἐπισημαίεται· ἢ περὶ
 αἰρέσεις δὲ, ἢ τε λυπηρῶν, οὐδ' ἢ δὲ ἐπισημαίεται ἐπὶ, ἢ τῶν· ἢ καὶ γὰρ
 τὰ ἀκροχελιδόνος, καὶ περὶ τῶν δὲ δοκεῖ. ἀλλὰ μὲν ὁδοὶ βου-
 λησίς γε· καὶ περὶ τῶν ἀμνησθέντων· περὶ τῶν μὲν γὰρ ὅσα ἐστὶ
 15 τῶν ἀδυνάτων· καὶ εἰ τις φαίη περὶ τῶν, δοκεῖ αὐτὸν ἢ λήθιος (εἶ)·
 βύλησις δ' ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὅσα ἀθανάσιος· καὶ ἢ μὲν βύλησις ἐπὶ
 καὶ περὶ τὰ μνησθέντων δὲ αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν οἷον, ἢ περὶ τῶν
 πῶς νικῶν, ἢ ἀθλησίον· περὶ τῶν δὲ τὰ τῶντα ὁδοὶ, ἀλλ' ὅσα
 οἶεται αὐτῶν ἀμνησθέντων δὲ αὐτῶν. ἐπὶ δ', ἢ μὲν βύλησις, ἢ τέλος ἐπὶ μάλ-
 20 λον· ἢ ἢ περὶ τῶν, τῶν περὶ τῶν τέλος· οἷον, ὑγιάνῃ βυλόμε-
 θῶν, περὶ τῶν μὲν δὲ δὲ ὡν ὑγιάνῃ μὲν· καὶ ἀδυναμίῃ βυλόμε-
 θῶν μὲν, καὶ φαίη· περὶ τῶν μὲν δὲ λέγειν, οὐχ ἀμνησθέντων· ὅ-
 λως γὰρ εἰκοίεν ἢ περὶ τῶν περὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν (εἶ). ὁδοὶ δὲ ἢ δόξα
 αὐτῶν· ἢ μὲν γὰρ δόξα δοκεῖ περὶ τῶν (εἶ), καὶ οὐδὲν ἢ τῶν περὶ
 25 τὰ ἀμνησθέντων καὶ τὰ ἀδυνάτα, ἢ τὰ ἐφ' ἡμῖν· καὶ ὡς φασὶν καὶ ἀλη-
 θεῖ διαφῆται, ἢ τῶν κακῶν καὶ ἀγαθῶν· ἢ δὲ περὶ τῶν τῶν μὲν ἢ
 λον· ὅλως μὲν αὐτῶν δόξα τῶν τῶν, ἢ ὅσα ὁδοὶ λέγειν ὁδοὶ, ἀλλ' οὐδὲ
 πῶς γὰρ περὶ τῶν τῶν τῶν ἢ τὰ κακὰ, ποιοῖ τῶν ἐστὶν
 τῶν

κτών· αἱ δὲ ποσότητες, ἄλλων ἕνεκα. ὅτι δὲ οὗτοι εἴη βυλβυτὸν δὲ τέλος, ἀλλὰ τὰ ποσότητες τὰ τέλη. ὅθεν δὲ τὰ κατ' ἕκαστα εἶον εἰς ἄλλο τὸ ἔσθ' ἢ πέπεπται, ἢ πεποιώται ὡς δεῖ· ἀποθέσεως γὰρ ταῦτα· εἰ δὲ αἰ βυλβύσεται, εἰς ἄπτερον ἤξει. βυλβυτὸν δὲ καὶ ποσαιρεπὸν δὲ ἀλλ'· πλὴν ἀφωρισμένον ἢ δὴ δὲ ποσαιρεπὸν δὲ γὰρ ἐκ τῆς βυλβύτης ποσαιρεπὸν, ποσαιρεπὸν ἔστι· παύεται γὰρ ἕκαστος ζητῶν, πῶς ποσότητες, ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγάγη τι ἄρχῃ, καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἡγεμόνιον τὸ ποσαιρεπὸν. δὴλον δὲ τὸ καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίων πολιτειῶν, ἀπὸ Ὀμηροῦ ἐμμετῶ· οἱ γὰρ βασιλεῖς, ἀποστέλλονται, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὄντος ἢ ποσαιρεπὸν, βυλβυτῶν, ὅρα τῶν τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἢ ποσαιρεπὸν αἰ εἴη βυλβυτικὴ ὄρεξις τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἐκ τῆς βυλβύσασθαι γὰρ κρίναι τε, ὅρα γὰρ μετακατατῆ βυλβύσων. ἢ μὲν οὖν ποσαιρεπὸν τύπτω εἰρήστω, καὶ ποσαιρεπὸν ποῖα ἔστι, καὶ ὅτι ποσαιρεπὸν τὰ τέλη.

Κεφ. 4. Ἡ δὲ βυλβύτης, ὅτι μὲν τῶν τέλοισι ἔστιν, εἰρη· δοκεῖ ἢ, τοῖς μὲν, τὰ ἀγαθῶν εἶη· τοῖς ἢ, τῶν φαινομένων ἀγαθῶν. συμβαίνει δὲ, τοῖς μὲν δὲ βυλβυτὸν τὰ ἀγαθῶν λέγουσι, μὴ εἶη βυλβυτὸν ὁ βυλβύται ὁ μὴ ὀρθῶς ἀποστέλλεται· εἰ γὰρ ἔσαι βυλβυτὸν, καὶ ἀγαθῶν· ἢ δὲ, εἰ ἔπως ἔτυχε, κακῶν· τοῖς δὲ αὐτῶν φαινομένων ἀγαθῶν, δὲ βυλβυτὸν λέγουσι, μὴ εἶη φύσει βυλβυτὸν, ἀλλ' ἕκαστω δὲ δοκεῖ· ἄλλο δὲ ἄλλω φαίνε· καὶ εἰ ἔπως ἔτυχε, τὰ ἀγαθῶν. εἰ δὲ τῶν ταῦτα μὴ ἀφέσει, ἀποστέλλεται, ἀπλῶς μὲν καὶ κατ' ἀλήθειαν, βυλβυτὸν εἶη τὰ ἀγαθῶν ἕκαστω δὲ, δὲ φαινομένων· τῶν μὲν οὖν ποσαιρεπὸν, δὲ κατ' ἀλήθειαν εἶη· δὲ δὲ φάτω, δὲ τυχόν· ὡς ποσαιρεπὸν καὶ ὅτι τῶν ποσαιρεπὸν, τοῖς μὲν δὲ ἀποστέλλεται, ὑγιεινά ἔστι τὰ κατ' ἀλήθειαν ταῦτα ὄντα· τοῖς δὲ ὅτι ποσαιρεπὸν, ἔτεροι ὁμοίως ἢ καὶ πικρὰ καὶ γλυκερά, καὶ θερμά, καὶ βαρέα, καὶ τῶν ἀπὸ ἕκαστου· ὁ ποσαιρεπὸν γὰρ ἕκαστου κρίνει ὀρθῶς, καὶ ὡς ἕκαστος τὰ ἀγαθῶν ἀπὸ φαίνετα· κατ' ἕκαστον γὰρ ἔστιν, ἴδιον ἔστι.

ἔστι καὶ κατὰ καὶ ἡδέα. καὶ ἀποστέλλεται πλὴν ἴσως ὁ ποσαιρεπὸν, ὅθεν τὰ ἀγαθῶν ἐν ἕκαστοις ὄρεσιν, ὡς ποσαιρεπὸν καὶ μετῶν αὐτῶν ὡν· τοῖς πολλοῖς δὲ, ἢ ἀπάτη ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἔοικε γίνεσθαι· ἔγχαρ' ἔσαι, ἀγαθῶν φαίνετα. ἀποστέλλεται αὐτῶν δὲ ἡδύ, ὡς ἀγαθῶν· τῶν δὲ λυπῶν, ὡς κακῶν, φάτω ποσαιρεπὸν.

Ὅντος δὲ, βυλβυτῶν μὲν, τῶν τέλοισι βυλβυτῶν δὲ καὶ ποσαιρεπὸν. Κεφ. 5. ποσαιρεπὸν, τῶν ποσαιρεπὸν δὲ τέλος, αἱ ποσαιρεπὸν ταῦτα ποσαιρεπὸν, καὶ ποσαιρεπὸν αἰρεσιν εἶεν αἰ, καὶ ἐκτύσοι· αἱ δὲ τῶν ποσαιρεπὸν ἐνέργεια, ποσαιρεπὸν ταῦτα· ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἢ ποσαιρεπὸν, ὁμοίως δὲ καὶ ἢ κακία· ἐν οἷς γὰρ ἐφ' ἡμῖν δὲ ποσαιρεπὸν, καὶ δὲ μὴ ποσαιρεπὸν· καὶ ἐν οἷς δὲ μὴ, καὶ δὲ κατ' ἄλλ'· εἰ δὲ ποσαιρεπὸν, καλὸν ὄν, ἐφ' ἡμῖν ἔσαι· καὶ δὲ μὴ ποσαιρεπὸν, ἐφ' ἡμῖν ἔσαι, ἀγαθῶν ὄν. καὶ εἰ δὲ μὴ ποσαιρεπὸν, καλὸν ὄν, ἐφ' ἡμῖν καὶ δὲ ποσαιρεπὸν, ἀγαθῶν ὄν, ἐφ' ἡμῖν. εἰ δὲ ἐφ' ἡμῖν δὲ τὰ κατὰ ποσαιρεπὸν, καὶ τὰ ἀγαθῶν, ὁμοίως δὲ καὶ δὲ μὴ ποσαιρεπὸν τὸ ποσαιρεπὸν δὲ ἢ, δὲ ἀγαθῶν καὶ κακῶν εἶη· ἐφ' ἡμῖν ἔσαι δὲ ὅτι ποσαιρεπὸν καὶ φάτω ποσαιρεπὸν εἶη· δὲ δὲ λέγει ὡς

» Οὐδεὶς ἐκὼν ποσαιρεπὸν, ἐφ' ἡμῖν μάλιστα, ἔοικε, δὲ μὲν, φάτω· δὲ δὲ, ἀλήθει· μακάριος μὲν γὰρ ὅθεν αἰρεσιν· ἢ δὲ ποσαιρεπὸν, ἐκτύσον· ἢ τοῖς γὰρ νῦν εἰρημνῶν ἀποστέλλεται· ἢ δὲ ποσαιρεπὸν, καὶ τῶν ποσαιρεπὸν. εἰ δὲ ταῦτα φαίνετα, καὶ μὴ ἔχουσι εἰς ἀγαθῶν ἀναγαγεῖν ποσαιρεπὸν ἐφ' ἡμῖν, ὡν καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκτύσοι. τοῖς ποσαιρεπὸν δὲ ἔοικε μὲν ποσαιρεπὸν καὶ ἴδια ὅφ' ἕκαστων, καὶ ὅφ' αὐτῶν τῶν νομοθετῶν· ποσαιρεπὸν ποσαιρεπὸν γὰρ καὶ ἡποσαιρεπὸν τῶν ἀποστέλλεται ποσαιρεπὸν, ὅσοι μὴ βία, ἢ δὲ ἀγνοίαν, ἢ μὴ ἀλλοῖς αἴτιοι. τῶν δὲ τὰ κατὰ ποσαιρεπὸν ποσαιρεπὸν, ποσαιρεπὸν ὡς, τῶν μὲν ποσαιρεπὸν ποσαιρεπὸν, τῶν δὲ καλύσοντες. καὶ ποσαιρεπὸν ποσαιρεπὸν, μὴτ' ἐφ' ἡμῖν ἔσαι, μὴτ' ἐκούσια, οὐδεὶς ποσαιρεπὸν ποσαιρεπὸν

παράτην ὡς ὁδὸν παρ' ἔργου ὄντος πρὸς αὐτῶν μὴ θερμίνεσθαι,
 ἢ ἀλγεῖν, ἢ πρὸς αὐτῶν, ἢ ἄλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν τῶν ποικίλων· ἔστιν γὰρ ἡ πῆλον
 παρ' ὁμοίωσιν αὐτῶν· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῶν τὰ ἀγνοῖν κολλάζουσιν, ἐὰν
 αἴτιος εἴη δόκησι τ' ἀγνοίας, οἷον τοῖς μεθύουσι διπλά τὰ ἐπιθυμία·
 ἢ γὰρ ἄρχη ἐν αὐτῶν· κύριος γὰρ ἔστι μὴ μεθύσθαι· τὸ δὲ, αἴτιον 5
 τ' ἀγνοίας· καὶ τὰς ἀγνοουμένους ἡ τῶν ἐν τοῖς νόμοις, ἀδελφίαν
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀγνοῖς, ὅσα δὲ ἀμέλξαν ἀγνοῖν δοκῶσιν, ὡς ἐπὶ ἀδελφῶν ὅτι μὴ ἀγνοῖν· τὸ
 γὰρ ἐπιμεληθεῖν αὐτοῖς, ἀλλ' ἴσως τοῖς ἄλλοις ὅτι μὴ ἐπι-
 μεληθεῖν αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ τοῖς ἀλλοῖς ἀγνοῖν αὐτοῖς αἴτιον, ζῶντες ἀφ' 10
 μένους, καὶ ἔστι ἀδελφῶν ἢ ἀκατάστατος εἴη, οἱ μὲν, κακουργοῦντες· οἱ δὲ,
 ἐν πόποις καὶ τοῖς ποικίλοις ἀγνοῖντες· αἱ γὰρ παρ' ἑκάστα ἐνεργεῖται,
 τοῖς ἀλλοῖς ποικίλοις. τὸ δὲ δὴλον ἐκ τῶν μελετώντων παρ' ἑαυτί-
 ναυτοῦ ἀγνοῖν ἢ παρ' ἄλλου· ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ἐνεργεῖται. τὸ μὲν
 οὖν ἀγνοῖν, ὅτι ἐκ τῶν ἐνεργεῖται παρ' ἑκάστα αἱ ἕξεις γίνονται, καμ- 15
 δὴ ἀναμνηστικῶν. ἐπὶ δὲ, ἀλλοῖς, ὅτι ἀδελφῶν μὴ βέλονται ἀδι-
 κον εἴη· ἢ τ' ἀκατάστατος γίνονται, ἀκόλαστον. εἴη μὴ ἀγνοῖν τις παρ' ἑ-
 αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἐστὶν ἀδελφῶν, ἐκὼν ἀδελφῶν αἱ εἴη. ἔστι μὲν ἐὰν γε βέλ-
 νται, ἀδελφῶν ὡς παύσεται, καὶ ἐστὶν δίκαιος· ὁ δὲ γὰρ ὁ νοσῶν, ὑγιής· καὶ
 εἴ ἔτιως ἐτυχεν, ἐκὼν νοσεῖ, ἀκατάστατος βιοτῶν, καὶ ἀπὸ θανάτου τοῖς ἄ- 20
 λλοῖς. τότε μὲν οὖν ἐξελίξεται αὐτῶν μὴ νοσεῖν· παρ' ἑαυτοῦ δὲ, ὅτι ἐπὶ
 ὡς παρ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἐνὶ λίθον, ἐπὶ αὐτὸν διωκτὸν ἀνακαταστήσει· ἀλλ' ὅμοιος
 ἐπὶ αὐτῶν τὸ βαλεῖν καὶ ῥίψαι· ἢ γὰρ ἄρχη ἐπὶ αὐτῶν· ἔστι δὲ καὶ
 τὰ ἀδελφῶν, καὶ τὰ ἀκατάστατος, ὅτι ἀρχῆς μὲν, ἐξελίξεται ποικίλοις μὴ
 γινέσθαι· δὲ ἐκόντες εἰσὶ· ἡμοιοῦσι δὲ ὅτι ἐπὶ ἕξει μὴ εἴη· ἔστι μὲν 25
 ἄλλο δὲ αἱ τῆς ψυχῆς κακίαι ἐκούσιοι εἰσιν, ἀλλ' ἐκόντες καὶ αἱ τῶν σώ-
 ματος, οἷς καὶ ἐπιθυμῶν· τοῖς μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ αἱ ἀρχαί, ὁ δὲ αἱ
 ἐπιθυμῶν· τοῖς δὲ δι' ἀγνοῖν αἱ ἀρχαί, καὶ ἀμέλξαν. ὁμοίως δὲ καὶ παρ' ἑ-
 αὐτοῦ

ἀδελφῶν, καὶ ἀγνοῖν, καὶ πῆλον· ὁ δὲ αἱ ἀρχαί εἰσιν ἐκόντες· ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεήσει· παρ' ἑ-
 αὐτοῦ, ἢ ἐκ νόσου, ἢ ἐκ πληγῆς· ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεήσει· παρ' ἑ-
 αὐτοῦ οἰνοφλυγίας, ἢ ἀρχῆς ἀκατάστατος, πᾶσι αἱ ἐπιθυμῶν. τῶν δὲ πε-
 ρεῖ τὸ σῶμα κακῶν, αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, ἐπιθυμῶνται· αἱ δὲ μὴ ἐφ' ἡ- 5
 μῖν, ἔ. εἴ ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἱ ἐπιθυμῶνται τῶν κακῶν,
 ἐφ' ἡμῖν αἱ εἴη. εἴ δὲ τις λέγει ὅτι πᾶσι ἐφ' ἡμῖν ἐφίενται τὰ φα-
 νομένους ἀγαθῶν, τὸ δὲ φαντασίας ἐκ κύριος, ἀλλ' ὅποιός ποτὶ ἕκαστος
 ἐστὶ, τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῶν· εἴ μὲν οὖν ἕκαστος ἐαυτοῦ τὸ
 ἕξει ὡς ἐστὶ πᾶσι αἴτιος, καὶ τὸ φαντασίας ἐστὶ πᾶσι αὐτὸς αἴτιος· εἴ δὲ 10
 μὴ αἴτιος αὐτῶν αἴτιος τὸ κακῶν ποιῶν, ἀλλὰ δι' ἀγνοῖν τὸ τέλος
 φαίνεται παρ' ἑαυτοῦ, ἔστι τῶν οἰομένων αὐτῶν τὸ ἀεὶ εἶναι ἕκαστος· ἢ δὲ
 τὸ τέλος ἐφεσσι, ὅτι ἀκατάστατος, ἀλλὰ φησὶν αἱ εἴη, ὡς παρ' ἑαυτοῦ ἐ-
 χοντα, ἢ κρινθῆ καλῶς, καὶ τὸ κατ' ἀρχῆς ἀγαθῶν ἀμείβεσθαι, καὶ ἐ-
 σθαι ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς τὸ καλῶς πέφυκε· τὸ γὰρ μέγιστον, καὶ ἀλλοῖς, καὶ 15
 ὁ παρ' ἑτέρου μὴ οἷον τε λαβῆναι, μὴ δὲ μαθεῖν, ἀλλ' οἷον ἐφ' ἑαυτοῦ, τοῖς ἄλλοις
 ἕξει· καὶ τὸ ὅτι καλῶς τὸ πεφυκέναι, ἢ τελεία καὶ ἀληθινή
 αἱ εἴη ἀφ' ἑαυτοῦ· εἴ δὲ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀρχῆς, τί μᾶλλον ἢ ἀρχῆς τὸ κα-
 κίας ἐστὶ ἐκούσιον; ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως, τὰ ἀγαθῶν καὶ τὰ κακῶν, τὸ
 τέλος φύσει, ἢ ὅπως δὴ ποτε φαίνεται καὶ κεῖται· παρ' ἑαυτοῦ παρ' ἑ- 20
 αὐτοῦ αἱ ἀρχαί εἰσιν, παρ' ἑαυτοῦ οἰομένη ποτε, ἀλλὰ πᾶσι καὶ παρ' ἄλλου ἐστὶν·
 εἴτε, τὸ μὲν τέλος φυσικόν, τὸ δὲ τὰ λοιπὰ παρ' ἑαυτοῦ ἐκούσιως ὅτι
 αἱ ἀρχαί εἰσιν, ἢ ἀρχῆς ἐκούσιον ἐστὶν, ἔστιν ἡ πῆλον καὶ ἡ κακία ἐκούσιον
 αἱ εἴη· ὁμοίως γὰρ καὶ τὰ κακῶν ὑπάρχει τὸ δι' αὐτὸν ἐν ταῖς παρ' ἑ- 25
 αὐτοῦ καὶ εἴ μὴ, ἐν τῶν τελῶν. εἴ οὖν ὡς παρ' ἑαυτοῦ λέγεται, ἐκούσιοι εἰσιν αἱ
 ἀρχαί· καὶ γὰρ τὸ ἕξει ὡς σωματικοῦ πᾶσι αἱ εἴη ἐσθαι καὶ τὰ ποικί-
 λους εἴη, τὸ τέλος τοῖονδε ἡτέμεθα· καὶ αἱ κακίαι ἐκούσιοι αἱ εἴη·
 ὁμοίως γὰρ. κοινῆ μὲν οὖν παρ' ἑαυτοῦ τὸ ἀρχῆς εἰρήναι ἡμῖν· πό, τε

γήμιος τύπτω, ὅτι μεσότητές εἰσιν, καὶ ὅτι ἐξέξες, ὅφ' ὧν τε γίνονται, καὶ
 ὅτι τέττων, πορρακλική, καὶ καθ' αὐτά, καὶ ὅτι ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐκθύσοι,
 καὶ ἔπως ὡς αἰ ὀρῆος λόγος πορρακλική. ἔχ' ὁμοίως δὲ αἰ πορρα-
 κλική ἐκθύσοι εἰσι, καὶ αἰ ἐξέξες. τῷ μὲν γὰρ πορρακτικῶν ἀπὸ ἄρχης μέ-
 γη τελοῦς κύριοι ἐσμεν, εἰδότες τὰ καθ' ἕκαστα. τῷ ἔξέξων δὲ, τῷ
 ἄρχης τῷ καθ' ἕκαστα δὲ, ἢ πορρακτικῶν ἐγνώριμος, ὡς περὶ τῷ
 ἀφροσιῶν ἀλλ' ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἴω, ἔπως, ἢ μὴ ἔπως χηρῶσιν, ἀλλ'
 τῷ τοῦ ἐκθύσοι ἀναλαβόντες δὲ καὶ ἐκείνης, εἰπω μὲν πίνας εἰσι, καὶ
 καὶ πῶς, καὶ πῶς ἄμα δὲ ἔσαι δὴ λαν καὶ πῶσιν εἰσι. καὶ πορρακτικῶν
 καὶ ἀνδρίας.

10

Κεφ. 6.

Ὅτι μὲν οὖν μεσότης ἐστὶ καὶ φόβος καὶ τάρη, ἢ δὴ καὶ πορρα-
 κτικῶν εἴρηται. Φοβέμεθα δὲ, δηλονότι τὰ φοβερά. ταῦτα δὲ ἐστὶν
 ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, κακὰ. δὲ καὶ τὸν φόβον οὐκ εἰσὶν πορρακτικῶν
 κακῶν. Φοβέμεθα οὖν πᾶν τὰ κακὰ. οἷον ἀδούξιν, πεινίαν, νόσον,
 ἀφιλίαν, θάνατον. ἀλλ' ἔτι καὶ πᾶν τὰ δοκεῖ ὁ ἀνδρείος εἶναι γὰρ
 καὶ δεῖ φοβεῖσθαι, καὶ καλόν. ὅ δὲ μὴ, ἀγρον, οἷον ἀδούξιν. ὁ μὲν
 γὰρ φοβέμενος, ἐπιφικῆς, καὶ ἀδύμω. ὁ δὲ μὴ φοβέμενος, ἀναί-
 σμητος. λέγεται δὲ ὑποπινῶν ἀνδρείος, καὶ μεταφορᾷ ἔχει γὰρ
 ὁμοίον τι τῷ ἀνδρείω ἀφοβος γὰρ τις καὶ ὁ ἀνδρείος. πεινίαν δὲ ἰ-
 σως ἔδει φοβεῖσθαι, ὡς δὲ νόσον, ἔδει ὅλως εἶναι ἀπὸ κακίας, μὴ
 δὲ δὲ αὐτόν. ἀλλ' ἔδει ὅτι καὶ ταῦτα ἀφοβος, ἀνδρείος. λέγεται μὲν ὅτι καὶ
 τῷ τὸν καθ' ὁμοιότητα. ἐννοιο γὰρ ἐν τοῖς πολεμικοῖς κινδύνοις, δὲ λαν
 ὄντες, ἐλθόντες εἰσι, καὶ πορρακτικῶν χηρῶσιν ἀποβολῶν ὄντων ὡς
 ἔχουσιν ὡς δὲ δὴ εἰς ὕβριν καὶ παύσας καὶ γυναικῶν φοβεῖται, ἢ
 φθόνον, ἢ τι τῶν τοῦ τῶν, δὲ λαν ἐστὶν. ἔδει εἰ τάρη, μέλλον μαστι-
 γῶσθαι, ἀνδρείος. καὶ πῶς οὖν τῶν φοβερῶν ὁ ἀνδρείος ἢ καὶ τὰ
 μέγιστα; ἔχεις γὰρ ὑπομνηστικώτερος τῶν δὲ μὴ. φοβεράτα δὲ
 ὁ θάνατος. πέρας γὰρ καὶ ἔδει ἐπὶ τῷ τελεπῶντι δακί, ἔπειτα ἀγαθόν,
 ἔπειτα

ἔπειτα

ἔπειτα κακόν. δὲ λαν δὲ αἰ ὡς δὲ καὶ θάνατον ὅτι ἐν πορρακτικῶν ὁ ἀν-
 δρείος εἶναι ἐν θαλάττῃ, ἢ ἐν νόσοις. ἐν πίαν οὖν, ἢ ἐν τοῖς καλ-
 λίστοις. ταῦτα δὲ οἱ ἐν πολέμῳ ἐν μεγάλῳ γὰρ καὶ καλλίστῳ κινδύ-
 νῳ. ὁ μολογοὶ δὲ τέτοις εἰσι καὶ ἀπὸ μὲν αἰ ἐν τοῖς πόλεσι, καὶ πορρα-
 κτικῶν μοναρχίαις. κυρίως δὲ λέγεται αἰ ἀνδρείος, ὁ καὶ τῷ καλόν θά-
 νατον ἀδείης, καὶ ὅσα θάνατον ἐπιφέρει ὑπογυαίοντα. ταῦτα δὲ
 μάλιστα τὰ καὶ πόλεμον. ἔμιν ἀλλὰ καὶ ἐν θαλάττῃ καὶ νό-
 σοις ἀδείης ὁ ἀνδρείος. ἔχει ἔπως δὲ ὡς οἱ θαλάττῃ οἱ μὲν γὰρ ἀπε-
 γνώκεισι τὴν σωτηρίαν, καὶ τὸν θάνατον τῷ πορρακτικῶν δυσχεραίνουσιν. οἱ
 δὲ, ἀέλιπιδές εἰσι καὶ ἐμπείαν ἄμα δὲ καὶ ἀνδρίζονται, ἐν
 οἷς ἐστὶν ἢ δὲ κη, ἢ καλόν ὅτι ἀποθανῆν. ἐν ταῖς ταῦτα δὲ φθορῶν
 ἔχεται ὑπάρχει.

Κεφ. 7.

Τὸ δὲ φοβερῶν, ἔπῳσι μὲν τῷ αὐτῷ. λέγεται μὲν δὲ πὶ καὶ ὑποπινῶν. Κεφ. 7.
 Θεσπον. τῷ τὸν οὖν πορρακτικῶν φοβερῶν ὅτι νοῦν ἔχουσι. τὰ δὲ κατ'
 αἰ Θεσπον, δὲ λαν φέρει μέγιστον, καὶ τῷ μᾶλλον καὶ τῷ ἡπτόν ὁμοίως ὅτι
 καὶ τὰ τάρρα λέα. ὁ δὲ ἀνδρείος, ἀνεκπλαγκτος, ὡς αἰ Θεσπος. φο-
 βήσεται μὲν οὖν καὶ τὰ ταῦτα ὡς δεῖ δὲ, καὶ ὡς ὁ λόγος ὑπομνηστικῶν,
 τῷ καλοῦ ἔνεκα. τῷ γὰρ τέλος τῆς ἄρετης. ἐστὶ ὅτι μᾶλλον καὶ
 ἡπτόν ταῦτα φοβεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τὰ μὴ φοβεῖσθαι, ὡς ταῦτα φοβεῖ-
 σθαι. γίνονται δὲ τῷ ἀμύρτων, ἢ μὲν, ὅτι ἔδει. ἢ δὲ, ὅτι ἔχει ὡς δεῖ.
 ἢ δὲ, ὅτι ἔχει ὅτι, ἢ ἢ τῷ πορρακτικῶν ὁμοίως δὲ καὶ καὶ τὰ τάρρα-
 λέα. ὁ μὲν οὖν ἀδεῖ, καὶ ἔνεκα, ὑπομνηστικῶν καὶ φοβεῖμενος, καὶ
 ὡς δεῖ, καὶ ὅτι ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀνδρείος. κατ' ἀξίαν γὰρ, καὶ
 ὡς δὲ ὁ λόγος, πάρα καὶ πορρακτικῶν ὁ ἀνδρείος. τέλος δὲ πάσης ἐν-
 25 εργίας ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν. καὶ τῷ ἀνδρείω δὲ, ἢ ἀνδρία, καλόν.
 ταῦτα δὲ καὶ τὸ τέλος. οὐκ εἴσεται γὰρ ἕκαστον τῷ τέλει. καλοῦ δὲ ἢ
 ἔνεκα ὁ ἀνδρείος ὑπομνηστικῶν καὶ πορρακτικῶν τὰ καὶ τὴν ἀνδρίαν. τῷ
 δὲ ὑπομνηστικῶν, ὁ μὲν τῷ ἀφοβία, ἀνώνυμος. εἴρηται δὲ ἡμῖν

οὐ

ἐν τοῖς πλεόντεσιν, ὅτι πολλά ἐστὶν αἰώνυμα· εἴη δὲ ἂν τις μακρόμε-
 νος ἢ ἀνάληγτος, εἰ μὴ τὸν φοβοῖτο, μὴ τε σφοδρὸν, μὴ τε τὰ κύμα-
 τα, καὶ τὰ φασὶ τὸς Κελτύες· ὁ δὲ τῶν θάρρῶν ὑπερβάλλον πᾶσι
 τὰ φοβερά, δρασὺς. δοκεῖ δὲ καὶ ἀλαζών εἶναι ὁ δρασὺς καὶ παρ-
 ποιητικὸς ἀνδρίας, ὡς οὖν ἐκείνος πᾶσι τὰ φοβερά ἐχθρῶς ὁρᾷ·
 βέλεται φαίνασθαι. ἐν οἷς οὖν διώαται, μιμνῆται. διὸ καὶ εἰσὶν οἱ
 πολλοὶ αὐτῶν δρασὺ δέλοισι· ἐν τούτοις γὰρ δρασιν ὁ μῦθος, τὰ φο-
 βερά ἐχθρῶς ὑπομένουσιν. ὁ δὲ τὰ φοβερά ὑπερβολῶν, δέλοισι καὶ
 γὰρ ἂν μὴ δεῖ, καὶ ὡς ἐδεῖ, καὶ πᾶν τὰ τοιαῦτα ἀκλυθεῖ αὐτῶν·
 ἐλλείπει δὲ καὶ τῶν θάρρῶν· ἀλλ' ἐν ταῖς λύπαις ὑπερβολῶν, μὲλ-
 λον καταφανής ἐστι. δύσελπις δὲ ἡ τις, ὁ δέλοισι γὰρ φοβεῖ-
 ται· ὁ δὲ ἀνδρῶς, ἐναντίος· τῶν γὰρ θάρρῶν, δὲ ἐλπίδος. πᾶσι τοῖς
 μὲν οὖν ἐστὶν, ὁ δὲ δέλοισι, καὶ ὁ δρασὺς, καὶ ὁ ἀνδρῶς· ἀγαθῶς
 δὲ ἔχουσι πρὸς αὐτά· οἱ μὲν γὰρ, ὑπερβολῶσι καὶ ἐλλείπουσι· ὁ
 δὲ, μέσως ἐχθρῶς, καὶ ὡς δεῖ· καὶ οἱ μὲν δρασῶσι, παρτετεῖς, καὶ βε-
 λάμνοισι πρὸς τῶν κινδύων, ἐν αὐτοῖς ἀφίστανται· οἱ δὲ ἀνδρῶσι,
 ἐν τοῖς ἔργοις ὁξείας· πρὸς τὸν δὲ, ἡσύχοισι. κατὰ τὸ οὖν εἰρηται,
 ἢ ἀνδρία μεσότης ἐστὶ πᾶσι θάρραλέα καὶ φοβερά, ἐν οἷς εἰρη-
 ται, καὶ ὅτι καλὸν αἰρήσται καὶ ὑπομένει· ἢ ὅτι αἰχρὸν ὁ μὴ· τῶν δὲ
 ἀποδησῶν, φέρωντα πενίαν, ἢ ἔρωτα, ἢ ἢ λυπηρὸν, ὅτι ἀν-
 δρῶσι, ἀλλὰ μᾶλλον δέλοισι· μαλακία γὰρ τῶν φέρωντα ἐπίπο-
 να· καὶ ἐχθρῶς ὅτι καλὸν, ὑπομένει, ἀλλὰ φέρων καλόν· ἐστὶ μὲν οὖν
 ἢ ἀνδρία τοῖς τὸν ἢ.

Κεφ. 8. Λέγονται δὲ καὶ ἕτεραι κατὰ πέντε ἕρποις· πρῶτον μὲν, ἢ
 πολυμυκία· μάλιστα γὰρ εἰσὶν· δοκῶσι γὰρ ὑπομένειν τὸς κιν-
 δύνους οἱ πολῖται, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμια, καὶ τὰ οὐεί-
 δη, καὶ ἀλλὰ τὰς ἡμάς· καὶ ἀλλὰ τὸ ἀνδρῶτατοι δοκῶσιν εἶναι,
 παρ' οἷς οἱ δέλοισι ἀπίμοι, οἱ δὲ ἀνδρῶσι ἐνίμοι· τοῖς τοῖς δὲ καὶ ὁ-
 μηρος

μηρος ποῖς, οἷον τὸν Διομήδη, καὶ τὸν Ἐκτωρα·
 .. Πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλέει χεῖλι ἀναθήσθαι.
 καὶ Διομήδης,
 .. Ἐκτωρ γὰρ ποτε φήσθαι ἐπὶ Τρώεσσ' ἀγροῦν,
 5 .. Τυδείδης ἔσθ' ἐμῶ. --
 ὁμοίωται δὲ αὐτῆ μάλιστα τῆ πρῶτερον εἰρημότη, ὅτι δὲ ἀρετὴν
 γίνεται δὲ ἀδῶν γὰρ, καὶ ἀλλὰ καλοῦ ὄρεξιν· ἡμῶς γὰρ· καὶ φυ-
 γῶν οὐείδους, αἰχρῶ ὄντος. τάξαι δὲ ἂν ἡ τις καὶ τὸς ὑπερ-
 των ἀναγκαστομένους εἰς τῶν τῶν χεῖρας δὲ, ὅσα ἐδὲ ἀδῶ, ἀλλὰ
 10 ἔχθρῶ φόβον ἀλλὰ δρῶσι, καὶ φέρωντες, ἐδὲ αἰχρῶν, ἀλλὰ τῶ λυπη-
 ρῶν· ἀναγκαστοῖσι γὰρ οἱ κύριοι, ὡς περὶ Ἐκτωρ,
 .. Οἷν δὲ ἐκ τῶν ἀποδύσθαι μάχης πᾶσι ὡς ὄντα νοήσω,
 .. Οὐοὶ ἀρετὴν εἰσὶν φησὶν κινῶσι. --
 καὶ οἱ πρῶτα πόντες, καὶ ἀναχωρῶσι, τύπῶντες, τῶ ἀλλὰ δρῶσι,
 15 καὶ οἱ πρὸς τῶν τάφρων καὶ τῶν τοῖς τῶν πᾶσι πόντες· πᾶν-
 τες γὰρ ἀναγκαστοῖσι. δεῖ δὲ, ἐδὲ ἀνάγκῃ ἀνδρῶσι εἶναι, ἀλλ' ὅτι
 καλόν. δοκεῖ δὲ καὶ ἢ ἐμπείρια ἢ πᾶσι ἕκαστα, ἀνδρία ἡς εἶναι· ὁ-
 ρῶν καὶ ὁ Σωκράτης ὡς ἢ πᾶσι ἐπιτήμιον εἶναι τῶν ἀνδρῶν. τοῖς τοῖς
 20 εἶναι πολλὰ κενὰ τῶν πολέμου, ἀ μάλιστα στωεωρῶσι οὐτοῖ.
 φαίνονται δὲ ἀνδρῶσι, ὅτι ὅτι ἴσασιν οἱ δῆλοισι οἷα ἐστὶν εἶτα ποιῶσι
 καὶ μὴ παθεῖν μάλιστα διώαται ἐκ τῶ ἐμπείριας, καὶ φυλάξαι-
 οῦται, καὶ πατάξαι, διωάμενοι χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις· καὶ τοιαῦτα
 25 κρῶσις. ὡς περὶ οὖν ἀνόπλοις ὡπλισμένοι μαχόμενοι, καὶ ἀθλη-
 τῶν ιδιώτας· καὶ γὰρ ἐν τοῖς τοῖς τοῖς ἀγῶσιν ἐχθρῶ οἱ ἀνδρῶτατοι
 μαχόμενοι εἰσὶν, ἀλλ' οἱ μάλιστα ἰσχυρόντες, καὶ τὰ σώματα ἀ-
 ρεῖα ἔχοντες· οἱ φραγῶται δὲ, δεῖλοισι γίνονται ὅταν ὑπερτεῖν ὁ

κίνδυνος, κὺ λείπων) τοῖς πληθεσι καὶ ταῖς παρὰ σοφίας· παρὰ
 τῶν γὰρ φύρσι· τὰ δὲ πολιτικὰ μένοντα ἀποθνήσκῃ· ὅσα καὶ
 πῶς Ἐρμῆς στυγέει· τοῖς μὲν γὰρ, αἰχρὸν δὲ φύρην· καὶ ὁ
 θάνατος τῆς τῶν αὐτῆς σωτηρίας αἰρετώτερος· οἱ δὲ, καὶ ὅς ἔρχῃς
 κίνδυνόν, ὡς κρείττους ὄντες· γρόντες δὲ, φύρσι, ὅν θάνατον
 μᾶλλον τῆς αἰχρῶν φοβέμενοι. ὁ δὲ ἀνδρείος, ἔ ποιεῖται. καὶ ὅν
 θυμὸν δὲ ἔπει τῆς ἀνδρίας ἔπι φέρονται· ἀνδρείοι γὰρ εἶναι δοκῶσι κὺ
 οἱ ἀνδρείοι θυμοφθεῖς· ἰτηλικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς παρὰ τῆς κιν-
 δυνίας· ὅθεν καὶ Ὀμηρος,

- „ -- δένος ἔμεινε θυμῶ· καὶ,
- „ -- μένος καὶ θυμὸν ἔγχε· καὶ,
- „ Δειμὺ δὲ ἀνὰ ρίνας μένος.-- καὶ,
- „ -- ἔξεν αἶμα.

πῶντα γὰρ τὰ τῶν αὐτῶν εἰκοιε σημεῖον τῶν θυμῶν ἔχουσιν, καὶ ὅρ- 15
 μῶν· οἱ μὲν οὖν ἀνδρείοι, ἀνὰ τὸν κέλευθον παρὰ τῶν οἰκῶν, ὁ δὲ θυμὸς,
 σιωπῆ καὶ αἰσῆς· τὰ θηρία δὲ, ἔχει λυπῶν· ἀνὰ γὰρ τὸ πηληλυῖαι
 ἢ φοβέσθαι, ἔπει δὲ γὰρ ἐν ὑλῆ ἢ ἐν ἔλφῃ, ἔ παρὰ ἔρχονται· ἔ δὲ
 ὅστιν ἀνδρία, ὑπὸ ἀλγηδόνος καὶ θυμῶν ἔξελασώμενα παρὰ
 ὅν κίνδυνον ὀρμῶν, ἔπει τῶν δεινῶν παρὰ ὀρμῶν· ἔπει ἔτω γε, καὶ 20
 οἱ ὄνοι ἀνδρείοι δὲ εἶεν παρὰ ὄνοι· τυπτόμενοι γὰρ ὅσα ἀφίστανται τῆ
 νομῆς· κὺ οἱ μοιχοὶ δὲ κὺ ἔχει τῆς ἔπι θυμῶν πολμηρὰ πολλὰ δρῶ-
 σιν· ἔ δὲ οὖν ὅστιν ἀνδρία, τὰ δὲ ἀλγηδόνος ἢ θυμῶν ἔξελασώμενα
 παρὰ ὅν κίνδυνον. φησικωτάτη δὲ εἰκοιεν ἢ ἀνὰ ὅν θυμῶν εἶναι, κὺ
 παρὰ ἔξελασώμενα παρὰ ἔξεναι, καὶ ὅς ἔνεκα, ἀνδρία εἶναι· καὶ οἱ ἀν- 25
 δρείοι δὲ, ὀργιστοίμενοι μὲν, ἀλγηδόνος ἢ θυμῶν εἶναι· οἱ δὲ
 ἔχει τῶντα, μάλιστα μὲν, ὅσα ἀνδρείοι δὲ· ἔ γὰρ ἀνὰ τὸν κέλευθον, ἔ δὲ
 ὡς ἀλόγος, ἀλλὰ ἀνὰ τὸν κέλευθον· ἀνὰ τὸν κέλευθον δὲ, ἔχουσι π. ἔ δὲ
 δὴ

10

20

25

δὴ οἱ δὲ ἐλπίδες ὄντες, ἀνδρείοι· ἀνὰ γὰρ τὸ πολλάκις καὶ πολλοὺς
 νενικηκέναι, θάρρῶσιν ἐν τοῖς κινδυνίοις. παρὰ μοι δὲ, ὅτι ἀμφω
 θάρρα λέει· ἀλλὰ οἱ μὲν ἀνδρείοι, ἀνὰ τὰ παρὰ ἔξεναι, θάρρα λέει·
 οἱ δὲ, ἀνὰ τὸ οἰεσθαι κρείττους εἶναι, κὺ μηδὲν ἀντιπαθεῖν· τοῖσιν δὲ
 5 ποιεῖσι καὶ οἱ μεθυσκόμοιοι· ἐλπίδες γὰρ γίνονται, ὅταν ἢ αἰσῆς
 μὴ συμβῆ τῶν αὐτῶν, φύρσι ἀνδρείοι δὲ λῶν, τὰ φοβέσθαι ἀνδρεί-
 οῦ ὄντα καὶ φαινόμενα, ἔ παρὰ ἔξεναι, ὅτι κέλευθον· καὶ αἰχρὸν, ὅτι μή-
 δὲ κὺ ἀνδρείοτερον δοκεῖ εἶναι, ὅτι ἐν τοῖς ἀφηνείοις φόβοις, ἀφοβον
 καὶ ἀπάραχον εἶναι, ἢ ἐν τοῖς παρὰ ἔξεναι· ἀπὸ ἔξεναι γὰρ μάλ-
 10 λον, ἢ κὺ ὅτι ἦτον ἐν παρὰ ἔξεναι· τὰ παρὰ ἔξεναι μὲν γὰρ, καὶ ἐκ
 λογισμῶν κὺ λόγου τις παρὰ ἔξεναι· τὰ δὲ ἔξεναι φησὶ, ἔ τῶν ἔξεναι.
 ἀνδρείοι δὲ φαίνονται καὶ οἱ ἀγνοοῦντες, καὶ εἰσιν ἔ πόρρω τῶν ἐ-
 λπίδων· χέρις δὲ, ὅσα ἀξίωμα ὅσα ἐν ἔχουσιν· ἐκείνοι δὲ ἔξεναι κὺ
 μένος οἱ πῶν χέριον· οἱ δὲ ἢ παρὰ ἔξεναι, ἐὰν γνῶσιν ὅτι ἔξεναι, ἢ ὑ-
 15 ποπίδουσι, φύρσι· ὅσα οἱ Ἀργεῖοι ἔπαθον παρὰ πεσόντες τοῖς
 Λάκωσιν, ὡς Σικυωνίοις. οἱ τε δὲ ἀνδρείοι εἰρήνεται ποῖοί πινες, κὺ
 οἱ δοκῶντες ἀνδρείοι.

Περὶ θάρρη δὲ κὺ φόβου ἢ ἀνδρίας ἔξεναι, ἔχουσι ὁμοίως παρὰ ἀμ- 20
 φωβῆσιν, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ φοβέσθαι· ὁ γὰρ ἐν τῆτοις ἀπά-
 20 ραχος, καὶ παρὰ τῶν ὡς δεῖ ἔχων, ἀνδρείος μᾶλλον, ἢ ὁ παρὰ τὰ
 θάρρα λέει. τὰ δὲ τὰ λυπηρὰ ἔ παρὰ ἔξεναι, ὡς εἴρηται, ἀνδρείοι
 λέγεται· δὲ καὶ ὅτι λυπὸν ἢ ἀνδρία, κὺ δικαίως ἐπαρνεῖται· χα-
 λεπώτερον γὰρ τὰ λυπηρὰ ἔ παρὰ ἔξεναι, ἢ τῶν ἢ δὲ ἀπέχε-
 25 σθαι· ἔ μὲν ἀλλὰ δόξεν ἀνὰ εἶναι ὅτι τῶν ἀνδρίας τέλος ἢ δὲ·
 25 ἔ παρὰ τὸ κέλευθον δὲ, ἀφανίζεσθαι· οἱ καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶ-
 σι γίνονται· τοῖς γὰρ πύκταις δὲ μὲν τέλος ἢ δὲ, ἔνεκα, ὅς ἐφανος
 καὶ ἀπὸ τῆς τῶν τῶν ἀλγηδόνος, εἰσιν σάρκιοι, κὺ λυπηρὸν,
 κὺ πᾶς ὁ πόνος· ἀνὰ δὲ τὸ πολλὰ τῶν εἶναι, μικροὺν ὄν τῶν ἔνεκα,

ὁσόν ἡδὺ φαίνεται ἔχειν. εἰ δὲ ποιῶτον ἔστι καὶ τὸ πλεῖον τὴν ἀν-
 δρίαν, ὁ μὲν θανάτος καὶ τὰ βλάμματα, λυπηρὰ τὰ ἀνδρείω καὶ
 ἀκρόν ἔσαι ὑπομῖνός δὲ αὐτὰ, ὅτι καλὸν, ἢ ὅτι ἀγρόν τὸ μὴ· καὶ
 ὅσα αὐτὸν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν ἔχει πᾶσαν, καὶ βλάμματα ἔσονται ἢ,
 μᾶλλον ὅτι τὰ θανάτω λυπηρὰ. τὰ βλάμματα γὰρ μάλιστα 5
 ζῶν ἄξιον, καὶ ὁσὸν μεγάλων ἀγαθῶν ἀποστρέφεται εἰδώς· λυπη-
 ρὸν δὲ τὸ ἄλλο ὁσόν ἢ πῶν ἀνδρείος· ἴσως δὲ καὶ μᾶλλον, ὅτι τὸ ἐν
 τῷ πολέμῳ καλὸν αὐτὸ ἐκείνων ἀρετῆται. ὁσὸν δὲ ἐν ἀπάσας
 ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἡδέως ἐνεργεῖν ὑπάρχει, πλεῖον ἐφ' ὅσον τὸ τέ-
 λος ἐφάπτεται. τραυίως δὲ ὁσόν ἴσως κωλύει μὴ τὸς βλά- 10
 τὸς κωλύει ἔχει· ἀλλὰ, τὸς ἢ πῶν ἀνδρείος, ἀλλο δὲ ἀγαθὸν
 μηδὲν ἔχει· ἔτοιμοι γὰρ ἔτοιμοι πρὸς τὸς κινδύους, καὶ τὸν βίον
 πρὸς μικρὰ κέρδη καταλλάττον). πλεῖον μὲν οὖν ἀνδρίας, ὅτι
 ὁσόν τὸν εἰρήσῳ πῖ δὲ ἔστιν, ἔχει καὶ τὸν γὰρ πλεῖον ἐκείνων
 εἰρηδύων.

15

Κεφ. 10. Μετὰ δὲ ταῦτα, πλεῖον σωφροσύνης λέγει μὲν· δοκῶσι γὰρ
 τῶν ἀλόγων μερῶν αὐτὰ ἔχει ἀρεταί· ὅτι μὲν οὖν μεσότης ἔστι
 πλεῖον ἡδονῶν ἢ σωφροσύνης, εἴρηται ἡμῖν ἢ πῶν γὰρ καὶ ἔχει ὁμοίως ἐ-
 στὶ πλεῖον τῶν λύπας· ἐν τῶν τῶν καὶ ἢ ἀκροασία φαίνε). πλεῖον ποι-
 ας οὖν τῶν ἡδονῶν, πῶν ἀφορεῖσθαι μὲν διηρήσθωσαν ὅτι αἱ ψυχικαὶ καὶ 20
 αἱ σωματικαὶ· οἷον, φιλομῖα, φιλομάθηα· ἐκείτεις γὰρ τῶν
 χαίρει, ἔχει φιληλικὸς ἔστιν, ἔστιν πάθος τῶν σώματος, ἀλλὰ μᾶλ-
 λον τῶν ἀφροσύνας· οἱ δὲ πλεῖον τῶν ποιῶν ἡδονῶν, ἔτε σωφρονες, ἔ-
 τε ἀκροασι λέγειται· ὁμοίως δὲ, οὐδὲ οἱ πλεῖον τῶν ἄλλας ὅσα μὴ
 σωματικαὶ εἰσι· τὸς γὰρ φιλομῖοις, καὶ διηλικαῖς, καὶ περὶ τῶν 25
 τυχόντων κατατελέοντες τῶν ἡμέρας, ἀδολέγους, ἀκροασις δὲ ἔ-
 λέγει μὲν ὁσὸν τὸς λυπουμένους ὅτι χεῖμασι ἢ φίλοις· περὶ ὅ
 τῶν σωματικῶν εἴη αὐτὸ ἢ σωφροσύνη· ἔπειτα δὲ ὁσὸν ταῦτα· οἱ
 γὰρ

γὰρ χαίροντες τοῖς ἀφροσύνας, οἷον χεῖμασι, καὶ χεῖμασι, καὶ
 χεῖμασι, ἔτε σωφρονες, ἔτε ἀκροασι λέγειται· καὶ τοῖς δὲ ζῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ὡς δὲ χαίρει καὶ τῶν, καὶ κατ' ὑποβολὴν καὶ ἔλλει-
 ψιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς πλεῖον τὴν ἀκρόν· τὸς γὰρ ὑποβο-
 5 ληδύως χαίροντες μέλεσιν ἢ ὑποκρίσθ, ὁσὸν ἀκροασις
 λέγει· ὁσὸν τὸς ὡς δὲ, σωφρονες· ὁσὸν τὸς πλεῖον τὴν ὁσμῶν,
 πλεῖον καὶ συμβεβηκός· τὸς γὰρ χαίροντες μῆλων, ἢ ῥόδων, ἢ θυ-
 μαμάτων ὁσμῶν, ἔχει λέγει μὲν ἀκροασις· ἀλλὰ μᾶλλον τὸς
 μύρων καὶ ὁσμῶν· χαίροντες γὰρ τῶν οἱ ἀκροασις, ὅτι ἀφροσύνας
 10 ἀνάμνησις γὰρ αὐτῶν τῶν ἔπιθυμητῶν. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὸς ἄλ-
 λους ὅταν πρὸς χαίροντες ταῖς τῶν βρωμάτων ὁσμῶν· τὸ δὲ
 βλάμματα χαίρειν, ἀκροασις τῶν γὰρ ἔπιθυμητῶν ταῦτα. ὁσὸν ἔστι
 ὅτι ὁσὸν τοῖς ὁσμῶν ζῶν καὶ ταῦτα τῶν ἀφροσύνης ἡδονῶν, πλεῖον καὶ
 συμβεβηκός· ὁσὸν γὰρ ταῖς ὁσμῶν τῶν ἀφροσύνης αἱ κωλύει χαί-
 15 ροσιν, ἀλλὰ τῶν βρωμάτων· τὴν δὲ ἀφροσύνην ἢ ὁσμῶν ἐποίησεν· ἔτε ὁ
 λέων τῶν φωνῶν ἔχει βροσῶν, ἀλλὰ τῶν ἔδωδ ἢ ὅτι δὲ ἐγγίς ἔστι, ἀφροσύνη
 τῶν ἡδονῶν καὶ χαίρειν δὲ ταῦτα φαίνε). ὁμοίως δὲ ἔχει ἴδων ἢ ὁ-
 ρῶν ἔλαφον, ἢ ἀγροῦν ἀγροῦ, ἀλλ' ὅτι βροσῶν ἔχει. πλεῖον τῶν ποιῶ-
 20 τῶν δὲ ἡδονῶν ἢ σωφροσύνη, καὶ ἢ ἀκροασία ἔστιν· ὡν καὶ τὰ λει-
 παζῶν κοινωνεῖ ὅταν ἀνδραποδῶδης καὶ θηριώδης φαίνον). αὐ-
 τὰ δὲ εἰσὶν ἀφροσύνη καὶ γόσσις· φαίνονται δὲ καὶ τῶν γόσσις ὅτι μι-
 κρόν, ἢ οὐδὲν χεῖμασι· τῶν γόσσις ἔστιν ἢ κρίσις τῶν χυλῶν· ὁ-
 σὸν ποιῶσιν οἱ τὸς οἷνοισι δοκιμάζοντες, καὶ τὰ ὅσα ἀφροσύνητες· ἔ-
 πει μὲν ὅτι χαίροντες τῶν, ἢ ἔχει οἷον ἀκροασις, ἀλλὰ τῶν ἀπολαύ-
 25 σι, ἢ γίνεται πᾶσα δι' ἀφροσύνης καὶ ἐν οἷοις, καὶ ἐν ποσῶν, καὶ ἐν τοῖς
 ἀφροσύνοισι λέγει μὲν οἷον· δὲ καὶ ἢ ἔπειτα τῶν φιλοφρονος ἐξίξις ὁ-
 ψοφῶν ὡν, ὅταν φάρυγα αὐτῶν μακρότερον γὰρ ἔχει ἢ ἡδονῶν, ὡς
 ἡδονῶν τῶν ἀφροσύνης, κρινοτάτη δὲ τῶν ἀφροσύνης καὶ ἔπειτα ἢ ἀκροα-

(αὐτὰ ῥίπτην, καὶ τὰ ἄλλα ἀρχημονῶν· διὸ καὶ δοκεῖ βία αἰετῆ). ὅτι
 δι' ἀκροθάλω ἀνάπαλιν, τὰ μὲν καθ' ἑκάστα, ἐκούσια· ἔπιθυμιαὶ
 ἢ γὰρ καὶ ὀρεξήμων· ὅτι ὄλον, ἢ πλον· ἐδείξ γὰρ ἔπιθυμεί ἀκροθάλω
 εἶναι. ὅτι ὄνομα τ' ἀκροθάλω καὶ ἔπιθυμεί (αἰσθητικῶς ἀμύρπιας
 φέρονται· ἔχουσι γὰρ τίνα ὁμοιότητα· πότερον δὲ ἀπὸ πότερου
 καλεῖται, ἐδὲν πρὸς τὰ νῦν ἀκροθάλω. δὴλον δὲ, ὅτι ὅτι ἔπιθυμεί ἀπὸ
 τῆς πρὸς τὸν ἄλλο· εἰ καὶ καὶ εἰ εἰκοι μετενέλω ἔπιθυμεί· κειροθάλω γὰρ
 δεῖ ὅτι τ' ἀκροθάλω ὀρεξήμων καὶ πολλὰ αὐξήσιν ἔχον· ὅτι εἰς τὸν ἴμα-
 λισα ἢ ἔπιθυμεί, καὶ ὁ πᾶσι· κατ' ἔπιθυμείαν γὰρ ζῶσι καὶ τὰ
 πᾶσι· καὶ μάλισα ἐν τῆς ἡδέος ὀρεξίς· εἰ οὖν μὴ ἔσαι
 ἀπὸ τῆς καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἔπιθυμεί πολὺ ἢ ἔξ· ἀπληστος γὰρ ἢ ἔξ ἡδέος
 ὀρεξίς, καὶ πᾶσι γὰρ τὴν ἀνοήτω· καὶ ἢ τ' ἔπιθυμείας ἐνέργεια
 αὐξήσιν ὀρεξίς, καὶ ἐν μεγάλοι καὶ σφοδραῖ ὄσι· καὶ ὅτι ὀρεξίς
 ἐκκρήσιν· διὸ δεῖ μετείας αὐτὰς εἶναι καὶ ὀλίγας, καὶ τὰ λέγω
 μηδὲν ἐναυξήσιν. ὅτι δὲ ποιεῖτον, ἀπὸ τῆς λέγω καὶ κειροθάλω
 νον· ὡς περὶ γὰρ ὅτι πᾶσι δεῖ κατὰ τὸ πρὸς ταῦτα τῆς πᾶσι
 γὰρ ζῶν, ἔπιθυμεί καὶ ὅτι ἔπιθυμείαν καὶ ὅτι λέγον. διὸ δεῖ ἔπιθυμεί
 φρονος ὅτι ἔπιθυμείαν συμφωνήν τὰ λέγω· σκῆπτρον γὰρ ἀμφοῖν
 ὅτι καλόν. καὶ ἔπιθυμεί ὁ σῶφρων ὡν δεῖ, καὶ ὡς δεῖ, καὶ ὅτι ἔπιθυμεί
 πᾶσι καὶ ὁ λέγων. αὐτὸ οὖν ἡμῖν εἰρήσιν πρὸς σωφροσύνης. 20

API-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ

Νικομαχείων Δ.

ΕΓΩΜΕΝ δὲ ἐξῆς πρὸς ἐλδθεῖο- Κεφ. ι.
 τῆς δοκεῖ δὲ εἶναι πρὸς χεῖματα μεσότης.
 ἐπαυξήσιν γὰρ ὁ ἐλδθεῖος, ὅτι ἐν τοῖς πο-
 λεμικῶν, ἐπὶ ἐν οἷς ὁ σῶφρων, ἐπὶ αὐτῶν ἐν
 τῆς κρίσει, δηλὰ πρὸς δόσιν χεῖματι καὶ λη-
 ψῆν μάλλον δὲ ἐν τῆ δόσιν. χεῖματα ὅτι λέ-
 γονται πᾶσι ὅσων ἢ ἀξία νομίσματα μετῆται. ἐστὶ ὅτι ἢ ἀσώβια,
 καὶ ἢ ἀνδθεῖα πρὸς χεῖματα ὑπερβολῆ καὶ ἐλλείψης· καὶ τὸ μὲν
 ἀνδθεῖα πρὸς ἀπὸ μὲν αἰετῶν μάλλον ἢ δεῖ πρὸς χεῖμα-
 τα σπουδάζουσι· τὸ δὲ ἀσώβια ἔπιθυμεί ὅτι φέρονται ὅτι συμπλέ-
 κντες τοῖς ἀκροθάλω. τὸς γὰρ ἀκροθάλω καὶ εἰς ἀκροθάλω διαπα-
 νησιν ἀσώβια καὶ ὑπερβολῆ καὶ φαιλότατοι δουλοῖν εἶναι· πολ-
 λὰς γὰρ ἄμα κακίας ἔχουσι. ἐδὲ οἰκείως πρὸς ἀκροθάλω βέ-
 λετα γὰρ ἀσώβια εἶναι, ὅτι πᾶσι κακὸν ἔχον, ὅτι φησὶν τὸν ἄσώβια. ἀσώ-
 βια γὰρ ὅτι αὐτὸν ἀπὸ μὲν ἀπὸ δόσιν καὶ ἀπὸ πᾶσι αὐτῶν εἶναι καὶ
 ἢ τ' ἄσώβια φησὶ, ὡς τῶν ζῶν ἀπὸ τῶν ὄντων. ἔπιθυμεί δὲ τὸν ἀ-
 σώβια ἐκδεχόμενα ὡν δὲ ἐστὶ χεῖμα πᾶσι, ἐστὶ τῶν χεῖματι καὶ δὲ,
 καὶ κακῶν. ὁ πλεῖστος δὲ ἐστὶ τῶν χεῖματι. ἐκείτω δὲ ἀείτω χεῖ-
 ματι, ὅτι ἔχον τὸν πρὸς ἑκάστον ἀρετῆ καὶ πλεῖτω δὲ χεῖματι ἀ-
 εἰσα, ὅτι ἔχον τὸν πρὸς τὰ χεῖματα ἀρετῆ. ὅτι δὲ ἐστὶν ὁ ἐλδ-
 θεῖος. χεῖματι δὲ εἶναι δοκεῖ χεῖματι δαπάνη καὶ δόσιν· ἢ ὅτι λη-
 ψῆς, καὶ ἢ φουλακή, κτήσις μάλλον. διὸ μάλλον ἐστὶ τῶν ἐλδθεῖς
 ὅτι δίδονα οἷς δεῖ, ἢ λαμβάνειν ὅτι δεῖ, καὶ μὴ λαμβάνειν ὅτι δεῖ.
 τ' ἀρετῆ γὰρ μάλλον ὅτι ποιῆν ἢ ὅτι πᾶσι, καὶ τὰ καλὰ πᾶσι
 τῆν μάλλον, ἢ τὰ ἀκροθάλω πᾶσι. ὅτι ἀδθεῖον δὲ, ὅτι τῆ μὲν

H

ψφς εἰσιν, ἢ ἀσωτία καὶ ἢ ἀνελευθερία, καὶ ἐν δυνάμει, ἐν δόσφι καὶ λή-
 ψφ. καὶ τὴν διαπύκνυν γὰρ εἰς τὴν δόσιν πηθεύει. ἢ μὲν οὖν ἀσωτία,
 τὰς διδόναι καὶ μὴ λαμβάνειν ὑπερβάλλει, τὰς δὲ λαμβάνειν ὑ-
 λείπει· ἢ δὲ ἀνελευθερία, τὰς διδόναι μὲν ἐλλείπει, τὰς λαμβάνειν
 δὲ ὑπερβάλλει, πλεονὲς ὅτι μικροῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ἀσωτίας ἐπά- 5
 νου σκευδύα (εἶ). ἔργον ῥα δὴ μὴ δαμάσθην λαμβάνοντα, πᾶσι διδόν-
 ναί. ταχέως γὰρ ὅτι ἐλλείπει ἢ ἐστὶ τὰς διδόντας ἰδιώτας· οἱ γὰρ καὶ δό-
 κῶσιν ἀσωτοὶ εἶ. ἐπεὶ ὅγε τοῖς τοῖς δόξαι αὐτῶν ἐμικρῶν βελίων εἶ
 ἔσθ' ἀνελευθεροῦ. Δίατός τε γὰρ ἔστι καὶ ὑπὸ τῆς ἡλικίας, καὶ ὑπὸ
 τῆς ἀπειρίας, καὶ ὅτι τὸ μέσον διώματα ἐλθεῖν. ἔχθ' γὰρ τὰ τῶν ἐλευ- 10
 θερίων. καὶ γὰρ δίδωσι, καὶ ἐλαμβάνει. ὅσοι τερον δὲ ὡς δεῖ, ἔσθ' ὅτι. εἰ
 δὲ τῶν ἐπιθεῖν, ἢ πως ἀλλῶς μεταβῆσθαι, εἴη ἀνελευθερίος. δώ-
 σθ' γὰρ οἷς δεῖ, καὶ ἐλήφεται ὅθεν ἐδεῖ· εἶθ' καὶ δοκεῖ ὅτι εἶθ' φαν-
 λος τὸ ἦθος· ἔργον μὲν οὖν, ὅσοι ἀγνοοῖς, τὸ ὑπερβάλλειν διδόντα
 καὶ μὴ λαμβάνοντα· ἡλικίαν δὲ. ὁ δὲ τῶν ὄντων ἔσθ' ἀσωτος, πολὺ 15
 δοκεῖ βελίων τῶν ἀνελευθεροῦ εἶθ', ἀλλὰ τε τὰ εἰρημνῶν, καὶ ὅτι ὁ
 μὲν ἀφελῆς πολλὰς, ὁ δὲ ἐθέλει· ἀλλὰ ὅσοι αὐτὸν. ἀλλὰ οἱ πολλοὶ τῶν
 ἀσωτῶν, καθὰ τὰ εἴρηται, καὶ λαμβάνουσιν ὅθεν μὴ δεῖ, καὶ εἰσι καὶ
 τῶν ἀνελευθεροῦ. ληπτίκαί τ' ἴνουν, ἀλλὰ τὸ βλάπτει μὲν ἀνδρί-
 σκην, ἀχρῶς τ' ἴτ' οὐ ποιεῖ μὴ διώασθαι. ταχὺ γὰρ ὅτι ἐλλείπει αὐ- 20
 τὰς τὰ ὑπάρχοντα. ἀναγκάζονται οὖν ἐτέρωθεν πορεύειν· ἅμα δὲ
 καὶ εἶθ' ὅτι μὴ τῶν καλῶν φροντίειν, ὀλιγάρως καὶ πλεονέχθην λαμ-
 βάνουσι· διδόναι γὰρ ὅτι τὸ μῶσιν· τὸ ἴπῶς, ἢ πότεν, ἔθεν ἀλλοῖς εἶθ'
 φέρει. διότι ὅσοι ἐλευθεροὶ αἱ δόσφι αὐτῶν εἰσιν. ἔργον καὶ αἱ
 ὅσοι τῶν αὐτῶν ἔνεκα, ὅσοι ὡς δεῖ· ἀλλὰ ὅσοι ἐς δεῖ πένεσθαι, 25
 τῶν πλοισίους ποιεῖσι, καὶ τοῖς μὲν μετέροις τὰ ἦθη, ὅσοι ἐν αὐτῶν
 ἐν τοῖς δὲ ἐλατῶν, ἢ τῶν ἀλλῶν ἢ δὴ τὴν πορεύεισι, πολλὰ· εἶθ' καὶ ἀ-
 κόλαστοι αὐτῶν εἰσιν οἱ πολλοί. ἀχρῶς γὰρ ἀνδρίσκοντες, καὶ εἰς τὰς

ἀνα-

ἀκολασίας διαπύκνυν εἰσι, καὶ ἀλλὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ καλὸν ζῆν,
 πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποκλίνουσι. ὁ μὲν οὖν ἀσωτος ἀπαμαρτῶν-
 τος ἡρόμνος, εἰς τὰ τα μεταβῆσθαι· τυχὼν δὲ ὅτι μελείας, εἰς τὸ
 μέσον καὶ τὸ δέον ἀφίκοιτ' αὐτῶν. ἢ δὲ ἀνελευθερία, αἰατός ἔστι. δοκεῖ
 5 γὰρ ὅτι γῆρας καὶ πᾶσα ἀδυναμία ἀνελευθεροῦ ποιεῖν, καὶ συμ-
 φυέτερον τοῖς ἀσθενέσι τῶν ἀσωτίας. οἱ γὰρ πολλοὶ φιλοχρημέτοι
 μάλλον, ἢ δόκῶσι. καὶ ἀλλὰ τείνει τὸ ὅτι πολὺ, καὶ πολυδέες ἔστι. πολ-
 λοι γὰρ ἔσθ' οἱ δοκῶσι τῆς ἀνελευθερίας εἶθ'. ἐν δυνάμει γὰρ ἔσθ' αὐτῶν
 ἐλλείπει τῶν δόσιν, καὶ τῶν ὑπερβολῶν τῶν λήψιν, ἔσθ' αὐτῶν ὁλόκλη- 10
 ρος ὅσοι φαίνεται, ἀλλὰ ὅσοιτε χρεῖζεται. καὶ οἱ μὲν τῶν λήψιν ὑπερ-
 βάλλουσιν, οἱ δὲ τῶν δόσιν ἐλλείπουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις
 παρορησίαις, οἷον φεδωτοί, γλίχθοι, κίμβικες, πλεονέχθην τῶν δόσιν
 ἐλλείπουσι· τῶν δὲ ἀλλοτερίων ὅσοι ἐφίενται, ὅσοι βέλονται λαμ-
 βάνειν· οἱ μὲν ἀλλὰ τῶν ὅσοι ἐλατῶν καὶ ἀλλὰ τῶν αἰσθητῶν· δο- 15
 κῶσι γὰρ ἔνοι, ἢ φασί γε εἶθ' ὅσοι φεδωτοί, εἶθ' ἀναγκά-
 σθῶσιν αἰσθητῶν τῶν ἀλλῶν· τῶν δὲ καὶ ὁ κυμνοφίτης, καὶ πᾶσι ὁ
 τοῖς τοῖς· ὡνόμασθαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπερβολῶν τῶν μὴ τῶν ἀνδρῶν· οἱ
 δὲ αὐτῶν, ἀλλὰ φόβον ἀπέχονται τῶν ἀλλοτερίων, ὡς ἔργον τὸ αὐ-
 τὸν μὲν τὰ ἐτέρων λαμβάνειν, τὰ ἴσθ' ἐτέρους μὴ. ἔργον αὐτῶν
 20 αὐτοῖς, τὸ μὴ τε λαμβάνειν, μὴ τε διδόναι· οἱ δὲ αὐτῶν τῶν λήψιν ὑ-
 περβάλλουσι τὰ πλεονέχθην λαμβάνειν καὶ πλεονέχθην οἱ τῶν ἀνελευ-
 θεροῦ ἐργασίας ἐργαζόμενοι, καὶ πορνόσοοι, καὶ πλεονέχθην οἱ τοῖς
 τοῖς, καὶ τοκισαί, καὶ τὰ μικρὰ ὅτι πολλῶν. πλεονέχθην γὰρ ἔσθ' οἱ ὅθεν
 δεῖ λαμβάνουσι, καὶ ὅποσον ἐδεῖ. κοινὸν δὲ ἐπὶ αὐτοῖς ἢ αἰσθητῶν
 25 δὲ φαίνεται. πλεονέχθην γὰρ ἔνεκα κέρδους καὶ τῶν μικρῶν, ὅνειδθην
 ὑπομῶσθην. τῶν γὰρ τὰ μεγάλα μὴ ὅθεν δεῖ, λαμβάνοντας, μὴ δὲ
 αὐτῶν, ὅσοι ἐλατῶν ἀνελευθεροῦ· ὅσοι τῶν τυράννοις, πόλεις πορ-
 θουῶν καὶ ἔσθ' οἱ συλλώντας· ἀλλὰ πορνόσοοι μάλλον καὶ ἀσθενέσι, καὶ ἀ-

είρη) μέγιστα γὰρ καὶ ἐπιμύτατα· τῶν δὲ ἰδίων, ὅσα εἰσάπαξ
 ἴδῃ· οἷον γάμος, καὶ εἴ τι τοῖσιν, καὶ εἴ ποτε τι παρὰ ἢ πόλις αὐτοῦ-
 δάξει, ἢ οἱ ἐν ἀξιώματι· καὶ ποτε ξένων ἢ ὑποδοχῆς, καὶ ἀποσο-
 λᾶς, καὶ δωρεᾶς, καὶ ἀντιδωρεᾶς· ἔτι εἰς ἑαυτὸν διαπονητὸς ὁ μεγα-
 λοπρεπής, ἀλλ' εἰς τὰ κοινά· τὰ δ' ὄψεαι τοῖς ἀναθήμασιν ἔχει π' ὅ
 5 μοιον· μεγαλοπρεπεῖς δ' καὶ οἶκον κατασκευάσασθαι πρεπόντως
 τὰ πλῆστα· κῆρυξ γὰρ πῖς καὶ οὐκ· καὶ ποτε ταῦτα μάλιστα δια-
 πονητῶν, ὅσα πολυχρόνια τ' ἔργων· καί τις γὰρ ταῦτα· καὶ ἐν ἐκεί-
 νοις δ' ὁρᾶται· ἔτι τὰ αὐτὰ ἀρμόζει θεοῖς καὶ ἀνθρώποις, οὐδ' ἐν
 ἱερῶ καὶ τάφῳ· καὶ ἅπαντα τῶν διαπονημάτων ἕκαστον μέγα ἐν τῶ
 10 γῆ καὶ μεγαλοπρεπέστατον μὲν δ' ἐν μεγάλῳ μέγα· ἐν ταῦτα
 ἢ δ' ἐν τέτοις μέγα· καὶ ἀγαθὴ δ' ἐν τῶν ἔργῳ μέγα, τῆ δ' ἐν
 διαπονημάτων· σφαιρα μὲν γὰρ ἢ ἡλίκετος ἢ καλλιπῆς, ἔχει μεγαλο-
 πρεπῆσαν ἀγαθὴν ὁ δῶρον· ἢ δὲ τέτρα πημῆ, μικρὸν καὶ ἀεὶ δὴ τε-
 ρον· ἀλλ' ἔτι τὸ ἔτι τῆ μεγαλοπρεπεῖς ἐν ἢ ἀν ποιῆ γῆ, μεγα-
 15 λοπρεπῶς ποιῆν· ὅ γὰρ τοῖσιν οὐκ ἔστιν ἀποβλήτων, καὶ ἔχον κατ'
 ἀξίαν τῆ διαπονημάτων· τοῖσιν μὲν οὐκ ὁ μεγαλοπρεπής· ὁ δ'
 ὑπερβάλλων καὶ βάναισος, τὰ ποτε δ' ἔστιν ἀναλίσκεν, ὑπερ-
 βάλλει, ὡς εἶρηται· ἐν γὰρ τοῖς μικροῖς τ' διαπονημάτων, πολ-
 λα ἀναλίσκεν, καὶ λαμψυμέναι τῶν μέλας· οἷον ἐρεμνιστὰς γα-
 20 μικρῶς ἐστῶν, καὶ κωμωδῶν χρησιμῶν, ἐν τῇ παρὰ δὲ πορφύραν εἰς-
 φέρων, ὡς εἶρηται· οἱ Μεγάρων καὶ πόρτα τὰ ταῦτα ποιῆσαι, ἔτι κα-
 λῶν ἐνεκα, ἀλλὰ ὅτι πλοῦτον ἔπι δὴ κινῶν μῆκος, καὶ ἀλλ' ταῦτα οἰο-
 μῆκος θανμάξασθαι· καὶ ἔτι μὲν δεῖ πολλά ἀναλώσαι, ὀλίγα δια-
 πονητῶν· ἔτι ὀλίγα, πολλά· ὁ δὲ μικροπρεπής ποτε πόρτα ἐλλεί-
 25 ψει, καὶ τὰ μέγιστα ἀναλώσας ἐν μικρῶ δ' καλὸν ἀπολαῖ· καὶ ὅ, π
 ἀν ποιῆ μέλλων, καὶ σπορῶν πῶς ἀν ἐλάττω ἀναλώσαι, καὶ ταῦτ'
 ὁδὲ ἔστιν, καὶ πόρτα· οἰόμενος μείζω ποιῆν, ἢ δεῖ· εἰσὶ μὲν οὐκ αἰ
 ἔστι

ἔστι αὐταί, καί τις· ἔτι μὲν οὐκ ἔστιν ὅτι φέρουσι, ἀλλ' ὅ μῆτε
 βλαβεραὶ τὰ πέλας εἶναι, μῆτε λίαν ἀχρήμονες.
 Ἡ δὲ μεγαλοφυχία, ποτε μεγαλὴ μὲν καὶ ἐκ τῆ ὀνόματος ἐ-
 3 οικεν εἶναι· ποτε ποῖα δ' ἔστι, ποτε τὸν λαβωμῶν· ἀλλ' ἀγαθὴ δ' ἔστι
 5 τῶν ἔστιν, ἢ ὅτι τῶν ἔστιν, σπορῶν· δοκεῖ δὲ μεγαλοφυχος εἶναι, ὁ
 μεγάλων αὐτὸν ἀξίων, ἀξίος ὢν· ὅ γὰρ μὴ καὶ ἀξίαν αὐτὸν ποιῶν,
 ἢ λίγος· τῶν δὲ κατ' ἀρετῶν ὁ δὲ εἰς ἡλίκετος, ἔτι ἀνόητος· μεγα-
 λοφυχος μὲν οὐκ εἰρημῶς· ὅ γὰρ μικρῶν ἀξίος, καὶ τέτων ἀξίων
 ἑαυτὸν, σφαιρα, μεγαλοφυχος δ' ἔτι· ἐν μεγέθει γὰρ ἢ μεγαλοφυ-
 10 χία, ὡς εἶρηται καὶ ὁ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι· οἱ μικροὶ δ' ἀγαθοὶ καὶ
 σύμμετροι, καὶ οὐκ ὅτι μεγάλων αὐτὸν ἀξίων, ἀξίος ὢν,
 ἢ ἄλλος· ὁ δὲ μείζων ἢ ἀξίος, ἔτι πᾶς ἄλλος· ὁ δ' ἐλαττώων ἢ ἀ-
 ξίος, μικροφυχος, ἐάν τε μεγάλων, ἐάν τε μετρίων, ἐάν τε καὶ μι-
 15 κρῶν ἀξίος ὢν, ἐπὶ ἐλαττώων ἑαυτὸν ἀξιοῖ, καὶ μάλιστα ἀν δὲ ἔστιν ὁ
 μεγάλων ἀξίος· τῆ γὰρ ἀν ἐπιφεί, εἰ μὴ τοῖσιν αὐτὸν ἀξίος, ἔτι δὴ ὁ με-
 γαλοφυχος, τὰ μὲν μεγέθει ἀκρος· τὰ δὲ ὡς δεῖ, μέσος· ἔτι καὶ
 ἀξίαν ἑαυτὸν ἀξιοῖ· οἱ δ' ὑπερβάλλουσι καὶ ἐλλείπουσιν· εἰ δὲ δὴ
 μεγάλων ἑαυτὸν ἀξιοῖ, ἀξίος ὢν, καὶ μάλιστα τῶν μεγίστων, ποτε
 ἐν μάλιστα ἀν εἶναι· ἢ δ' ἀξία λέγεται ποτε τὰ ἐκ τὸς ἀγαθῶν· μέ-
 20 γιστον ἢ τῆ ἀν θεῖον, ὁ τοῖς θεοῖς ἀποπέμοτον, καὶ ἔτι μάλιστα ἐ-
 φείν) οἱ ἐν ἀξιώματι, καὶ ὅτι τοῖς καλλίστοις ἀθλοῖν· τοῖσιν δ'
 ἢ πημῆ· μέγιστον γὰρ δὴ τῆ τῶν ἐκ τὸς ἀγαθῶν· ποτε πημῆς δὴ καὶ
 ἀπηνίας ὁ μεγαλοφυχος ἔστιν, ὡς δεῖ· καὶ ἀνδρὸς δὲ λόγου φαῖνον)
 οἱ μεγαλοφυχοὶ ποτε πημῆ εἶναι· ἡμῆς γὰρ μάλιστα οἱ μεγάλοι
 25 ἀξιοῖσιν ἑαυτοῖς· κατ' ἀξίαν δὲ· ὁ δὲ μικροφυχος ἐλλείπει καὶ
 ποτε αὐτὸν, καὶ ποτε δ' ἔτι μεγαλοφυχος ἀξίωμα· ὁ δὲ ἄλλος,
 ποτε ἑαυτὸν μὲν ὑπερβάλλει· ἔτι μὲν τὸν γε μεγαλοφυχον· ὁ δὲ
 μεγαλοφυχος, εἰ ποτε τῶν μεγίστων ἀξίος, ἀειπὸς ἀν εἶναι· μείζωνος

Κεφ. 3.

γὰρ αἰεὶ ὁ βελτίων ἀξίος, καὶ μεγίστων ὁ ἀεισος. ἢ ὡς δηλοῦσθε
 μεγαλοψυχον, δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. καὶ δεξιὰ δὲ αἰετῶν μεγαλοψυχῶν,
 ὅτι ἐκείνη δρετὴ μέγα. ἐδαμῶς τ' αὖ ἀρμόζοι μεγαλοψυχῶν
 φέρην ἡδυσίασιν, ἐδὲ ἀδικεῖν. πίνος γὰρ ἐνεκεν πράξις αἰσχροῦ,
 ἢ ἕτην μέγα; καθ' ἕκαστα δὲ ἔπισηκωπῶντι πᾶμπαν γυλοῖος Φαί- 5
 νοιτ' αὖ ὁ μεγαλόψυχος, μὴ ἀγαθὸς ὢν. ὅσοι εἴη δὲ αἰετῶν πημῆς
 ἀξίος, Φαῦλος ὢν. ἢ δρετῆς γὰρ ἀθλον ἢ πημῆ, καὶ ἀπονεύεται
 ποῖς ἀγαθοῖς, ἔοικε μὲν οἷον ἢ μεγαλοψυχία, οἷον κέρσιός τις εἶναι ἢ
 δρετῶν. μείζους γὰρ αὐτῶν ποῖς, καὶ ἔτι αἰετῶν ἐκείνων. δεξιὰ τὸ
 χαλεπὸν τῆ ἀληθείᾳ μεγαλοψυχον εἶναι. οὐ γὰρ οἷον τε αἰετῶν κα- 10
 λοκαρίας. μάλιστα μὲν οἷον ποῖς ἀπμίας ὁ μεγαλό-
 ψυχός ἐστὶ καὶ ἔπι μὲν ταῖς μεγάλας, καὶ ὑπὸ τῶν σπουδαίων
 μετεῖως ἡδύσθη, ὡς τ' οἰκείων τυγχάνων, ἢ καὶ ἐλαπίων. δρετῆ
 γὰρ πρυτελοῖς ὅσοι αὖ γυλοῖτο ἀξία πημῆ. οὐ μὲν ἄλλ' ἀποδέ- 15
 ξεταί γε, τὰ μὴ ἔχον αὐτοῖς μείζω αὐτῶν ἀπονεύμεν. τῆς δὲ ποῖς
 ἢ τυχόντων καὶ ἔπι μικροῖς, πᾶμπαν ὀλιγορήσθ. ἔτι γὰρ τῶν
 ἀξίος. ὁμοίως ὅτι καὶ ἀπμίας. οὐ γὰρ ἔσαι δικαίως ποῖς αὐτὸν μά-
 λιστα μὲν οἷον ἐστὶν ὡσπερ εἴρηται, ὁ μεγαλόψυχος ποῖς πημῆ. ἔ-
 μὲν ἄλλ' αὖ ποῖς πλῆστον καὶ διωασίαν, καὶ πᾶσαν δῦτυχίαν
 καὶ ἀτυχίαν μετεῖως ἔξθ, ὅπως αὖ γυμῆ. καὶ ἔτι δῦτυχῶν ποῖς- 20
 χαρῆς ἔσαι, ἔτε ἀτυχῶν ποῖς ἰλυπος. ὅσοι γὰρ ποῖς ἡμῶν ἔταις ἔ-
 χθ, ὡς μέγιστον ὢν. αἰ γὰρ διωασίαι καὶ ὁ πλῆστος δεξιὰ τῶν ἡμῶν
 ἐστὶν αἰρετά. οἱ γυμῆ ἔχοντες αὐτὰ, πημᾶσθαι δὲ αὐτῶν βέλων. ἢ
 δὲ καὶ ἢ πημῆ μικρόν ἐστὶ, τῶν καὶ τᾶλλα. δεξιὰ καὶ ὑπὸ πημῆ δικοῦ- 25
 σιν εἶναι. δοκεῖ δὲ καὶ τὰ δῦτυχήματα συμβῶν ἔσθαι ποῖς μέγα-
 λοψυχίαν. οἱ γὰρ δῦτυχῶς ἀξιοῦνται πημῆς καὶ οἱ διωασίαι οἱ τετες, ἢ
 οἱ πλῆστον τετες. ἐν ὑπὸ πημῆ γὰρ. ὅτι ἀγαθῶν ὑπὸ πημῆ πημῆ, ἐν-
 ἡμότερον δὲ καὶ τὰ βραῦτα μεγαλοψυχότερος ποῖς. ἡμῶν τετες
 γὰρ

γὰρ ὑπὸ πημῆ καὶ δηλοῦσθαι ὅτι ἀγαθὸς μόνος ἡμῆτος. ἢ δὲ ἀμ-
 φω ὑπάρχει, μᾶλλον ἀξιοῦται πημῆς. οἱ δὲ αἰετῶν δρετῆ τὰ ποιῶντα
 αἰετῶν ἔχοντες, ἔτε δικαίως ἑαυτὸς μεγάλων ἀξιοῦσιν, ἔτε ὀρθῶς
 μεγαλοψυχοὶ λέγονται. αἰετῶν γὰρ δρετῆ πρυτελοῖς ἔκ ἐστὶ βραῦτα.
 ἢ ὑπὸ πημῆ καὶ ὑπὸ πημῆ, καὶ τὰ ποιῶντα ἔχοντες, καὶ καὶ γυμῆ. αἰ-
 ετῶν γὰρ δρετῆ ἔραδιον φέρην ἐμμελῶς τὰ δῦτυχήματα. ἔτι δὲ διωά-
 μνοι δὲ φέρην, καὶ οἰοῦνται τῶν δῦτων ὑπὸ πημῆ, ἐκείνων μὲν καὶ ἔ-
 φροῦσιν αὐτοῖς δὲ ὅ, πᾶ τῶν τυχῶσι, πράπιοσι. μιμουῦνται γὰρ τῶν με-
 γαλοψυχον, ἔκ ὁμοιοῖ ὄντες. ἔτι ὅτι δρετῶν ἐν οἷς διωῶν. τὰ μὲν 10
 οἷον κατ' ἀξίω ἔπράπιοσι καὶ φροῦσιν δὲ τῶν δῦτων. ὁ δὲ με-
 γαλόψυχος, δικαίως κατὰ φροῦσθ. δεξιὰ γὰρ δηλοῦσθαι οἱ ὅ πολλοί,
 τυχόντων. ἔκ ἐστὶ ὅτι μικροκίνδυνος, ὅσοι φιλοκίνδυνος, δεξιὰ ὅ-
 λίγα πημῆν μεγαλοκίνδυνος δὲ καὶ ὅταν κινδυνώθῃ, ἀφθῆς τῶν
 βίς, ὡς ὅσοι ἀξίον ὄν πρυτελοῖς ζῶν, καὶ οἷος δὲ ποῖς δῦτερη μῆτος 15
 δὲ αἰσχυρῶνται. ὅτι μὲν γὰρ ὑπὸ πημῆ, ὅτι ὑπὸ φροῦσθ καὶ αἰτ-
 φροῦσθ πλῆστον. ἔτι γὰρ φροῦσθ φροῦσθ ὁ ὑπὸ πημῆ, καὶ ἔ-
 σθαι δὲ πεπονητῶς δικοῦσθ καὶ μνημονώθῃ, ἔς αὖ ποιήσασθ δὲ ὡν
 δὲ αὖ πᾶσθ, ἔ. ἐλαπίων γὰρ ὁ παθῶν δὲ, τῶν ποιήσαντος. βέλ-
 ται δὲ ὑπὸ πημῆ. καὶ τὰ μὲν ἡδέως ἀκροῦ, τὰ δὲ ἀπῶν δὲ καὶ τῶν
 20 Θετῶν ἔ λέγονται φροῦσθ δῦτερη δὲ Δαί. ἔδ' οἱ Λάκωνες ποῖς τῶν
 Αἰθιωάοις, ἀλλ' αὖ πεπονησαν δὲ. μεγαλοψυχῶν καὶ ὅ μῆτε-
 νὸς δεῖσθαι, ἢ μῆτος ὑπὸ πημῆ δὲ φροῦσθ καὶ ποῖς μὲν τῶν
 ἐν ἀξιώματι καὶ δῦτυχίαις, μέγιστον εἶναι. ποῖς ὅτι τῶν μέσσοις, μέ-
 τειον. τῶν μὲν γὰρ ὑπὸ πημῆ, χαλεπὸν καὶ σεμνόν. τῶν δὲ ἔραδιον καὶ
 25 ἐν ἐκείνοις μὲν σεμνωῶν, ὅσοι ἀγῆνες ἐν ὅποις ταπῆνοῖς, φρο-
 ῦσθ, ὡσπερ εἰς τῶν ἀσθενῶν ἰσχυρῶν καὶ εἰς τὰ ἐν πημῆ μῆτε-
 ναι, ἢ ἔ φροῦσθ οἰσθ δῦτοι καὶ δρετῶν εἶναι καὶ μελλητιῶν, ἀλλ' ἢ ὅ-
 που πημῆ μεγάλη ἢ ἔργον καὶ ὀλίγων μὲν φροῦσθ κινῶν, μεγάλων ὅ

καὶ ὀνομασῶν. ἀναγκῶν δὲ καὶ φανερόμισον εἶ) καὶ φανερόφιλον·
 ὅ γὰρ λαυθαίνην, φοβερμύε· καὶ μέλιν τῷ δῆλητίας μάλλον ἢ τῷ δό-
 ξης, καὶ λέγειν καὶ παρὰ τὴν φανερώς. καὶ ἀφρονηλικῶ γὰρ· διὸ
 παρρησιαστικός. παρρησιαστικῶ ὅ, διὸ κατὰ φρονηλικὸς καὶ δῆληθ-
 λικός· πλὴν ὅσα μὴ εἰς εἰρωνείαν. εἰρωνία δὲ παρὸς τὰς πολλοὺς, καὶ 5
 παρὸς δῆλον μὴ διώσαζ ζῶν, ἀλλ' ἢ παρὸς φίλον. δουλικὸν γὰρ.
 διὸ καὶ πρῶτες οἱ κλέακες, θηλικί· καὶ οἱ ταπεινοί, κλέακες. ὁ δὲ
 θωμιαστικός. ὅθεν γὰρ μέγα αὐτὰ ἔστιν. ὁ δὲ μνηστικός. ἔ γὰρ με-
 γαλοφύχε ὁ ἀπορμημονδύην, δῆλως τε καὶ κακῶ· ἀλλὰ μάλ-
 λον παρέρχιν. ὁ δὲ αἰθεροπόλως· οὔτε γὰρ παρὲ αὐτῶ ἐρῆ, οὔτε 10
 παρὲ ἐτέρου. οὔτε γὰρ ἵνα ἐπαμῆται, μέλιν αὐτῶ, οὐδ' ὅπως οἱ δῆλοι
 φέγων). ἔδ' αὐτὸ ἐπαμῆτικός ἔστι. διότι ὁ δὲ κακλόγος, ὁ δὲ τῷ
 ἐρῶν, εἰ μὴ εἰς ὕβριν· καὶ παρὲ ἀναγκῶν ἢ μικρῶν ἢ κίσα ὀλο-
 φυρικὸς καὶ δεινικός. ἀπουδάζοντος γὰρ ἔπως ἔχιν παρὲ αὐτῶ· καὶ
 οἷος κελίῃσται μάλλον τὰ καλὰ καὶ ἀκέρπα τῶν κερπίμων καὶ 15
 ὠφελίμων ἀντάρκους γὰρ μάλλον. καὶ κίνησις δὲ βραδεία τῷ με-
 γαλοφύχε δοκεῖ εἶ), καὶ φωνὴ βαρῆα, καὶ λέξις εἰσισμός· οὐ γὰρ
 απευσιτικός, ὁ παρὲ ὀλίγα ἀπουδάζων· ὁ δὲ στυγνός, ὁ μὴ γὰρ μέ-
 γα οἰόμενος. ἢ δὲ ὄξυφωνία καὶ ἢ ταχυτής, ἀλλὰ τῶν. τοῖς τοῖς
 μὴ οἷον ὁ μεγαλοφύχος. ὁ δὲ ἐλλείπων, μικροφύχος· ὁ δὲ ὕπερ 20
 βάλλων, χαῖνος. ἔ κακῶ μὴ οἷον δοκῶσιν εἶ), ἔδ' ἔτοι. ἔ γὰρ κα-
 κηποιοὶ εἰσιν ἢ μῆρητοιμοὶ δέ. ὁ μὴ γὰρ μικροφύχος, ἀξίος ὡν ἀ-
 γαθῶν, ἑαυτὸν ἀπερῆ ὡν ἀξίος ἔστι· καὶ εἴκει κακὸν ἔχιν τι, ὅτι τῷ
 μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγνοεῖν δ' ἑαυτὸν ὠρέετο γὰρ
 ἀνὸν ἀξίος εἶ, ἀγαθῶν γε ὄντων. ἔ μὴν ἡλίθιοι γε οἱ τοῖς τοῖς 25
 κοῦσιν εἶ), ἀλλὰ μάλλον ὀκνησὶ ἢ τοῖς τοῖς ὅ δόξα δοκεῖ καὶ χείρας
 ποιεῖν. ἔκαστοι γὰρ ἐφίενται τῶν κατ' ἀξίαν. ἀφίστανται δὲ καὶ τῶν
 παρὰ ξέων τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδύματων, ὡς ἀναξιοὶ ὄν-

παι.

τες. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐκπὸς ἀγαθῶν· οἱ δὲ χαῖνοι, ἡλίθιοι, καὶ ἐ-
 αλοῖς ἀγνοοῦντες, καὶ αὐτ' ἐπιφανῶς ὡς γὰρ ἀξιοὶ ὄντες, τοῖς
 ἐντήμοις ἐπιχεροῦσιν, εἴτα ἄξελεῖχονται· καὶ ἐάθητι κρημοῦ-
 νται, καὶ γῆματι, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς καὶ βούλονται τὰ δῆτυχήμα-
 5 τα φανερὰ εἶ) αὐτῶν, καὶ λέγρουσι παρὲ αὐτῶν, ὡς ἀλλὰ τῶν
 ἡμμητισόμοιοι. ἀντιλήτται δὲ τῇ μεγαλοφύχια ἢ μικροφύχια
 μάλλον τῆς ἡμνοότητος. καὶ γὰρ γίγνεται μάλλον, καὶ χεῖρον ἐ-
 σιν. ἢ μὴ οἷον μεγαλοφύχια, παρὲ πμῶν ἔστι μέγαλλιν, ὡσπερ
 εἴρηται.

10 Εοικε δὲ καὶ παρὲ αὐτῶν εἶ) ἄρετή τις, κατὰ τὸ ἐν τοῖς ΚεΦ. 4.

παρῶ τοῖς ἐλέγρη, ἢ δόξα ἐν ἀπλησίως ἔχιν παρὸς τὴν με-
 γαλοφύχιαν, ὡσπερ καὶ ἢ ἐλδθερότης παρὸς τὴν μεγαλοπαρέ-
 πηαν. ἀμφω γὰρ αὐται, τῷ μὴ μέγαλου ἀφεσῶσι παρὲ ὅ τὰ μέ-
 15 πεια καὶ τὰ μικρὰ ἀφίπῆσιν ἡμῶς ὡς δεῖ. ὡσπερ ὅ ἐν λήψῃ
 καὶ δόξῃ χρημάτων, μεσότης ἔστι, καὶ ὑπερβολή τε καὶ ἐλλείψις·
 ἔτω καὶ ἐν ἡμῶς ὀρέξῃ, ὁ μάλλον ἢ δεῖ, καὶ ἢ τῶν, καὶ ὅθεν δεῖ, καὶ ὡς
 δεῖ. τὸν τε γὰρ φιλότιμον φέρονται, ὡς καὶ μάλλον ἢ δεῖ, καὶ ὅθεν οὐ
 δεῖ, τῷ πμῆς ἐφίερον τὸν τε ἀφιλότιμον, ὡς ἔδ' ἐπὶ τοῖς καλοῖς
 παρὰ μερῶν πμῶσται. ἔστι δὲ ὅτε ὅν φιλότιμον ἐπαμῆται,
 20 ὡς ἀνδρῶδη καὶ φιλόκαλον ὅν δὲ ἀφιλότιμον, ὡς μέτερον καὶ σώ-
 φρονα, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς παρῶ τοῖς εἴπομεν· δῆλον δ' ὅτι πλεονα-
 γῶς τῷ φιλοποικίτε λεγομένη, ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ αἰεὶ φέρονται ὅν
 φιλότιμον· ἀλλ' ἐπαμῆντες μὴ, ὅτι ὁ μάλλον ἢ οἱ πολλοὶ· φέ-
 ροντες δὲ, ὅτι ὁ μάλλον ἢ δεῖ. ἀιώνιμου δὲ ἔσος τῷ μεσότητος, ὡς
 25 ἐρήμης, εἴκειν ἀμφισβητεῖν τὰ ἀκέρ· ἐν οἷς δὲ ἔστιν ὑπερβολή καὶ
 ἐλλείψις, καὶ ὁ μέσον. ὀρέγονται δὲ πμῆς καὶ μάλλον ἢ δεῖ, καὶ ἢ τῶν
 ἔστι δὴ καὶ ὡς δεῖ. ἐπαμῆται γὰρ ἢ ἔξισ αὐτῆ, μεσότης ἔσται παρὲ
 ἡμῶν ἀνώμους. φάμεται δὲ παρὸς μὴ τῷ φιλοψύχιαν, ἀφιλο-

Υμιά· πρὸς ὅτι τὴν ἀφιλομίαν, φιλομίαν· πρὸς ἀμφοτέρω
δὲ ἀμφοτέρω πῶς, εἰσὶ δὲ τὰ ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὰς δὴ τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ.
αὐτικαῖα δὲ ἐν ταῦτα οἱ ἀκροὶ φαίνονται, ἀφ' ὅ μὴ ὠνομά-
σθαι ὄν μέσον.

Κεφ. 5. Πραγμάτων δ' ἐστὶ μὲν μεσότης περὶ ὀργᾶς αἰώνιου δ' ὄντος ἔ
μέσος, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἀκρων, ἐπὶ ὄν μέσον τὴν πρᾶξιον φέρουσαν,
πρὸς τὴν ἑλλείψιν ἀποκλίνουσαν, αἰώνιου ἔστιν ἢ δ' ὑπερβολῆ, ὀρ-
γῆς τῆς πρὸς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅ μὲν γὰρ πάθος ἐστὶν ὀργῆ. τὰ δ' ἐμποιοῦ-
τα, πολλὰ καὶ ἄλλα φέρουσα. ὁ μὲν οὖν ἐφ' οἷς δὲ, καὶ οἷς δεῖ ὀργίζομε-
νος, ἐπὶ ὅ καὶ ὡς δεῖ, καὶ ὅτε, καὶ ὅσον χρονον, ἐπαμείβεται. πρᾶξιον δὲ ὅτι
ἀφ' εἴη, εἴ τῶν ἢ πρᾶξιον ἐπαμείβεται. βάλει γὰρ ὁ πρᾶξιον, ἀπᾶρα-
χρῆς εἶη, καὶ μὴ ἀγνοῦναι ὑπὸ τῶν πάθους· ἀλλ' ὡς ἀφ' ὀργῆς τῆς
ἐπιτα καὶ ἐπὶ τῶν τῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν χρονον χαλεπαίνουσαν. ἀλλ' ὅ μὲν
τῶν δὲ δοκεῖ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἑλλείψιν. ἔ γὰρ πρᾶξιον ὀργῆς ὁ πρᾶξι-
ος, ἀλλὰ μᾶλλον συνηθισμένος. ἢ δὲ ἑλλείψις, εἴ τ' ἀοργησία τίς
ἐστὶν, εἴ τ' ὅ, πὶ δὴ ποτε, φέρει. οἱ γὰρ μὴ ὀργίζομενοι ἐφ' οἷς δεῖ,
ἢ λίττοι δοκεῖν εἶη, καὶ οἱ μὴ ὡς δεῖ, μὴ δ' ὅτε, μὴ δὲ οἷς δεῖ. δοκεῖ γὰρ
ὅτι ἀγνοῦναι, ὅτι δὲ λυπεῖσθαι μὴ ὀργίζομενός τε ὅτι εἶη ἀ-
μυθικός. ὅ δὲ πρᾶξιον ὀργίζομενον ἀγνοῦναι, καὶ τῶν οἰκείων
πρᾶξιον, ἀφ' ἑαυτοῦ ποδῶδες. ἢ δὲ ὑπερβολῆ καὶ πρᾶξιον μὲν γίνεται
καὶ γὰρ οἷς ἔ δεῖ, καὶ ἐφ' οἷς ἔ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ ἁπλοῦν, καὶ πλείω
χρονον· ἔ μὲν ἀπᾶρα γὰρ τῶν αὐτῶν ὑπάρχει. ἔ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ
εἶη. ὅ γὰρ καὶ καὶ αὐτὸ ἀπολλοῖσιν· καὶ ὀργίζομενός ἢ, ἀφ' ὀργῆς
γίνεται. οἱ μὲν οὖν ὀργίλοι, ταχέως μὲν ὀργίζονται, καὶ οἷς ἔ δεῖ, καὶ
ἐφ' οἷς ἔ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ· παύονται ὅ ταχέως· ὅ καὶ βέλυσον
ἐχρῶσι. συμβαίνει δὲ αὐτοῖς τῶν, ὅτι ἔ κατέχουσι τὴν ὀργῆν, ἀφ' ἑαυ-
τῶν ποδῶδες ἢ φανεροῖ εἰσι. ἀφ' ὅ τ' ὀξυτήτα· εἴτα ἀποπαύον-
ται. ὑπερβολῆ δὲ εἰσὶν οἱ ἀκρόχοιοι ὅτις καὶ πρὸς τὴν ὀργῆν,
καὶ

καὶ ἐπὶ πρᾶξιον ὅτι καὶ τῶν. οἱ δὲ πικροί, διεδιάλυτοι, καὶ πο-
λιῶ χρονον ὀργίζονται. κατέχουσι γὰρ ὄν θυμῶν. παύεται δὲ ὅτις,
ὅταν αὐτὰ ποδῶδες. ἢ γὰρ πρᾶξιον παύει τὴν ὀργῆς, ἢ δὲ αὐτὴ τὴν λυ-
πῆς ἐμποιοῦσα. τῶν δὲ μὴ γινόμενα, ὅ βλάβος ἐχρῶσι. ἀφ' ὅ γὰρ
ἔ μὴ ἐπιφανῆς εἶη, ὅτις συμπαίθη αὐτοῖς ὅτις εἶη. ἐν αὐτῶν ὅ πε-
φαι τὴν ὀργῆν, χρονον δεῖ. εἰσὶ δὲ οἱ τῶν οἱ ἐαυτοῖς ὀχληρότατοι,
καὶ τοῖς μάλιστα φίλοις. χαλεποὶ δὲ λέγουσιν, τῶς ἐφ' οἷς τε μὴ
δεῖ χαλεπαίνουσαν, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ πλείω χρονον, καὶ μὴ
ἀφ' ἑλλείψιν ἀφ' ἑαυτοῦ πρᾶξιον ἢ κατὰ τῶν. τῶν πρᾶξιον δὲ
μᾶλλον τῶν ὑπερβολῆ ἀντιπρᾶξιον. καὶ γὰρ μᾶλλον γίνεται.
ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ὅ μᾶλλον πρᾶξιον. καὶ πρὸς ὅ συμ-
βινοῦ οἱ χαλεποὶ, χρονον. ὅ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρᾶξιον εἴρηται, καὶ
ἐν τῶν λεγόμενων δὴ τῶν. ἔ γὰρ ῥάδιον δεῖσθαι ὅ πῶς, καὶ τί-
σι, καὶ ἐπὶ τοῖς, καὶ πόσον χρονον ὀργίζεον, καὶ μέτριος ὀργῆς
ποῖς τίς ἢ ἀμείβεται. ὁ μὲν γὰρ μικρὸν παρεκβαίνων, ἔ φέρειται, ἔ τ'
ἐπὶ ὅ μᾶλλον, ἔ τ' ἐπὶ ὅ ἥπιον. ἐνίοτε γὰρ τῶς ἐλλείποντας ἐ-
παμνοῦμεν, καὶ πρᾶξιον φανῶν καὶ τῶς χαλεπαίνουσαν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, ὡς διωαμνοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ δὲ πόσον καὶ πῶς παρεκβαίνων, φε-
κτός, ἔ ῥάδιον τῶν λόγων ἀποδοῦναι. ἐν γὰρ τοῖς καὶ ἑκάστα καὶ
τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ κρίσις. ἀλλὰ τὸ γὰρ τῶν τῶν, ὅτι ἢ μὲν μέση ἔστις,
ἐπαμνετή, καὶ ἢ ὡς δεῖ ὀργίζομεθα, καὶ ἐφ' οἷς δεῖ, καὶ ὡς δεῖ, καὶ
πρᾶξιον τῶν τῶν αἰ δὲ ὑπερβολῆ καὶ ἐλλείψις, φανῶν. καὶ ἐπὶ
μικρὸν μὲν γινόμενα, ἢ ῥέμα· ἐπὶ πλέον δὲ, μᾶλλον ἐπὶ πολὺ
δὲ, σφόδρα. δὴ τῶν οὖν ὅτι τῶν μέσης ἔξω ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ
πρᾶξιον τῶν ὀργῆς ἔξω, εἴρησθαι.

Κεφ. 6. Ἐν δὲ ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῶν συζῆσι, καὶ λόγων καὶ πρᾶξιον. οἱ μὲν πρᾶξιον
ἐπαμνοῦντες, καὶ οὐτὴν ἀντιτείνοντες, ἀλλὰ δὴ οἱ ὀργῆς ὅτις δὴ οὐκ
εἶη

Κεφ. 6.

τοῖς ἐπιτηδεύουσιν εἶ). οἱ δ' ἔξεναντίας τέτοις πρὸς πόρτα ἀπι-
 τυπωῦντες, καὶ ἔλυνον εἰδ' ὅτι ἐν φροντίζοντες, δύσκολοι καὶ δις-
 εἰδεις καταλύονται. ὅτι μὲν οὖν αἱ εἰρημύαι ἔξες, ψικαί εἰσιν, ὅσα
 ἀδελφὸν καὶ ὅτι ἡ μίσος τῶν ἐπανετή, καθ' ἡμῶν ἀποδέξεται ἀδεῖ
 καὶ ὡς δεῖ ὁμοίως δὲ καὶ δυσχεραίνῃ. ὄνομα δὲ ὅσα ἀποδέδεται αὐτῇ
 π' ἔοικε δὲ μάλιτα φιλία. τοιοῦτος γὰρ ἔστιν ὁ καὶ τὴν μέσῳ ἐ-
 ξιν, οἷον βασιλῆα λέγειν τὴν ἐπιδικηφίλον, ὅτι ἐργὰν πρὸς λαβόν-
 τα. ἀφ' ἑρῆφ δὲ τῆς φιλίας, ὅτι αὐτὸ πάθος ἔστι καὶ ἔργον, οἷς ὁ-
 μιλή. ἔτε γὰρ τὰ φιλίαν ἢ ἐχθράν, ἀποδέχεται ἕκαστα ὡς δεῖ, ἀλ-
 λά τὰ τοιοῦτος εἶ). ὁμοίως γὰρ πρὸς ἀγνώτας καὶ γνωσίμοις, καὶ
 σιωπῆς καὶ ἀσιωπῆς αὐτὸ ποιήσῃ, πλὴν καὶ ἐν ἐκείνοις ὡς ἀρμόζει.
 εἰ γὰρ ὁμοίως πρὸς σιωπῆων καὶ ἀσιωπῆων φροντίζῃ, εἰδ' αὐτὸν
 λυπεῖν. καθόλου μὲν οὖν εἴρηται, ὅτι ὡς δεῖ ὁμιλήσῃ. ἀφ' ἑρῶν δὲ
 πρὸς ὅσα καλὸν καὶ ὁ συμφέρον, σοχάσεται τὸ μὴ λυπεῖν, ἢ σιωπη-
 διώφῃ. εἶοικε μὲν γὰρ πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας εἶ). τὰς ἐν ταῖς ὁμι-
 λίας γινόμεναις, τέτων δ' ὅσας μὲν αὐτὰ ἔστι μὴ καλὸν ἢ βλαβε-
 ρὸν σιωπηδωῖν, δυσχεραίνῃ, καὶ πρὸς αἰρησεται λυπεῖν, καὶ τὰ ποι-
 οῦντι δὲ ἀγρημοσιώω φέρῃ, καὶ τὸν τὴν μὴ μικρὰν, ἢ βλαβερῶν.
 ἢ δὲ ἐναντίως μικρὰν λύπῳ, ὅσα ἀποδέξεται, ἀλλὰ δυσχερα-
 νῆ. ἀφ' ἑρῶντος δ' ὁμιλήσῃ τοῖς ἐν ἀξιώμασι, καὶ τοῖς τυχεῖσι, καὶ
 μάλλον ἢ ἥτιον γνωσίμοις. ὁμοίως δὲ καὶ καὶ τὰς ἀγῆρας ἀφ' ἑρῶ-
 ρας, ἐκείνοις ἀποδέχεται ὁ παρέπον· καὶ καθ' αὐτὸ μὲν αἰετούμενος ὁ
 σιωπηδωῖν λυπεῖν δὲ βλαβερούμενος· τοῖς δὲ ἀποβαίνουσιν, εἰάν ἢ
 μείζω, σιωπεπόμενος· λέγω δὲ τὰ καλῶ καὶ τὰ συμφέροντι καὶ ἡ-
 δονῆς ἢ ἐνεκα τὴν εἰσαυθις μεγάλης, μικρὰ λυπησῃ. ὁ μὲν οὖν μέ-
 σος, τοιοῦτος ἔστιν. ὅσα ὠνόμασται δὲ τὰ δὲ σιωπηδωόντος, ὁ μὲν ἔ-
 ἡδεις εἶ). σοχαζόμενος, μὴ ἀφ' ἑρῶντι ἀγῆρας, ἀφ' ἑρῶντος ὁ δ' ὅπως ὠφέ-
 λει τις αὐτὰ γίγνηται εἰς χεῖρα, καὶ ὅσα ἀφ' ἑρῶν χεῖρα, κα-
 λαῖ.

λαῖ. ὁ δὲ πᾶσι δυσχεραίνων, εἴρηται ὅτι δύσκολος καὶ δύσπερος.
 ἀπικεῖσθαι δὲ φαίνεται τὰ ἀκρα εἰαυτοῖς, ἀφ' ἑρῶν τοιοῦτος
 ὁ μέσον.
 Περὶ τὰ αὐτὰ δὲ ἁρμόνῃ καὶ ἢ τὴν ἀλαζονείας μεσότης. αἰώ-
 5 κυμος δὲ καὶ αὐτῇ. οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὰς τοιαύτας ἐπελθεῖν. μάλ-
 λόν τε γὰρ ἀν' εἰδείημεν τὰ πρὸς ὅτι ἦτος, καθ' ἕκαστον διεληθόντες·
 καὶ μεσότητος εἶ). τὰς ἀφ' ἑρῶν πρὸς δύσκολον αἰ, ὅτι πρῶτον οὐ-
 πτως ἔχον σιωπιδόντες· ἐν δὲ ὅτι συζῶν, οἱ μὲν πρὸς ἡδονῶν καὶ λύ-
 10 πῳ ὁμιλοῦντες, εἴρηται πρὸς τὴν ἀληθελόντων τε καὶ ψευ-
 δομῶν εἰπωμένων, ὁμοίως ἐν λόγῳ καὶ πρὸς ἀφ' ἑρῶν καὶ τὰ πρὸς
 ποιήματα. δοκεῖ δὲ ὁ μὲν ἀγῆρας, πρὸς ἀσιωπιδόντες τὴν ἀδελφῶν εἰ-
 ναι, καὶ μὴ ἔπαρχόντων, καὶ μεζόνων ἢ ὑπάρχῃ. ὁ δὲ εἴρων ἀ-
 νάπαλιν, ἀρῆσθαι τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἐλάττω ποιῆν· ὁ δὲ μέσος
 αὐτῆς αἰσῶν, ἀληθελικός καὶ τὰ βίω, καὶ τὰ λόγῳ, τὰ ὑ-
 15 πάρχοντα ὁμολογῶν εἶ). πρὸς αὐτὸν, καὶ οὔτε μείζω, οὔτε ἐλάτ-
 τω. ἔστι δὲ τέτων ἕκαστα, καὶ ἐνεκα τίνος ποιῆν καὶ μηθενός. ἕκαστος
 δὲ οἷος ἔστι, τοιαύτα λέγει καὶ πρὸς τῆς, καὶ ἔτα ζῆ, εἰάν μὴ τίνος ἐ-
 νεκα πρὸς τῆς. καθ' αὐτὸ δὲ ὁ μὲν ψευδὸς, φαῦλον καὶ ψικτόν· ὁ δὲ
 ἀληθὲς, καλὸν καὶ ἐπανετόν. ἔτε δὲ καὶ ὁ μὲν ἀληθελικός, μέσος
 20 ὢν, ἐπανετός. οἱ δὲ ψευδελικοί, ἀμφοτέρω μὲν ψικτοῖ μάλλον δὲ
 ὁ ἀλαζών. πρὸς ἕκαστον εἰ εἰπωμένων πρὸς τῶν δὲ πρὸς τῶν ἀ-
 ληθελικού. εἰ γὰρ πρὸς τῶν ἐν ταῖς ὁμολογίαις ἀληθελόντος λέ-
 γομεν· εἰδ' ὅσα εἰς ἀδικίαν ἢ δικαιοσύνη σιωπιδόντες ἀγῆρας γὰρ αἰ
 εἶη τῶν ἀφ' ἑρῶντος· ἀλλ' ὅσα αἰ μηθενός τοιοῦτος ἀφ' ἑρῶντος, καὶ
 25 ἐν λόγῳ καὶ ἐν βίῳ ἀληθελῆς, τὰ τὴν ἐξιν τοιοῦτος εἶ). ἀφ' ἑρῶντος εἰ
 ὁ τοιοῦτος ἐπιδικηφίλος εἶ). ὁ γὰρ φιλαλήθης, καὶ ἐν οἷς μὴ ἀφ' ἑρῶντος
 ἀληθελῶν, ἀληθελός καὶ ἐν οἷς ἀφ' ἑρῶντος ἔτι μάλλον. ἀφ' ἑρῶντος ἀ-
 γῶν, ὁ ψευδὸς βλαβήσεται, ὅσα καὶ καθ' αὐτὸν ἡδονῶν. ὁ δὲ
 Κ

τσιούτος ἐπαμνετός· ὅτι δ' ἔλαττον δὲ μάλλον τῶ ἀληθοῦς ἀποκλί-
 νη· ἐμμελέστερον γὰρ φαίνεται, ἀλλὰ δ' ἐπαρθεῖς τῶ ὑπερβο-
 λὰς εἶη· ὁ δὲ μείζω τῶ ὑπαρχόντων πωροποιούμηνος μνητὸς
 ἔνεκα, φασὶν μὲν ἔοικεν· ἔγδ' αὖ ἔχαρε τὰ ψύδδ'· μάταιος δὲ
 φαίνεται μάλλον ἢ κακός· εἰ δὲ ἔνεκά πινος, ὁ μὲν δόξης ἢ ἡμῆς, ἔ-
 λειαν ψεκτός, ὡς ὁ ἀλαζών· ὁ δὲ ἀργυρεῖς, ἢ ὅσα εἰς ἀργύριον, ἀ-
 γημονέστερος· ὅτι ἐν τῇ δυνάμει δὲ ἔστιν ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ
 πωροποιήσῃ· καὶ τῶ ἔξιν γὰρ, καὶ τὰ τοῖος δὲ εἶη, ἀλαζών ἔστιν,
 ὡπερ καὶ ψύδης· ὁ μὲν τὰ ψύδδ' αὐτὰ χαίρων, ὁ δὲ δόξης ὀρε-
 γόμενος ἢ κέρδους· οἱ μὲν οὖν δόξης χάριν ἀλαζονόμηνος, τὰ
 τσιαῦτα πωροποιούται, ἐφ' οἷς ἐπαμνος ἢ ὑδαμνοσιμίας· οἱ δὲ
 κέρδους, ὧν ἀπόλαυσις ἔστι τοῖς πέλας· καὶ ἀδραστεῖν ἔστι μὴ ὄν-
 τα, οἷον ἰάτρῳ ἢ μάστιγι σφόν· ἀλλὰ τῶ οἱ πλῆθος πωροποιούται
 τὰ τσιαῦτα, καὶ ἀλαζονόμηνος· ἔστι γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ εἰρημόμηνος· οἱ δὲ
 εἰρωνες ὅτι δ' ἔλαττον λέγοντες, χαριέστεροι μὲν τὰ ἦθη φαίνον-
 15
 ται, ἔγδ' κέρδους ἔνεκα δοκοῦσι λέγειν, ἀλλὰ φέροντες δ' ὀκνη-
 ρόν· μάλιστα δὲ καὶ ἔτοι τὰ ἐνδοξὰ ἀπαριούται· οἷον καὶ Σωκρά-
 τῆς ἐποίῃ· οἱ δὲ καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ φανερά πωροποιέμηνος, βαυ-
 κοπιδυῖσθαι λέγονται, καὶ ὑκαταφρόνητοῖ εἰσι· καὶ ὅσοιτε ἀλα-
 ζονεῖα φαίνε, οἷον ἢ τῶ Λακωνίων ἐσθῆς· καὶ γὰρ ἢ ὑπερβολὴ καὶ
 20
 ἢ λίαν ἑλλείψις, ἀλαζονικόν· οἱ δὲ μετρίως χαίροντες τῇ εἰρωνείᾳ,
 καὶ πρὸς τὰ μὴ λίαν ἐμποδῶν καὶ φανερά εἰρωνόμηνος, χαριέει-
 ντες φαίνονται· ἀντικείμενα δὲ ὁ ἀλαζών φαίνεται τὰ ἀληθὲς ἡ-
 κῶ· χαίρων γὰρ.

Κεφ. 8. Οὕτως δὲ καὶ ἀναπαύσεως ἐν τὰ βίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ ἀλα- 25
 γωγῆς μὲν πωροποιᾶς, δοκεῖ καὶ ἐν ταῦτα εἶη ὁμιλία πῆ ἐμμε-
 λῆς, καὶ οἷα δεῖ λέγειν, καὶ ὡς ὁμοίως δὲ καὶ ἀκούειν· δεῖ δὲ καὶ τὰ ἐν
 τσιεῖ τοῖς λέγειν, ἢ τοιοῦτων ἀκούειν· δεῖ δὲ ὡς καὶ πρὸς ταῦτα ἐ-

ἐν ὑπερβολῇ τε καὶ ἑλλείψει τῶ μέσῳ· οἱ μὲν οὖν τὰ γήϊα ὑπερ-
 βάλλοντες, βαυμολόχοι δοκοῦσιν εἶη καὶ φορτικοί, γληχόμηνος πρὸς
 τῶ γήϊοις, καὶ μάλλον σχαζόμενοι τῶ γήϊωτα ποιῆσαι, ἢ τῶ
 λέγειν ἀσκήμονα, καὶ μὴ λυπεῖν τὸν σκαπτόμηνος· οἱ δὲ μὴτ' αὐ-
 5
 τοῖ αὐεῖ πόνητες μνητὸν γελῶν, τοῖς τε λέγεισι δυσχεραίνοντες, ἀ-
 γημοὶ καὶ σκληροὶ δοκοῦσιν εἶη· οἱ δὲ ἐμμελῶς παίζοντες, ὑπερ-
 πελοὶ πωροποιῶν, οἷον ὑπερποῖ· τῶ γὰρ ἦτοι καὶ τσιαῦτα
 δοκοῦσι κινήσει εἶη· ὡπερ δὲ τὰ σώματα ἐκ τῶ κινήσεων κινε-
 10
 ται, ἔτω καὶ τὰ ἦθη· ὅτι πολυζώντος δὲ τῶ γελῶν, καὶ τῶ πλεί-
 10
 στων χαίροντων τῇ πωροποιᾷ, καὶ τὰ σκώπῃν μάλλον ἢ δεῖ, καὶ οἱ
 βαυμολόχοι ὑπερπελοὶ πωροποιῶνται, ὡς χαριέειντες· ὅτι δὲ
 ἀλαφροῦσι, καὶ ἔμικρον, ἐκ τῶ εἰρημόμηνος δεῖ λην· τῇ μέσῃ δὲ
 ἔξῃ οἰκεῖν καὶ ἢ ὅτι δεῖ εἰσὶν ἔστι· τῶ δὲ ὅτι δεῖ εἰσὶν ἔστι τσιαῦτα λέ-
 γειν καὶ ἀκούειν, οἷα τὰ ὅτι δεῖ καὶ ἐλδύθηρα ἀρμότῃ· ἔστι γὰρ πῆ
 15
 πρὸς τσιεῖ τῶ λέγειν ἐν πωροποιᾷ μέρος, καὶ ἀκούειν καὶ ἢ τῶ
 ἐλδύθηρου πωροποιᾷ ἀλαφροῦ τῆς τῶ ἀνδραποδώδους, καὶ αὐτῶ
 πεπαιδευμένους καὶ ἀπαιδευμένους· ἴδοι δὲ αὐτῶ καὶ ἐκ τῶ κωμωδι-
 ῶν τῶ παλαιῶν καὶ τῶ κωμῶν· τοῖς μὲν γὰρ ἰὺ γελῶν, ἢ ἀγρο-
 λογία· τοῖς δὲ μάλλον, ἢ ὑπερβολία· ἀλαφροῦ δ' ἔμικρον ταῦτα
 20
 πρὸς ἀσκήμονα· πότερον οὖν τὸν δὲ σκώπῃται ὀρεῖται τὰ
 λέγειν ἀπὸ τῶ ἐλδύθηρου, ἢ τὰ μὴ λυπεῖν τὸν ἀκούοντα, ἢ καὶ τέρ-
 πῃν ἢ καὶ τὸ γὰρ τσιεῖ τὸν ἀόρετον, δεῖ γὰρ δεῖ μισητόν τε καὶ ἡδύ· τσιαῦ-
 25
 τα δὲ καὶ ἀκούειν· ἀλλὰ ὑπερβολὴ ἀκούων, ταῦτα καὶ ποιῆν δοκεῖ· ἔ-
 δεῖ γὰρ ποιῆσαι δὲ γὰρ σκώμματα, λυιδόρημά πῆ ἔστιν· οἱ δὲ νομοθέται,
 25
 ἔνια λυιδόρη καλοῦσιν· ἐδδ' ἰσως καὶ σκώπῃν· ὁ δὲ χαριέειν καὶ ἐ-
 λδύθηρος, ἔτῶς ἔξῃ, οἷον νόμος ὧν ἑαυτῶ· ποιῆτος μὲν οὖν ὁ μέσος
 ἔστιν, εἴτ' ὅτι δεῖ εἰσὶν, εἴτ' ὑπερπελος λέγει· ὁ δὲ βαυμολόχος, ἢ τ-
 πῶν ἔστι τῶ γελῶν, καὶ ἔτε ἑαυτῶ, ἔτε τῶ ἄλλων ἀπεχόμενος,

εί γέλωτα ποιήσῃ· καὶ τοιαῦτα λέγων, ὧν ἕνεκα αὐτὸς ἄλλοις εἰποιέναι·
 δὲ ἕδ' αὐτὸ ἀκροῦσαι· ὁ δὲ ἄλλος, εἰς τὰς τοιαύτας ὁμιλίας ἀρχεῖσθε.
 ὁ δὲ γὰρ συμβαλλόμενος, πᾶσι δυσχεραίνει. δοκεῖ ἢ ἡ ἀπάτω-
 σις καὶ ἡ παροργισμὸς ἐν τῷ βίῳ εἶναι ἀναγκαῖον. ἥτις οὖν αἰεὶ εἰρημύουσι
 τὰ βίῳ μεσότητες· εἰσὶ δὲ πᾶσαι αἰεὶ λόγων πινῶν καὶ παρὰ τῶν
 κρινωμάτων. Διαφέροισι δὲ, ὅτι ἡ μὲν αἰεὶ ἀλήθειά ἐστιν, αἰεὶ ἢ πε-
 ρὶ τοῦ δὴ· τῶν δὲ αἰεὶ τὴν ἡδονὴν, ἡ μὲν ἐν ταῖς παροργισμῶν, ἡ δὲ
 ἐν ταῖς κατὰ τὸν δόξαν βίον ὁμιλίαις.

Κεφ. 9. Περὶ δὲ αἰδοῦς ὡς πινος ἄρετης, ἐπαρτήκει λέγειν. πᾶσι γὰρ
 μᾶλλον ἔοικεν, ἢ ἕξῃ· οὐ γὰρ ζήτησι γινώσκοντες τὸ ἀδύνατον. ἀποτελεῖται
 δὲ τὰ αἰδοῦς τὰ δὴ φάσθαι φόβου παρὰ πλῆστον ἐρυθραίνονται γὰρ
 οἱ ἀρχυόμενοι· οἱ δὲ τὸν θάνατον φοβέμενοι, ὡς ἰσχυροί. σωματι-
 κὰ δὲ φαίνεται πως εἶναι ἀμφοτέρω. ὁ γὰρ δοκεῖ πᾶσι μᾶλλον ἢ
 ἕξῃ εἶναι. ἢ πᾶσι δὲ ἡλικία· τὸ πάθος ἀμύνη, ἀλλὰ τὴν νεότητα
 μᾶλλον γὰρ δεῖν τὴν τιμωρίαν, αἰδήμονας εἶναι, εἶτα τὸ πάθος ζών-
 τας, πολλὰ ἀμύνηται, ὡς τὸ αἰδοῦς δὲ καλύεσθαι καὶ ἐπαμύνη-
 μιν, τὴν μὲν νέων τὴν αἰδήμονας· παρὰ τὸν ἄλλον δὲ ὁμοίως αὐτὸ ἐπαμύ-
 νέσθαι, ὅτι ἀρχυόμενος. οὐ γὰρ οἰόμεθα δεῖν αὐτὸν παρὰ τὴν ἐφ'
 οἷς ἐστὶν ἀρχυόμενος. ὁ δὲ γὰρ ἄπειρος ἐστὶν ἡ ἀρχυόμενος, εἰ γὰρ γίνεται
 ὅτι τοῖς φαύλοις· ὁ δὲ γὰρ παρὰ τὸν ἄλλον τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ ἐστὶ τὰ μὲν
 κατὰ ἀλήθειαν ἀρχυόμενος, τὰ δὲ κατὰ δόξαν, οὐ γὰρ ἀμύνηται. ὁ δὲ τε-
 ρεῖ γὰρ παρὰ τὸν ἄλλον ὡς τὸ ὁμοίως ἀρχυόμενος. φαύλου δὲ καὶ τὸ εἶναι
 τοιοῦτον, οἷον παρὰ τὴν πᾶσι ἀρχυόμενος. ὁ δὲ οὕτως ἔχον, ὡς εἰ παρὰ
 ἕξῃ ἐπιτῶν ποιήτων, ἀρχυόμενος, καὶ ἀμύνηται οἷον ἀμύνηται ἄπειρος
 εἶναι, ἀποπονὴν ὅτι τοῖς ἐκκοιτοῖς γὰρ ἡ ἀμύνη. ἐκὼν δὲ ὁ ἀμύνηται ἢ
 δὲ ποτε παρὰ τὴν φαύλου. εἴη δὲ αὐτὸ ἡ ἀμύνηται ὡς ἄπειρος ὅτι
 φέρεται. εἰ γὰρ παρὰ τὴν ἀρχυόμενος αὐτὸν. ὁ δὲ ἐστὶ δὲ τὸ αἰεὶ τὰς ἄρε-
 τὰς εἶναι ἢ ἡ ἀμύνηται φαύλου, καὶ τὸ μὴ ἀμύνηται τὰ ἀρχυόμενος παρὰ τ-

τείν,

τείν, ἕνεκα μᾶλλον τὸ τοιαῦτα παρὰ τὸν ἄλλον ἀρχυόμενος, ὅτι φέρεται. ὁ δὲ
 ἐστὶ δὲ ἕξῃ ἢ ἡ ἀμύνηται ἄρετη, ἀλλὰ πρὸς μικτὴν δόξαν· δὲ πε-
 ρὶ αὐτῆς ἐν τοῖς ἄλλοις. καὶ δὲ αἰεὶ ἀμύνηται εἰπωμένη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ

Νικομαχείων Δ Ε.

ΕΠΙ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκοπιῶν, Κεφ. 1.

αἰεὶ ποίας τε τυχεύουσιν ἔσται παρὰ τὴν ἀδικίαν, καὶ
 ποία μεσότης ἐστὶν ἢ δικαιοσύνη· καὶ τὸ δι-
 καιοῦν, πινῶν μέσον. ἢ δὲ σκέψις ἡμῶν ἔσται κατὰ
 τὴν αὐτὴν μέθοδον τοῖς παρὰ τὴν ἀδικίαν. ὁρῶ-
 μεθα δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξὶν βεβαίως
 λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς παρὰ τὴν ἀδικίαν εἰσὶ, καὶ ἀφ'
 ἧς δικαιοπαροῦσι, καὶ βούλονται τὰ δίκαια. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσται
 καὶ αἰεὶ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι, καὶ βούλονται τὰ ἀδίκαια· ὁ δὲ
 καὶ ἡμῶν παρὰ τὸν ἄλλον ὡς ἐν τύπῳ, ὡς παρὰ τὸν ἄλλον· ὁ δὲ γὰρ
 τὸν αὐτὸν ἔσται ἔσται ὅτι τε τῶν ἄπειρος καὶ διωκόμενος, καὶ
 ὅτι τῶν ἕξῃ διωκόμενος καὶ ἄπειρος, δοκεῖ τῶν ἐναντίων
 ἢ αὐτῆ εἶναι ἕξῃ δὲ, ἢ ἐναντία τῶν ἐναντίων· οἷον ἀπὸ τῆς ὑγείας
 ἢ παρὰ τὴν ἄπειρος, ἀλλὰ τὰ ὑγιεινὰ μόνον· λέγειν γὰρ ὑγιει-
 νῶς βαδίξεν, ὅταν βαδίξῃ ὡς αὐτὸ ὑγιεινὸν. πολλάκις μὲν οὖν
 γινώσκεται ἢ ἐναντία ἕξῃ ἀπὸ τῆς ἐναντίας· πολλάκις ἢ αἰεὶ ἕξῃ,
 ἀπὸ τῶν ἄπειρος· εἰ αὐτὸ γὰρ ἢ ἀμύνηται ἢ φανερόν, καὶ ἢ κα-
 χεῖα φανερόν γίνεται, καὶ ἐν τῶν ἀδικημάτων ἢ ἀμύνηται, καὶ ἐν τῶν
 ἀδικημάτων· εἰ γὰρ ἐστὶν ἢ ἀμύνηται πικρότης ἄπειρος, ἀμύνηται

καὶ τὴν καχεξίαν εἶ) μαρότητα ἄρκος· καὶ τὸ δεικνύον, τὸ ποι-
 ητικὸν πυκνότητος ἐν ἄρκῳ. ἀκολουθεῖ δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ, ἐὰν
 θάτερον πλεοναχῶς λέγηται, καὶ θάτερον πλεοναχῶς λέγεσθαι·
 οἷον, εἰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ ἀδίκον. εἴκει δὲ πλεοναχῶς λέγεσθαι ἢ δι-
 καιοσύνη, καὶ ἢ ἀδικία· ἀλλὰ διὰ τὸ σωφειῖς εἶ) τὴν ὁμοθυ- 5
 μίαν αὐτῶν, λαμβάνει· καὶ ἔχ' ὡσαύτως ἐπὶ τῶν πόρρω δὴλη μάλ-
 λον· ἢ γὰρ διὰ φορὰ πολλή, ἢ κατὰ τὴν ἰδέαν, οἷον ὅτι καλεῖται
 κλείς ὁμοθυμῶς, ἢ τε ἕσπερ τὸ αὐχένα τῶν ζώων, καὶ ἢ τὰς θύρας
 κλείουσι. εἰλήφθω δὴ, ὁ ἀδικὸς ποταχῶς λέγεται. δοκεῖ δὲ, ὅ, τε
 τῶν ἀνόμων, ἀδικῶς εἶ), καὶ ὁ πλεονέκτης, καὶ ὁ ἀίσιος ὡσεὶ δὴλον, 10
 ὅ, τι καὶ ὁ δίκαιος ἔσται ὁ, τε νόμιμος, καὶ ὁ ἴσος· τὸ μὲν δίκαιον ἀ-
 ρα, τὸ νόμιμον, καὶ τὸ ἴσον· τὸ δὲ ἀδίκον τὸ τῶν ἀνόμων, καὶ τὸ ἀί-
 σιον. ἐπεὶ δὲ καὶ πλεονέκτης ὁ ἀδικὸς, πᾶσι τὰ ἀγαθὰ ἔσται, ἔπιτύ-
 τα, ἀλλὰ πᾶσι ὅσα βύτυχία καὶ ἀτυχία, ἀ, ἐστὶ μὲν ἀπλῶς αἰεὶ
 ἀγαθὰ· πῶς δὲ, ὅ, αἰεὶ. οἱ δὲ ἀνθρώποι τὰ αὐτὰ βύχονται καὶ 15
 διώκονται· δεῖ δὲ, ἔ, ἀλλ', βύχεται μὲν τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, καὶ
 αὐτοῖς ἀγαθὰ εἶ)· αἰρεῖσθαι δὲ, τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ. ὁ δὲ ἀδικὸς
 ὅ, αἰεὶ τὸ πλεον αἰρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλαττον, ἐπὶ τῶν ἀπλῶς
 κακῶν, ἀλλ' ὅ, τι δοκεῖ καὶ τὸ μείον κακὸν ἀγαθὸν πῶς εἶ), τῶν δ' ἀ-
 γαθῶν ἐστὶν ἢ πλεονεξία· διὰ τὸ δοκεῖ πλεονέκτης εἶ). ἐστὶ δὲ 20
 ἀίσιος· τῶν γὰρ πᾶσι καὶ κοινόν· καὶ τῶν ἀνόμων. τῶν γὰρ ἢ
 τῶν ἀνομία, ἢ τοῖς ἀίσιος, πᾶσι ἀδικίαν, καὶ κοινόν ἐστὶ
 πᾶσι ἀδικίας. ἐπεὶ δ' ὁ τῶν ἀνόμων, ἀδικῶς ἴω· ὁ δὲ νόμιμος, δι-
 καιος, δὴλον ὅ, τι πᾶσι τὰ νόμιμα ἐστὶ πῶς δίκαια· τὰ τε γὰρ ὡ-
 ρισμένα ἕσπερ τῆς νομοθετικῆς, νόμιμα ἐστὶ· καὶ ἔκαστον τῶν 25
 δίκαιον εἶ) φανερῶν. οἱ δὲ νόμοι ἀπορροῦοι πᾶσι ἀπῶντων, σοχα-
 ζῶντες, ἢ τῶν κρινῶν συμφέροντος πᾶσι, ἢ τοῖς αἰετοῖς, ἢ τοῖς κυ-
 εῖοις, ἢ κατ' ἀρετῶν, ἢ κατ' ἀμῶν πινὰ ἕσπερ τοῦτον ὡσεὶ, ἕνα
 μὲν

μὲν ἕσπερ δίκαια λέγεται, τὰ ποιητικὰ, καὶ φυλακτικὰ τῆς δι-
 δαμονίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς, τῆ πολιτικῆ κοινωνία. πᾶσι
 δὲ ὁ νόμος, καὶ τὰ τῶν ἀνδρείων ἔργα ποιῶν, οἷον μὴ λείπειν τὴν
 τάξιν, μηδὲ φέρειν, μηδὲ ῥίπτειν τὰ ὅπλα· καὶ τὰ τῶν σώφρονος,
 5 οἷον μὴ μοιχεύειν, μηδὲ ὑβρίζειν· καὶ τὰ τῶν ἀνδρείων, οἷον μὴ τυφίειν,
 μηδὲ κακηγορεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας ἀρετῶν καὶ μο-
 ρητικῶν, τὰ μὲν κελεύων, τὰ δὲ ἀπαγορεύων· ὁρθῶς μὲν, ὁ κεί-
 ρνος ὁρθῶς· χεῖρον δὲ, ὁ ἀπελασμένος. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ δι-
 καιοσύνη, ἀρετὴ μὲν ἐστὶ τελεία, ἀλλ' ἔχ' ἀπλῶς, ἀλλὰ πᾶσι
 10 ἕτερον· καὶ διὰ τὸ πολλάκις κρείττη τῶν ἀρετῶν εἶ) δοκεῖ ἢ
 δίκαιοσύνη· καὶ οὐδ' ἕσπερ, ἔθ' ἕως ἔτι φαυματός· καὶ παρι-
 μια ζῶντες φανερῶν,
 ,, Ἐν δὲ δίκαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσι ἀρετῆ ἐστὶ,
 καὶ τελεία μέγιστα ἀρετῆ, ὅ, τι τῆς τελείας ἀρετῆς χρῆσις ἐστὶ·
 15 τελεία δ' ἐστὶν, ὅ, τι ὄχων αὐτῶν, καὶ πᾶσι ἕτερον διῶν τῆ ἀρε-
 τῆ χρῆσθαι, ἀλλ' ἔ, μόνον κατ' αὐτόν· πολλοὶ γὰρ, ἐν μὲν τοῖς οἰ-
 κείοις, τῆ ἀρετῆ διῶνται χρῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς πᾶσι ἕτερον, ἀ-
 διῶνται τῶν καὶ διὰ τῶν δὲ δοκεῖ ἔχ' ἐπὶ τῶν βίαντος, ὅ, τι ἀ-
 γὰ τὸν ἀνδρα δείξει· πᾶσι ἕτερον γὰρ, καὶ ἐν κοινωνία ἢ δὴ ὁ ἀ-
 20 γων. διὰ δὲ τὸ αὐτὸ τῶν, καὶ ἀλλότριον ἀγαθὸν δοκεῖ εἶ) ἢ δι-
 καιοσύνη, μόνη τῶν ἀρετῶν, ὅ, τι πᾶσι ἕτερον ἐστὶν· ἄλλω γὰρ
 τὰ συμφέροντα πᾶσι, ἢ ἀρχόντι, ἢ κοινῶν. κείστος μὲν οὖν
 ὁ πᾶσι αὐτόν, καὶ πᾶσι τῶν φίλων χρῆσις τῆ μορῆς· ἀ-
 εῖστος δὲ οὐχ ὁ πᾶσι αὐτόν τῆ ἀρετῆ, ἀλλ' ὁ πᾶσι ἕτερον· τῶ-
 25 τῶν γὰρ ἔργων χαλεπὸν αὐτὴ μὲν οὖν ἡ δίκαιοσύνη, ἔ, μέγιστα ἀρε-
 τῆς, ἀλλ' ὅλη ἀρετῆ ἐστὶν· ἔ, δὲ ἢ ἐναντία ἀδικία, μέγιστα κεί-
 στος, ἀλλ' ὅλη κακία. τί δὲ διὰ φέρει ἢ ἀρετῆ καὶ ἢ δίκαιοσύνῃ
 αὐτῆ, δὴλον ἐν τῶν εἰρημῶν· ἐστὶ μὲν γὰρ ἢ αὐτῆ· τὸ δὲ εἶ),
 ἔ, τὸ

εἶδ' αὐτὸ· ἀλλ', ἢ μὲν πρὸς ἕτερον, δικαιοσύνη· ἢ δὲ τοιαύτῃ ἐξίς, ἀπλῶς ὄρεσθαι.

Κεφ. 2.

Ζητῶμεν δὲ γε τίω ἐν μέρει ὄρεσθαι δικαιοσύνην· ἐστὶ γὰρ τις, ὡς φασί. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἀδικίας τ' καὶ μέγρος. σημαίνει δὲ ὅτι ὅστις καὶ μὲν γὰρ τὰς δὴν μορθηρίας ὀνειργῶν, ἀδικεῖ μὲν, πλεονεκεῖ δὲ ὁ δὲ οἷον ὀρίφας τ' ἀσπίδα, ἀφ' ἧς δὲ φιλίαν· ἢ ὁ κακῶς εἰπὼν, ἀφ' ἧς χαλεπότητα· ἢ ἐβοηθήσας χρεήμασι, δι' ἀνελευθερίαν· ὅταν δὲ πλεονεκτῇ, πολλάκις κατ' ὁδομίαν τῶν ἰσίων. ἀλλὰ μὲν ὁ δὲ καὶ πάσας, καὶ πονηρίαν δὲ γε πινά· ψέγοντο γὰρ καὶ ἀδικίαν· ἐστὶν ἄρα γὰρ τις δὴν ἀδικία, ὡς μέγρος τ' ὅλης, καὶ ἀδικόν τι ἐν μέρει τῶ ὅλου ἀδικου, τῶ πρὸς τὸν νόμον. ἐπὶ, εἰ ὁ μὲν, τὸ κερδαίνην ἕνεκα μοιχαλῶν καὶ πωρολαμβάνοι· ὁ δὲ, πωρολαμβῶν καὶ ζημιόλυτος δι' ἐπιθυμίαν· ὁ δὲ μὲν, ἀκόλαστος δόξεν αὐτῷ μᾶλλον ἢ πλεονέκτης· ὁ κακῶς δὲ, ἀδικος, ἀκόλαστος δὲ ἕ. δὴ λὼν ἄρα ὅτι ὄρεσθαι κερδαίνην· ἐπὶ, περὶ μὲν πάντα ἀδικήματα γίνεσθαι ἢ ἐπιθυμῶσθαι ὅτι πῖνα μορθηρίαν αἰεὶ· οἷον εἰ ἐμοίχευσεν, ἐπὶ ἀκολασίαν· εἰ εἰς ἀτέλιπε τ' ὄρεσθαι, ὅτι δὲ φιλίαν· εἰ ἢ ἐπάταξεν, ὅτι ὄργισεν· εἰ δὲ ἐκέρδαμεν, ὅτι ἐδεμίαν μορθηρίαν, ἀλλ' ἢ ἐπὶ ἀδικίαν· ὡς φανερόν· ὅτι ὅτις ἀδικία παρετίω ὄλλω δὴν ἐν μέρει στυγνότητος· ὅτι ὁ ὀρεισμός ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις· ἀμφω γὰρ ἐν ταῖς πρὸς ἕτερον ἔχουσι τὴν δυνάμιν· ἀλλ', ἢ μὲν περὶ τιμῶν, ἢ χρεήματα, ἢ σωτηρίαν, ἢ εἰς ἕνα ἔχοντο ἐν ὀνόματι πωρολαμβῶν ταῦτα πάντα· καὶ δι' ἡδονὴν τίω ἀπὸ τῶ κέρδους· ἢ δὲ, περὶ ἀπύματα περὶ ὅσα ὀρεσθῶσιν, ὅτι μὲν οὖν εἰσι δικαιοσύνην πλείους, καὶ ὅτι ὅτις καὶ ἕτερον πρὸς τὴν ὄλλω ὄρεσθαι, δὴ λὼν· τίς δὲ καὶ ὅποια τις, λιπτόν. διώκειται δὲ ὁ ἀδικόν, τὸ, τε πρὸς νόμον, καὶ τὸ αἰσίων· τὸ δὲ δίκαιον, τὸ, τε νόμιμον καὶ τὸ ἴσον. καὶ μὲν οὖν τὸ πρὸς νόμον, ἢ πρὸς ἕτερον εἰρημότης, ἀδικία ὅστις.

ὅστις. ἐπεὶ δὲ τὸ αἰσίων καὶ τὸ πλέον οὐ ταῦτον, ἀλλ' ἕτερον, ὡς μέγρος πρὸς ὄλλω· τὸ μὲν γὰρ πλέον ἀπὸ αἰσίων, τὸ δὲ αἰσίων ἐπὶ πλέον. καὶ τὸ ἀδικόν καὶ ἡ ἀδικία ἐπὶ ταῦτα, ἀλλ' ἕτερον ἐκείνων· τὰ μὲν, ὡς μέρη τὰ δὲ, ὡς ὄλλω· μέγρος γὰρ αὐτὴ ἡ ἀδικία τ' ὅλης ἀδικίας· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δικαιοσύνη τ' δικαιοσύνης. ὡς καὶ πάλιν τ' ἐν μέρει δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας λεκτέον, καὶ τῶ δικαίῳ καὶ τῶ ἀδικῶ ὡσαύτως, ἢ μὲν οὖν καὶ τ' ὄλλω ὄρεσθαι τεταγμένη δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἢ μὲν, τ' ὄλης ὄρεσθαι οὐσα χρεήσις πρὸς δὴν· ἢ ὅ, τ' κακίας, ἀφείδω· καὶ τὸ δίκαιον δὲ καὶ τὸ ἀδικόν τ' καὶ ταῦτα φανερόν ὡς δὴ φαίνεται· ἔχοντο γὰρ τὰ πολλὰ τ' νομίμων τὰ ἀπὸ τῆς ὄλης ὄρεσθαι πρὸς τὸν νόμον· καὶ ἐκάστην γὰρ ὄρεσθαι πρὸς τὰ τῆς ζωῆς, καὶ ἐκάστην μορθηρίαν κωλύει ὁ νόμος. τὰ ὅτι πονηρία καὶ τ' ὄλης ὄρεσθαι ὅτι τῶ νομίμων ὅσα νομοθετήται πάλιν πωρολαμβῶν τ' πρὸς τὸ κρινόν. πάλιν δὲ τ' καὶ ἐκάστην πωρολαμβῶν, καὶ ἡ αὐτῶ ἀπλῶς ἀνὴρ ἀγαθός ὅστις, πότερον τ' πολιτικῆς ὅστις, ἢ ἕτερας, ὡς φασί· ὄρεσθαι· ἢ γὰρ ἴσως ταῦτον ἀνδρὶ τε ἀγαθῷ ἔστι, καὶ πολιτῆ πονηρῷ. τ' δὲ καὶ τῶ μέγρος δικαιοσύνης καὶ τῶ κατ' αὐτὴν δικαίῳ, ἐν μὲν ὅστις εἶδος, τὸ ἐν ταῖς δὴνομίαις, ἢ ἡμῆς, ἢ χρεμῶν, ἢ τῶ δὴλων, ὅτι μείζονα τοῖς κρινῶσιν τ' πολιτείας· ἐν ταῖς γὰρ ὅστις καὶ αἰσίων ἔχον, καὶ ἴσον ἕτερον ἕτερον· ἐν δὲ, τὸ ἐν τοῖς στυγνότημασι δὴροβωτικῶν. τῶν δὲ μέρη δύο· τῶ γὰρ στυγνότημάτων, τὰ μὲν ἐκτύσια ὅστις τὰ δὲ, ἀκτύσια· ἐκτύσια μὲν τὰ τοιαύτα, ὅτι πωρολαμβῶν, ὡν ἢ, δὴνοσμός, ἐγγύη, χρεήσις, πρὸς ἀκαταθήκη, μίσθωσις· ἐκτύσια δὲ λέγεται, ὅτι ἢ ὄρεσθαι τῶ στυγνότημάτων τῶν, ἐκτύσιος· τ' δὲ ἀκτυσιῶν, τὰ μὲν, λαθροφονία· οἷον κλοπή, μοιχεία, φαρμακεία, πωρολαμβῶν, δδουλαπατεία, δδουλοφονία, ψευδομύρτυρία· τὰ δὲ, βίαια, οἷον αἰκία, δεσμός, θάνατος, ἀρπαγή, πῆρωσις, κακηγορία, πωρολαμβῶν.

Κεφ. 3.

Ἐπει δὲ ὁ, τε ἀδικῶς ἀπίστος, καὶ τὸ ἀδικῶν ἀπίστος, δηλονότι καὶ μέσον τί βῆτι τῶ ἀπίστου. τὸ δὲ βῆτι τὸ ἴσον ἐν ὁποῖα γὰρ παρὰ τὴν ἐ-
 στὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἐλάττωον, βῆτι καὶ τὸ ἴσον. εἰ οὖν τὸ ἀδικῶν ἀπίστος, τὸ
 δίκαιον ἴσον ὄφρα καὶ ἀδύλον δοκεῖ πᾶσιν· ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον μέσον,
 τὸ δίκαιον μέσον ἢ αὐτεῖν· ἐστὶ δὲ τὸ ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυοῖν· ἀνάκκη 5
 τῶν δὲ δίκαιον μέσον τε καὶ ἴσον ἐστὶ, καὶ παρὰ τὴν ἢ καὶ ἡσίο· καὶ ἡ
 μὲν μέσον, ἡ δὲ δίκαιον, ἡσίο. ἀνάκκη ἄρα τὸ δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις ἐστὶ
 τέτταρον· οἷς τε γὰρ δίκαιον τυχερά· ὅν, δύο βῆτι· καὶ ἐν οἷς τὰ
 παρὰ τὴν ἡσίο, καὶ ἡ αὐτὴ ἡσίο ἰσότης, οἷς, καὶ ἐν οἷς ὡς γὰρ ἐκείν 10
 να ἔχῃ τὰ ἐν οἷς, ἔτω καὶ κείνα ἔχῃ· εἰ γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξοισιν·
 ἀλλ' ἐν τούτων αἰ μάλα καὶ τὰ ἐκλήματα, ὅταν ἢ ἴσοι μὴ ἴσοι, ἢ
 μὴ ἴσοι ἴσα ἔχωσι καὶ νέμονται. ἐπὶ, ὅκ τῶ κατ' ἀξία τῶ δὲ δὴ-
 λον τὸ γὰρ δίκαιον ἐν ταῖς ἀφαιρέσεσιν ὁμοιογενῶσι πᾶντες κατ' ἀ-
 ξία ἴσα δέειν ἐστὶ· τὴν μὲν τοὶ ἀξία, καὶ τὴν αὐτὴν λέγουσι πᾶν 15
 τες ὑπάρχῃ· ἀλλ' οἱ μὲν δημοκρατικοὶ, ἐλευθερίαν· οἱ δὲ ὀλι-
 γαρχεικοὶ, οἱ μὲν, πλεῖστον· οἱ δὲ, δὴ γὰρ οἱ αἰσχροκρατικοὶ, ἄρε-
 τικὴν· ἐστὶν ἄρα τὸ δίκαιον, ἀνάλογον ἢ τὸ γὰρ ἀνάλογον, καὶ μόνον
 βῆτι μοναδικῶν ἀριθμῶν ἴδῶν, ἀλλ' ὅλως ἀριθμῶν· ἢ γὰρ ἀναλο-
 γία, ἰσότης βῆτι λόγου, καὶ ἐν τέτταρον ἐλαχίστοις· ἢ μὲν οὖν διη- 20
 ρημῶν, ὅτι ἐν τέτταρον, δηλονότι· ἀλλὰ καὶ ἡ σμυραχίης· τὰ γὰρ εἰ ὡς
 δυοῖν γρησεται, καὶ δις λέγῃ· οἷον ὡς ἢ τῶ α, παρὰ τὴν τῶ β· ἔπως
 καὶ ἢ τῶ β, παρὰ τὴν τῶ γ· δις οὖν ἢ τῶ β, εἴρηται· ὡς αὐτὴ τῶ β,
 τετρή δις, τέτταρα ἔσαι τὰ ἀνάλογα. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτ-
 ταρον ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός· διήρῃται γὰρ ὁμοίως, οἷς τε, 25
 καὶ α· ἔσαι ἄρα ὡς ὁ α ὄρος παρὰ τὸν β, ἔπως ὁ γ παρὰ τὸν δ·
 καὶ ἀναλλὰξ ἄρα, ὡς ὁ α παρὰ τὸν γ, ὁ β παρὰ τὸν δ· ὡς καὶ τὸ
 ὄλον παρὰ τὸ ὄλον· ὄφρα ἢ νομὴ σμυραχίης· καὶ ἔπως σμυραχίης,

δὲ-

δικαίως σμυραχίης· ἢ ἄρα τῶ α ὄρου παρὰ τὸν γ, καὶ ἢ τῶ β, ὄφρα δὲ σμυ-
 ραχίης, τὸ ἐν ἀφαιρέσει δίκαιον βῆτι, καὶ μέσον τὸ δίκαιον· τὸ τετὸν ἔ-
 παρὰ τὸ ἀνάλογον τὸ γὰρ ἀνάλογον, μέσον τὸ δὲ δίκαιον, ἀνάλογον.
 καλοῦσι δὲ τὴν τῶ αὐτῶ ἀναλογία, γεωμετρικῶν οἱ μαθη-
 5 ματικοὶ· ἐν γὰρ τῇ γεωμετρικῇ συμβαίνει καὶ τὸ ὄλον παρὰ τὸ ὄ-
 λον, ὄφρα ἐκείνους παρὰ τὸν ἐκείνους· ἐστὶ δὲ ἡ σμυραχίης αὐτὴ ἢ ἀ-
 ναλογία· ἔγγραφοι εἰς ἀριθμῶν ὄρος, ὡς καὶ ὁ· τὸ μὲν οὖν δίκαιον
 τῶ α, ἀνάλογον τὸ δὲ ἀδικῶν, τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον· γίνετο ἄρα, τὸ
 μὲν πλέον, τὸ δὲ ἐλάττωον ὄφρα καὶ βῆτι τῶ ἔργων συμβαίνει· ὁ μὲν
 10 γὰρ ἀδικῶν, πλεῖστον ἔχῃ· ὁ δὲ ἀδικῶν μῶνος, ἐλάττωον ἔχῃ ἀγαθῶν· βῆτι
 δὲ τῶ κακῶν, ἀνάπαλιν· ἐν ἀγαθῶν γὰρ λόγῳ γίνετο τὸ ἐλάττωον κα-
 κῶν, παρὰ τὸ μῆζον κακῶν· ἐστὶ γὰρ τὸ ἐλάττωον κακῶν, μᾶλλον ἀρετῶν
 τῶ μείζονος τὸ δὲ ἀρετῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ μᾶλλον, μείζον· τὸ μὲν οὖν
 ἐν εἶδος τῶ δικαίου, τῶτ' ἐστὶ.

15 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τῷ ἀφαιρέσει, ὁ γίνετο ἐν τοῖς σμυραχίης Κεφ. 4.

καὶ τοῖς ἐκείνοισι, καὶ τοῖς ἀκούστοις. τῶ δὲ τὸ δίκαιον, δηλονότι εἶδος ἐ-
 20 χῃ τῶ παρὰ τὸν· τὸ μὲν γὰρ ἀφαιρέσει δίκαιον τῶ κρινῶν, αἰεὶ
 κατὰ τὴν ἀναλογία βῆτι τὴν εἰρημῶν καὶ γὰρ ἀπὸ χρημῶν κρι-
 νῶν, εἰ ἀφαιρέσει ἢ ἀφαιρέσει, ἔσαι κατὰ τὸν λόγον τὸν αὐτῶν, ὄφρα ἐ-
 25 χροισι παρὰ τὸν δηλονότι εἰσενεχθέντα· καὶ τὸ ἀδικῶν, τὸ ἀπικεῖμενον
 τὰ δίκαια τῶ α, παρὰ τὸ ἀνάλογον βῆτι· τὸ δὲ ἐν τοῖς σμυραχίης ἀ-
 γμασι δίκαιον, βῆτι μὲν ἴσον τι, καὶ τὸ ἀδικῶν, ἀπίστος· ἀλλ' ἔχῃ τὴν
 ἀναλογία ἐκείνῳ, ἀλλὰ κατὰ τῶ ἀφαιρέσει· ἔθῃ γὰρ ἀφαιρέσει
 ρῃ, εἰ βῆτι φάουλον ἀπεφέρσει, ἢ φάουλος βῆτι φησὶ ἔθῃ εἰ ἐμοί-
 25 χόσειν βῆτι φησὶ ἢ φάουλος· ἀλλὰ παρὰ τὸ βλάβους, τὴν ἀφαι-
 ρεῖν μόνον βλάβῃ ὁ νόμος, καὶ γρησεται ὡς ἴσοις· εἰ ὁ μὲν, ἀδικῶν ὁ δὲ,
 ἀδικεῖται· καὶ εἰ ὁ μὲν, ἐβλάβη· ὁ δὲ, βέβλαπται· ὡς τὸ ἀδικῶν
 τῶ α, ἀπίστος ὄν, ἰσάζειν πειθεῖται ὁ δικαίος· καὶ γὰρ ὅταν, ὁ μὲν

L 2

πληγῆ, ὁ δὲ πατάξει, ἢ καὶ κτείνει, ὁ δὲ ἀποθάνῃ, διήρηται ὁ πα-
 θος, καὶ ἢ παρ᾽ αὐτοῦ εἰς αἰῶνα· ἀλλὰ πειρᾶται τῆ ζημίᾳ ἰσάζειν, ἀ-
 φαιρῶν τῶ κέρδους· λέγεται γὰρ, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ποιού-
 τοις, καὶ εἰ μὴ ἴσιν οἰκεῖον ὄνομα εἶναι, ὁ κέρδους, οἷον ὁ πατάξαντι,
 καὶ τῆ ζημίᾳ ὁ παθόντι. ἀλλ' ὅταν γε μετρήσῃ ὁ πάθος, καλεῖται, ὁ
 μὲν, ζημία· ὁ δὲ κέρδους, ὡς, τῶ μὲν πλείονος καὶ τῶ ἐλάττωνος ὁ
 ἴσιν, μέσον· ὁ δὲ κέρδους καὶ τῆ ζημίᾳ, ὁ μὲν, πλεόν· ὁ δὲ, ἐλάττων
 ἐναντίως· ὁ μὲν, τῶ ἀγαθοῦ πλεόν· τῶ κακοῦ δὲ ἐλάττων, κέρδους·
 ὁ δὲ ἐναντίον, ζημία· ὡν ἡ μὲν μέσον ὁ ἴσιν, ὁ λέγεται εἶναι δίκαιον·
 ὡς, ὁ μὲν ἐπιδουλοῦν, δίκαιον αὐτῷ εἶναι, ὁ μέσον ζημίας καὶ κέρ- 10
 δους· εἰ καὶ ὅταν ἀμφισβητῶσιν, ὅτι τὸν δικαστὴν καὶ ἀφ' αὐτοῦ
 ὁ δὲ ὅτι τὸν δικαστὴν ἰέναι, ἰέναι ὅτιν ὁ δίκαιον· ὁ γὰρ δικαστὴς
 βλάττει εἶναι οἷον δίκαιον ἐμφυρῶν καὶ ζητᾷ δικαστὴν μέσον· καὶ κα-
 λῶσιν ἐνίοι μεσιτοῖς, ὡς ἐὰν τῶ μέσου τύχῃσι, τῶ δικαίου τῶ ἐξο-
 μῶνται· μέσον ἄρα ἡ δὲ δίκαιον, εἰ καὶ καὶ ὁ δικαστὴς· ὁ δὲ δικαστὴς ἐ- 15
 πιδουλοῖ· καὶ ὡς περὶ γραμμῆς εἰς αἰῶνα τριμηθῆς, ὅ ὁ μείζων
 τμηματὶ ἡμισίας ὑπερέχει, τῶ τ' ἀφείλε, καὶ ὁ ἐλάττων τμη-
 ματι παρ᾽ ἑαυτοῦ· ὅταν δὲ δίχα διαιρεθῇ ὁ ὅλον, τότε φασὶν ἔχειν
 ὁ αὐτῶ, ὅταν λάβῃσι ὁ ἴσιν. ὁ δὲ ἴσιν, μέσον ὅτι τὸ μείζονος καὶ ἐ-
 λάττωνος καὶ τῶ τριμηθῆς ἀναλογίαν· ἀλλὰ τῶ καὶ ὄνομα 20
 ζεταί δίκαιον, ὅτι δίχα ὅτιν· ὡς περὶ ἀνὲ εἰς εἰς ποὶ δίχαμον· καὶ ὁ δι-
 καστὴς, δικαστὴς ἐπιδουλοῦ γὰρ δύο ἴσιν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ ταύτων, παρ᾽
 ταύτων δὲ παρ᾽ ἑαυτοῦ, δύο τῶ τοῖς ὑπερέχει ὁ ἔτερον· εἰ γὰρ ἀφαι-
 ρῆται μὲν, μὴ παρ᾽ ἑαυτοῦ δὲ, ἐνὶ γ' αὐτῶ μόνον ὑπερέχει. τῶ μέσου
 ἄρα ἐνὶ, καὶ ὁ μέσον ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ φέρῃ, ἐνὶ τῶ τῶ ἄρα γινώσκοντι, 25
 τί τε ἀφελῆν δεῖ ἀπὸ τῶ πλεόν ἔχοντος, καὶ τί παρ᾽ ἑαυτοῦ παρ᾽ ἑ-
 λάττων ἔχοντι· ὁ μὲν γὰρ ὁ μέσον ὑπερέχει, τῶ τῶ παρ᾽ ἑαυτοῦ δεῖ παρ᾽
 ἐλάττων ἔχοντι· ὁ δὲ ὑπερέχεται, ἀφελῆν ἀπὸ τῶ μεγίστου· ἴσιν αὖ
 ἐφ'

ἐφ' ὧν, αα, ββ, γγ, ἀλλήλων· ἀπὸ τῆς αα, ἀφαιρέσθαι αε, καὶ
 παρ᾽ ἑαυτοῦ τῆ γγ, ὁ ἐφ' ὧν γδ. ὡς ὅλη ἢ δγ, τῆς αε, ὑπερέχει
 παρ᾽ γδ, καὶ παρ᾽ γζ· τῆς ἄρα ββ, παρ᾽ γδ.

	α	ε	α	
5.	β		β	
	γ	ζ	γ	δ

ἔστι δὲ καὶ ὅτι τῶν ἀγῶν τεχνῶν τῶτο· ἀνηρῶντο γὰρ αὐτῶ, εἰ μὴ ἐ-
 ποιῆται ὁ ποιῶν καὶ ὅσον καὶ οἷον· καὶ ὁ πάθος ἐπαγε τῶτο, καὶ ποσῶ-
 το, καὶ τοῖστο. ἐλήλυθε δὲ τὰ ὄνοματ' αὐτῶτα, ἢ τε ζημία καὶ ὁ κέρ- 10
 δους, ἐκ τῆς ἐκροσῆς ἀλλαγῆς· ὁ μὲν γὰρ πλεόν ἔχειν, ἢ τὰ ἑαυτοῦ,
 κερδαίνην λέγεται· ὁ δὲ ἐλάττων τῶν εἰς ἀρχῆς, ζημιᾶσθαι· οἷον
 ἐν τῶ πωλῆν καὶ ὠφέσθαι, καὶ ἐν ὅσοις ἀγῶσι ἀδύνατον ἔδωκεν ὁ νόμος.
 ὅταν δὲ μήτε πλεόν, μήτε ἐλάττων, ἀλλὰ αὐτῶ δι' αὐτῶν γήρηται,
 τὰ αὐτῶν φασὶν ἔχειν, καὶ ἔτε ζημιᾶσθαι, ἔτε κερδαίνην· ὡς κέρδους 15
 ἴσιν καὶ ζημίας μέσον ὁ δίκαιον ὅτι τῶ τῶ τῶ ὁ ἐκρούσιον, ὁ ἴσιν ἐ-
 χῆν καὶ παρ᾽ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρον.

Δοκεῖ δὲ ἴσιν καὶ ὁ ἀντιπεπονθὸς εἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ὡς περὶ οἱ Κεφ. 5.
 Πυθαγόρειοι ἔφασαν· ὡρίζοντο γὰρ ἀπλῶς ὁ δίκαιον ὁ ἀντιπε-
 πονθὸς ἀγῶ. ὁ δὲ ἀντιπεπονθὸς, ὅτι ἐφαρμότῃ, ἔτ' ὅτι ὁ δίχα- 20
 νεμηθῆν δίκαιον, ἔτ' ὅτι ὁ διδουλοῦν καὶ τοῖ βλάσθαι γὰ τῶ-
 το λέγειν καὶ ὁ Παδαιμανθῆος δίκαιον·

„ Εἶπε πάλοι τὰ κ' ἐρέξε, δίκη καὶ ἰθὺα γήρητο·
 πολλαχῶ γὰρ ἀφαιρέσθαι οἷον εἰ ἀρχῆν ἔχον ἐπάταξεν, ἔ δεῖ ἀντι-
 πληγῶν καὶ εἰ ἀρχῶντα ἐπάταξεν, ἔ πληγῶν μόνον δεῖ, ἀλλὰ 25
 καὶ καλαθῶν. ἐπὶ, ὁ ἐκρούσιον καὶ ὁ ἀκούσιον ἀφαιρέσθαι πολύ.
 ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς κρινωσίαις ταῖς ἀλλοκλιχῆς συνέχει ὁ τοῖστον δί-
 καιον ὁ ἀντιπεπονθὸς, κατ' ἀναλογίαν, καὶ μὴ κατ' ἰσότητα· ὡς ἀν-
 ἰσότητι γὰρ ἀναλογίαν συμμενῆ ἢ πόλις· ἢ γὰρ ὁ κακῶς ζητῶσιν

ει δὲ μὴ δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀντιποιήσῃ ἢ ὁ δὲ εἰ δὲ μὴ, με-
 πέδοις ἔστι· τῆ μετὰ δόσει δὲ συμμύροισι. εἰς καὶ Χαρίτων ἰε-
 ρὸν ἐμποδῶν ποιῶνται, ἵνα αὐτὰ πόδοις ἢ· τὸτο γὰρ χάλυος ἰδρὸν
 αὐτῷ πηρετῆσαι γὰρ δεῖ ὡς χειροσάμνον, καὶ πάλιν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐξορῶντων. ποῖς δὲ τὸ ἀντιδοῦν τιῶν κατ' αἰαλογίαν, ἢ κατ' ἀφ' ἑ-
 μέρον σύμβουλις οἶον οἰκοδόμος ἐφ' ἄ, σκυτομόςος ἐφ' ἄ β, οἰκία
 ἐφ' ἄ γ, ὑποδήματα ἐφ' ἄ δ, δεῖ οὖν λαμβάνειν τὸν οἰκοδόμον πα-
 ρὰ τῷ σκυτομόμῳ ὁ ἐκείνῳ ἔργον, καὶ αὐτὸν ἐκείνῳ μεταδιδόναι
 ὁ αὐτῷ. εἰ δὲ οὖν παρ' αὐτὸν ἢ ὁ κατὰ τὴν αἰαλογίαν ἴσον, εἴτα ὁ ἀν-
 τιπεποιητὴς γήνηται, ἔσαι ὁ λεγόμενος· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἴσον, οὐδὲ
 10 συμμύρος· ἐπὶ γὰρ καλὴ κρητήν εἶναι ὁ θατέρου ἔργον, ἢ ὁ θατέ-
 ρου. δεῖ οὖν δὴ τῶντα ἰσαοθῶναι. ἐστὶ δὲ τῶν καὶ ἅπασιν ἄλλων τε-
 χνῶν· ἀντιθεῶντο γὰρ αὐτῷ, εἰ μὴ ἐποίῃ ὁ ποιῶν, ὅσον καὶ οἶον, καὶ ὁ
 πάρον ἔπαχε τῶτο, καὶ ἴσους τὸν, καὶ ἴσους τὸν· ἔργον οὐκ ἴσους
 γίνεται κρινωνία, ἀλλ' ἔστι ἰσους καὶ γεωργῶν, καὶ ὅλων ἐτέρων καὶ
 15 οὐκ ἴσους· ἀλλὰ τῶτοις δεῖ ἰσαοθῶναι. εἰς πᾶντα συμβλητὰ δεῖ
 πᾶσι εἶναι, ὡς ἔστιν ἀλλαγὴ, ἐφ' ὃ νόμισμα ἐλήλυθε καὶ γίνεται πᾶσι
 μέσον πᾶντα γὰρ μετὰ ὡς καὶ τιῶν ὑποχρῶν καὶ τιῶν ἑλλείψιν,
 πόσα ἄλλα δὴ ὑποδήματα ἴσον οἰκία, ἢ ἔργον. δεῖ τοίνυν ὅπως
 οἰκοδόμος παρὲς σκυτομόμον, τοῦ δὲ ὑποδήματα παρὲς οἰκίαν, ἢ
 20 ἔργον· εἰ γὰρ μὴ τῶτο, οὐκ ἔσαι ἀλλαγὴ, οὐδὲ κρινωνία. τῶτο δὲ,
 εἰ μὴ ἴσα εἴη πᾶσι, οὐκ ἔσαι. δεῖ ἄρα ἐνὶ πᾶσι πᾶντα μετὰ πᾶσι, ὡς
 παρ' ἐλέγχῃ παρ' ἑτέροις. τῶτο δὲ ἔστι, τῆ μὲν ἀληθεία ἢ χρεία, ἢ
 πᾶντα συμμέτρῳ· εἰ γὰρ μὴ τὸν δέοιτο, ἢ μὴ ὁμοίως, ἢ οὐκ ἔσαι ἀλ-
 λαγὴ, ἢ ἔχῃ ἢ αὐτῆ οἶον δ' ὑπάλλαγμα τῆ χρείας ὁ νόμισμα γέ-
 25 γωνε κατὰ συμμύρον καὶ ἀφ' ἑ τῶτο τῶτο νόμισμα ἔχει νόμισμα, ὅτι ἔ-
 φύσῃ, ἀλλὰ νόμος ἔστι, καὶ ἐφ' ἡμῖν μεταβάλλειν καὶ ποιῆσαι ἄλλοι-
 σον. ἔσαι δὲ ἀντιπεποιητὴς, ὅταν ἰσους. ὡς ὅπως γεωργῶν παρὲς

σκυ-

σκυτομόμον, ὁ ἔργον τῷ σκυτομόμῳ παρὲς ὁ τῷ γεωργῶν εἰς χρεία
 δὲ ἀναλογίας ἔδει ἀλλοῦ, ὅταν ἀλλὰ ἔξωνται. εἰ δὲ μὴ, ἀμφοτέρας
 εἰς ἑαυτοῦ ὑποχρῶν ὁ ἔτερον ἄκρον· ἀλλ' ὅταν ἔχουσι τὰ αὐτῶν, οὐ-
 πᾶσι ἴσοι καὶ κρινωνοί· ὅτι αὐτῆ ἰσότης διώεται ἐπὶ αὐτῶν γίνεσθαι.
 5 γεωργῶν α, ἔργον β, σκυτομόςος β, ὁ ἔργον αὐτῷ ὁ ἰσαοθῶν δ, εἰ
 δὲ ἔτω μὴ ἔτω ἀντιπεποιητῆσαι, οὐκ ἂν ἔτω κρινωνία. ὅτι δὲ ἢ χρεία
 συμμέτρῳ ὡς παρ' ἐν πᾶσι, δηλοῖ ὅτι ὅταν μὴ ἐν χρεία ὡς παρ' ἑτέροις,
 ἢ ἀμφοτέροις, ἢ ἑτέροις, οὐκ ἀλλά τῶν, ὡς παρ' ὅταν ἔχει αὐτῶν,
 δέηται πᾶσι, οἶον οἶον, διδόντες οἶον ἔξαγωγῶν. δεῖ ἄρα τῶτο ἰσα-
 10 οθῶναι. ὑπὸ δὲ τῆς μελλέσσης ἀλλαγῆς, εἰ τῶν μηδὲν δεῖται,
 ὅτι ἔσαι, εἰ δὲ δεηθῆ, ὁ νόμισμα οἶον ἐχρησθήσεται ἡμῖν· δεῖ γὰρ τῶτο
 φέρειν, ἔστι λαβῆναι. πᾶσι μὲν οὖν καὶ τῶτο ὁ αὐτῷ· ἔργον αὐτῷ ἴσον
 διώεται. ὅμως δὲ βάλει μὲν μᾶλλον· εἰς δεῖ πᾶντα τελεμῆ-
 15 σθαι· ἔτω γὰρ ἔσαι αἰεὶ ἀλλαγὴ· εἰ δὲ τῶτο, κρινωνία· ὁ δὲ νόμι-
 σμα, ὡς παρ' ἑτέροις συμμέτρῳ ποιῶναι, ἰσους· ἔτω γὰρ αὐτῷ ἔ-
 σης ἀλλαγῆς, κρινωνία ἔτω· ἔτω ἀλλαγὴ, ἰσότητος μὴ ἔσσης· ἔτω ἰσο-
 τῆς, μὴ ἔσσης συμμετρίας. τῆ μὲν οὖν ἀληθεία, ἀδιώεται τὰ ἴ-
 σους τὸν ἀφ' ἑτέροις, συμμέτρῳ γινέσθαι· παρὲς δὲ τιῶν χρείαν,
 ἐνδέχεται ἰσους. ἐν δὲ τῆ δεῖ εἶναι· τῶτο δὲ ἔστι ὑποχρῶσθαι· εἰς νό-
 20 μισμα καλεῖται· τῶτο γὰρ πᾶντα ποῖς συμμέτρῳ· μετὰ πᾶσι γὰρ
 πᾶντα νομισματι· οἰκία, ἐφ' ἧς α, μὲν δέκα β, κλίνη γ. ὁ δὲ α
 τῶ β ἡμισυ, εἰ πέντε μὲν ἀξία ἢ οἰκία ἢ ἴσον· ἢ ὁ κλίνη ἢ δέκα-
 τον μέτρος ὁ γ, τῶ β· δὲ ἴσον τοίνυν πόσα κλῖναι ἴσον οἰκία, ὅτι πέν-
 τε. ὅτι δὲ ἔτω ἢ ἀλλαγὴ ἔτω, παρὲν ὁ νόμισμα ἢ, δὲ ἴσον· ἀφ' ἑ-
 25 φέρει γὰρ ὁ δὲ ἢ εἰ κλῖναι πέντε ἀπὸ οἰκίας, ἢ ὅπου αἰ πέντε κλῖ-
 ναι. πᾶσι μὲν οὖν ὁ ἀδικον, καὶ πᾶσι δὲ δίκαιον ἔστιν, εἴρη· διωρισμένων ὅ-
 τῶτων, δὲ ἴσον ὅτι ἢ δικαιοπαρεχία μέσον ἔστι ἢ ἀδικεῖν, καὶ ἀδικεῖ-
 σθαι· ὁ μὲν γὰρ πλεονέχων ὁ δὲ ἐλατῶν ἔστιν· ἢ δὲ δικαιοσύνη,

μεσο-

τὰ δὲ δίκαια κινέμεθα ὁρώσι. τὸ πρῶτον δὲ, ὅτι ἐστὶν οὕτως ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὡς καὶ τοὶ πόδες γὰρ τοῖς θεοῖς ἴσως ἔδα μὴ ἔχον παρ' ἡμῖν δὲ, ἔστι μὲν πῦρ καὶ φύσφι κινητὸν ἔμμεν τοὶ πόδες. ἀλλ' ὁμοίως ἐστὶ, ὅτι μὲν, φύσει· ὁ δὲ, ἔφύσει. ποῖον δὲ φύσφι τῶν ἐνδεχόμενων καὶ ἀλλῶς ἔχον, καὶ ποῖον ἔφ· ἀλλὰ νομικὸν καὶ συνηθικὸν, εἴτε ἄμφοιν κινητὰ ὁμοίως, δὴ ἄλλο καὶ ἄλλο τῶν ἀλλῶν ὁ αὐτὸς ἀρμόσιος διδραμοῦ· φύσφι γὰρ ἢ δόξα κρείττων· καὶ τοὶ ἐνδεχόμενοι πόδες ἄμφοιν δόξαισι γινέσθαι. τὰ δὲ καὶ συνηθικῶν, καὶ ὁ συμφέρον τῶν δικαίων, ὁμοίως ἔστι τοῖς μέτροις· ἔφ γὰρ πόδα χροῦ ἴσα τὰ οἰνητὰ καὶ σιτητὰ μέτρα, ἀλλ' ἔφ μὲν ὠνοῦνται, μείζων· ἔφ δὲ πωλοῦσιν, ἐλάττω. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ, ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια, ἔφ τῶν πόδα χροῦ, ἐπεὶ ὅτι πολιτεία· ἀλλὰ μία μόνον πόδα χροῦ καὶ φύσιν ἢ ἄριστη. τῶν δὲ δικαίων καὶ νομίμων ἕκαστον, ὡς τὰ καλοῦ παρὰ τὰ κατ' ἕκαστα ἔχον· τὰ μὲν γὰρ ἀποδοτικὰ, πολλὰ ἔφ κείνων, ἕκαστον ἐν καλοῦ γὰρ. ἀποδοτικὸν δὲ ἀδικημάτων καὶ ἀδικῶν, καὶ ὁ δικαίωμα καὶ ὁ δικαίον ἀδικῶν μὲν γὰρ ἔφ τῆ φύσφι, ἢ τῶν ἀδικῶν· ὁ αὐτὸς δὲ τῶν, ὅταν ἀδικῶν, ἀδικημάτων ἔφ τῶν ἀδικῶν, ἔφ τῶν, ἀλλ' ἀδικῶν, ὁμοίως δὲ καὶ δικαίωμα. καλεῖται δὲ καὶ ὁ κρινόν, μάλιστα δικαιοπραγία· δικαίωμα δὲ, ὁ ἐπιμόρθωμα τῶν ἀδικημάτων. κατ' ἕκαστον δὲ αὐτῶν, ποῖα τε εἶδη καὶ πόσα, καὶ πῶς ποῖα τυτῶν. 20

Κεφ. 8.

ὄντων δὲ τῶν δικαίων καὶ ἀδικῶν τῶν εἰρημύμων, ἀδικεῖ μὲν καὶ δικαιοπραγεῖ, ὅταν ἕκαστος αὐτὰ ἀδικῶν· ὅταν δὲ ἀδικῶν, οὐτ' ἀδικεῖ, οὐτε δικαιοπραγεῖ, ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός· οἷς γὰρ συμβεβηκε δικαίοις ἔφ ἢ ἀδικίοις, ἀδικημάτων. ἀδικημάτων δὲ καὶ δικαιοπραγίαν ὡρεται τὰ ἐκείνων, καὶ ἀδικῶν· ὅταν γὰρ ἐκείνων ἢ, φέρεται· ἄμφοιν δὲ καὶ ἀδικημάτων πῶς ἔφ τῶν· ὡς ἀδικῶν πῶς, ἔφ τῶν μὲν, ἀδικημάτων δὲ ὅτι πῶς, εἰ μὴ ὁ ἐκείνων ἀδικῶν. λέγω δὲ, ἐκείνων

κεῖσιν μὲν, ὡς ἀπὸ καὶ ἀποδοτικῶν εἰρημῶν, ὁ αὐτὸς τῶν ἔφ αὐτῶν ὄντων εἰδῶς, καὶ μὴ ἀγνωσῶν, ἀδικῶν, μὴτε ὄν, μὴτε ἔφ, μὴτε ἔφ ἔφ νεκα· οἷον τίνα τυτῶν, καὶ πῶν, καὶ πῶν ἔφ νεκα· καὶ ἐκείνων ἕκαστον, μὴ κατὰ συμβεβηκός, μὴ δὲ βία· ὡς ἀπὸ εἰ πῶς λαβῶν τῶν χεῖρα 5 αὐτῶν, τυτῶν ἔφ νεκα· ἔφ ἔφ ἔφ αὐτῶν. ἐνδεχόμενόν δὲ ὅτι τυτῶν μὲν ἀδικῶν, ἢ τῶν παρῶντων πῶς γινώσκον· ὅτι ὁ πατήρ, ἀγνωσῶν ὁμοίως δὲ ὁ τῶν διδραμοῦ καὶ ἔφ τῶν ἔφ ἔφ νεκα, καὶ πῶς τῶν ἀδικῶν ὄντι. ὁ δὲ ἀγνωσῶν, ἢ μὴ ἀγνωσῶν μὲν, μὴ ἐπ' αὐτῶν δὲ ὄν, ἢ βία, ἀδικῶν 10 σιν· πολλὰ γὰρ καὶ τῶν φύσφι ὑπαρχόντων εἰδῶς καὶ ἀδικῶν καὶ ἀποδοτικῶν, ὡς ἔφ ἔφ ἔφ νεκα, ἔφ ἀδικῶν ὄντι οἷον ὁ γινώσκον, ἢ ἀποδοτικῶν. ἔφ δὲ ὁμοίως ἔφ τῶν ἀδικῶν καὶ τῶν δικαίων, ὁ καὶ συμβεβηκός· καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἀδικῶν ἀποδοτικῶν πῶς ἀδικῶν καὶ ἀποδοτικῶν, ἔφ δικαίωμα ἀδικῶν, ἔφ δικαιοπραγίαν φάτεον· 15 ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀδικῶν ἀποδοτικῶν καὶ ἀδικῶν τῶν ἀδικῶν ἀποδοτικῶν μὴ ἀποδοτικῶν, κατὰ συμβεβηκός φάτεον ἀδικῶν, καὶ τὰ ἀδικῶν ἀδικῶν τῶν ἔφ ἐκείνων, τὰ μὲν ἀποδοτικῶν ἀδικῶν, τὰ δὲ ἔφ ἀποδοτικῶν ἀδικῶν μὲν, ὅσα ἀποδοτικῶν ἀδικῶν· ἀποδοτικῶν δὲ, ὅσα ἀποδοτικῶν ἀδικῶν. 20

ἀνάγκη αὐτῶν φυσικῶν, συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις. ταῦτα γὰρ βλά-
 πτοντες καὶ ἀμύρτανοντες, ἀδικούσιν μὲν, καὶ ἀδικήματα ἔστιν ἔμμεν
 ποιῶν ἀδικεῖν. ἀλλὰ ταῦτα, ὅσα ἐκ πονηρίας, ὅσα δὲ γὰρ εἰς μορθηρίαν
 ἢ βλάβην. ὅταν δὲ ἐκ παρορσεως, ἀδικῶν καὶ μορθηρίας· εἰς κα-
 λῶς τὰ ἐκ θυμοῦ ὅσα ἐκ παρορσεως κρίνεται· ἔτι γὰρ ἀρχὴ ὁ θυμὸς
 ποιῶν, ἀλλ' ὁ ὀργισίας. ἐπὶ δὲ ὅσα ἐκ τῆς γνέσεως ἢ μὴ, ἀμφισ-
 βητεῖται· ἀλλὰ ἐκ τῆς δικαιοσύνης. ὅτι φαινομένη γὰρ ἀδικία ἢ ὀργή
 ἔστιν ἔτι γὰρ ὡς περὶ ἐν τοῖς στυμμάσμασι ἐκ τῆς γνέσεως ἀμ-
 φισβητῶσιν, ὡν ἀνάγκη ὅτι ἕτερον εἶναι μορθηρίαν, ἀλλ' ἔτι λήθει
 αὐτὸ δρῶσιν· ἀλλ' ὁμοιογενεῖτες ἐκ τῆς παρορσεως, ἐκ τῆς
 ποτέρως δικαιοσύνης ἀμφισβητῶσιν. ὁ δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἀδικίας, ὅσα ἀγνοῖ-
 ὡς, ὁ μὲν οἶεται ἀδικεῖσθαι, ὁ δὲ ἔτι ἀλλ' ἐκ παρορσεως βλάβ-
 ῆς, ἀδικεῖ. καὶ ἔτι ταῦτα ἢ δὴ τὰ ἀδικήματα ὁ ἀδικῶν, ἀδικος, ὅ-
 ταν ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἢ, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δίκαιος,
 ὅταν παρορσεως μὲν δικαιοσύνης, δικαιοσύνης δὲ, ἀλλ' ὁ μόνον ἐ-
 κῶν παρορσεως. τῶν δὲ ἀκούσιων, τὰ μὲν, ἔστι συγγνωμονικά· τὰ
 δὲ, ἔτι συγγνωμονικά· ὅσα μὲν γὰρ μὴ μόνον ἀγνοοῦντες, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἀγνοίαν ἀμύρτανουσι, συγγνωμονικά· ὅσα δὲ μὴ δι' ἀγνοίαν, ἀλλ'
 ἀγνοοῦντες μὲν, εἰς πάθος δὲ, μήτε φυσικόν, μήτε ἀνθρώπικόν,
 ἔτι συγγνωμονικά.

20

Κεφ. 9. Απορήσκει δὲ αὐτὸς, εἰ ἰκανῶς διώκεται ἐκ τῆς ἀδικεῖσθαι καὶ
 τῆς ἀδικεῖν. παρορσεως μὲν, εἰ ἔστιν ὡς περὶ Εὐελπίδης εἴρηκε, λέγων
 ἀπίπτως,

- ,, Μητέρα κατέκτα τὴν ἐμὴν· βραχὺς λόγος,
- ,, Ἐκὼν ἐκύσταν, ἢ θέλουσαν ἔχ' ἐκὼν.

25

πότερον γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔστιν, ἐκρίνα ἀδικεῖσθαι, ἢ ἔτι. ἀλλ' ἀκού-
 σιον ἀπὸ μὲν, ὡς περὶ καὶ τῆς ἀδικεῖν παρορσεως ἐκτύσιον. καὶ ἄρα ἀπὸ μὲν ἔτι
 ἢ ἐκ εἰνῶς, ὡς περὶ καὶ τῆς ἀδικεῖν παρορσεως ἐκτύσιον ἢ τῆς μὲν, ἐκτύσιον τῆς
 δὲ.

δὲ, ἀκούσιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι ἔτι δικαιοσύνη· τὸ γὰρ δικαιοσύνη
 γαῖν παρορσεως ἐκτύσιον. ὡς δὲ ἄλλοθεν ἀντικεῖσθαι ὁμοίως καὶ ἐκτύ-
 σιον, τὸ, τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐκτύσιον, ἢ ἀκούσιον εἶναι.
 ἀπορσεως δὲ αὐτὸ δὲ καὶ ὅτι τῆς δικαιοσύνης, εἰ ἀπὸ μὲν ἐκτύσιον· εἰμοι
 γὰρ δικαιοῦνται ἔχ' ἐκόντες· ἐπεὶ καὶ τότε ἀπορήσκει αὐτὸς,
 πότερον ὁ τῆς ἀδικῶν πεπονητός, ἀδικεῖται πᾶσι· ἢ ὡς περὶ καὶ ὅτι τῆς
 παρορσεως, καὶ ὅτι τῆς παρορσεως ἔστι· κατὰ συμβεβηκός γὰρ ἐκτύσιον
 ἐπὶ ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει τῶν δικαιοσύνης ὁμοίως δὲ δὴ λαν, ὅτι
 καὶ ὅτι τῶν ἀδικῶν· ἔτι γὰρ ταῦτα τὰ ἀδικα παρορσεως, τὰ ἀδι-
 κείν· ὅσα δὲ τῆς ἀδικα παρορσεως, ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς δι-
 καιοσύνης καὶ δικαιοσύνης· ἀδικεῖται γὰρ ἀδικεῖσθαι, μὴ ἀδι-
 κεύσιος· ἢ δικαιοσύνης, μὴ δικαιοσύνης. εἰ δὲ ἔστιν ἀπλῶς
 τῆς ἀδικεῖν, τῆς βλάβης ἐκόντα πᾶσι· τῆς δὲ ἐκόντα, εἰδόμενα καὶ ὄν, καὶ ὡς,
 καὶ ὡς· ὁ δὲ ἀκροατὴς ἐκὼν βλάβης αὐτὸς αὐτὸν, ἐκὼν τ' ἀλλ' ἀδικεῖ-
 σι, καὶ ἐκτύσιον αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ τῆς ἐν τῆς ἀπα-
 ρουμύτων, εἰ ἐκτύσιον αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ, ἐκὼν αὐτὸς δι' ἀ-
 κροατῆα ὡς δὴ βλάβης ἐκόντος· ὡς εἴη αὐτὸν ἐκόντ' ἀδικεῖ-
 σθαι. ἢ ὅσα ὀρθὸς ὁ δὲ ὀρθός, ἀλλὰ παρορσεως τῆς βλάβης, εἰ-
 δόμενα καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ ὡς, τῆς ὡς τὴν ἐκόντα βλάβησιν. βλάβης
 τῆς μὲν οὖν τις ἐκὼν, καὶ τὰ ἀδικα παρορσεως ἀδικεῖται δὲ ἐκόντα ἐκὼν·
 ἐκόντα γὰρ βλάπεται, ἔτι ὁ ἀκροατὴς· ἀλλὰ ὡς τὴν βλάβησιν
 παρορσεως ἔτι γὰρ βλάπεται ἐκόντα, ὁ μὴ οἶεται εἶναι ἀπὸ μὲν ὅσα
 ἀκροατῆς, ὁ ὅσα οἶεται δεῖν παρορσεως, παρορσεως ὅσα τὰ αὐτῶν διδούς,
 ὡς περὶ Ὀμηροῦς Φησι διδύμα τῆς Γλαῦκην τῆς Διομήδης.

25

,, Χρῦσα χαλκείων, ἐκατόμβοι ἐνεαβοίων,
 ὅσα ἀδικεῖται ἐπὶ αὐτῶν γὰρ ἔστι τῆς διδόναι· τῆς δὲ ἀδικεῖσθαι, ἔκ
 ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ὅτι ἀδικεῖται δεῖν ὡς ἀρχῆν. ἐκὼν μὲν οὖν τῆς
 ἀδικεῖσθαι, ὅτι ἔχ' ἐκτύσιον, δὴ λαν. ἐπὶ δὲ, ὡν παρορσεως, δὴ οὐ

ἔστιν εἰπεῖν, πότε ἕρον ποτε ἀδικεῖ ὁ νείμας πρὸς τὸ ἀξίαν ὁ πλῆ-
 ον, ἢ ὄχρων καὶ εἰ ἔστιν αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ γὰρ ἐνδέχεται ὁ πρῶ-
 τερον λαβεῖν, καὶ ὁ δεινέμω ἀδικεῖ, ἀλλ' ὅταν ἔχων ὁ πλῆρον. εἰ τις
 πλεόν ἐτέρω ἢ αὐτῷ νέμει, εἰδώς καὶ ἐκῶν, οὗτος αὐτὸν ἀδικεῖ·
 ὁ δὲ δεινέμωσι οἱ μέτεροι ποιῶν· ὁ γὰρ ἔπιδικῆς, ἐλαττωλικός ἐστιν. 5
 ἢ ὅταν τῷ ἀπλοῦν ἐτέρω γὰρ ἀγαθῷ, εἰ ἔτυχε, ἐπλεονέκτει·
 οἷον δόξης, ἢ τῷ ἀπλῶς καλοῦ. ἐπιλύεται καὶ τῷ τ' ἀδελφισμῶν τῷ
 ἀδικεῖν· ἔστιν γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ πάσῃ βέλησιν ὡς ὅτι ἀδικεῖται,
 ἀλλ' ἔτι τῷ πρῶτον· ἀλλ' εἰ πρὸς βλάβηται μόνον. φανερόν δὲ καὶ ὅτι ὁ
 δεινέμω ἀδικεῖ, ἀλλ' ἔτι ὁ πλεόν ἔχων ἀεί· ἔτι γὰρ ὁ ἀδικῶν
 ὑπάρχει ἀδικεῖ· ἀλλ' ὁ ἐκόντα τῷ ποιῶν· τῷ δὲ, ὅταν ἢ ἔρ-
 χῆ τ' ἀδικεῖ, ἢ ἔστιν ἐν τῷ δεινέμοντι, ἀλλ' ὅταν ἐν τῷ λαμ-
 βάνοντι. ἐπι, ἐπεὶ πολλαχῶς ὁ ποιῶν λέγεται, καὶ ἔστιν ὡς τὰ ἀψυ-
 χα κτείνῃ, καὶ ἢ χεῖρ, καὶ ὁ οἰκέτης ἔπι τὰ ξανθός, ὅταν ἀδικεῖ μὲν,
 ποιῶν τὸ ἀδικεῖ· ἐπι, εἰ μὲν ἀγνοῶν ἔκρινεν, ὅταν ἀδικεῖ καὶ τὸ νομι- 15
 κῶν δίκαιον, οὐδὲ ἀδικῶς ἢ κρίσις ἐστὶν ἐστὶ δὲ, ὡς ἀδικῶς· ἔτερον γὰρ
 τὸ νομικῶν δίκαιον καὶ τὸ πρῶτον. εἰ δὲ γνώσκων ἔκρινεν ἀδικῶς,
 πλεονέκτει καὶ αὐτὸς, ἢ χείρ, ἢ ἡμφορίας. ὡς ἀπὸ αὐτῶν εἰ τις
 μερίσσει τὸ ἀδικήματος, καὶ ὁ ἀδικεῖ τῶν κρίσις ἀδικῶς, πλε-
 ον ἔχει· καὶ γὰρ ἐπὶ ἐκείνων ὁ ἀδικῶν κρίνας, ὅταν ἀδικῶν, ἀλλὰ 20
 ἔργον ἐλαβε. οἱ δὲ ἀδικῶν ποιῶν ἐφ' ἑαυτοῖς οἰόνται ἐστὶ τὸ ἀδι-
 κεῖν. δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐστὶ ῥάδιον. τὸ δὲ, ὅταν ἐστὶ συγγενέσθαι μὲν γὰρ
 τῷ τῷ γένει, καὶ πατάξαι τὸν πλῆσιον, καὶ διωκῶν τῷ χεῖρ τὸ ἔρ-
 γον, ῥάδιον, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ὡς ἔχον τῶν αὐτῶν ποιῶν, ἔ-
 τε ῥάδιον, ἔτι ἐπὶ αὐτοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γινώσκαι τὰ δίκαια καὶ τὰ 25
 ἀδικα, ἔστι δὲ οἷον ὅτι ὅταν οἱ νόμοι λέγουσιν, ἔτι χαλε-
 πὸν ξυνοίαν· ἀλλ' ἔτι αὐτῷ ἐστὶ τὰ δίκαια, ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός·
 ἀλλὰ πῶς πρὸς τὸ μῆμα καὶ πῶς νεμῶμα, δίκαια. τὸ τὸ πλε-

ον ἔργον, ἢ τὰ ὑγιᾶ εἰδέναι· ἐπεὶ, καὶ κί μὲν μέλι καὶ οἶνον καὶ ἐλλέ-
 βορον, καὶ καῦσιν καὶ ἄλλων εἰδέναι ῥάδιον, ἀλλὰ πῶς δὲ νῆμα πρὸς
 ὑγιᾶ, καὶ πῆνι, καὶ πότε, ἄσπυτον ἔργον, ὅσον ἰατρῶν ἐστὶ. δι' αὐτὸ δὲ τῷ-
 πο, καὶ τῷ δικῶν οἰόνται ἐστὶ ἔστιν ἢ τῶν τὸ ἀδικεῖν· ὅτι ἔστιν ἢ τῶν ὁ δι- 5
 κῶς, ἀλλὰ καὶ μάλλον διωκῶν· ἀνέχασον πρὸς τῶν τῶν καὶ γὰρ
 συγγενέσθαι γινώσκαι καὶ πατάξαι, καὶ ὁ ἀδικῶς τὸ ἀπίδα ἀφῆσαι,
 καὶ φραφείσθαι ὅποτερον οὐκ ἔχειν· ἀλλὰ τὸ δὲ γινώσκαι καὶ τὸ ἀδι-
 κεῖν, ἔτι τῶν ποιῶν ἐστὶ, πλῆν καὶ συμβεβηκός· ἀλλὰ τὸ ὡς ἔ-
 χοντα, αὐτὰ ποιῶν ἐστὶν, ὡς ἀπὸ καὶ τὸ ἰατρῶν καὶ τὸ ὑγιᾶ, ἔτι τῷ-
 10 μὲν ἢ μὴ τέμνειν, ἢ φαρμακῶν ἢ μὴ φαρμακῶν ἐστὶν, ἀλλὰ
 τὸ ὡς ἔστι τὸ δίκαιον ἐν τῶν οἷς μέτεσι τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν·
 ἔχοντα δὲ καὶ ὑπερβολῶν ἐν τῶν καὶ ἐλλείψιν· τοῖς μὲν γὰρ ὅταν ἔστιν
 ὑπερβολῶν αὐτῶν, οἷον ἰσως τοῖς θεοῖς· τοῖς δὲ οὐδὲν μῶλλον ὡφελι-
 μόν τοῖς ἀνιάτοις καὶ κακοῖς, ἀλλὰ πᾶντα βλάπτει· πῶς δὲ, μέ- 15
 χρι τῶ· ἀλλ' ἔτι, ἀδικῶν ἐστὶ.

Περὶ δὲ ἐπιδικῆς καὶ τῷ ἐπιδικῆς, πῶς ἔχει, ἢ μὲν ἐπιδικῆς κεφ. 10.
 πρὸς δικαιοσύνην, τὸ δὲ ἐπιδικῆς πρὸς τὸ δίκαιον, ἐχόμενον· ἐστὶν
 εἰπεῖν· ἔτι γὰρ ὡς αὐτὸν ἀπλῶς, οὐδ' ὡς ἔτερον τῶν γὰρ φαί-
 νεται σκοπουμένοις· καὶ, ὅτε μὲν, τὸ ἐπιδικῆς ἐπαμύμη, καὶ ἀνδρα 20
 τὸν τοῖς τῶν ὡς καὶ ἐπὶ τὰ δὲ ἐπαμύμητες μετὰ φέρουμην, ἀντὶ τῷ
 ἀγαθῷ τὸ ἐπιδικῆς πρὸς, ὅτι βέλτιον, δηλωτικῶς· ὅτε τῷ, τῶν λόγων
 ἀκροατοῦσι φαίνεται ἀτοπον, εἰ τὸ ἐπιδικῆς πρὸς τὸ δίκαιον τὸν,
 ἐπαμύμη ἐστὶν ἢ γὰρ τὸ δίκαιον ἐσπουδαῖον, ἢ τὸ ἐπιδικῆς ἐ δίκαιον,
 εἰ δὲ τῷ ἢ εἰ ἀμφοσπουδαῖα, αὐτῶν ἐστὶν. ἢ μὲν ἐν σκοπεῖα γε- 25
 δὴν συμβαίνει ἀλλ' αὐτὰ πρὸς τὸ ἐπιδικῆς. ἔχει δὲ ἀπῶντα ἐπὶ-
 πον πῶν ὀρθῶς, καὶ ἔστιν ὡς ἐναντίον ἑαυτοῖς· πῶς, γὰρ ἐπιδικῆς, δι-
 κῶς πῶς ὄν, βέλτιον ἐστὶ δίκαιον· καὶ ἔτι ὡς ἄλλο πῶν ὄν, βέλ-
 τιον ἐστὶ τῷ δικῶν. τὸ αὐτὸ ἄρα δίκαιον καὶ ἐπιδικῆς· καὶ ἀμφοῖν

ὁ πεσεῖν συμβαίη ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθῆναι καὶ ἀποθανῆναι. καὶ ἀ μεταφορὰν ἢ καὶ ὁμοιότητα εἶναι ὅτι αὐτὰ πρὸς αὐτὸν δικάζον, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν πόνων ἐπιπύδεν δίκασμον, ἀλλὰ ὁ δεσπολικόν, ἢ ὁ οἰκονομικόν ἐν τέτοις γὰρ τοῖς λόγοις διέστηκε ὁ λόγος ἔχον μέρος τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἄλογον. εἰς αὐτὸ δὲ βλέποισι, καὶ δοκεῖ εἶναι ἀδικία πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐστὶν ἐν τέτοις πάσῃ τι πρὸς αὐτῶν ἑαυτῶν ὀρέξις. ὡσαυτὸν δὲ ἄλλοι καὶ ἀποδομῶν εἶναι πρὸς ἀλλήλους δικάζοντι, καὶ τέτοις. καὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ τῶν ὁμῶν τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, διωρίσθω τὸν ἔσπον τέτον.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ 10
Νικομαχείων ὁ Ζ.

Κεφ. Ι.

ΠΕΙ δὲ τυχερίων μὲν πρῶτον εἰρηκότες, ὅτι δεῖ τὸ μέσον αἰσθῆσθαι, μὴ τὸ ὑπερβολικόν, μήτε τὸ ἐλλείψιν. ὁ δὲ μέσον εἶναι, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, τὸ το διέλω μὲν ἐν πάσῃ 15 γὰρ ταῖς εἰρημύαις ἔξῃσι, κατὰ τὸ καὶ ὅτι τῶν ὁμῶν, ἐστὶ πῶς σιγῆς, πρὸς ὃν ἀποβλέπων ὁ τῶν λόγων ἔχον, ὅτι τείνει καὶ αἰήσῃ καὶ πῶς εἶναι ὅρος τῆς μεσοτήτων, αἰς μεταξὺ φανερὸν εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν καὶ τὸ ἐλλείψεως, οὕτως καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. ἐστὶ δὲ, ὁ μὲν εἰπεῖν οὕτως, ἀληθὲς μὲν, οὐδὲν δὲ 20 ἀφῆς καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀληθείαις ὅτι μελείαις πρὸς οὐσας εἶναι ὅτισημη, τὸ το ἀληθὲς μὲν εἰπεῖν, ὅτι οὐτε πλείω, ἔτε ἐλάττω δεῖ ποιεῖν, ὅσοι ῥα θυμῶν, ἀλλὰ τὰ μέτρα, καὶ ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος. τὸ το ἴδιον ἔχον αἰ πῶς, οὐδὲν ἀν εἰδείη πλέον οἶον ποῖα δεῖ πρὸς φέρεσθαι πρὸς τὸ σῶμα, εἰ ἴσῃ εἰποι, ὅτι ὅσα ἢ ἰατρικὴ καλὴ, καὶ ὡς ὁ 25 τῶν

ταῦτα ἔχον. δεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς τῆς ψυχῆς ἔξῃς, μὴ μόνον ἀληθῶς εἶναι τὸ εἰρημύον, ἀλλὰ καὶ διωρισμένον, πῶς τε εἶναι ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ τὸ το πῶς ὅρος. καὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀρετῆς διέλω μὲν, καὶ τῶν μὲν, εἶναι τὸ ἴδιον ἐφαρμύ τῶν τῶν ἀφῆσι. καὶ μὲν οὖν τῶν ἠθικῶν διελήλυθα μὲν. καὶ δὲ τῶν λοιπῶν, καὶ ψυχῆς πρὸς τὸν εἰπόντες, λέγω μὲν ἔτι. πρῶτον μὲν οὖν ἐλέγη δύο εἶναι μέρη τῆς ψυχῆς, τὸ το λόγον ἔχον, καὶ τὸ ἄλογον. καὶ δὲ καὶ τὸ λόγον ἔχοντα, ἐν μὲν, ὅτι θεωροῦ μὲν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων, ἂν αἰ ἀρετῆ καὶ 10 μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχῃ ἐν δέ γε, ὅτι τὰ ἐνδέχονται. πρὸς γὰρ τὰ τῶν γῆρας ἔτερος, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς μωρίων ἔτερον τῶν γῆρας, ὁ πρὸς ἐκείτερον πεφυκὸς, εἰ ὅτι καὶ ὁμοιότητα ἵνα καὶ οἰκειότητα ἢ γινώσκῃς ὑπάρχει αὐτοῖς. λεγέσθω ἢ τῶν τῶν, ὅτι μὲν, ὅτισημονικόν. ὁ δὲ, λογιστικόν. ὁ γὰρ βεβλῆσθαι καὶ λογίζεσθαι ταῦτα ἔχεις ἢ βεβλῆσθαι 15 καὶ τῶν μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχῃ. ὡς ὁ λογιστικόν εἶναι ἐν τῶν μέρους τῶν λόγων ἔχοντος. ληπτέον ἄρα, ἐκείτερον τῶν πῶς ἢ βελήση ἔξῃς. αὐτὴ γὰρ ἀρετὴ ἐκείτερον. ἢ δὲ ἀρετῆ, πρὸς τὸ ἔργον ὁ οἰκεῖον.

Τεῖα δὲ εἶναι ἐν τῆ ψυχῇ τὰ κύρια πρῶτος καὶ ἀληθείας, Κεφ. 2.
20 αἰσθησι, νοῦς, ὀρέξις. τῶν τῶν δὲ, ἢ αἰσθησι, ὅσοι μεμαῖς ἀρχὴ πρῶτος ὡς δὲ ἔχον τῶν τῶν αἰσθησι μὲν ἔχῃ, πρῶτος ὡς ἢ μὴ κρινωνῆν. ἐστὶ δὲ ὅτι ἐν ἀφῆσι κατὰ φασι καὶ ἀπόφασι, τὸ το ἐν ὀρέξῃ δὲ ὡς καὶ φουγῆ ὡς ὅτι ἢ ἠθικὴ ἀρετῆ, ἔξῃς πρῶτος ἀρετικὴ ἢ δὲ πρῶτος ἀρεσις, ὀρέξις βεβλῆσθαι. δεῖ ἀφῆ ταῦτα, πῶν τε 25 λόγον ἀληθῆ εἶναι, καὶ τῶν ὀρέξιν ὀρθῶν. εἰ ὅτι ἢ πρῶτος ἀρεσις ἀπουδαία. καὶ τὰ αὐτὰ, ὅτι μὲν, φαίαι. τῶν δὲ, διώκειν. αὐτὴ μὲν οὖν ἢ ἀφῆσι καὶ ἢ ἀλήθεια, πρῶτος ἀρετικὴ. τῶν δὲ θεωρητικῆς ἀφῆσι, καὶ μὴ πρῶτος ἀρετικῆς, μὴ δὲ ποιητικῆς. ὁ δὲ καὶ κακῶς, πῶν ἀληθῆς εἶναι

καὶ ψυδός· τὸ γὰρ ἔστι πᾶν τὸ ἀφρονήτου ἔργον· τὸ δὲ φρα-
 κλικῶς καὶ ἀφρονήτου, ἢ ἀλήθεια, ὁμολόγητος ἐχθρῶς τῆ ὀρέξει τῆ
 ὀρθῆ· παρὰ τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν, παρὰ τὴν ἀρετήν, ὅθεν ἢ κίνησις, ἀλλ' ἔχ
 ἔνεκα· παρὰ τὴν ἀρετὴν δὲ, ὀρέξις καὶ λόγος ὁ ἔνεκα τίνος· διὸ οὐτ'
 αἰδύνα καὶ ἀφροσύνης, ἔτι αἰδύνα ἠθικῆς ἔστιν ἐξέως ἢ παρὰ τὴν ἀρετήν· 5
 διὰ τὴν ἀρετήν γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν παρὰ τὴν ἀρετὴν ἀφροσύνης καὶ
 ἠθικῶς οὐκ ἔστι· ἀφροσύνη δ' αὐτὴ ἔστι κίνησις, ἀλλ' ἢ ἔνεκα τῆς καὶ παρὰ
 κλικῆς αὐτῆς γὰρ καὶ τὴν ποιητικῆς ἀρχῆς· ἔνεκα γὰρ τῆς ποιῆσιν πᾶσι ὁ ποι-
 ῶν, καὶ ἔτελος ἀπλῶς, ἀλλὰ παρὰ τὴν πινός, καὶ πινός τὸ ποιητὸν, ἀλλ' ἔ
 τὸ παρὰ τὸν ἢ γὰρ διὰ τὴν ἀρετήν, τέλος· ἢ δὲ ὀρέξις, τὸ δὲ τῆς δὲ ἢ ὁ- 10
 ρετικῶς ἢ καὶ παρὰ τὴν ἀρετήν, ἢ ὀρέξις ἀφρονήτικῆς καὶ ἢ τοιαύτη ἀρ-
 χὴ, ἀφροσύνη· οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὴν ἀρετὴν ἔστιν γενητός· οἷον, ἔστις
 παρὰ τὴν ἀρετὴν ἴλιον πεπορευθέντα· ὅθεν γὰρ βελύεται παρὰ τῆς
 γενητός, ἀλλὰ παρὰ τῆς ἐσομένης, καὶ ἐνδεχόμενης· τὸ δὲ γενητός,
 οὐκ ἐνδέχεται μὴ γινέσθαι· διὸ ὀρθῶς Ἀγάθων, 15

- „ Μοῖνα γὰρ αἰτὸς καὶ θεὸς φείσεται,
- „ Ἀλήθεια ποιῆν ἀσ' αἰ ἢ πεπαρημέναι.

ἀμφοτέρων δὲ τῶν νοητικῶν μορίων ἀλήθεια τὸ ἔργον· καθ' αἷ οὖν
 ἐξίς μάλιστα ἀληθὲς ἐκείτερον, αὐτὰ αἰ ἀρετῆς ἀμφοῖν.

Κεφ. 3· Ἀρξ' ἀμφοῖν οὖν ἀνωθεν, παρὰ τὴν αὐτῶν πάλιν λέγωμεν· ἔστω δὲ ἢ 20
 οἷς ἀληθὲς ἢ ψυχὴ τῆς κατὰ φύσιν ἢ ἀποφάναι, πέντε τὸν ἀει-
 θιμόν· ταῦτα δὲ ἔστι, τέχνη, ἐπιστήμη, φρόνησις, σοφία, νῦν· ἡ πο-
 λιτικὴ γὰρ καὶ δόξη ἐνδέχεται ἀφροσύνης ἀφροσύνης· ἐπιστήμη μὲν οὖν
 πᾶσι ἐστὶν, ἐν δὲ φανερόν, εἰ δεῖ ἀκριβολογήσασθαι, καὶ μὴ ἀκροου-
 θεῖν πᾶσι ὁμοίῳ· πᾶσι γὰρ ἡ ἀπολαμβάνομεν, ὁ ἐπιστάμεθα 25
 μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν· τὰ δὲ ἐνδεχόμενα ἄλλως, ὅταν ἐξέω τῆς
 φροσύνης γινώσκται, λατῶν εἰ ἔστιν, ἢ μή· διὸ ἀνάγκης ἄρα ἔστι τὸ ἐπι-
 στήτῳ· αἰδοῖ· ἄρα· τὰ γὰρ διὸ ἀνάγκης ὄντα, ἀπλῶς αἰδοῖα πᾶσι-

τα·

τα· τὰ δὲ αἰδοῖα, ἀλήθεια καὶ ἀφροσύνη· ἐπὶ διδασκῆ πᾶσα ἐπι-
 στήμη δοκεῖ εἶναι, καὶ τὸ ἐπιστήτῳ, μεθυστῶν· ἐκ παρὰ τὴν ἀφροσύνης
 πᾶσα διδασκαλία· ὡς περὶ καὶ ἐν τοῖς ἀναλυτικαῖς ἐλέγχουσιν ἢ μὲν
 γὰρ, δι' ἐπαγωγῆς· ἢ δὲ, συλλογισμῶν· ἢ μὲν δὲ ἐπαγωγῆς ἀρχὴ
 5 ἔστι καὶ τῆς καθόλου· ὁ δὲ συλλογισμὸς, ἐκ τῆς καθόλου· εἰσὶν ἄρα
 ἀρχαί, διὸ ὡς ὁ συλλογισμὸς, ὡς οὐκ ἔστι συλλογισμὸς· ἐπαγωγῆ
 ἄρα· ἢ μὲν ἄρα ἐπιστήμη ἔστιν ἐξίς ἀποδοτικῆς, καὶ ὅσα ἄλλα
 παρὰ τὴν ἀφροσύνην ἐστὶν ἐξίς ὅταν γὰρ πῶς τις δὴ,
 καὶ γνώσει αὐτῶν ὡς αἰ ἀρχαί, ἐπίσταται· εἰ γὰρ μὴ μᾶλλον τῆ
 10 συμπεράσματος, καὶ συμβεβηκὸς ἐξίς τῆς ἐπιστήμης· παρὰ τὴν ἐν
 ἐπιστήμης, διωρίσθαι τὸ ἔργον τῆς τῶν.

Κεφ. 4·

Τῆ δὲ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν, ἐστὶ τὴν καὶ ποιητὸν καὶ παρὰ τὸν· 4·
 ἔτερον δὲ ἔστι, ποιήσις, καὶ παρὰ τὴν ἀρετήν· πῶς δὲ οὐ μὲν καὶ παρὰ τῶν
 καὶ τοῖς ἀφροσύνης λόγους· ὡς καὶ ἢ μὲν λόγους ἐξίς παρὰ κλικῆς,
 15 ἔτερον ἔστι τῆς μὲν λόγους ποιητικῆς ἐξέως· καὶ ὅθεν παρὰ τὴν ἀρετήν
 ἀλλήλων· ἔτε γὰρ ἢ παρὰ τὴν ἀρετήν, ποιήσις· ἔτε ἢ ποιήσις, παρὰ τὴν ἀρετήν
 ἐπεὶ δὲ ἢ οἰκοδομικῆς, τέχνη τις ἔστι, καὶ ὅθεν ἐξίς τις μὲν λόγους ποι-
 ητικῆς, καὶ ὅθεν μία ἔτε τέχνη ἔστιν, ἢ τις ἔμετα λόγους ποιητικῆς ἐ-
 ξίς ἔστιν, ἔτε τοιαύτη, ἢ ἔτε τέχνη, ταῦτα δὲ εἴη τέχνη καὶ ἐξίς μετὰ
 20 λόγους ἀληθούς· ποιητικῆς· ἐστὶ δὲ τέχνη, πᾶσα παρὰ τὴν ἀφροσύνην, καὶ τὸ τε-
 χνάστιν, καὶ φροσύνη, ὅπως δὲ γινώσκται τὴν ἐνδεχόμενων καὶ εἶναι, καὶ
 μὴ εἶναι· καὶ ὡς ἢ ἀρχὴ ἐν τῶν ποιητῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῶν ποιημέ-
 να· ἔτε γὰρ τῶν διὸ ἀνάγκης ὄντων, ἢ γινόμενων, ἢ τέχνη ἔστιν ἔτε
 τῆ κατὰ φύσιν· ἐν ἀλλοῖς γὰρ ἔχουσι ταῦτα τῶν ἀρχῶν· ἐπεὶ ἢ ποι-
 25 ποῖς καὶ παρὰ τὴν ἀρετήν, ἐτερον, ἀνάγκη τῆς τέχνης ποιήσις, ἀλλ' ἔ παρὰ
 ξέως εἶναι· καὶ ἔργον πῶς παρὰ τὴν ἀφροσύνην ἔστιν, ἢ τὴν τέχνη, καὶ ἢ τὴν τέχνη,
 κατὰ τὴν καὶ Ἀγάθων Φησί,

- „ Τέχνη τὴν τέχνην ἔφεξε, καὶ τὴν τέχνην.

N 3

ἔστι δ' αὖτ' αἰδύ οἰκονομίας, ἔδ' αἰδύ πολιτείας. ἐπι γ', δ' αὖτ' πῶς
 δὲ δρῶσιν, ἀδ' ἡλὸν κ' σκεπτόν. σημεῖον δ' ἔστι ἔ' εἰρημύς, κ' διότι
 γεωμετρικὴ μὲν νέοι καὶ μαθηματικὴ γίνονται, καὶ σοφοὶ τὰ τοι-
 αῦτα· φρόνιμος δ' ἔ' δοκεῖ γίνεσθαι. αἴτιον δ' ὅτι κ' τῶν καθ' ἕκα-
 στὰ ἔστιν ἡ φρόνησις, ἀ γίνεται γνώριμα ἄξ' ἐμπειρίας· νέος δ', ἐμ-
 πειρος οὐκ ἔστι· πλήθος γὰρ χρόνου ποιήσει τὴν ἐμπειρίαν· ἐ-
 πεί καὶ τὸτ' αἴ τις σκέψαιτο, ἀφ' ἧ τί, μαθητικὸς μὲν πᾶσι γέ-
 νοιτ' αἴ· σοφὸς δέ, ἡ φροικὸς, ἔ' ἡ ὅτι, τὰ μὲν δὲ ἀφανέστεώς ἔστι
 τῶν δ', αἴ πρ' ἄλλ', ἄξ' ἐμπειρίας. κ' τὰ μὲν, οὐ πῶς δόξουσιν οἱ νέοι,
 ἀλλὰ λέγουσι τῶν γ', δ' τί ἔστιν οὐκ ἀδ' ἡλὸν. ἐπι, ἡ ἀμύρτια, ἡ πε- 10
 εἰ δ' ἡ κατὰ τὸν βυλδύσασθαι, ἡ περὶ τὸ κατ' ἕκαστον· ἡ γδ,
 ὅτι πᾶντα τὰ βαρύνσασθαι ὑδατα, φαῦλα· ἡ ὅτι ποδὶ βαρύν-
 σασθαι. ὅτι δ' ἡ φρόνησις οὐκ ἐπισημη, φανερόν· τῶ γὰρ ἐξά-
 πτου ἔστιν, ὡσπερ εἴρηται· ὅ γὰρ πρῶτον τοιοῦτον. αἰτίκει) μὲν
 δὴ τὰ νῶ· ὁ μὲν γὰρ νοεῖ, τῶ ὄρων, ὡν οὐκ ἔστι λόγος· ἡ δέ, τῶ ε- 15
 χράτῃ, οὐ οὐκ ἔστιν ἐπισημη, ἀλλ' ἀδ' ἡσις· ἔχ' ἡ τῶν ἰδίων, ἀλλ'
 οἶα ἀθανάτομεθα, ὅτι δ' ἐν τοῖς μαθηματικῶν ἐχράτον, τείγωνον·
 σήσεται γὰρ καίει. ἀλλ' αὐτὴ μᾶλλον ἀδ' ἡσις ἡ φρόνησις· ἐκεί-
 νης δέ, ἄλλο εἶδος.

Κεφ. 9. Τὸ ζητεῖν δέ, κ' δ' βυλδύσασθαι ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅ γὰρ βυλδύσασθαι, 20
 ζητεῖν ἢ ἔστι. δεῖ δέ ἀφ' ἑαυτοῦ κ' περὶ δ' βυλδύσασθαι, τί ἔστι, πότερον
 ἐπισημη τις, ἡ δόξα, ἡ δ' ἰσοχία, ἡ ἄλλο τι γένος. ἐπισημη μὲν δὴ
 οὐκ ἔστιν· ἔ γὰρ ζητῶσι περὶ ὧν ἴσασιν· ἡ δ' δ' βυλδύσασθαι, βυλδύσασθαι
 ἔστιν ὁ δέ βυλδύσασθαι, ζητεῖ καὶ λογίζεται. ἀλλὰ μὲν, ἔδ' ἰ- 25
 σοχία· αἰδύ τε γδ λόγος, κ' ταχύ ἢ ἡ δ' ἰσοχία· βυλδύσασθαι γ' πο-
 λὺν χρόνον, κ' φασί, πρῶτον μὲν δεῖν ταχύ τὰ βυλδύσασθαι, βυ-
 λδύσασθαι δέ βραδέως. ἐπι, ἡ ἀγχίνουα ἔτερον, καὶ ἡ δ' βυλδύσασθαι. ἔστι
 δέ ἰσοχία τις, ἡ ἀγχίνουα. ὡσπερ δὴ δόξα, ἡ δ' βυλδύσασθαι ὡσπερ δέ
 ἀλλ'

ἀλλ' ἐπεὶ, ὁ μὲν κακῶς βυλδύσασθαι, ἀμύρτιαν· ὁ δέ δ' ὀρθῶς
 βυλδύσασθαι· δ' ἡλὸν ὅτι ὀρθότης τις ἡ δ' βυλδύσασθαι ἔστιν· οὐτ' ἐπιση-
 μης δέ, οὐτε δόξης· ἐπισημης μὲν γδ οὐκ ἔστιν ὀρθότης· ὡσπερ γὰρ
 ἀμύρτια· δόξης δ' ὀρθότης, ἡ ἀλήθεια. ἀμα γ' κ' διώκειται ἡ δ' πρῶ-
 τ' ἔδ' ἡ δόξα ἔστιν. ἀλλὰ μὲν ἔδ' αἰδύ λόγος ἡ δ' βυλδύσασθαι· ἀ-
 ρα λείπεται αὐτὴ γδ ἔπω φάσις· καὶ γδ ἡ δόξα, ἔ' ζήτησις, ἀλλὰ
 φάσις τις ἡ δ' ἡ δ' βυλδύσασθαι, εἰ τε δ' ἡ δ' βυλδύσασθαι, εἰ τε κακῶς βυ-
 λδύσασθαι, ζητεῖ τις, κ' λογίξεται). ἀλλὰ ὀρθότης τίς ἔστιν ἡ δ' βυλδύσασθαι,
 βυλδύσασθαι· ἡ βυλδύσασθαι ζητητέα πρῶτον τί, καὶ περὶ τί· ἐπεὶ γ' ἡ ὀρθό-
 10 τῃς πλεοναχῶς, δ' ἡλὸν ὅτι ἔ' πᾶσα· ὁ γδ ἀκρατὴς κ' ὁ φαῦλος, ὁ
 πρῶτον τί, ἡ δ' ἡ δ' βυλδύσασθαι, εἰ τε κακῶς βυ-
 λδύσασθαι, κακὸν δέ μέγα εἰληφώς. δοκεῖ δέ ἀγαθόν τι, ὅ δ' βυ-
 λδύσασθαι· ἡ γδ τῶ αὐτῇ ὀρθότης βυλδύσασθαι, δ' βυλδύσασθαι, ἡ ἀγαθὸν τῶ
 κλική. ἀλλ' ἔστι καὶ τέτα φδδὲ συλλογισμῶ τυχεῖν· καὶ ὁ μὲν δεῖ
 15 ποιῆσαι, τυχεῖν δ' ἔ' δέ, ἔ' ἀλλὰ φδδὲ ὅν μέσον ὅσον εἶ)· ὡς
 ἔδ' αὐτῇ πῶ δ' βυλδύσασθαι, κατ' ἑαυτοῦ, ἔ' δεῖ μὲν τυχεῖν, ἔ' μὲν ποι
 ἔ' ἔδ' ἔ' ἐπι, ἔ' πᾶν πολὺν χρόνον βυλδύσασθαι τυχεῖν· τ' γ', ταχύ· ἔ' κ-
 οὐκ, ἔ' δ' ἐκείνη πῶ δ' βυλδύσασθαι· ἀλλ' ὀρθότης ἡ κ' τ' ὁ φέλιμον, καὶ
 ἔ' δεῖ, καὶ ὡς, καὶ ὅτε· ἐπι, ἔ' πᾶν κ' ἀπλῶς δ' βυλδύσασθαι, κ' πρῶς
 20 ἢ τέλος. ἡ μὲν δὴ ἀπλῶς, ἡ πρῶς δ' τέλος δ' ἀπλῶς καπορθῶ-
 σα· ἡ δέ τις, ἡ πρῶς πῶ τέλος. εἰ δὴ τ' φροῖμῶν δ' δ' βυλδύσασθαι,
 ἡ δ' βυλδύσασθαι εἶη αἰ ὀρθότης ἡ κατὰ τὸ συμφέρον πρῶς πῶ τέλος, ἔ' ἡ
 φροῖμῶν ἀληθῆς ἡ ἀπλήρης ἔστιν.

Ἔστι δέ καὶ ἡ σῶσις καὶ ἡ ἀστυμωσία, κατ' αἰ λέγουσιν ὡσπερ - Κεφ. 10.
 25 τῶς καὶ ἀστυμωσίας, ἔ' τε ὅλως δ' αἰδύ ἐπισημη, ἡ δόξη πρῶτον γδ
 αἰ ἡσαν στυμωσί· ἔ' τε πῶς μία τ' κ' μέρος ἐπισημη, οἶον ἡ ἰατρει-
 κή· περὶ ὑγιανῶν γδ αἰ ἡ δ' ἡ γεωμετρία· περὶ μεγέθη γὰρ ἔ' τε
 γδ περὶ τῶν αἰεὶ ὄντων καὶ ἀκινήτων ἡ σῶσις ἔστιν, ἔ' τε περὶ τ'

μηγορμένων ὄψεσιν· ἀλλὰ πάλιν ὡς ἀπορήσκει αἰτίας καὶ βαλόν-
 σατο· διὸ, πάλιν αὐτὰ μὲν τῆ φρονήσεως ἔστιν· ὅσα ἔστι δὲ αὐτὸν
 σωώσεις καὶ φρονήσις· ἢ μὲν γὰρ φρονήσις, ἐπιτακτικὴ ἔστι· τί γὰρ
 δεῖ ποιεῖν ἢ μὴ, ὅτε τέλος αὐτῆς ἔστιν· ἢ δὲ ξιώσεις, κριντικὴ μόν-
 ον· αὐτὸ γὰρ ξιώσεις καὶ βύζωνες· καὶ γὰρ οἱ σωετοί, καὶ βύζωνες
 εἰσι· ἔστι δὲ, ἔτε ὅτι ἔχον τὴ φρονήσιν, ἔτε ὅτι λαμβάνει, ἢ σωώσεις·
 ἀλλ' ὡσπερ ὅτι μαθητὴν λέγεται σωετοί, ὅταν χρῆται τῆ ἐπι-
 τήμῃ, ἔτιως ἐν ταῖς χρῆσιν τῆ δόξης ὅτι ὅτι κρίνει πάλιν τέτων, πε-
 ρεῖ ὡς ἢ φρονήσις ἔστιν, ἀλλ' ἄλλοις λέγοντος, καὶ κρίνει καλῶς· ὅτι γὰρ ὅτι,
 ὅτι καλῶς ταῦτα· καὶ ἐν τούτοις ἐλήλυθε τὸ νόμον ἢ σωώσεις, καὶ
 ἡ βύζωνες, ὅτι ἐν ταῖς μαθητῶν· λέγοντες γὰρ ὅτι μαθητῶν,
 σωετοί πολλοί.

Κεφ. II.

Ἡ δὲ καλουμένη γνώμη, καὶ ἡ βύζωνες καὶ ἔχον φα-
 ρὰν γνώμην, ἢ τὸ ὅτι φησὶ ἔστι κρίσις ὀρθή· σημείον δὲ· πὺν γὰρ ἐ-
 πιφικὴ μάλιστά φαρὰν εἶναι) συγκριτικὴ καὶ ἐπιφικὴ, ὅτι ἔχον πε-
 ρεῖ ἔνια συγκριτικὴ ἢ δὲ συγκριτικὴ, γνώμη ἔστι κριντικὴ τὸ ὅτι φη-
 σὶ ὀρθή· ὀρθή δὲ, ἢ τὸ ἀληθές· εἰσὶ δὲ πᾶσαι αἰετῆς αὐτὰ βύ-
 ζωνες εἰς ταῦτα τείνουσαι· λέγοντες γὰρ γνώμην, καὶ σωώσεις, καὶ
 φρονήσιν, καὶ νοῦν, ὅτι τὸς αὐτοῖς ἐπιφέροντες γνώμην ἔχον, καὶ
 νοῦν ἢ δὲ, καὶ φρονήσις, καὶ σωετοί· πᾶσαι γὰρ αἰετῆς αὐτὰ μὲν
 αὐτὰ τῶν ἐχόντων εἰσὶ καὶ τῶν καὶ ἔχοντων· καὶ ἐν μὲν ταῖς κρι-
 τικῶς εἶναι) πάλιν ὡς ὁ φρονήσις, σωετοί, καὶ βύζωνες, ἢ συγκριτικὴν·
 πάλιν γὰρ ἐπιφικὴ, κριντικὴ ἀγαθῶν ἀπὸ πάντων ἔστι ἐν ταῖς πρὸς ἀγ-
 λον· ἔστι δὲ τὸ καὶ ἔχοντα καὶ τῶν ἐχόντων, ἀπὸ πάντων τὰ παρακτά·
 καὶ γὰρ πὺν φρονήσις δεῖ γνώσκειν αὐτὰ· καὶ ἢ σωώσεις, καὶ ἢ γνώ-
 μη πάλιν τὰ παρακτά· αὐτὰ δὲ, ἐχόντα· καὶ ὅτι νοῦς, τὸ ἐχόντων ἐπὶ
 ἀμφοτέρω· καὶ γὰρ τῶν πρὸ πάντων ὄρων, καὶ τὸ ἐχόντων, νοῦς ἔστι, καὶ
 ἔτι λόγος ὁ μὲν καὶ τὰς ἀποδείξεις, τὸ ἀκινήτων ὄρων καὶ πρὸ πάντων ὅ-
 τι ἐπὶ

ὅτι ἐν ταῖς παρακτικῶς, τὸ ἐχόντων καὶ ἐπιφικῶν καὶ τὸ ἑτέρας
 παρακτικῶς· ἀλλὰ γὰρ τὸ οὐ ἐνεκα αὐτῶν· ὅτι τῶν καὶ ἔχοντα
 γὰρ ὅτι καλῶν· τὸ πὺν δεῖ ἔχον ἀγαθῶν· αὐτὴ δὲ ἔστι νοῦς·
 δεῖ καὶ φρονήσις δεῖ εἶναι) αὐτὰ καὶ φύσις, σοφὸς μὲν ὁ δὲ εἶναι· γνώ-
 μη δὲ ἔχον, καὶ σωώσεις, καὶ νοῦν· σημείον δὲ, ὅτι καὶ ταῖς ἡλικίας
 οἰόμεθα ἀκαταστάσι καὶ ἢ δὲ ἢ ἡλικία νοῦν ἔχον καὶ γνώμην, ὡς τῆς
 φύσεως ἀγίας ἔστι· διὸ καὶ ἀρχὴ, καὶ τέλος, νοῦς· ὅτι τέτων γὰρ αἰ-
 ἀποδείξεις, καὶ πάλιν τέτων· ὡς δεῖ πρὸς ἔχον τῶν ἐμπειρῶν καὶ
 πρὸς ὑπὲρ τῶν φρονήσιν ταῖς ἀποδείξεις φάσει καὶ δόξαις, ἔχον
 ἢ ἦον τῶν ἀποδείξεων· ἀλλὰ γὰρ ὅτι ἔχον ὅτι ἐμπειρίας ὄμμα,
 ὁρῶσι τὰς ἀρχάς· τί μὲν οὖν ἔστι ἢ σοφία, καὶ ἢ φρονήσις, καὶ πάλιν
 πᾶσα τῶν ἀγαθῶν ἔχοντα, καὶ ὅτι ἀλλ' ἢ τὸ ψυχῆς μοῖρα ἀρετῆ
 ἔχοντα, εἶρηται.

Κεφ. 12.

Διαπορήσκει δὲ αἰετῆς πάλιν αὐτῶν τὴ χρῆσιμοί εἰσιν· ἢ μὲν γὰρ
 15 σοφία ὁρῶν τῶν ἐχόντων ἔστι βύζωνες αἰετῆς· ὁρῶντα
 γὰρ ἔστι ἡμέτερος· ἢ δὲ φρονήσις, τὸ πὺν ἔχον· ἀλλὰ πῶς ἐνεκα
 δεῖ αὐτῆς· εἰς τὸν μὲν φρονήσις ἔστιν, ἢ πάλιν τὰ δίκαια, καὶ καλὰ, καὶ
 ἀγαθὰ ἀνθρώπων· αὐτὰ δὲ ἔστιν, αἰετῆς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔστι παρακ-
 τειν· οὐτὲν δὲ παρακτικῶς τῶν εἰδέναι αὐτὰ ἔσμεν, εἰς τὸν ἔχον
 20 αἰετῆς εἰσιν ὡσπερ ὁρῶν τὰ ὑγιάντα, ὁρῶν τὰ βίαια, ὅσα μὴ
 τῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἔξεως εἶναι) λέγεται· οὐτὲν γὰρ
 παρακτικῶς τῶν ἔχον τῶν ἰατρικῶν ἢ γυμναστικῶν ἔσμεν.
 εἰ δὲ μὴ τέτων χάριν φρονήσις ἔσμεν, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερος, τοῖς ἔ-
 σμεν ἀποδείξεως οὐτὲν αἰετῆς χρῆσιμος· ἐπὶ δὲ, ὁρῶν τοῖς μὴ ἔχοντι
 25 οὐτὲν γὰρ διοίσι αὐτοῖς ἔχον, ἢ ἀλλοῖς ἔχοντι πείθεσθαι· ἰσχυρῶς τὸ
 ἔχον αἰετῆς ὡσπερ καὶ πάλιν τῶν ὑγιάντα· βυζωνῶν γὰρ ὑγιάν-
 τῶν, ὅμοιος οὐ μαθητῶν ἰατρικῶν· πρὸς δὲ τέτοις, ἀπὸ πάντων
 εἶναι) δόξαι, εἰ χείρων τὸ σοφίας οὐσα, κυριώτερος αὐτῆς ἔσται ἢ

γὰρ ποιῶσα, ἀρχή, καὶ ὁπιπλάττει καὶ ἕκαστον. καὶ δὴ τῶν λε-
 κτέων καὶ μὴ γὰρ ἡ πᾶρῃ) περὶ αὐτῶν μόνον. καὶ ὅταν μὲν οὖν λέ-
 γωμεν, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀνακρίνον αἰρέτας αὐτὰς εἶ), ἀρετὰς γ' ἔ-
 στας, ἕκαστέρας ἕκαστερου μορίων· καὶ εἰ μὴ ποιῶσι μηδὲν, μηδὲ ἔ-
 τερα αὐτῶν. ἐπέτα καὶ, ποιῶσι μὲν, οὐχ ὡς ἰατρικὴ δὲ, ὑγίαι, 5
 ἀλλ' ὡς ἡ ὑγίαι· ἔπως ἡ σοφία, βύδαμονίαι· μέρες γὰρ ἔσα τῆς
 ὅλης ἀρετῆς, τὰ ἔχουσαι ποιεῖ, καὶ τὰ ἐνεργεῖν βύδαμονα. ἔ-
 τι, ὅ ἐργον ἀποτελεῖται κατὰ τε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἡθικὴν ἀ-
 ρετιῶν ἢ μὲν γὰρ ἀρετῆ, τὸ σκοπὸν ποιεῖ ὁρῶν ἢ τὴν φρόνησιν, τὰ πρὸς
 τῶτον. ἔ δὲ τετάρτη μορίου τῆς ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἀρετὴ τοιαύτη, 10
 τῆς ἀρετικῆς· ἔστι γὰρ ἐπὶ αὐτῇ ἀρετὴ τὴν ἢ μὴ ἀρετὴν. πε-
 ρὶ δὲ τῶ μηδὲν εἶ) ἀρετικωτέρας ἀφ' αὐτῶ φρόνησιν, τῆν
 καλῶν καὶ δικαίων, μικρὸν ἀνωθεν ἀρετικέον, λαβόντας ἀρχὴν
 αὐτῶν· ὡς περὶ γὰρ καὶ τὰ δίκαια λέγουμεν ἀρετικόντας ἵνας
 οὐκ ἀρετικὸν εἶ), οἷον τῶν τὰ ἄπο τῆν νόμον τεταγμένα ποι- 15
 οῦντας, ἢ ἀκοντάς, ἢ δι' ἀγνοίας, ἢ δι' ἔτερον τι, καὶ μὴ δι' αὐτὰ· καὶ
 ποι ἀρετικὸν ἵνα αὐτοῖς ἀρετῆ, καὶ ὅσα γὰρ τὸν ἀποδιδόν· ἔπως ὡς εἰ-
 κεν, ὅτι ὅ πῶς ἔχοντα ἀρετὴν ἕκαστα, ὡς εἶ) ἀγαθόν· λέγουσι,
 οἷον, ἀφ' ἀρετικῶν, καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῆν ἀρετικῶν μὲν, τὴν
 μὲν οὖν ἀρετικῶν ὁρῶν ποιεῖ ἢ ἀρετῆ· ὅ δὲ ὅσα ἐκείνης ἕνεκα 20
 πέφυκε ἀρετικῶν, οὐκ ἔστι τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἕτερας διωάμε-
 ως, λεκτέων δὲ ὅτι τῆς ἀρετῆς ἀφ' ἑτέρων περὶ αὐτῶν. ἔστι δὴ τις δύ-
 ναμις, ἡ καλοῦσι δὲ φρόνησιν· αὐτὴ δὲ ὅτι τοιαύτη, ὡς τὰ πρὸς
 τὸν ἀποτελεῖται σκοπὸν σιωτείνοντα, διωάσθαι αὐτὰ ἀρετὴν
 καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ἀφ' αὐτῶν οὖν ὁ σκοπὸς ἢ καλὸς, ἐπαυετὴ ὅστιν· 25
 αὐτὸ δὲ φᾶντος, πρὸς ἀρετῆ· καὶ τῶ φρονημοῖς, δεινοῖς, καὶ οὐ πα-
 νέργους φᾶντος εἶ). ἔστι δὲ ἡ φρόνησις, οὐχ ἡ διωάμις, ἀλλ' οὐκ
 ἀφ' αὐτῆς διωάμιος αὐτῆς. ἢ δὲ ἕξις τῶ ὁμοίαι τῶν γίνε-

ται

ται τῆς ψυχῆς, οὐκ ἀφ' ἀρετῆς, ὡς εἰρηταί τε, καὶ ἔστι δὲ ἡ ἀρετὴ
 γὰρ συλλογισμοὶ τὴν ἀρετικῶν ἀρχὴν ἔχοντες εἰσιν· ὅτι τῶ ποι-
 οῦντες ὅ τελεος, καὶ ὅ ἀρετικῶν, ὅτι δὴ ποτε ὄν· ἔσα γὰρ λέγουσιν ἀρετὴν
 τυχόν τῶ δὲ, εἰ μὴ τὰ ἀγαθῶν, ἢ φᾶντος· ἀφ' ἀρετῆς γὰρ ἡ μο- 5
 ρησία, καὶ ἀφ' ἀρετῆς ποιεῖ καὶ τὰ ἀρετικῶν ἀρε-
 τῆς· ὡς φᾶντος, ὅτι ἀδυνάτων φρονημον εἶναι, μὴ ὄντα ἀ-
 γαθόν.

Σκεπτόμεν δὴ πάλιν καὶ καὶ ἀρετῆ· καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ ἀφ' ἀρετῆ- Κεφ. 13.
 σίως ἔχῃ, ὡς ἡ φρονησις πρὸς τὴν δὲ φρόνησιν· ἢ αὐτὸν μὲν, ὁμοίον δὲ·
 10 ἔτω καὶ ἡ φρονησὶς ἀρετῆ πρὸς τὴν κρείων· πᾶσι γὰρ δοκεῖ ἕκαστα
 τῆν ἡθῶν ὑπάρχειν φύσῃ πῶς· καὶ γὰρ δίκαιοι, καὶ σωφρονηκοί, καὶ
 ἀδύρσοι, καὶ πᾶλλα ἔχουμεν βύδαμον ἐκ φρονησῆς· ἀλλ' ὁμοῖος τῆν ἀρετῆ
 πρὸς ἡ, ὅ κρείων ἀγαθόν εἶ). καὶ τὰ τοιαῦτα ἀφ' ἀρετῆς ὑπάρ-
 χῃ· καὶ γὰρ πᾶσι καὶ φρονησις αἰ φρονησὶς ὑπάρχεισιν ἕξις· ἀλλ' ἀφ' αὐ-
 15 νοῦ βλαβεραὶ φᾶντος εἶσα· πᾶσι τοσοῦτον οἰκεν ὅσα ἀρετῆ, ὅτι
 ὡς περὶ σώματι ἰσχυρῶ ἀφ' αὐτῶς κινεῖται συμβαίνῃ σφάλλε-
 σθαι ἰσχυρῶς, ἀφ' αὐτῶ μὴ ἔχῃ ὄφιν, ἔτω καὶ ἐκ αὐτῶν· εἰ δὲ ἀφ' αὐ-
 τῶν νοῦ, ἐκ τῆν ἀρετῆς ἀφ' ἀρετῆς· ἢ δὲ ἕξις ὁμοίαι οὐκ, τὸτ' ἔ-
 σαι κρείων ἀρετῆ· ὡς κατὰ τῶν ὅτι τῶ δόξασις, δύο ὅστιν εἶ-
 20 δη, δὲ φρονησῆς, καὶ φρονησῆς· ἔπως ὅτι τῶ ἡθικῶν, δύο ὅστιν ὅ μὲν, ἀ-
 ρετῆ φρονησῆς· ὅ δὲ, ἢ κρείων· καὶ τῶν, ἢ κρείων οὐ γίνετα ἀφ' αὐ-
 φρονησῆς· διό τῶ φᾶσι, πᾶσας τὰς ἀρετῆς φρονησῆς εἶ). καὶ
 Σωκράτης, τῆ μὲν, ὁρῶς ἐζητεῖ· τῆ δὲ, ἢ μὲν τανεν· ὅτι μὲν γὰρ
 φρονησῆς ἀρετῆ εἶ) πᾶσας τὰς ἀρετῆς, ἢ μὲν τανεν· ὅτι δὲ οὐκ ἀφ' αὐ-
 25 φρονησῆς, καλῶς ἔλεγε· σημασον δὲ· καὶ γὰρ καὶ πᾶντες, ὅταν ὁ-
 εἰζωνται τὴν ἀρετῆ, ἀφ' ἀρετῆς τὴν ἕξις, εἰ πόντες καὶ πρὸς ἀ-
 ὅστιν, τὴν καὶ τὸν ὁρῶν ἀρετῆ· ὁρῶς δὲ, ὅ κατὰ τῶ φρονησῆς· εἰσῆσι δὲ ἡ
 ματὸ ἀρετῆ πῶς ἀφ' ἀρετῆς, ὅτι ἡ τοιαύτη ἕξις, ἀρετῆ ὅστιν ἢ κατὰ

τὴν

τιώ φρονήσιν. δεῖ δὲ μικρὸν μεταβιῶναι· ἔγδ' μόνον ἢ κατὰ τὸ ὀρ-
 θὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ ἢ μετὰ τῶ ὀρθοῦ λόγου ἕξις, ἀρετὴ ἔστιν. ὀρθὸς
 ὁ λόγος παρὰ τῶ τοιούτων, ἢ φρονήσις ἔστι. Σωκράτης μὲν οὖν λό-
 γους (αἱ ἀρεταὶ ὡς εἶ)· ἔπισημας γὰρ εἶ) πάσας· ἡμεῖς δὲ,
 μετὰ λόγον. δὴλον τοίνυν ὅτι τῶ εἰρημύων, ὅτι ἔχ' οἶον τε ἀγα- 5
 θὸν εἶ) κυρίως αἰδὲ φρονήσεως· ὅσδε φρονίμων, αἰδὲ τῶ ἠθικῆς ἀ-
 ρετῆς· ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος αὐτῆ λυοῖτ' αἰ, ὡς ἀφ' αὐτῆς πῶς αἰ,
 ὅτι χωρίζονται ἀλλήλων αἰ ἀρεταί· ἔγδ' ὁ αὐτὸς διφυσάτος
 παρὰ ἀπάσας· ὡς, τιῶ μὲν ἠδ' ἢ, τιῶ δὲ οὐ πω εἰληφῶς ἔσαι·
 τῶ γδ, κατὰ μὲν αἰ φυσικῆς ἀρετῆς, ὁ δὲ χεται· καθ' αἰ δὲ 10
 ἀπλῶς λέγεται ἀγαθὸς, ὅσδε εἰδέχεται· ἀμα γὰρ τῶ φρονήσε
 μιᾶ ἕση, πᾶσαι ὡς ἀρξοῖσι. δὴλον δὲ, καὶ εἰ μὴ παρὰ κινῆ
 ἰῶ, ὅτι εἰδ' αἰ αὐτῶ ἀφ' ὅ τῶ μοῖς ἀρετῶ εἶ)· καὶ ὅτι ὅσδε ἔ-
 σαι ἢ παρὰ ρεσις ὀρθῆ αἰδὲ φρονήσεως, ἔδ' αἰδὲ ἀρετῆς· ἢ μὲν
 γὰρ, ὅ τῶ γδ, ἢ δὲ, τὰ παρὰ ὅ τῶ γδ, ποιεῖ παρὰ πῶς. ἀλλὰ μὲν 15
 ὅσδε κυρία γὰρ ἔστι τῶ σοφίας, ὅσδε τῶ βελτίονος μοῖς· ὡς παρ
 ὅσδε τῶς ὑγείας, ἢ ἰατρικῆ· οὐ γὰρ γρηται αὐτῆ· ἀλλ' ὅσδε ὅ-
 πως γρηται. ὅσδε ἰνῶ ἔνεκα ἔπι τῶ πῶς, ἀλλ' ὅσδε ὅσδε ἔπι, ὅ-
 μοιον καὶ εἰ πῶς τῶ πολιτικῶ φαίη ἀρχῆ τῶ γδ, ὅτι ἔπι τῶ πῶς
 παρὰ πῶς τὰ ἐν τῶ πόλι.

20

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ Νικομαχείων Ὁ Η.

ΕΤΑ ὅ τῶ τα λεκτέον, ἀλλ' ἰνῶ ποιησα μὲν ὡς Κεφ. Ι.
 ἀρχῶ, ὅτι τῶ παρὰ τὰ ἠθικὰ φθικτῶν, τῶ
 ἔστιν εἶδη, κακία, ἀκροαία, θηριότης· τὰ δὲ
 ἐναντία, τοῖς μὲν δυοῖ, δὴ λα· ὅ μὲν γδ, ἀρε-
 τῆν· ὅ δὲ, εἰ κῶ τῶ καλοῦ μὲν· παρὰ δὲ τῶ
 θηριότης, μάλιστ' αἰ ἀρμότῶι λέγῶν τῶ ἠ-
 παρ' ἡμᾶς ἀρετῶν, ἠρωικῶ ἰνῶ καὶ θῶιαν, ὡς παρ' Ὀμηροῦ παρὰ
 10 Ἐκτοροῦ πεποιήκε λέγοντα τῶ Πείλαμον· ὅτι σφόδρα ἰῶ ἀγαθὸς,
 -- ὅσδε εἰ κῶ
 Ἄνδρός γε θηριότης παῖς ἐμὲ μὲν, ἀλλὰ θεοῖο.
 ὡς, εἰ κατὰ παρὰ φασίν, ἔξ αἰ, ἀρετῶν γίνονται θεοὶ δὲ ἀρετῆς ὡ-
 παρὰ βολῶν, ποιούτη ἰς αἰ εἶη δὴλον ὅτι ἢ τῶ θηριωδῆς ἀντιλημέ-
 15 νῶ ἕξις· καὶ γὰρ ὡς παρὰ ὅσδε θηριότης ἔστι κακία, ἔδ' ἀρετῆ, ἔπως
 ὅσδε θεοῖ· ἀλλ' ἢ μὲν, ἰμῶ τῶ ἀρετῆς· ἢ δὲ, ἔτερον ἰ. γῶς κα-
 κίας. ἐπεὶ δὲ ἀσθῶν καὶ ὅ θεῖον ἀνδρα εἶ), κατὰ παρὰ οἱ Λάκωνες
 εἰώθασι παρὰ ἀρετῶν, ὅταν ἀγαθῶσι σφόδρα τῶ, Σείος ἀνὴρ
 φασίν· ἔτω καὶ ὅ θηριωδῆς ἐν τοῖς ἀνδρῶσι ἀσθῶν· μάλιστα
 20 δὲ ἐν τοῖς βαρβάρῶσι ἔστι· γίνετα δὲ ἔνῶ καὶ ἀφ' ἰνῶσι καὶ πη-
 ρῶσι· καὶ τῶς ἀφ' κακίαν δὲ τῶ ἀνδρῶν ὡς παρὰ ἀλλοῦ τῶ,
 οὕτως ἔπι δυσφημοῦ μὲν. ἀλλὰ παρὰ μὲν τῶς τοιαύτης ἀρετῆς
 ὡς, ἔτερον ποιητέον ἰνῶ μῶιαν. παρὰ ὅ κακίας εἶρηται παρὰ τῶ
 παρὰ ὅ ἀκροαίας καὶ μαλακίας καὶ βυφῆς λεκτέον, καὶ παρὰ εἰ κῶ
 25 τῶ καὶ καρτερίας· ἔτε γδ ὡς παρὰ τῶ αὐτῶν ἕξις τῶ ἀρετῆ
 καὶ τῶ μορθηρίας, ἐκατέρων αὐτῶν ἰσοληπτεον, ἔθ' ὡς ἔτερον γῶ-
 νος· δεῖ δὲ, ὡς παρὰ ἔπι τῶ ἀλλῶν, ἰνῶ τῶ φαμόμῶν, καὶ παρ-

P

πορώτων καὶ διώκων τὰ ἡδέα, καὶ παραιοῦ μῆκος, βελτίων δὲ
 δόξαν εἶ) τῆ μὴ εἶχε λογισμὸν, ἀλλὰ δι' ἀκραιότητα· διατότερος
 γὰρ εἶχε τὸ μεταπειθεῖναι δὲ. ὁ δὲ ἀκρατὴς ἐνοχρὸς τῇ παρσι-
 μίᾳ ἐν ἡ φαρμῶν, ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δεῖ ἐπιπνίγειν; εἰ μὲν γὰρ
 μὴ ἐπέπεισο ἂ πορώτης, μεταπειθεῖς δὲ ἐπαύσατο· νῦν δὲ πε- 5
 πεισμένος, ὅσον ἦτιον δῆλα πορώτης. ἐπὶ, εἰ ποὺ πόρυτα ἀκρασία
 ἐστὶ καὶ ἐκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς ἀκρατὴς; ἕτεροι γὰρ ἀπάσας ἔχου-
 σαι ἀκρασίας. φαρμῶν δὲ εἶναι ἕνας ἀπλῶς, αἱ μὲν οὖν ἀπορία
 τοιαῦται ἕνας συμβαίνοισι. τῶν δὲ, τὰ μὲν, ἀεληθῆν δεῖ τὰ ὅ, κα-
 τὰ λιπτεῖν· ἢ γὰρ λύσις τ' ἀπορίας, ὁρεαίς ἐστὶ. 10

Κεφ. 3. Πρῶτον μὲν οὖν σκοπεῖται, πότερον εἰδότες, ἢ ἕ, καὶ πῶς εἰδόν-
 τες εἶπα, ποὺ ποῖα τ' ἀκρατῆ καὶ τὸν ἐκκρατῆ θετέον. λέγω ὅ, πό-
 τερον ποὺ πᾶσαν ἠδονὴν καὶ λύπην, ἢ ποὺ πῆνας ἀφωρισμένας·
 καὶ τὸν ἐκκρατῆ καὶ τὸν καρτερικόν, πότερον ὁ αὐτὸς, ἢ ἕτερός ἐστιν·
 ὁμοίως δὲ καὶ ποὺ τ' ἄλλων ὅ, συγγενῆ τ' θεωρίας ἐστὶ τῶν τῆς. 15
 ἐστὶ δὲ ἀρχὴ τ' σκέψως, πότερον ὁ ἐκκρατὴς καὶ ἀκρατὴς εἶσι, ὅ
 ποὺ ἀ, ἢ τὰ πῶς ἔχοντες τὴν ἀφοραὴν λέγω δὲ, πότερον τὰ
 ποὺ παρὶ εἶ) μόνον ἀκρατὴς ὁ ἀκρατὴς, ἢ ἕ. ἀλλὰ τὰ ὡς, ἢ οὐ,
 ἀλλὰ τὰ εἶ ἀμφοῖν· ἐπειτ', εἰ ποὺ ἀπορῆν ἐστὶν ἡ ἀκρασία καὶ
 ἡ ἐκράτεια, ἢ ἕ. οὐτε γὰρ ποὺ ἀπορῆν ἐστὶν ὁ ἀπλῶς ἀκρα- 20
 τῆς, ἀλλὰ ποὺ ἀπορὸ ἀκράτεια, ἕτε τὰ πορὸς τῶν ἀπλῶς
 ἔχον τῶν γὰρ δὲ τὴν ἀκρασία· ἀλλὰ τὰ ὡς ἔχον· ὁ μὲν
 γὰρ, ἀγ) παραιοῦ μῆκος, νομίζων ἀεὶ δεῖν τὸ παρὸν ἠδὺ διώ-
 κειν· ὁ δὲ, ὅ, οἶεται μὲν, διώκει δέ. περὶ μὲν οὖν τῶ δόξαν δῆ- 25
 ῆ, ἀλλὰ μὴ ἐπισημίω εἶ), παρὶ μὲν ἀκρατῶν, οὐτὸν εἶχε-
 φέρει πορὸς τὸν λόγον· ἐνίοι γὰρ τῶ δόξαν ζόντων, ἕ διαζοῖσιν, ἀλλ'
 οἶον) ἀκριβῶς εἰδέναι. εἰ οὖν εἶχε τὸ ἠρέμα πρὸς δῆ, οἱ δόξαν ζον-
 τες, μάλλον τ' ἐπισημίω, πορὸς τὴν ἀπορῆν πορὸς ἔχουσιν,

οὐ-

οὐτὸν εἶσε τ' ἐπισημίω δόξης· ἐνίοι γὰρ πρὸς δῆ οἶον ἦτιον οἶς
 δόξαν ζοῖσιν, ἢ ἕτεροι οἶς ἐπίσιν)· δηλοῖ δὲ Ἡρακλῆτος. ἀλλ' ἐ-
 πεὶ διηρῶς λέγει μὲν τὸ ἐπίσιν) καὶ γὰρ, ἔχον μὲν, ἕ χρωμῆτος
 δὲ τῇ ἐπισημίω, καὶ ὁ χρωμῆτος λέγεται ἐπίσιν)· εἶσε τ' ὅ, ἔχον- 5
 τα μὲν, μὴ θεωροῦντα δὲ, πορώτην ἀμὴ δεῖ πορώτην, τῶ ἔχον-
 τα καὶ θεωροῦντα· τῶ γὰρ δοκεῖ δῆ, ἀλλ' ὅ, εἰ μὴ θεωρῶν. ἐ-
 πὶ, ἐπει δὲ οὐ εἶποι τῶ πορὸς ἔχοντα, ἔχοντα μὲν ἀμφοτέρως, οὐ-
 τὸν καλὴν πορώτην πορὸς τὴν ἐπισημίω χρωμῆτος μὲν τοῖ τῇ
 κατόλου, ἀλλὰ μὴ τῇ τ' μέρος πορὸς τῶ καὶ ἕκαστα. ἀφο- 10
 φέρει τ' καὶ τὸ κατόλου· τὸ μὲν γὰρ, ἐφ' ἑαυτῶ. τὸ δὲ, ἐπὶ τῶ πορὸ-
 γματὸς ἐστὶν· οἶον, ὅτι πορὸς ἀπορῆν συμφέρει τὰ ἐκράτεια, καὶ ὅτι
 ἐστὶ ἀπορῆτος, ἢ ὅτι ἐκράτεια τὸ οἶον δὲ· ἀλλ' εἰ τὸ οἶον δὲ, ἢ ὅ, εἰ-
 χῆ, ἢ ὅ, ἐκράτεια. κατὰ γὰρ δὴ τῶ πορὸς τῶς ἐκράτεια ἀμῆχα- 15
 νον ὅσον· ὡς δοκεῖν, οὐτὸ μὲν εἶ) μὴ τὸν ἀπορῆν, ἀλλ' ὡς δὲ τῶ μα-
 σόν. ἐπὶ, τὸ ἔχον τὴν ἐπισημίω, ἄλλον ἐκράτεια τ' κῶ ρηθῆντων ἐ-
 πὶ ἀρχῆ τοῖς ἀπορῆτος· ἐν τῶ γὰρ, ἔχον μὲν, μὴ χρωμῆτος δὲ, ἀφο-
 φέρουσιν ὁρῶ μὲν τὴν ἐκράτεια· ὡς καὶ ἔχον πῶς, καὶ μὴ ἔχον οἶον, τὸν
 κατόλου, καὶ μὴ μὲν, καὶ οἶον μὲν. ἀλλὰ μὲν οὐτὸ ἀφο- 20
 τίθενται οἶον ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες· θυμοὶ γὰρ, καὶ ἐπιθυμίαι ἀ-
 πορῆτος, καὶ ἐν τῶ τῶ τῶ, ἐπισημίω καὶ τὸ σῶμα μετῆσα-
 σιν· οἶοις δὲ καὶ μακρίας ποιούσι. δῆλον οὖν ὅτι ὁμοίως ἔχον λε-
 κτέον τῶς ἀκρατεῖς τῶ πορὸς. τὸ δὲ λέγειν τῶς λόγους τῶς ἀπορῆτος
 ἐπισημίω, ἕδὲν σημεῖον· καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν τῶ πορὸς ὄντες, ἀπο- 25
 δείξεις καὶ ἐπὶ λέγουσιν Ἐμπεδοκλέους· καὶ οἱ πορῶν μακρόντες,
 σιωπεῖσιν μὲν τῶς λόγους· ἴσασιν δὲ ἔπω δεῖ γὰρ συμφυῖαι· τῶ πορὸ
 δὲ, χρωμῆτος δὲ· ὡς κατὰ τῶ τῶς ἀπορῆτος, ἕτως ἀπορῆτος
 ἀπορῆτος λέγειν καὶ τῶς ἀκρατῶν μῆκος. ἐπὶ, καὶ ὡς φησὶ καὶ ἀ-
 πορῆτος ἐπισημίω τῶ ἀπορῆτος· ἢ μὲν γὰρ, κατόλου δόξαν· ἢ δὲ ἕτερος,

τὰς τῶν ἀναγκῶν ἐνδείας λύπη ἰσχυρὰ. ἐπεὶ δὲ τῶν ὀπιθυμιῶν
 καὶ τῶν ἡδονῶν, αἰ μὲν, εἰσὶ τὰ γῆρι καλῶν καὶ σπουδαίων· τῶν γὰρ
 ἡδέων ἕνα, φύσφι ἀρετὰ· τὰ δὲ, ἐναντία τέτων· τὰ δὲ, μεταξὺ, κα-
 θάρει διείσορδι παρῆτερον· οἷον χεῖματα, καὶ κέρδος, καὶ νίκη, καὶ
 ἡμῆ· παρῆς ἀπορτα δὴ καὶ τὰ βραῦτα, καὶ τὰ μεταξὺ, ἔ τῶν πᾶ- 5
 ρων καὶ ὀπιθυμεῖν καὶ φιλεῖν ψέρονται, ἀλλὰ τὰ πᾶς, καὶ ὑπερ-
 βάλειν· δὲ, ὅσοι μὲν παρῆς ὄν λόγον ἢ κρατουῦνται, ἢ διώκοντες τῶν
 φύσφι ἡ καλῶν καὶ ἀγαθῶν, οἷον οἱ παρῆς ἡμῶν καὶ μάλλον ἢ δεῖ
 σπουδαῖζοντες, ἢ παρῆς τέκνα καὶ γονῆς· καὶ γὰρ τῶν ἀγαθῶν
 καὶ ἐπαμυνῶνται οἱ παρῆς τῶν σπουδαῖζοντες· ἀλλ' ὁμοῦς βῆσι πῆς 10
 ὑπερβολὴ καὶ ἐν τέτοις, εἰ πῆς ὡσπερ ἡ Νιόβη μάχοιτο καὶ παρῆς
 τῆς θεοῖς· ἢ ὡσπερ Σάτυρος ὁ Φιλοπάτωρ ὀπιθικαλοῦ μῦθος παρῆς
 τὸν πατέρα· λίαν γὰρ ἐδόκει μφραῖν μωρηεῖα μὲν οἷον ὄσδεμία
 παρῆς τῶν βῆσι, ἀλλὰ ὁ εἰρημῶν, ὅπ φῆς τῶν ἀρετῶν ἕκαστον
 βῆσι δι' αὐτό· φαῦλα δὲ καὶ φθικτὰ αὐτῶν εἰσιν αἰ ὑπερβολαί. ὅ- 15
 μοῖως δὲ, ὄσδε ἀκρασία· ἢ γὰρ ἀκρασία, ἔ μόνον φθικτὸν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ψικτῶν βῆσι. δι' ὁμοιότητα δὲ ἔ πάσους παρῆς ἐπιληθέντες τῶν ἀ-
 κρασίαν, παρῆς ἕκαστου λέγουσιν, οἷον κακὸν ἰάρον, καὶ κακὸν ὑπο-
 κριτῶν, ὄν ἀπλῶς ὄσδε ἀν' εἰποιεν κακόν· ὡσπερ ἔδὲ ἐν τῶντα, ἔχον
 ὄ μὴ κακίαν εἶ) ἐκείνην αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ἀνάλορον ὁμοίαν· ἔ τῶν 20
 δηλονότι καὶ καὶ ὑποληπτόν μόνον ἀκρασίαν καὶ ἐκείνην εἶ),
 ἢ πῆς βῆσι παρῆς τὰ αὐτὰ τῆ σωφροσύνη καὶ τῆ ἀκρασία. παρῆς δὲ
 θυμῶν, καὶ ὁμοιότητα λέγουσιν· δὲ καὶ παρῆς ἐπιληθέντες ἀκρατῆ θυ-
 μῶν, ὡσπερ ἡμῆς καὶ κέρδος φαμῶν.

Κεφ. 5. Ἐπεὶ δὲ βῆσιν, ἕνα μὲν, ἡ δὲ αὐτῶν φύσφι· καὶ τέτων, τὰ μὲν, ἀπλῶς· 25
 τὰ δὲ, καὶ γῆρι καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων· τὰ δὲ, ὄσδε εἶσιν· ἀλλὰ, τὰ
 μὲν, ἀλλὰ πηρώσεις· τὰ δὲ, δὲ ἔσιν γῆρι· τὰ δὲ, ἀλλὰ μωρηεῖας φύ-
 σεις, ἔσιν καὶ παρῆς τέτων, ἕκαστα παρῆς πλησίας ἰδεῖν ἔξφς· λέγω δὲ
 τῶν

τῶν θηριώδης, οἷον τῶν ἀνθρώπων, ἢ λέγουσι τῶν κυσῶν ἀνα-
 ρίζουσαν, τὰ σαμῆα κατεδίφιν· ἢ οἷοις φασὶ χαίρειν ἐνίοις τῶν
 ἀπηχερωμένων παρῆς ὄν Πόντον, τῆς μὲν, ὡμοῖς· τῆς δὲ, κρέασιν
 ἀνθρώπων· τῆς δὲ, τὰ σαμῆα δδρῆζιν ἀλλήλοισ ἐἰς βίωχίαν· ἢ ὄ
 5 παρῆς Φάλαειν λεγόμενοι· αὐτὰ μὲν, θηριώδης· αἰ δὲ, ἔχον τε νό-
 σους γίνονται καὶ μαῖαν ἐνίοις· ὡσπερ ὁ τῶν μητέρας καπερδύ-
 στας, καὶ φαγῶν καὶ ὄ τῆς στυδούλου ὄ ἡπαρ. αἰ δὲ, νοσηματώδης,
 ἢ δὲ ἔθους· οἷον, αἰ τῶν τειχῶν πῆσεις, καὶ οἰνῶν βῶξφς· ἔπ δὲ, ἀν-
 θράκων, καὶ γῆς· παρῆς δὲ τέτοις, ἢ τῶν ἀφροδισίων τοῖς ἄρρεσι·
 10 τοῖς μὲν γὰρ, φύσφι τοῖς δὲ, ἔξ ἔθους συμβαίνουσιν· οἷον, τοῖς ἐπιζομῶν
 ἐκ σαμῆαν, ὅσοις μὲν οἷον φύσφι αἰτία, τέτοις μὲν, οὐδὲ ἀν' εἰς εἰ-
 ποι ἀκρατεῖς· ὡσπερ ὄσδε τῶν γυναικῶν, ὅπ ὄσδε ὄπ ἡμοῖσι, ἀλλ' ὄ-
 πύονται· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς νοσηματώδης ἔχουσι δι' ἔθος· ὄ μὲν
 οἷον ἔχον ἕκαστα τέτων, ἔξω τῶν ὄρων βῆσι τῶν κακίας, καθάρει καὶ
 15 ἢ θηριότης· ὄ δὲ ἔχοντα κρατεῖν ἢ κρατεῖσθαι, ἔχῆ ἢ ἀπλῆ ἀ-
 κρασία, ἀλλ' ἢ καὶ ὁμοιότητα, καθάρει καὶ ὄν παρῆς τῆς θυμῶν
 ἔχοντα τῆτον ὄν ἔθον τῆ πάσης· ἀκρατῆ δὲ, οὐ λεκτέον· πᾶσα
 γὰρ ὑπερβάλλει κακία, καὶ ἀφροσύνη, καὶ δφλία, καὶ ἀκρα-
 σία, καὶ χαλεπότης, αἰ μὲν, θηριώδης· αἰ δὲ, νοσηματώδεις εἰσιν· ὄ
 20 μὲν γὰρ, φύσφι τοῖς τοῖς δεδιέναι πῆς, καὶ ψοφήση μῦς, θη-
 ριῶδης δειλίαν δειλῆς· ὄ δὲ, τῶν γαλιῶν ἐδεδίφ, ἀλλὰ νόσον· καὶ τῶν
 ἀφροῶν, οἱ μὲν, ἐκ φύσεως ἀλόγιστοι, καὶ μόνον τῆ ἀμῆσφ ζῶντες,
 θηριώδεις, ὡσπερ ἕνα γῆρι τῶν πόρρω βαρβαρῶν· οἱ δὲ, ἀλλὰ νό-
 σους, οἷον τῶν ὀπιλητικῶν, ἢ μαῖας, νοσηματώδης· τέτων δὲ, βῆσι
 25 μὲν ἔχον πῆς ἐνίοτε μόνον, μὴ κρατεῖσθαι δὲ· λέγω δὲ, οἷον, εἰ Φά-
 λαειν κατεῖχεν, ὀπιθυμῶν σαμῆα φαγῆν, ἢ παρῆς ἀφροδισίων
 ἀποπῶν ἡδονῶν· ἔσιν δὲ καὶ κρατεῖσθαι, μὴ μόνον ἔχον· ὡσπερ οἷον καὶ
 μωρηεῖα, ἢ μὲν κατ' ἀνθρώπων, ἀπλῶς λέγει μωρηεῖα· ἢ δὲ

Q

καὶ παρὰ θεοῖσι, ὅτι θηριώδης, ἢ νοσηματώδης ἀπλῶς δι', ἔ· ὅν
 αὐτὸν ἔσπον δ' ἦλον, ὅτι καὶ ἀκροασία ἔστιν, ἢ μὲν, θηριώδης ἢ δὲ,
 νοσηματώδης ἀπλῶς δὲ, ἢ κατὰ τ' ἀνθρώπων κίω ἀκολασίαν μόν-
 νη. ὅτι μὲν ἔν ἀκροασία καὶ ἐκρέαταιά ἔστι μόνον παρὲ ἀποκλα-
 σίας καὶ σωφροσύνη καὶ ὅτι παρὲ τὰ ἄλλα ἔστιν δὴ οὐ εἶδος ἀκροασίας, ὡς
 λεγόμενον κατὰ μεταφορὰν, καὶ ἔχ ἀπλῶς, δ' ἦλον.

Κεφ. 6. Ὅτι δὲ καὶ ἦτον ἀγρὰ ἀκροασία ἢ τῶ θυμοῦ, ἢ ἢ τῶ ἐπιθυ-
 μιῶν, θεωρήσωμεν. εἰσὶ γὰρ ὁ θυμὸς, ἀκροῦν μὲν ἢ τῶ λόγου, πα-
 ρεακροῦν δὲ κατὰ τὸ οἱ ταχεῖς τῶν ἀφαιρέσεων, οἱ τῶν ἀκροῦσαι
 πῶν τῶ λεγόμενον, ἐκθέουσιν, εἴτα ἀμύρτανοισι τῶ παρὰ ζῆτος καὶ οἱ
 κινῶες, τῶν σκέψασθαι εἰ φίλος, ἀν μόνον φησὶν, ὑλακτῶσι ἔ-
 πως ὁ θυμὸς, δὲ θερμοῦτητα καὶ ταχύτητα τῶ φύσεως, ἀκροῦσαι μὲν,
 ὅτι ἐπιταγμα τῶ ἀκροῦσαι, ὁρμῶ παρὸς τῶ ἡμωρίαν· ὁ μὲν γὰρ λό-
 γος ἢ ἢ φαιτασία, ὅτι ὑβείας ἢ ὀλιγωρία, ἐδ' ἠλώσεν· ὁ δὲ ὡσαυτὸν συλ-
 λογισμὸς ὅτι δεῖται ποιεῖται πολεμεῖν, χαλεπαίνε δὴ θυμὸς ἢ δι'
 ἐπιθυμία, ἐὰν μόνον εἴπη ὅτι ἦδύ, ὁ λόγος, ἢ ἢ ἀδυσίαι, ὁρμῶ παρὸς
 τῶν ἀπολαύσιν ὡσαυτὸν, ὁ μὲν θυμὸς ἀκροῦσαι τῶ λόγου, πως ἢ δι'
 ἐπιθυμία, ἔ· ἀγρὰ οὐτὸν· ὁ μὲν γὰρ, τῶ θυμοῦ ἀκροῦσαι, τῶ λό-
 γου πως ἢ τῶ αὐτῶν· ὁ δὲ, τῶ ἐπιθυμίας, καὶ οὐ τῶ λόγου. ἐπι, τῶ
 φυσικῶς συγνώμη μᾶλλον ἀκροῦσαι ὁρέξεσιν, ἐπεὶ καὶ ἐπιθυ- 20
 μίας τῶν βιαιότητων μᾶλλον, ὅσα κινῶναι πᾶσι, καὶ ἐφ' ὅσον κινῶναι· ὁ
 δὲ θυμὸς, φυσικώτερον, καὶ ἢ χαλεπότης τῶ ἐπιθυμιῶν, τῶ τῶ
 ὑπερβολῆς καὶ τῶ μὴ ἀνακρίων· ὡσαυτὸν ὁ ἀπολογισμὸς, ὅτι
 ὅν πατέρων τύποι καὶ γὰρ ὅσα, ἐφῆ, ὅν ἐαυτῶ· καὶ κείνος, ὅν ἀνω-
 θεν καὶ τῶ πατρῶν δειξάς, καὶ ὅσα ἐμὲ, ἐφῆ, ὅταν ἀνὴρ γῆνηται· συλ- 25
 γνῆς γὰρ ἡμῖν· καὶ ὁ ἐλάμνος ἔσπο τῶ ὑοῦ, παύεσθαι ἐκέλευε
 παρὸς τῶν θύρας· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλύσασθαι ὅν πατέρων μέγεις ἐπ-
 ταῦτα· ἐπι, ἀδικώτεροι οἱ ἐπιβελότεροι. ὁ μὲν οὐτὸν θυμὸς δὲ, ἔχ
 ἐκεί-

ἐπιβελότερος, ἔδι ὁ θυμὸς, ἀλλὰ φανερός ἢ δι' ἐπιθυμία, κατὰ τὸ
 τῶν ἀφροδίτων φασί,

,, Δολοπλόκου γὰρ κυρωσθῆναι· καὶ
 ,, -- ὅν κερὸν ἱμάτια Ὅμηρος,

5 ,, Παρφασις, ἢ τ' ἐκλεφε νόον πύκα τῶ φρενέοντος.
 ὡς, εἴ τῶ ἀδικώτεροι καὶ ἀγρὰ ἢ ἀκροασία αὐτῆ, τῶ παρὲ ὅν
 θυμὸν ἔστι, καὶ ἀπλῶς ἀκροασία καὶ κακία πως. ἐπι, ὅσα ὑβεί-
 ζι λυπούμενος· ὁ δὲ ὀργῆ ποιῶν πᾶς, ποιεῖ λυπούμενος· ὁ δὲ ὑ-
 βείζων, μὲ ἢ δονῆς. εἰ οὐτὸν οἷς ὀργί ζεαζ μάλισα δίκαιον, ταῦτα ἀ-
 10 δικώτεροι, καὶ ἢ ἀκροασία ἢ δι' ἐπιθυμίαν· ἔ γὰρ ἔστιν ἐν θυμῶ ὑ-
 βείας, ὡς μὲν τῶν ἀγρὰ ἢ παρὲ ἐπιθυμίας ἀκροασία, τῶ παρὲ
 ὅν θυμὸν, καὶ ὅτι ἔστιν ἢ ἐκρέαταια καὶ ἀκροασία παρὲ ἐπιθυμίας καὶ
 ἢ δονῆς σωματικῶς, δ' ἦλον. αὐτῶν δὲ τῶν τῶ ἀφαιρέσεως ληπιέ-
 15 ον ὡσαυτὸν γὰρ εἴρηται κατ' ἀρχάς, αἰ μὲν, ἀνθρώπων καὶ εἰσι καὶ φυ-
 σικῶς, καὶ τῶ γῆς, καὶ τῶ μεγάθη· αἰ δὲ, θηριώδης· αἰ δὲ, καὶ ἀφαι-
 πηρώσας, καὶ νοσηματῶ τῶν δὲ παρὲ τῶ παρὸς, σωφροσύνη
 καὶ ἢ ἀκολασία μόνον ἔστι· δι' καὶ τῶ θηρία, οὐτε σωφρονα, ἔτε
 ἀκόλαστα λέγουμεν, ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφορὰν· καὶ εἴ ἢ ὅλων δὴ οὐ
 20 παρὸς δὴ οὐ ἀφαιρέσεως γῆς τῶ ζῶων ὑβείας καὶ σιναμφορία, καὶ τῶ
 παμφάρον εἴ· ἔ γὰρ ἔχ τῶ παρὸς, ὅσα δὲ λογισμὸν, ἀλλ' ἔχ τῶ
 κε τῶ φύσεως, ὡσαυτὸν οἱ μαινόμενοι τῶ ἀνθρώπων. ἐλατῆρον τῶ θη-
 25 ριότης, κακίας· φεβρώτερον δὲ· ἔ γὰρ διέφθαρται τῶ βέλυσον,
 ὡσαυτὸν ἐν τῶ ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅσα ἔχ· ὁμοιον οὐτὸν, ὡσαυτὸν ἀψυχον
 συμβαλῆν παρὸς ἐμφυχον, πότερον κακίον· ἀσινετέροι γὰρ ἢ φαι-
 25 λότης αἰε, ἢ τῶ μὴ ἔχοντος ἀρχῆ· ὁ δὲ νοῦς, ἀρχῆ. τῶ ἀπλή-
 σιον οὐτὸν συμβαλῆν ἀδικίαν παρὸς ἀνθρώπων ἀδικον· ἔστι γὰρ ὡς
 ἐκείτερον κακίον· μυριοπλάσια γὰρ ἀν κακία ποιήσασθαι ἀνθρώπων
 κακός, θηρία.

Q 2

Κεφ. 7. Περὶ δὲ τῶν δὲ ἀφ᾽ ἡσυχίας γλυκύσεως ἡδονῶν καὶ λύπης, καὶ ὅτι-
 θυμίας καὶ φυγῆς, καὶ εἰς ἣν τε ἀκρασία καὶ ἡ σωφροσύνη διωρεί-
 ᾶται παρ᾽ ἄλληλους ἔστι μὲν ἕκαστος ἕχθρῳ, ὥστε ἠπιάσθαι καὶ ὧν οἱ πολλοὶ
 κρείττους ἔστι δὲ κρατεῖν, καὶ ὧν οἱ πολλοὶ ἠπίους· τῶν δὲ, ὁ μὲν
 κατὰ ἡδονῶν, ἀκρατής· ὁ δὲ, εἰς κρατής· ὁ δὲ κατὰ λύπης, μαλακός· 5
 ὁ δὲ, καρτερικός· μεταξὺ δὲ τῶν πλείων ἕξτερος, καὶ εἰς ῥέπτωσι μαλ-
 λον παρ᾽ ἄλλους χεῖρος. ἐπεὶ δὲ ἔνια τῶν ἡδονῶν, ἀναγκαστικὰ εἰσιν· αἱ
 δὲ, ἕ, καὶ μέγρι πίνος· αἱ δὲ ὑπερβολαί, ἕ, ὅσθαι αἱ ἐλλείψεις· ὁμοίως
 δὲ καὶ κατὰ ὅτι θυμίας ἕχθρῳ καὶ λύπης· ὁ μὲν κατὰ ὑπερβολῆς διώ-
 κων τῶν ἡδέων, ἢ κατὰ ὑπερβολῆς, ἢ ἀφ᾽ ἄλλων παρ᾽ ἄλλους, καὶ δι᾽ αὐ- 10
 τῶν, καὶ μηδὲν δι᾽ ἕτερον ἀποβαῖνον, ἀκόλαστος· ἀνάγκη γὰρ τῶν μὴ
 εἶναι μεταμελητικῶν ὡς ἀνάγκη· ὁ δὲ ἐλλείπων, ὁ ἀντικείμενος· ὁ δὲ
 μέσος, σάφρων· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φθύγων κατὰ σωματικῆς λύπης, μὴ
 δι᾽ ἠπίας, ἀλλὰ ἀφ᾽ ἄλλων παρ᾽ ἄλλους. τῶν δὲ μὴ παρ᾽ ἄλλων μὲν, ὁ
 μὲν, ἀγνῆται, ἀφ᾽ ἄλλων τῶν ἡδονῶν· ὁ δὲ, ἀφ᾽ ἄλλων τῶν λύπης, τὴν 15
 ἀπὸ τῶν ὅτι θυμίας· ὥστε ἀφ᾽ ἄλλων ἄλλων. πρῶτον δὲ ἀπὸ τῶν
 χείρων εἶναι, εἴ τις μὴ ὅτι θυμίας, ἢ ἡρέμα, παρ᾽ ἄλλους ἢ αἰσχροῦ, ἢ εἰ
 σφόδρα ὅτι θυμίας· καὶ εἰ μὴ ὀργιστοῦ μὲν τύποι, ἢ εἰ ὀργιστοῦ μὲν·
 τί γὰρ αὐτῶν, ἐν πάσῃ ὧν; ἀφ᾽ ἄλλων ἀκόλαστος; χείρων τῶν ἀκρατοῦ.
 τῶν δὲ ἡδονῶν, ὁ μὲν, μαλακίας εἶδος μαλλον· ὁ δὲ, ἀκόλα- 20
 στος· ἀντικεῖ δὲ, τῶν μὲν ἀκρατεῖς, ὁ εἰς κρατής· ὁ δὲ μαλακῶν, ὁ
 καρτερικῶν· ὁ μὲν γὰρ καρτερεῖν, ὅστις ἐν τῶν ἀντέχων ἢ δὲ εἰς κρα-
 τεῖα, ἐν τῶν κρατεῖν· ἕτερον δὲ τῶν ἀντέχων καὶ κρατεῖν, ὡς περὶ καὶ τῶν
 μὴ ἠπιάσθαι τῶν κατὰ· ἀφ᾽ ἄλλων καὶ ἀρετώτερον εἰς κρατεῖα καρτερείας
 ὅστις. ὁ δὲ ἐλλείπων, παρ᾽ ἄλλους αἱ πολλοὶ καὶ ἀντιπείνοισι, καὶ διώων- 25
 ται, ὅστις μαλακός καὶ βυφῶν· καὶ γὰρ ἡ βυφή, μαλακία τις ὅστις· ὅς
 ἕχθρῳ ἕλκει· ὁ δὲ, ἀπὸν, ἵνα μὴ πονήσῃ τὴν ἀπὸ τῶν ἀφ᾽ ἄλλων λύπης· καὶ
 μιμούμενος τῶν καίμωνι τα, ὅστις οἴεται ἀθλιός εἶναι, ἀθλιός ὁμοίως ὧν.
 ὁμοίως

ὁμοίως δὲ ἕχθρῳ καὶ κατὰ εἰς κρατεῖαν καὶ ἀκρασίαν· ἕχθρῳ εἰς ἡσυχίας
 καὶ ὑπερβολῶν ἡδονῶν ἠπιάσθαι, ἢ λύπης, γαμμασόν, ἀλλὰ
 καὶ συνηνωμονικῶν, εἰ ἀντιπείνων, ὡς περὶ ὁ Θεοδίκου Φιλοκλήτης
 ἕχθρῳ ἕχθρῳ πεπληγμένους· ἢ ὁ Καρκίνος ἐν τῇ Ἀλόπη Κερ- 5
 κίων· καὶ ὡς περὶ οἱ κατέχων πρῶτον μὲν οἱ γέλωτα, ἀφ᾽ ἄλλων ἐκ-
 κατὰ ἄλλους, οἷον σιωπέσει Ξενοφάντη. ἀλλὰ εἰς παρ᾽ ἄλλους οἱ
 πολλοὶ διώων ἀντέχων, τῶν ἠπιάσθαι, καὶ μὴ διώων ἀντιπεί-
 νην, μὴ ἀφ᾽ ἄλλων ἢ ἡσυχίας, ἢ ἀφ᾽ ἄλλων νόσον, οἷον ἐν τοῖς Σκυθῶν βασι-
 λῆσιν ἢ μαλακία ἀφ᾽ ἄλλων ἡσυχίας, καὶ ὡς τῶν ἡσυχίας παρ᾽ ἄλλους διέ- 10
 σκηκε· δοκεῖ δὲ καὶ ὁ σαμειώδης, ἀκόλαστος εἶναι· ἔστι δὲ μαλακός· ἢ
 γὰρ σαμειά, ἀφ᾽ ἄλλους ὅστις, εἰς ἄλλων ἀνάπαυσις. τῶν δὲ παρ᾽ ἄλλους τῶν
 ὑπερβολῶν, ὁ σαμειώδης ὅστις. ἀκρασίας δὲ, ὁ μὲν, παρ᾽
 ἄλλους· ὁ δὲ, ἀσθένεια· οἱ μὲν γὰρ βυβλῶσται μὲν, ὅστις ἐμμενοῖσιν
 οἷς ἐβυβλῶσται, ἀφ᾽ ἄλλους· οἱ δὲ, ἀφ᾽ ἄλλους μὴ βυβλῶσται, 15
 ἀφ᾽ ἄλλους ἕχθρῳ τῶν πάντων· ἐνίοι γὰρ, ὡς περὶ οἱ παρ᾽ ἄλλους ἄλλους
 τες, ἕχθρῳ ἄλλους, ἕχθρῳ καὶ παρ᾽ ἄλλους ἀφ᾽ ἄλλους, καὶ παρ᾽ ἄλλους
 καὶ παρ᾽ ἄλλους ἄλλους εἰς ἄλλους καὶ ὅτι λογισμῶν, ἕχθρῳ ἠπιάσθαι ἕχθρῳ
 πάντων· ἕχθρῳ ἀφ᾽ ἄλλους ἢ, ἕχθρῳ ἀφ᾽ ἄλλους. μέγιστος ὅστις οἱ ὅστις καὶ μελα-
 χολικῶν, τῶν παρ᾽ ἄλλους ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ μὲν γὰρ, ἀφ᾽ ἄλλους
 20 παχύτητα· οἱ δὲ, ἀφ᾽ ἄλλους τῶν σφοδρότητα, ὅστις ἀναμύνοισι ὅτι λόγην,
 ἀφ᾽ ἄλλους ἀφ᾽ ἄλλους ἡσυχίας εἶναι τῆ φαντασία.

ἔστι δὲ, ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὡς περὶ ἐλέχθη, ἕχθρῳ μεταμελητικῶν ἐμ-
 μένη γὰρ τῆ παρ᾽ ἄλλους· ὁ δὲ ἀκρατής, μεταμελητικῶν πᾶς. ἀφ᾽
 ἄλλους ὡς περὶ ἡ πορήσται μὲν, ἕχθρῳ καὶ ἕχθρῳ· ἀλλὰ, ὁ μὲν, ἀνάγκη· ὁ δὲ, ἰα- 25
 τὸς· εἰσὶ γὰρ, ἢ μὲν μοχθηρία, τῶν νοσημάτων οἷον ὑδέρω καὶ φθίσει·
 ἢ δὲ ἀκρασία, τοῖς ὅτι πληθικῶν ἢ μὲν γὰρ, σιωχῆς ἢ δὲ, ἕχθρῳ
 ἕχθρῳ ποιησία· καὶ ὅλως δὲ, ἕτερον τῶν ἡσυχίας ἀκρασίας καὶ κακίας ἢ
 μὲν γὰρ κακία, λαυθάνη ἢ δὲ ἀκρασία, οὐ λαυθάνη. αὐτῶν δὲ

Q 3

τῶν βελτίους οἱ ἐκσαλικῶν, ἢ οἱ τὸν λόγον ἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμέ-
 νοντες δέ· ἕως ἐλάττωτος γὰρ πάθος ἢ τῶνται, καὶ οὐκ ἀποθεοῦ-
 λαδύται, ὡς περ ἔτερον ἕμισιος γὰρ ἀκρατῆς ἔστι τοῖς ταχὺ μεθυσο-
 μύμοις, καὶ ἕως ὀλίγου οἴνου, καὶ ἐλάττωτος ἢ ὡς οἱ πολλοί· ὅτι μὲν
 οὖν κακία ἢ ἀκρασία οὐκ ἔστι, φανερόν· ἀλλὰ πηΐσως· ὁ μὲν γὰρ, 5
 ὡς ἀποθεοῦται· ὁ δὲ, καὶ ἀποθεοῦται ἔστιν. ἔ μὲν δὲ ὁμοίον
 γὰρ καὶ τῶν ἀφ᾽ ἑξῆς, ὡς περ ὁ Δημοδόχου εἰς Μιλησίους· Μιλη-
 σοι γὰρ, ἀξιώεται μὲν οὐκ εἰσὶ δρωσι δὲ, οἳ ἀφ᾽ οἱ ἀξιώεται· καὶ
 οἱ ἀκρατεῖς, ἀδικῶν μὲν οὐκ εἰσὶν, ἀδικῶσι δὲ, ἐπεὶ εἰ, ὁ μὲν, τοῖς
 πῶς ἔστιν, οἷος μὴ ἀφ᾽ ὁ πεπεισθαι διώκειν τῶν καὶ ὑποβολῶν 10
 καὶ τῶν τὸν ὀρθὸν λόγον σαμαλικῶν ἠδονῶν· ὁ δὲ, πέπφσαι, ἀφ᾽ ὁ
 τοῖς (εἶ), οἷος διώκειν αὐτῶν· ἐκείνος μὲν οὖν, ἀμετάπφσος ὁ εἶ,
 ἔ· ἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ μορφηία τ᾽ ἀρχῶν, ἢ μὲν, φηίφ· ἢ δὲ, σῶζῃ·
 ἐν δὲ ταῖς ἀφ᾽ ἑξῆς ὁ ἔνεκα, ἀρχῆ· ὡς περ ἐν τοῖς μαθηματι-
 κῶν αἰ ὑποθέσεις· ἔτε δὲ ὅκ εἰ ὁ λόγος διδασκαλικῶς τῶν ἀρ- 15
 ρῶν, ἔτε ἐν ταῖς, ἀλλ᾽ ἀρετῆ, ἢ φησικῆ, ἢ ἠθικῆ ἔ ὀρθοδοξίαν πε-
 εἰ τ᾽ ἀρχῶν. σῶφρων μὲν οὖν ὁ τοῖς ἀφ᾽ ἑξῆς ἀφ᾽ ἑξῆς δὲ, ὁ ἐναντίος.
 ἔστι δὲ ἡς ἀφ᾽ ἑξῆς ἀφ᾽ ἑξῆς ἀφ᾽ ἑξῆς τὸν ὀρθὸν λόγον ὄν, ὡς περ μὲν
 μὴ ἀφ᾽ ἑξῆς καὶ τὸ ὀρθὸν λόγον, κρατεῖ τὸ πάθος ὡς εἰ (εἶ) τοῖς
 τῶν οἷον πεπεισθαι διώκειν ἀνέδω δειν τῶν τοῖς ἀφ᾽ ἑξῆς ἠδονῶν, ἔ κρα- 20
 τεῖ ἔπῶς ἔστιν ὁ ἀκρατῆς, βελτίων τῶ ἀφ᾽ ἑξῆς· ὡς περ Φαῦλος ἀ-
 πλῶς σῶζεται γὰρ τὸ βέλτιστον, ἢ ἀρχῆ. ἄλλος εἰ, ἐναντίος, ὁ ἐμ-
 μνελικῶς, καὶ οὐκ ἐκσαλικῶς, ἀφ᾽ ἑξῆς γὰρ τὸ πάθος. φανερόν δὲ ὅκ
 τῶν ὅτι, ἢ μὲν, ἀπουδαία ἔξῆς· ἢ δὲ, φαύλη.

Κεφ. 9. Πότερον ἐν ἐκκρατῆς ἔστιν ὁ ὀποιοῦν λόγῳ, καὶ ὀποιοῦν πορο- 25
 ἀρέσφ ἐμμνελῶν, ἢ ὁ τῆ ὀρη· καὶ ἀκρατῆς δὲ, ὁ ὀποιοῦν μὴ ἐμμέ-
 νων ἀποθεοῦται, καὶ ὀποιοῦν λόγῳ, ἢ ὁ μὴ τῶν ἀφ᾽ ἑξῆς λόγῳ καὶ
 τῆ ἀποθεοῦται τῆ ὀρη, ὡς περ ἢ πορήτη ἀφ᾽ ἑξῆς, ἢ καὶ συμβεθε-
 κός

κός ὁ ὀποιοῦν· καὶ αὐτὸ δὲ τῶν ἀληθεῖ λόγῳ καὶ τῆ ὀρη ἀποθεοῦ-
 ρέσει, ὁ μὲν, ἐμμνελῶν· ὁ δὲ, οὐκ ἐμμνελῶν· εἰ γὰρ ἡς τοδὶ ἀφ᾽ ἑξῆς τοδὶ ἀφ-
 ῆται ἢ διώκει, καὶ αὐτὸ μὲν, τῶν διώκει καὶ ἀφ᾽ ἑξῆς· καὶ συμβε-
 θεκῶς ὁ, ἀφ᾽ ἑξῆς. ἀπλῶς ὁ λέγει μὲν, ὁ καὶ αὐτὸ ὡς, ἔστι μὲν
 5 ὡς ὀποιοῦν δόξῃ, ὁ μὲν, ἐμμνελῶν· ὁ δὲ, ἀφ᾽ ἑξῆς· ἀπλῶς δὲ, τῆ ἀ-
 ληθεῖ· εἰσὶ δὲ ἡς οἱ ἐμμνελικῶν τῆ δόξῃ· εἰσὶ δὲ οἱ καλῶς ἰ-
 χυρογνώμονας, οἷον δις πφσαι καὶ οὐκ ἀμετάπφσαι· οἱ ὅμοιοι μὲν π
 ἔχουσι τῶν ἐκκρατεῖ· οἷον ὁ ἀσῶτος τῶν ἐλθῶν, καὶ ὁ ἀρασῶς
 τῶν φάρραλέων· εἰσὶ δὲ ἔτερον καὶ πολλὰ· ὁ μὲν γὰρ, ἀφ᾽ ἑξῆς καὶ
 10 ὀπηθυμίας ἔ μεταβάλλῃ, ὁ ἐκκρατῆς· ἐπεὶ ἀφ᾽ ἑξῆς, ὅταν τύχη,
 ἔσαι ὁ ἐκκρατῆς· ὁ δὲ, ἔχ ἕως λόγῳ· ἐπεὶ ὀπηθυμίας γὰρ λαμ-
 βάνουσι, καὶ ἀφ᾽ ἑξῆς πολλοί ἕως ἠδονῶν. εἰσὶ δὲ ἰχυρογνώμο-
 νες οἱ ἰδῶν ὁμοῖες, καὶ οἱ ἀμαθῆς καὶ ἀφ᾽ ἑξῆς· οἱ μὲν ἰδιογνώμο-
 νες, εἰ ἠδονῶν καὶ λυπῶν· χαίρουσι γὰρ νικῶντες, εἰ μὴ μεταπέ- 15
 θῶν· καὶ λυπῶνται, ἀν᾽ ἀφ᾽ ἑξῆς τὰ αὐτῶν ἢ, ὡς περ φησὶ σῶμα·
 ὡς περ μάλλον τῶν ἀκρατεῖ εἰκόσιν ἢ τῶν ἐκκρατεῖ. εἰσὶ δὲ ἡς οἱ
 τοῖς ἀφ᾽ ἑξῆς οὐκ ἐμμνελῶν, ἔ δὲ ἀκρασίαν, οἷον ἐν τῶν φησὶ κλήτη
 τῶν Σοφοκλέους ὁ Νεοπτόλεμος· καὶ τοῖ δὲ ἠδονῶν οὐκ ἐνέμφνης,
 ἀλλὰ καλῶν· ὁ γὰρ ἀληθῶς ἀφ᾽ ἑξῆς καλὸν ἔ· ἐπεὶ ὁ εἰ ἕως
 20 τῶ ὀδυσσεῶς φθῶν ἀφ᾽ ἑξῆς· ἔ γὰρ πᾶς ὁ δὲ ἠδονῶν ἡ ἀφ᾽ ἑξῆς,
 ἔστιν ἀφ᾽ ἑξῆς, οὔτε φαῦλος, οὔτε ἀκρατῆς· ἀλλ᾽ ὁ δὲ ἀφ᾽ ἑξῆς· ἐ-
 πεί εἰ ἔστι ἡς καὶ τοῖς οἷος ἢ τῶν ἢ δει τοῖς σαμαλικῶν χαίρων, καὶ
 οὐκ ἐμμνελῶν τῶν λόγῳ, ὁ ποῖτος τῶν καὶ τῶ ἀκρατοῖς μέσος ὁ
 ἐκκρατῆς· ὁ μὲν γὰρ ἀκρατῆς οὐκ ἐμμνελῶν τῶν λόγῳ, ἀφ᾽ ἑξῆς τὸ μάλ-
 25 λόν ἡ· οὐκ ἔ δὲ, ἀφ᾽ ἑξῆς τὸ ἢ τῶν π· ὁ δὲ ἐκκρατῆς ἐμμνελῶν, καὶ ὡς εἰ δὲ ἔτε
 ρον μείαθῃς, δεῖ ὁ, εἰ ἕως ἢ ἐκράτεια ἀπουδαῖον, ἀμφοτέρως τῶν
 ἐναντίας ἔξῆς φαύλας (εἶ), ὡς περ καὶ φαῖνον· ἀλλὰ ἀφ᾽ ἑξῆς τῶν
 ἔτερον ἐν ὀλίγῳ καὶ ὀλιγάκις (εἶ) φανεράν, ὡς περ ἢ σῶφροσύνη

τῆ ἀκολασίας δοκεῖ ἐναντίον εἶναι μόνον, ἔτι καὶ ἡ ἐκρέτεια τῆ ἀ-
 κρεσίας. ἐπεὶ δὲ καθ' ὁμοιότητα πολλὰ λέγεται, καὶ ἡ ἐκρέτεια ἢ
 τὸ σῶφρονος καθ' ὁμοιότητα ἠκελούθηκεν· ὅ, τε γὰρ ἐκρετής οἶος
 μηδὲν ᾧ ἔστι δὲ λόγον, ἀλλὰ ἔστι σωμαλικὸς ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ ὁ σῶ-
 φρων ἄλλ' ὁ μὲν ἔχων ὁ δὲ, ὅσκι ἔχων φάουλαις ἐπιθυμίαις καὶ ὁ
 μὲν ποιῶτος οἶος μὴ ἡδεσθαι ᾧ ἔστι δὲ λόγον ὁ δὲ, οἶος ἡδεσθαι, ἀλλ-
 λά μὴ ἀγεσθαι. ὁμοιοὶ δὲ καὶ ὁ ἀκρετής καὶ ὁ ἀκράτος, ἔτεροι μὲν
 ὄντες, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σωμαλικὰ ἡδέα διώκεισιν ἄλλ' ὁ μὲν, καὶ
 οἰόμηνος δεῖν ὁ δὲ, ὅσκι οἰόμηνος.

Κεφ. 10. Οὐδὲ ἄμα φρόνιμον καὶ ἀκρετὴ ἐνδέχεται εἶναι τὸν αὐτὸν ἄ-
 μα γὰρ φρόνιμος καὶ σπουδαῖος ὁ ἦτος δὲ δέχεται ὡν ἐπι, ἔτι τὰ εἰδέ-
 ναι μόνον φρόνιμος, ἀλλὰ καὶ τὰ πρακτικὸς. ὁ δὲ ἀκρετής, οὐ
 πρακτικὸς. τὸν δὲ διφθὸν ὁσδὲν κωλύει ἀκρετὴ εἶναι· διὸ καὶ δοκεῖ-
 σιν οἷοτε φρόνιμοι εἶναι πίνες, ἀκρατεῖς δὲ, ἀλλὰ τὸ τὴν διφθόνην
 ἀλλὰ φέρειν τὴ φρονησεως τὸν εἰρημύων ἔσπον ἐν τοῖς πρακτοῖς λό-
 γοις καὶ τὴ μὲν τὸν λόγον ἐγίς εἶναι, ἀλλὰ φέρειν δὲ τὴ τὴν πρακ-
 τῆσιν. ὁσδὲ δὲ ὡς οὐ εἰδώς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὡς ὁ καθ' ἑαυτὸν ἢ οἰνω-
 μύος καὶ ἐκὼν μὲν ἔσπον γὰρ πῖνα εἰδώς, καὶ ὁ ποιεῖ, καὶ οὐ ἔ-
 νεκα· πονηρὸς δὲ, ἔτι γὰρ πρακτικὸς, ἐπιφικῆς ὡσδὲ ἡμιπόνη-
 ρος, καὶ ὅσκι ἀδίκος· οὐ γὰρ ἐπιφικῆς ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν, ὅσκι
 ἐμμενελικός, οἷς ἀν βλαβύση· ὁ δὲ, μελαγχολικός, ὁσδὲ βλαβύ-
 λικός ὅλως καὶ εἶοικε δὲ ὁ ἀκρετής πόλῃ, ἢ ψηφίζεται μὲν ἀπλυτα
 τὰ δέοντα, καὶ νόμοις ἔχῃ σπουδαίοις, χρεῖται δ' ὁσδὲν, ὡσπερ Ἀνα-
 ξανδρίδης ἔσκαψεν

„ Ἡ πόλις ἐβλάθη, ἢ νόμων ὁσδὲν μέλῃ. 25
 ὁ δὲ πονηρὸς, χρωμύη μὲν τοῖς νόμοις, πονηρὸς δὲ χρωμένη ἐστὶ δὲ
 ἀκρασία καὶ ἐκράτεια καὶ ὁ ὁσδὲν τὸν τὴν πολλῶν ἔξεως
 ὁ μὲν γὰρ, ἐμμένει μᾶλλον ὁ δὲ, ἢ τὸν, τὴν πλείων διευάμεως.
 Δια-

Διαβότεια δὲ τὴν ἀκρεσιῶν, καὶ οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρετέ-
 ονται, τὴν βλαβύμενων μὲν, μὴ ἐμμενόντων δὲ· καὶ οἱ δὲ ἐ-
 πιστοὶ ἀκρετεῖς, τὴν φρονησῶν· ῥᾶον γὰρ ἔθος μετακινήσαι φύ-
 σεως· ἀλλὰ γὰρ τὸ καὶ ὁ ἔθος χαλεπὸν, ὅτι τῆ φύσεως εἶοικεν, ὡσπερ
 καὶ Εὐλύος λέγει,

„ Φημὶ πολυχρόνιον μελέτω ἐμμεναι φίλε· καὶ δὲ
 „ Ταύτῃ αἰθεροῖσι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

τί μὲν οὖν ἐστὶν ἐκρέτεια, καὶ τί ἀκρεσία, καὶ κερτεσία καὶ μα-
 λακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἕξῃς αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, εἰρηται.

10 Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης θεωρήσαι, ἔτι τὴν πολιτικὴν φιλο- Κεφ. 11.
 σοφουῶτος· ὅσκι γὰρ, τὸ τέλους ἀρχιτέκτων, πρὸς ὁ βλέποντες,
 ἔκαστον, ὁ μὲν, κακὸν ὁ δὲ, ἀγαθὸν ἀπλῶς λέγουσιν. ἐπὶ δὲ, καὶ τὴ
 ἀναγκάων ἐπιτοκέφασθαι πρὸς αὐτῶν· τὴν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ
 τὴν κακίαν τὴν ἠθικὴν πρὸς λύπας καὶ ἡδονὰς ἔθελον καὶ τὴν
 15 διδαμονίαν οἱ πλείστοι μὲν ἡδονῆς εἶναι φασὶ· διὸ καὶ τὴν μακάριον
 ὠνομάκασιν ἀπὸ τῆ χαίρειν. τοῖς μὲν οὖν, δοκεῖ ὁσδὲν ἡδονῆ εἶναι
 ἀγαθόν, ἔτε καθ' αὐτὸ, ἔτε καὶ συμβεβηκός· ἔτι εἶναι ὁ αὐτὸ ἀγα-
 θὸν καὶ ἡδονὴν· τοῖς δὲ, εἶναι μὲν εἶναι, αἱ δὲ πολλαί, φάουλαι. ἐπὶ δὲ,
 τῶν τείτων, εἰ καὶ πᾶσαι ἀγαθόν, ὅμως μὴ ἐνδέχεται εἶναι ὁ ἀ-
 20 ριστον ἡδονῶν. ὅλως μὲν οὖν ὅσκι ἀγαθόν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γῆρεσις ἐ-
 σιν εἰς φύσιν ἀσθητῆ, ὁσδὲν ἡδονῆ δὲ γῆρεσις συλγῆς τοῖς τέλεσιν οἷον
 ὁσδὲν ἡδονῆ οἰκονομῆσι οἰκία. ἐπὶ, ὁ σῶφρων φάουλα ἔστι ἡδονὰς. ἐπὶ,
 ὁ φρόνιμος ὁ ἀλυπον διώκει, ἔτι ἡδὸν· ἐπὶ, ἐμπόδισιν τὰ φρονη-
 αἱ ἡδοναί· καὶ ὅσα μᾶλλον χαίρει, μᾶλλον οἷον τὴ τὴν ἀφρονησῶν
 25 ὁσδὲν γὰρ ἀν διώκασθαι νοήσαι τι ἐν αὐτῇ. ἐπὶ, τῆ γῆρεσις ἡδονῆ ἢ
 δοῖης· καὶ τοῖ πᾶσι ἀγαθόν, τῆ γῆρεσις ἔργον. ἐπὶ, τὰ πᾶσι καὶ τὰ θη-
 εἶα διώκει τὰ ἡδονὰς. τῆ δὲ μὴ πᾶσι σπουδαίας, ὅτι εἰσὶ καὶ
 αἰσθητῆ καὶ οὐκ ἀσθητῆ, καὶ ὅτι βλαβερὰ νοήσῃ γὰρ εἶναι τὴν ἢ

δέων· ὅτι δὲ οὐκ ἀείρον ἢ ἡδονὴ, ὅτι ἔτελος, ἀλλὰ ἡμέσις· τὰ μὲν
αὖτε λεγόμενα σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

Κεφ. 12.

Ὅτι δὲ ἔσ' συμβαίει εἰς ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθόν, μηδὲ δ' ἀεί-
ρον, οὐκ αὖτε δὲ ἡδονή· παρὰ τὸν μὲν, ἐπεὶ δ' ἀγαθὸν διχῶς δ' ἡδονὴ γὰρ,
ἀπλῶς δ' δὲ, ἡδονὴ καὶ αἰφύσεως καὶ αἰφύσεως ἀκολουθήσασιν. ὥστε καὶ αἰφύ-
κινήσεως καὶ αἰφύσεως ἀκολουθήσασιν· καὶ αἰφύλαξ δὲ καὶ αἰφύλαξ, αἰφύλαξ,
ἀπλῶς φαῦλα· τινὲς δ' ἔσ'· ἀλλ' ἀρεταὶ τὰς δὲ εἶναι ὅ, ὅσδε τὰς δὲ,
ἀλλ' ἀποτέ καὶ ὀλίγον χρόνον ἀρεταὶ δὲ, ἔσ' αἰφύ δὲ, ὅσδε ἡδοναί, ἀλλὰ
φαίνομεν, ὅσασιν μὲν λύπης, καὶ αἰφύσεως ἐνεκεν· οἷον αἰφύ τ' καμνόντων. ἐ-
πι, ἐπεὶ τὰ ἀγαθῶν, δ' ἡδονὴ ἐνέργεια, δ' δὲ ἔστι, καὶ συμβεβηκός, αἰφύ
καθησάσασιν εἰς τὴν φυσικὴν ἔξιν, ἡδοναί εἰσιν. ἐστὶ δ' ἢ ἐνέργεια ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τὴν ὑπολύπου ἔξεως καὶ φύσεως· ἐπεὶ καὶ αἰφύ λύπης
καὶ ἐπιθυμίας εἰσὶν ἡδοναί· ὅτι αἰφύ τ' θεωρεῖν ἐνέργεια, τὴν φύσεως οὐκ
ἐνδεσθῆσι. σημαῖον δὲ, ὅτι ἔσ' αἰφύ αὐτὰ ἡδονὴ καὶ ἐργασίαν, ἀναπληρου-
μένης τε τῆς φύσεως καὶ κατησκηχίας· ἀλλὰ κατησκηχίας μὲν, τοῖς
ἀπλῶς ἡδέσιν· ἀναπληρουμένης δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ γὰρ ὅξεσι
καὶ πικροῖς καὶ ἐργασίαν ὡς ὅσδε ἔσ' τε φύσιν ἡδονῶν, ἔσ' ἀπλῶς ἡδονῶν ὥστε
ἔσ' αἰφύ ἡδοναί· ὡς γὰρ τὰ ἡδέα παρὰ δὲ ἡδονῶν σμυέσθηκεν, ἔσ' τε καὶ αἰφύ ἡ-
δοναί αἰφύ τὸν τῶν. ἐπι, οὐκ αἰφύ ἔσ' ἔτερον ἢ βέλιον τὴν ἡδον-
ῆς, ὡς αἰφύ πινέσ φασὶ δὲ τέλος τὴν ἡμέσεως· ἔσ' γὰρ ἡμέσεως εἰσὶν αἰφύ ἡδον-
αί, ὅσδε μὲν ἡμέσεως πᾶσαι, ἀλλ' ἐνέργεια καὶ τέλος· ἔσ' δὲ γινόμε-
νων συμβαίνοισιν, ἀλλὰ χρωμύων καὶ τέλος, ἔσ' πασῶν ἔτερον τι,
ἀλλὰ τὴν εἰς τὴν τελείωσιν ἀγαθῶν τὴν φύσεως· ἔσ' καὶ οὐ κα-
λῶς ἔσ' δ' αἰφύ τὴν ἡμέσιν φαίει εἶναι τὴν ἡδονῶν, ἀλλὰ μᾶλλον
λεκτέον ἐνέργεια τὴν φύσιν ἔξεως· ἀπὸ τὴν αἰφύ τὴν ἀνεμπό-
δισιν. δοκεῖ δὲ ἡμέσεως ἡς εἶναι, ὅτι κυρίως ἀγαθόν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν
ἡμέσιν οἰόνται εἶναι· ἐστὶ δὲ ἔτερον. δ' δὲ εἶναι φαύλας, ὅτι νοσῶδη εἶναι
ἡδέα, δ' αἰφύ καὶ ὅτι ὑγιανά, εἶναι φαύλα παρὰ χρωμύσιμον. ταῦ-

τη

τη αὖτε φαύλα ἀμφω, ἀλλ' ἔσ' φαύλα, κατὰ γὰρ ἔσ' ἐπεὶ καὶ δ' θεω-
ρεῖν ποτὲ βλάπτει παρὰ ὑγιανά· ἐμπόδι δὲ, ἔσ' τε φρονήσεως, ἔσ' ἔ-
ξιν ὅσδε μὲν ἢ ἀφ' ἐκάστης ἡδονῆς, ἀλλὰ αἰφύ ἀλλοτέραι· ἐπεὶ αἰφύ τὸν
τὴν θεωρεῖν καὶ μαθητῶν, μᾶλλον ποιήσοισι θεωρεῖν καὶ μαθητῶν.
δ' δὲ, τέχνης μὴ εἶναι ἔργον μηδεμίαν ἡδονῶν, ἀλλ' ὁλόγως συμβεβη-
κεν· οὐτε γὰρ ἀλλοτρίως ἐνέργειας ὅσδε μὲν τέχνη ἐστὶ, τῆς διδασκαλίας
καὶ τοῖς καὶ ἢ μυρεφικῆ τέχνη, καὶ ἢ ὀφιοποιήλικῆ, δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι.
δ' δὲ τὸν σώφρονα φάσκειν, καὶ τὴν φρονίμου διώκειν τὸν ἀλυπτον βίον,
καὶ δ' τὰ σαφῆ καὶ τὰ θηρία διώκειν, τὰ αὐτὰ λυέται πάντα.
ἐπεὶ γὰρ εἶρηται πᾶς ἀγαθῶν ἀπλῶς, καὶ πᾶς οὐκ ἀγαθῶν πᾶ-
σαι αἰφύ ἡδοναί, ταῖς τοιαύταις τὰ σαφῆ καὶ τὰ θηρία διώκει, καὶ τὴν
τῶν ἀλυπτίαν ὁ φρονίμος, ταῖς μετ' ἐπιθυμίας καὶ λύπης, καὶ
ταῖς σωματικαῖς· τοιαῦται γὰρ αὐταί· καὶ ταῖς τῶν ὑπερβολῶν,
καὶ αἰφύ ὁ ἀλόγως ἀλόγως· δὲ ὁ σώφρονα φάσκειν ταῦτα· ἐπεὶ
εἰσὶν ἡδοναί καὶ σώφρονα.

Κεφ. 13.

Αἰφύ μὲν ὅτι καὶ ἡ λύπη κακὸν, ὁμοιογενεῖται, καὶ φθικτόν· ἢ
μὲν γὰρ, ἀπλῶς κακόν· ἢ δὲ, πῆ, ὅτι ἐμπόδιση· ὅτι δὲ φθικτὸν δ'
ἐναντίον, ἢ φθικτόν τι καὶ κακόν, ἀγαθόν· αἰφύ τὴν οὖτε τὴν ἡδονῶν
ἀγαθόν τι εἶναι· ὡς γὰρ Σπερσιππος ἔλυσεν, οὐ συμβαίει ἢ λύσις·
ὡς αἰφύ μείζον τὰν ἐλάττωσι, καὶ τὰν ἴσω ἐναντίον· οὐ γὰρ αἰφύ φαίει
ὁ παρὰ κακόν τι εἶναι τὴν ἡδονῶν. ἀείρον δὲ ὅσδε κωλύει ἡδονῶν πι-
να εἶναι, εἰ εἶναι φαύλα ἡδοναί, ὡς αἰφύ καὶ ἐπισημῶν πινά, εἰσὶν
φαύλων ἐσῶν ἴσως δὲ καὶ ἀναγκάσιμον, εἰ παρὰ ἐκάστης ἔξεως εἰσὶν ἐνέρ-
γεια ἀνεμπόδιση, εἰθ' ἢ πασῶν ἐνέργειά ἐστὶν ὀδονομονία· εἴτε ἢ
ἡδονῶν αὐτῶν, αἰφύ ἀνεμπόδιση, ἀρετῶν τὰ τὴν εἶναι· τὴν δὲ ὅτι ἔσ' ἡδονῆ·
ὡς εἶναι αἰφύ πῆ ἡδονῆ δ' ἀείρον, τὴν πολλῶν ἡδονῶν φαύλων ἐσῶν, εἰ
ἔτυχεν ἀπλῶς καὶ ἀφ' αἰφύ τὴν πάντες τὸν ὀδονομονία, ἡδονῶν οἰόνται
βίον εἶναι, καὶ ἐμπόδιση τὴν ἡδονῶν εἰς τὴν ὀδονομονίαν, ἀλλοτρίως

R 2

Ἐπιθυμία γὰρ ἐνέργεια τέλειος, ἐμποδιζομένη· ἢ δὲ διδασμο-
 νία, τῆς τελείων· διὸ παρεδίδεται ὁ διδάσκων τῷ ἐν σώματι ἀ-
 γαθῶν, καὶ τῆς ἐκπῶς, καὶ τῆς τύχης, ὅπως μὴ ἐμποδίζηται ταῦ-
 τα. οἱ δὲ τῆς Ἐπιθυμίας καὶ τῶν δεστυχίας μεγάλης παρεπιπίον-
 τα, διδάσκοντα φάσκοντες εἶναι, εἰ μὴ ἢ ἀγαθός, ἢ ἐκόντες, ἢ ἀκον-
 τες, ὅθεν λέγουσι. Διὰ δὲ τὸ παρεδίδεσθαι τῆς τύχης, δοκεῖ πο-
 ταῖ τὸν εἶναι ἢ διτύχια τῆς διδασμονίας, ὅτι ἔστι· ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ὑ-
 παρβαλλομένη, ἐμποδίας ἐστίν. καὶ ἴσως ὅτι ἐπὶ διτύχια κελῶν δι-
 κλονι παρεστὶ τὴν διδασμονίαν ὁ ὅρος αὐτῆς. καὶ τὸ διώκειν δὲ
 ἀπὸρρητὰ καὶ θηρία καὶ ἀνθρώποις, τὴν ἠδονίαν, σημεῖον ἔστι τῆς εἰνάς
 πῶς ἀείρον αὐτῶν.

» Φήμη δὲ οὐ τί γε πάμπαν ἀπόλλυται, ἡ δὲ ἴνα λαοί.
 » Πολλοὶ φημίζουσιν.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἔχει ἢ αὐτὴ, οὔτε φύσις, οὔθ' ἔξις ἢ ἀείρη, ἔτι ἔστιν, οὔτε
 δοκεῖ, εἰ μὴ ἠδονίαν διώκειται τὴν αὐτῶν πόρτες· ἠδονίαν μὲν τοῖς
 πόρτες ἴσως δὲ καὶ διώκειται, ἔχει ἡ οἶοντα, εἰ μὴ ἡ δὲ φαίεν, δι-
 λατῆ τῆς αὐτῶν πόρτα γὰρ φύσις ἔχει τὴν θεῖον· ἀλλ' εἰλήφασί γε τῆς
 οἰομάτος κληρονομίαν αἰσθητικῆς ἠδονίας, διὰ τὸ πλεονεξίας τε
 τῆς ἀδωγῆς εἰς αὐτὰς, καὶ πόρτας μετέχον αὐτῶν. διὰ τὸ μόνος
 οἶον γινώσκουσιν εἶναι, ταύτας μόνος οἶοντα εἶναι. φανερόν δὲ καὶ ὅτι,
 εἰ μὴ ἠδονίαν ἀγαθόν, καὶ ἢ ἐνέργεια, ὅτι ἔστι ζῶν ἠδέως τὸν διδά-
 μονα· πῶς γὰρ ἐνεκε δέοι αὐτῆς, εἰ μὴ μὴ ἀγαθόν; ἀλλὰ καὶ
 λυπηρῶς ἐνδέχεται ζῶν; ἔτε κακὸν γὰρ, ἔτι ἀγαθόν, ἢ λύπη, εἰ-
 κλη μὴ ἠδονίαν ὡς διὰ τὴν αὐτῶν φύσιν; ὅθεν δὲ ἠδονίαν ὁ βίος αὐ-
 τῶν ἀποδίδει, εἰ μὴ καὶ αἰσθητικῶν αὐτῶν.

25

Κεφ. 14. Περὶ δὲ τῆς σωματικῆς ἠδονίας ὅτι σκεπτόν τοῖς λέγουσιν,
 ὅτι εἰναὶ ἠδονίαν ἀίρεται σφόδρα, οἶον αἰσθητικῶν, ἀλλ' οὐχ αἰσθη-
 τικῶν, καὶ πᾶσι ὁ ἀκέραιος. διὸ τὸ εἶναι αἰσθητικῶν λυπηρῶν, μορθη-
 ραίς

ραί; κακῶ γὰρ ἀγαθόν ἐναντίον. ἢ ἔτι ἀγαθὰ αἰσθητικῶν, ὅτι
 καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθόν ἐστίν, ἢ μέγιστον ἀγαθόν; τῆς μὲν γὰρ ἔ-
 ξων καὶ κινήσεων ὅσων μὴ ἐστὶ τῆς βελτίονος ὑπαρβολῆς, ὅθεν τῆς
 ἠδονίας· ὅσων δὲ ἐστὶ, καὶ τῆς ἠδονίας ἐστίν. τῆς δὲ σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστίν
 ἢ ὑπαρβολῆς καὶ ὁ φάσκειν τὴν ὑπαρβολὴν ἐστίν, ἀλλ'
 ἔτι τῆς ἀναγκῆς· πόρτες γὰρ χαίρεισι πῶς καὶ οἴνοις, καὶ οἶνοις, καὶ
 ἀφροδισίοις, ἀλλ' ἔχει ὡς δεῖ· ἐναντίως δὲ ὅτι τῆς λύπης· ἔτι γὰρ τῆς
 ὑπαρβολῆς φύσιν, ἀλλ' ὅλως· ἔτι γὰρ ἐστὶ τῆς ὑπαρβολῆς λύπη
 ἐναντία, ἀλλ' ἢ τῆς διώκοντι τὴν ὑπαρβολὴν. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον
 10 δὲ τὰ ληθῆς εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὑπαρβολῆς τῶν συμ-
 βαλλῆται πρὸς τὴν πῶς· ὅταν γὰρ δὲ ληθῆς φαίη τὸ διὰ τὴν φαί-
 νεταὶ ἀληθῆς, ὅτι ὄν ἀληθῆς, πῶς δὲ πῶς πῶς τῶν ἀληθῆς μᾶλλον·
 ὡς λεκτέον διὰ τὴν φαίνονται αἰσθητικῶν ἠδονίαν, ἀίρετώτεραι.
 πρὸς τὸν μὲν οἶον δὲ, ὅτι ἐκκέρει τὴν λύπην, καὶ διὰ τῆς ὑπαρ-
 15 βολῆς τῆς λύπης, ὡς ἔστις ἰατρίας, τὴν ἠδονίαν διώκειται τὴν ὑ-
 παρβολῆς, καὶ ὅλως τῆς σωματικῶν σφοδρῶν δὲ γίνονται αἰσθη-
 τικῶν διὸ καὶ διώκειν) διὰ τὸ πῶς τὸ ἐναντίον φαίνεσθαι, καὶ ἔ-
 σπουδαῖον δὲ δοκεῖ ἢ ἠδονίαν; διὰ δὲ δύο ταῦτα, ὡς περ εἴρηται· ὅτι, αἰ-
 μὲν, φάσκει φύσεως εἶσι πρὸς ἔξις, ἢ ἐκ γνηθῆς, ὡς περ θηρία, ἢ
 20 δι' ἔθος· οἶον αἰσθητικῶν φάσκει ἀνθρώπων αἰσθητικῶν, ὅτι ἐνδεαῖς, καὶ
 ἔχον βέλτιον ἢ γίνεσθαι· αἰσθητικῶν δὲ, συμβαίνοισι τελεφεμένων. καὶ συμ-
 βεβηκῆς οἶον σπουδαῖον. ἐπὶ διώκονται διὰ τὸ σφοδρῶν εἶναι, ὡς
 τῆς ἀνάγκης μὴ δυναμένων χαίρειν· ἀλλ' ἔτι γινώσκουσιν αὐτοῖς δίψας ἴνας
 πρὸς αὐτὰς οἶον. ὅταν μὲν οἶον ἀβλαβῆς, ἀνεπιλήθον· ὅταν δὲ
 25 βλαβεράς, φάσκειν ἔτε γὰρ ἔχουσιν ἔτερε, ἐφ' οἷς χαίρεισι πό, τε
 μηδέτερον πολλοῖς λυπηρῶν, διὰ τὴν φύσιν αἰσθητικῶν γὰρ πῶς τῶν ζῶν,
 ὡς περ καὶ οἱ φυσικοὶ λόγοι μῆτρυσσῶσι, τὸ ὅσον, τὸ ἀκούειν, φάσκον-
 τες εἶναι λυπηρῶν· ἀλλ' ἢ δὲ σωματικῶν ἐσμέν, ὡς φασιν. ὁμοίως δὲ, ἐν

κινῶν τῆ νεότητι, ἀλλὰ τ' αὐξήσιν, ὡς περ οἱ οἰνωμένοι. ἀλλὰ κινῶν, καὶ
 ἡδὺ ἢ νεότης· οἱ δὲ μελαγχολικοὶ τὴν φύσιν, αἰεὶ δέονται ἰατρείας·
 καὶ γὰρ τὸ σῶμα δακρυόμιμον ἀφαιρῶν ἀφ' αὐτῶν κρᾶσιν· καὶ αἰεὶ
 ἐν ὀρέξει σφοδρᾷ εἰσὶν ὄξελαινὴ δὲ ἡδονὴ λύπῃ, ἢ τε ἰσχυρᾷ, καὶ
 ἢ τυχερᾷ, εἰ μὴ ἰσχυρᾷ· καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀκράσιοι καὶ φαῦλοι γί- 5
 νονται. αἱ δὲ αἰεὶ λύπης, ὅσα ἐργασίαν ὑπερβολίῃ. αὐτὰ δὲ, αἱ τ'
 φύσιν ἡδέων, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. λέγω δὲ τ' ἐκ συμβεβηκός
 ἡδέα τὰ ἰατρῶν· ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰατρῶν εἶναι τὸ ὑπομέ-
 νοντος ὑγίους παρὰ τὸν νόσον, ἀλλὰ τὸ ἡδὺ δοκεῖ εἶναι· φύσιν δὲ ἡ- 10
 δέα, αἱ ποῖς παρὰ τὸν νόσον· ὅσα αἰεὶ δὲ οὐτὲν ἡδὺ τ'
 αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπλήρως εἶναι τὴν φύσιν, ἀλλὰ ἐκείναι τι καὶ
 ἕτερον, καὶ φθαρτὰ ὡς αἱ ἰσχυρᾷ παρὰ τὸν νόσον, τὸ τῆ ἕτερον
 φύσιν παρὰ τὴν φύσιν· ὅταν δὲ ἰσχυρᾷ, ἕτερον λυπηρὸν δοκεῖ, οὐτὲν ἡδὺ τ'
 παρὰ τὸν νόσον· ἐπεὶ εἴ τι ἡ φύσιν ἀπλήρως εἶναι, αἰεὶ ἢ αὐτὴ παρὰ- 15
 ξίς ἡδέων εἶναι· ἀλλὰ ὁ θεὸς αἰεὶ μίαν καὶ ἀπλήρως χαίρει ἡδονῶν· οὐ
 γὰρ μόνον κινήσεως ἔστιν ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ ἀκινήσεως· καὶ ἡδονὴ
 μέλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἔστιν, ἢ ἐν κινήσει. μεταβολὴ δὲ, πούτων γλυ-
 κύτατον, καὶ τὸν ποιητικῶν, ἀλλὰ ποιητικῶν πινά· ὡς περ γὰρ ἀφαιρῶν
 ἢ μεταβολῶν, ὁ ποιητικῶν καὶ ἡ φύσιν, ἢ δεομένη μεταβολῆς· ἔτι γὰρ
 ἀπλήρως, ἔτι ἂν ποιητικῶν. ὡς μὲν οὖν ἐκ κρᾶσεως καὶ ἀκρᾶσεως, καὶ 20
 ὡς ἡδονῆς καὶ λύπης, εἰρηται, καὶ πένεσον, καὶ πῶς τὰ μὲν, ἀγα-
 θὰ αὐτῶν ἔστι· τὰ δὲ, κακὰ· λοιπὸν δὲ καὶ ὡς ἐκ φιλίας ἐργασίαν.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ

Νικομαχείων Θ Θ.

ΕΤΑ δὲ αὐτὰ, ὡς ἐκ φιλίας ἐπιτελεῖται ἀνδρῶν· Κεφ. Γ.
 γινῶν ἔστι γὰρ ἀρετὴ τις, ἢ μετ' ἀρετῆς· ἐπιτελεῖται, ἀ-
 ναγκαστότατον εἰς τὸν βίον· αὐτὸ γὰρ φίλων, ἔδειξεν
 ἀνδρῶν τὸ ζῆλον, ἔχον τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πότῃ·
 καὶ γὰρ πλεῖστοι, καὶ ἀρετῆς καὶ δυναστείας
 κεκλήμενοι δοκεῖ μάλιστα φίλων εἶναι χρεῖα·
 πῶς γὰρ ὄφελος τ' ἰσχυρῆς βίωσις, ἀφαιρῶν τῆς βίωσις, ἢ
 10 γινῶν μάλιστα καὶ ἐπαυτερωτάτη παρὰ φίλοις; ἢ πῶς ἀντι-
 τήνη καὶ σώζοιτο ἀπὸ φίλων; ὅσα γὰρ πλείων, ποσούτων ἂν πρὸς
 λεγέτω. ἐν πενίᾳ ἢ καὶ ταῖς λοιπαῖς δυστυχίαις, μόνον οἶον καὶ
 φουρῶν εἶναι τὸς φίλους· καὶ νέοις ἢ παρὰ τὸ ἀναμνηστικῶν, καὶ παρ-
 σευτέροις παρὰ τὴν ἀρετήν, καὶ τὸ ἐλλείπον τὸ παρὰ ξέως δι' ἀδελ- 15
 15 φῶν βοθητικῶν· ποῖς τ' ἐν ἀκμῇ, παρὰ τὴν καλὰ παρὰ ξέως,
 „ Σὺν τε δὲ ἐργασίαν·
 καὶ γὰρ νοῦν καὶ παρὰ ξέως δυνατώτεροι. φύσιν τ' ἐνυπάρχον ἔοικε
 παρὰ τὸ γνηθιμὸν ὡς γνηθισαίν· καὶ ἔτι μόνον ἐν ἀφαιρῶν, ἀλλ'
 20 ἀπλήρως· καὶ μάλιστα ποῖς ἀφαιρῶν· ὅταν τὸς φίλων ἀφαιρῶν ἐπαυ-
 τῶν μὲν ἴδιαι δὲ ἀντιπῶν καὶ ἐν ταῖς πλείωσι, ὡς οἰκεῖον ἀπᾶς ἀφαιρῶν
 πῶς ἀφαιρῶν καὶ φίλων· ἔοικε ἢ καὶ τὸς πόλεις στωμάτων ἢ φιλία· καὶ οἱ
 νομοθέται μάλιστα ὡς αὐτῶν ἀσπασίαν, ἢ τὸ δικαιοσύνην· ἢ γὰρ
 ὁμοίωσι, ὁμοίον τι τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι· αὐτῆς ἢ μάλιστα ἐφίαν· καὶ
 25 τ' ἔστιν ἐργασίαν ἔστιν, μάλιστα ἐξ ἡλικίᾳ καὶ φίλων μὲν ὄντων, οὐ-
 δὲν δεῖ δικαιοσύνης· δικαιοῖ ἢ ὄντες, παρὰ δέονται φιλίας· καὶ τ' δι-
 καίων τ' μάλιστα φιλικῶν εἶναι δοκεῖ· ἔτι μόνον ἢ ἀναγκαστῶν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ

κα-

καλόν. τὸς γὰρ φιλοφίλους ἐπαμύμητον ἢ τε φιλοφιλία δοκεῖ τῶν
καλῶν ἐν ἡ εἶ). ἐπι, καὶ εἰσι τὸς αὐτοῖς ἀνδρας οἶον) ἀγαθοῖς εἶ) καὶ
φίλοις. Διὰ μυσθισθητεία δὲ παρὶ αὐτῶν οὐκ ὀλίγα οἶον γὰρ ὁ-
μοιότητά ἵνα ἰδέασιν αὐτῶν, καὶ τὸς ὁμοίους φίλους· ὅθεν ὅν ὁμοίων
φασιν ὡς ὅν ὁμοίων, καὶ καλοῖον ποτὶ καλοῖον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. οἱ δὲ ὅς
ἐναντίας, κεραμείας πόδας τὸς τοῖς τοῖς ἀλλήλοισι φασιν εἶ) καὶ
παρὶ αὐτῶν τῶν ἀνώτερον ἔπιζητῶσι καὶ φισικώτερον. Εὐειπί-
δης μὲν φάσκων, Ἐρεῖν μὲν ὁμοῖον γαῖαν ζηραυτῶσαν· ἔρεῖν δὲ
σεμνὸν ἔρεανὸν πληροῦ μὲν ὁμοῖον, πεπεῖν εἰς γαῖαν καὶ Ἡε-
κλάτας, ὅ ἀντίξου συμφῆρον, καὶ ὅκ τῶν Διὰ φερόντων καλλίστην 10
ἀρμονίαν, καὶ πόδα κατ' ἔρεν γίνεσθαι. ὅς ἐναντίας δὲ τῶν τοῖς,
ἀλλοῖ τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς· ὅ γὰρ ὁμοῖον τῶ ὁμοίους ἐφίεσθαι. τὰ μὲν
οὖν φισικὰ τῶν ἀπρημῶν παρὰ φείδω· ἔ γὰρ οἰκεία τῶ παρ-
σης σκέψως· ὅσα δὲ ἔστιν ἀνδραπικὰ, καὶ ἀνῆκει εἰς τὰ ἡδὴ καὶ τὰ
πάθη, (αὐτῶν ἔπισκεψώμεθα· οἶον, πότερον ἐν πᾶσι γίνε) ἢ φι- 15
λία, ἢ ἔχ οἶον τε μοχθηροῖς ὄντας, φίλοις εἶ) καὶ πότερον ἐν εἶδος
τῶ φιλίας ἔστιν, ἢ πλείω· οἱ μὲν γὰρ ἐν οἰοῦντο, ὅτι ἔπι δέχεται ὅ
μᾶλλον καὶ ὅ ἡπιοῦν, ἔχ ἰσχυρῶ πεπεῖν δὲ κασι σημείω· δέχεται γὰρ
ὅ μᾶλλον καὶ ὅ ἡπιοῦν, καὶ τὰ ἔτερε παρ' εἶδη. εἶρηται δὲ ὅ παρ' αὐ-
τῶν ἔμπεραθεν. 20

Κεφ. 2.

Τάχα δὲ ἀνὴρ οἶτο φανερόν παρὶ αὐτῶν, γνωριάζεντος τῶ φι-
λητῶ· δοκεῖ γὰρ ἔπι φιλοφίλια, ἀλλὰ ὅ φιλητόν· τῶ πο δὲ εἶ) ἀ-
γαθόν, ἢ ἡδὺ, ἢ χρησίμων. δόξασε δὲ ἀνὴρ χρησίμων εἶ) δι' οὗ γίνε) ἀ-
γαθόν ἢ ἡδονή. ὡς φιλητὰ ἀνὴρ εἶ) ταγαθόν τε καὶ ὅ ἡδὺ, ὡς τέλη.
πότερον ἐν ταγαθόν φιλοῦσιν, ἢ ὅ αὐτοῖς ἀγαθόν; ἔρε φωνῆ γὰρ ἐν- 25
ίοτε αὐτῶν. ὁμοίως δὲ καὶ παρὶ ὅ ἡδὺ αὐτῶν, δοκεῖ ὅ καὶ ὅ αὐτῶν ἀγα-
θόν, φιλητῶ ἔκαστος· καὶ εἶ), ἀπλῶς μὲν ταγαθόν, φιλητόν· ἔκαστω ὅ,
ὅ ἔκαστω. φιλητῶ ἔκαστος, ἔ ὅ ὄν αὐτῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὅ φαινόμενον.

διότι

διότι δὲ ὁσθέν· ἔσαι γὰρ ὅ φιλητόν φαινόμενον. τειῶν δὲ ὄντων δὲ
ἀ φιλοῦσιν, ἐν μὲν τῶ τῶ ἀφύχων φιλήσας, ἔ λέγεται φιλία· οὐ
γὰρ ἔστιν ἀνφιλήσις, ὡς δὲ βέλῃσις ἐκείνων ἀγαθῶν· γηοῖον γὰρ
ἴσως παρ' οἴφ βέλῃσθαι ταγαθὰ· ἀλλ' εἶ παρ', ὡς ἔσθαι βέλῃσθαι
5 αὐτόν, ἵνα αὐτὸς ἔχη· παρ' δὲ φίλω φασὶ δὲ βέλῃσθαι ταγαθὰ,
ἐκείνους ἔνεκα· τὸς δὲ βεληροῦς ἔτω ταγαθὰ, δύνουσι λέγειν,
αἰ μὴ ὅ αὐτῶ καὶ παρ' ἐκείνους γίγηται· δύνουσι γὰρ ἐν ἀντιπεπον-
θῶσι φιλία εἶ), ἢ παρὰ δετέον ὅ μὴ λαυτάνε· πολλοὶ γὰρ εἰσιν
δύνουσι οἷς ἔχ ἔωράκασιν, ἔπολαμβαλοῖσι δὲ ἔπι φικεῖς εἶ) ἢ χρεῖ
10 ὁμοῖς· τῶ πο δὲ αὐτῶ, καὶ ἐκείνων ἴς παρ' οἰ παρὸς τῶτον. δύνουσι
μὲν οὖν ἔποι φαίνονται ἀλλήλοισι· φίλοις δὲ πῶς αἰ ἴς εἶποι, λαυ-
τάνοντας ὡς ἔχοισιν αὐτοῖς; δει ἄρε δύνουσι ἀλλήλοισι, καὶ βέλῃ-
σθαι ταγαθὰ μὴ λαυτάνοντας δι' ἐν πῶ εἶρη μὲν.

Διαφέρει δὲ αὐτὰ ἀλλήλων εἶδη· καὶ αἰ φιλήσας ἄρε, καὶ αἰ Κεφ. 3.

15 φιλία· τεία γὰρ ἔστιν εἶδη τῶ φιλίας, ἰσάεσμα τοῖς φιλητοῖς·
καθ' ἕκαστον γὰρ ἔστιν ἀνφιλήσις ἔ λαυτάνε. οἱ δὲ φιλοῦντες
ἀλλήλοισι, βέλῃ) ταγαθὰ ἀλλήλοισι αὐτῶ ἢ φιλοῦσιν. οἱ μὲν ἐν
ἔρε ὅ χρησίμων φιλοῦντες ἀλλήλοισι, ἔ καθ' αὐτῶς φιλοῦσιν, ἀλλ'
ἢ γίγηται πῶ αὐτοῖς παρ' ἀλλήλων ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ δὲ ἡδ-
20 νῶ· ἔ γὰρ παρ' οἰοῖς ἴνας εἶ) ἀγαθῶσι τὸς δὲ ἀπέλοισι, ἀλλ'
ὅτι ἡδεῖς αὐτοῖς. οἶτε δὲ Διὰ ὅ χρησίμων φιλοῦντες, Διὰ ὅ αὐ-
τοῖς ἀγαθόν ἔργουσι· καὶ οἱ δὲ ἡδονῶν, Διὰ ὅ αὐτοῖς ἡδὺ· καὶ ἔχ ἢ
ὅ φιλοῦ μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἢ χρησίμος, ἢ ἡδὺς. καὶ συμβεβηκός τε δὲ ἢ
αἰ φιλία αὐτῶ εἰσιν· ἔ γὰρ ἢ ἔστιν, ὅς ποτέ ἔστιν ὅ φιλοῦ μὲν, αὐ-
25 τη φιλήται, ἀλλ' ἢ πολεῖοισιν· οἱ μὲν, ἀγαθόν ἢ οἱ δὲ, ἡδονῶν δὲ
διάλυτοι δὲ αἰ τοιαῦτα εἰσι, μὴ ἔρε μὲν ὄντων αὐτῶν ὁμοίων· ἐν
γὰρ μὴ ἐπὶ ἡδεῖς ἢ χρησίμοι ὡσι, παύονται φιλοῦντες. ὅ ὅ χρεῖ-
σιμων ἔ Διὰ μὲν, ἀλλ' ἀπὸ τε γίγη) ἄλλο. ἀπολαζέντος οὖν δι' ὅ

S

Φίλοι ἦσαν, ἀγαθὸν) καὶ ἡ φιλία, ὡς ἔστι φιλίας πρὸς ἐκεί-
 να. μάλιστα ὅ ἐν τοῖς πορευόμενοις ἡ τοιαύτη φιλία δοκεῖ γίνεσθαι.
 ἔρχεται δὲ ἡδὺ οἱ τηλικούτοι διώκουσιν, ἀλλὰ τὸ ὠφέλιμον· καὶ τὸ ἐν
 ἀκμῇ καὶ νέων, ὅσοι τὸ συμφέρον διώκουσιν· ἔπειτα οἱ τοῖσιν, ἔ-
 δε συζῶσι μετ' ἀμύλων· ἐπιότε γὰρ ἔδ' εἰσὶν ἡδεῖς· ὅσπερ δὴ πορευ- 5
 δέον) τὸ τοιαύτης ὁμιλίας, εἰ μὴ ὠφέλιμοι ὄσιν· ὅτι τοσοῦτον γὰρ
 εἰσὶν ἡδεῖς, ἐφ' ἴσων ἐλπίδας ἔχουσιν ἀγαθῶν. εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ ξε-
 νικῶν ἡδέασιν. ἡ δὲ τὸ νέων φιλία δι' ἡδονῆν εἶ) δοκεῖ· καὶ πάθος
 γὰρ ἔστι ζῶσι, καὶ μάλιστα διώκουσιν τὸ ἡδὺ αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν· τὸ ἡ- 10
 λικίας δὲ μεταπίπτουσι, καὶ τὰ ἡδέα τῶν ἔτερον· διὸ ταχέως γί-
 γνον) φίλοι καὶ παύονται ἅμα γὰρ τὰ ἡδέα ἡ φιλία μεταπίπτει. τὸ
 ὅ τοιαύτης ἡδονῆς ταχέως ἡ μεταβολή· καὶ ἐρωτικῶν ὅ οἱ νέοι καὶ πα-
 θος γὰρ καὶ δι' ἡδονῆν τὸ πολὺ τὸ ἐρωτικῆς· διὸ τὸ φιλοῦσι, καὶ ταχέως
 παύονται, πολλὰ κίς τὸ αὐτὸ ἡμέρας μεταπίπτοντες. σιωπηρόν τε
 δὲ καὶ συζῶντες βέλων)· γίνονται γὰρ αὐτοῖς τὸ καὶ φιλίαν οὕτως. 15
 τελεία δ' ἐστὶν ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία καὶ κατὰ ἄλλων ὁμοίων· ἔστι
 γὰρ τὰ ἀγαθὰ ὁμοίως ἀλλήλοις βούλονται, ἡ ἀγαθοὶ· ἀγαθοὶ δὲ εἰσὶ
 καὶ αὐτοῖς. οἱ ὅ βελόμοιοι τὰ ἀγαθὰ τοῖς φίλοις, ἐκείνων ἐνεκα, μά-
 λιστα φίλοι· δι' αὐτὰς γὰρ ἔτι ἔχουσιν, καὶ ἔτι συμβεβηκός. ἀγαμέ- 20
 κη ἔν τῶν φιλία, ἕως ἀν' ἀγαθοὶ ὄσιν. ἡ δὲ ἄρετῆ μόνιμον, καὶ
 ἐστὶν ἐκείτερος ἀπλῶς ἀγαθός, καὶ τὸ φίλος· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ, καὶ ἀπλῶς
 ἀγαθοὶ, καὶ ἀλλήλοις ὠφέλιμοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς· οἱ ἀγαθοὶ γὰρ, καὶ
 ἀπλῶς ἡδεῖς, καὶ ἀλλήλοις. ἐκείτω γὰρ καὶ ἡδονῆν εἰσὶν αἱ οἰκείαι
 πορεύεσθαι καὶ αἱ τοιαῦται τῶν ἀγαθῶν δὲ, τοιαῦται ἡ ὁμοίαι. ἡ τοιαύτη
 ὅ φιλία, μόνιμος βέλως ἐστὶ· σιωπάει γὰρ ἐν αὐτῇ πᾶσι ὅσα δεῖ 25
 τοῖς φίλοις ὑπάρχειν· πᾶσαι γὰρ φιλία δι' ἀγαθόν ἐστίν, ἡ δι' ἡδονῆν,
 ἡ ἀπλῶς, ἡ τὰ φιλίωπι, καὶ κατὰ ὁμοιότητά πια. αὐτῇ δὲ πᾶσι
 ὑπάρχει τὰ εἰρημῶνα καὶ αὐτὰς. αὐτῇ γὰρ ὁμοία καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ

τε ἀπλῶς ἀγαθόν, καὶ ἡδὺ ἀπλῶς ἐστὶ. μάλιστα ὅ αὐτὰ φιλητὰ
 καὶ τὸ φιλεῖν ὅ καὶ ἡ φιλία ἐν τέτοις μάλιστα καὶ ἀρίστη. αὐτοῦ δ' εἰ-
 κὸς τὸς τοιαύτας εἶ)· ὁλίγοι γὰρ οἱ τοῖσιν. ἐπὶ δὲ, πορευθεῖται χρόνος
 καὶ σιωπηθείας· καὶ τὸ παροῦσαν γὰρ ὅσα ἐστὶν εἰδήσασθαι ἀμύλων, τῶν
 5 τῶν λεγομένων ἀλας σιωπηθῶσασθαι· ἔδ' ἀποδέξασθαι δὴ πορευ-
 εσθαι, ἔδ' εἶ) φίλοις, τῶν ἐκείτερος ἐκείτερον φανῆ φιλητὰς, καὶ πι-
 στωθῆν. οἱ δὲ ταχέως τὰ φιλικὰ πρὸς ἀμύλων ποιῶντες, βέλων)
 μὲν φίλοι εἶ), ὅσα εἰσὶ δὲ, εἰ μὴ καὶ φιλητοὶ, καὶ τῶν ἴσασιν. βέλων)
 μὲν οὕτω ταχέως γίνε) φιλίας, φιλία δὲ ἔ. αὐτῇ μὲν οὕτω καὶ καὶ τὸ
 10 χρόνον, καὶ τὸ τὰ λοιπὰ τελεία ἐστὶ, καὶ καὶ πᾶσι αὐτὰ γίνε), καὶ
 ὁμοία ἐκείτερον παρ' ἐκείτερον ὅσπερ δεῖ τοῖς φίλοις ὑπάρχειν.
 Ἡ δὲ ἀγαθὸ ἡδὺ, ὁμοίωμα αὐτῆς ἐχέ) καὶ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ, ἡδεῖς κεφ. 4.
 ἀμύλων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀγαθὸ χρησίμων· καὶ γὰρ τοῖσιν ἀλλήλοις οἱ
 ἀγαθοὶ μάλιστα δὲ καὶ ἐν τέτοις αἱ φιλία ἀγαθόμοιοι, ὅταν τὸ ἴσον
 15 γίγη) παρ' ἀμύλων, οἷον ἡδονῆ καὶ μὴ μόνον ἔτι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 ἔ αὐτῶν, οἷον τοῖς βέλων) ἀμύλων, καὶ μὴ ὡς ἐραστῆ καὶ ἐρωτικῶν· ἔ γὰρ
 ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἡδονῆ) ἔστι, ἀλλ' ὁ μὲν ἐρῶν ἐκείτω, ὅ ὅτερα πᾶσι
 μύλων· ἔ τὸ ἐραστῶν ληγουμένης δὲ τῆς ὥρας, ἐπιότε καὶ ἡ φιλία
 λήγ) τὰ μὲν γὰρ, ὅσα ἐστὶν ἡ ὄψις ἡδεῖα· τὰ δὲ, οὐ γίνονται ἡ τε- 20
 ραπεία. πολλοὶ δὲ αὐτὰ ἀγαθόμοιοι, εἰ μὴ τῆς σιωπηθείας τὰ
 ἡτῆ ἐρέξωσιν, ὁμοιότης ὄντες. οἱ ὅ μὴ τὸ ἡδὺ ἀν' ἀμύλων ἀμύλων, ἀλλὰ
 τὸ χρησίμων ἐν τοῖς ἐρωτικῶν, καὶ εἰσὶν ἡτῆ φίλοι, καὶ ἀγα-
 θόμοιοι· οἱ δὲ ἀγαθὸ χρησίμων ὄντες φίλοι, ἅμα τὸ συμφέρον
 ἀγαθόν)· ἔ γὰρ ἀμύλων ἦσαν φίλοι, ἀλλὰ ἔ λισιτελεῖς. δι' ἡδ- 25
 κῶ μὲν ἔν, καὶ ἀγαθὸ χρησίμων, καὶ φάλας εἰδέχε) φίλους ἀμύλων
 εἶ), καὶ ἐπιφύκας φάλας, καὶ μηδέτερον ὅποιον δὲ αὐτοῖς ὅ ἡδονῆ ὅτι
 μόνους τῶν ἀγαθῶν· οἱ γὰρ κακὸ ἔ χάρουσιν ἐαυτοῖς, εἰ μὴ τίς ὠ-
 φέλεια γίγη) καὶ μόνη ὅ ἡ τῶν ἀγαθῶν φιλία ἀδιέλων ἐστίν. ἔ γὰρ

ράδιον ὁσδένι πῖς δὲσσι πῶι τῷ ἐν πολλῷ χρόνῳ ἕσ' αὐτῶν
 δεδουκίμασμένεσ, καὶ ὅ πῖς δὲσσι ἐν τέτοις, καὶ ὅ μὴδέ ποτ' αὐτῶν
 δικησσαι, καὶ ὅσα δὴσ' ἐν τῇ ὡσ ἀληθῶσ φίλια ἀξίεσται. ἐν ᾗ τῶσ
 δὴσ' ὁσδέν κωλύε γίνεσ' τὰ τοιαῦτα· ἐπεὶ γὰρ οἱ ἀνδρῶσ ποί λέ-
 γουσι φίλουσ κ' τῶσ ἀξίεσ' ὅ χρῆσιμον, ὡσπερ αἱ πόλεις δουκῶσσι γὰρ
 αἱ συμμυχίαι τῶσ πόλεσι γινέσ'ται ἐνεκε τῷ συμφέροντος· καὶ
 τῶσ δὲ ἡδονῶν ἀλλήλουσ ἐργουσ'ται, ὡσπερ οἱ παῖδεσ, ἴσωσ μὲν δέι
 λέγειν καὶ ἡμῶσ φίλουσ τῶσ τοῖστοισ. εἶδη δὲ κ' τῆσ φίλιασ πλείωσ,
 καὶ παρῶσ μὲν καὶ κωλύεσ τῷ ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν· τῶσ δὲ λαι-
 πῶσ, καθ' ὁμοίωσται ἢ γὰρ ἀγαθόν τι καὶ ὁμοίον τι, τῶσ τῇ φίλοι κ' 10
 γὰρ ὅ ἡδύ, ἀγαθόν τι τοῖσ φιληδέσιν. ἐ πδύσ δὲ αὐτῶσ σιωδά-
 πλοισιν, ὁσδὲ γίνοισται οἱ αὐτοῖ φίλοι δὴσ' ὅ χρῆσιμον καὶ ἡδύ· ἐ γὰρ
 πδύσ σιωδουάξ' τὰ κ' συμβεσθηκόσ. εἰσ τῶσ δὲ τὰ εἶδη τῷ φι-
 λίασ νενεμῆμεθῶσ, οἱ μὲν φαῦλοσ ἔσ'ον φίλοι δὲ ἡδονῶν ἢ ὅ χρῆ-
 σιμον, τῶσ τῇ ὁμοίωσ ὄντεσ· οἱ δὲ ἀγαθοί, δὲ αὐτῶσ φίλοι ἢ γὰρ ἀγα- 15
 θοί. ἔσ'ον μὲν οὖν ἀπλωσ φίλοι· ἐκείνοσ δὲ κ' συμβεσθηκόσ, κ' τῶσ
 ὡμοίωσται τέτοισ.

Κεφ. 5. Ὡσπερ δὲ ἐπὶ τῷ εὐρετῶν, οἱ μὲν, καθ' ἔξιν· οἱ δὲ, κατ' ἐνέρ-
 γῃαν ἀγαθοί λέγειν, ἔτω δὲ καὶ ἐπὶ τῷ φίλιασ· οἱ μὲν γὰρ συζῶν-
 τεσ, χαίρουσιν ἀλλήλουσ, κ' παρῶσ ζουσι τὰ ἀγαθῶ· οἱ δὲ καθ' ἑαυτῶν 20
 τεσ, ἢ κεχρωσμένοι τοῖσ τόποισ, ὁσ' ἐνεργῶσσι μὲν, ἔτω δὲ ἔχου-
 σιν, ὡσ' ἐνεργῶσιν φιλικῶσ· οἱ γὰρ τόποι ἐ ἀξίεσ' τοῖσ φίλιασ
 ἀπλωσ, ἀλλ' ἀ τὴν ἐνέργῃαν. ἐὰν δὲ χρόνιοσ ἢ ἀποισία γίνῃται, καὶ
 τῷ φίλιασ δοκεῖ λήθωσ ποίεσ' ὅθεν εἶρηται,

„ Πολλῶσ δὲ φίλιασ ἀπαρσθηγεία διέλυσεν. 25
 ἐ φαίνονται δὲ ἔθ' οἱ παρῶσ βουται, ἔθ' οἱ εὐφρονοί, φιλικῶσ εἶσ' βερε-
 χύ γὰρ ἐν αὐτοῖσ ὅ τῷ ἡδονῶσ· ὁσδὲ δὲ δυνάσ' σιωσ μερδύσιν τῶσ
 λυπηρῶ, ὁσδὲ τῶσ μὴ ἡδέε· μάλιστα γὰρ ἢ φύσισ φαίνεται, ὅ μὲν

λυ-

λυπηρῶν φέρῃαν, ἐφίεσ' δὲ τῷ ἡδέεσ. οἱ δὲ ἀποδεχόμενοι ἀλλή-
 λουσ, μὴ συζῶντεσ δὲ, δύνουσ εἰσάσαι μᾶλλον ἢ φίλουσ· ὁσδὲν γὰρ
 ἔτωσ ἔσ'τ' φίλων, ὡσ' ὅ συζῶσ ὡφελείασ μὲν γὰρ οἱ ἐνδεεῖσ ὀρεγῶν-
 ται· σιωσ μερδύσιν δὲ καὶ οἱ μακάριοσ· μονώτασ μὲν γὰρ εἶσ' τῶσ
 5 ἢ κῖσα παρῶσ κεί, σιωδουάξιν δὲ μετ' ἀλλήλων ὁσ' ἐσ', μὴ ἡδέεσ
 ὄντεσ, μὴδὲ χαίρουσ' τοῖσ αὐτοῖσ, ὁσ' ἢ ἐπαρσκη δοκεῖ ἔξιν. μᾶ-
 λιστα μὲν οὖν ἔσ'τ' φίλια, ἢ τῷ ἀγαθῶν, κατὰ τῶσ πολλὰ κῖσ εἶρηται·
 δοκεῖ γὰρ, φιλητῶν μὲν κ' ἀρετῶν ὅ ἀπλωσ ἀγαθῶν ἢ ἡδύ· ἐκάστω
 δὲ ὅ αὐτῶσ τοῖστον· ὅ δὲ ἀγαθῶσ, τῶσ ἀγαθῶ, δὲ ἀμφοσ τῶσ. εἰσκει 10
 δὲ, ἢ μὲν φίλησισ, πᾶσ' ἢ δὲ φίλια, ἔξ'τ' ἢ γὰρ φίλησισ, ἐχ' ἢ τῶν
 παρῶσ τὰ ἀξίεσ' ἐσ'τ' ἀνφιλοῦσσι ᾗ μὲν παρῶσ ἀρετέωσ· ἢ ᾗ παρῶ-
 ἀρετέσ ἀφ' ἔξεωσ· κ' τὰ ἀγαθῶ βέλονται τοῖσ φιλεμεθῶσ ἐκεί-
 κων ἐνεκεσ, ἐ κατὰ πάτοσ, ἀλλὰ καθ' ἔξιν κ' φιλεσιντεσ τῷ φίλον, ὅ
 αὐτοῖσ ἀγαθῶν φιλοῦσιν· ὅ γὰρ ἀγαθῶσ φίλοσ γινόμενοσ, ἀγαθῶν γὰρ 15
 ᾗ φίλοσ. ἐκάστωσ οὖν φιλεσ' τε ὅ αὐτῶσ ἀγαθῶν, κ' ὅ ἴσ'ον αἰτα-
 ποδίδωσσι τῷ βελησφ κ' τῶσ εἶδ'· λέγεται γὰρ φιλοῦσ τῷ ἴσῶσ τῷσ.
 μάλιστα δὲ τῷ τῶσ ἀγαθῶν. τῶσ τῶσ ἀρχῆ.

Ἐν δὲ τοῖσ εὐφρονοῖσ κ' παρῶσ βουλοῖσ ἢ τῶν γίνεται ἢ φίλια, ὁσ'τα **Κεφ. 6.**
 δυσχελώτεροσ εἰσιν, κ' ἢ τῶν τῶσ ὁμιλίασ χαίρουσιν· τῶσ γὰρ δδ-
 20 κεί μάλιστα εἶσ' φιλικῶσ, καὶ ποιητικῶσ φίλιασ· δὴσ, νέοσ μὲν γίνονται
 φίλοσ παχύ, παρῶσ βουται δὲ οὐ· οὐ γὰρ γίνονται φίλοσ, οἱσ ἀ μὴ
 χαίρουσιν· ὁμοίωσ δὲ οὐδὲ οἱ εὐφρονοί· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοσ, δύνουσ
 μὲν εἰσιν ἀλλήλουσ· βέλονται γὰρ τὰ ἀγαθῶ, καὶ ἀπδουτῶσιν εἰσ τῶσ
 χρείασ· φίλοσ δὲ ἐ πδύσ εἰσιν, δὴσ' ὅ μὴ σιωσ μερδύσιν μὴδὲ χαί-
 25 ρῶσ ἀλλήλουσ· ἀ δὲ μάλιστα εἶσ' δοκεῖ φιλικῶσ. πολλοῖσ δὲ εἶσ' φί-
 λων, κ' τῷ τελεῖαν φίλιασ ὁσ' ἐνδέχεται, ὡσπερ ἐ δὲ ἔξ'τ' πολ-
 λῶν ἄμα· εἰσκει γὰρ ὡσ' ἐβολῆ· ὅ τοῖσ το δὲ παρῶσ ἕνα πέφυκε γί-
 νεσ'ται. πολλοῖσ δὲ ἄμα τῶσ αὐτῶσ εὐρεσ' σφ' ὀφθῶρα, οὐ ράδιον, ἢ

σως δι' ἑδὲ ἀγαθὸν εἶναι. δεῖ δὲ καὶ ἐμπροσθε λαβεῖν, καὶ ἐν σωτη-
 ρείᾳ γινέσθαι, ὁ παλαιότερος ἔχει τὸ χρησίμου δὲ καὶ τὸ ἡδύ, πολλοῖς
 ἀρέσκειν ἐνδέχεται. πολλοὶ γὰρ οἱ τοῖστοι, καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ αἱ ὑ-
 πηρεσίαι. τῶν δὲ μᾶλλον εἰσὶ φιλία ἢ ἔχει τὸ ἡδύ, ὅταν ταῦτα
 ὑπὸ ἀμφοῖν γίγηται, καὶ χαίρωσιν ἀλλήλοισι, ἢ τοῖς αὐτοῖς· οἷα τῶν
 νέων εἰσὶν αἱ φιλίαι· μᾶλλον γὰρ ἐν ταύταις τὸ ἐλδοθεῖν ἢ τὸ ἔχει
 τὸ χρησίμου, ἀγαθῶν καὶ οἱ μακάριοι δὲ, χρησίμου μὲν ὁσπέν
 δεόν, ἡδέων δὲ συζῆται μὲν γὰρ βέλονται ποῖ τὸ δὲ λυπηρὸν, ὀλί-
 γον μὲν χρόνον φέρουσι, στωχεῶς δὲ ἔχεις δὴ ὑπομείναι, ἔδ' αὐτὸ
 ἀγαθόν, εἰ λυπηρὸν αὐτῷ εἴη· ἔδ' τὸς φίλους ἡδέως ζητῶσι. δεῖ δὲ 10
 ἴσως καὶ τὸς ἀγαθοὺς τοῖς τοῖσιν ὄντας, καὶ εἶπ' αὐτοῖς· ἔγω γὰρ αὐτοῖς
 ὑπάρξω ὅσα δεῖ τοῖς φίλοις, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐξουσίαις διηρημένοις
 φαίνον) χρῆσθαι τοῖς φίλοις· ἀλλ' οἱ γὰρ αὐτοῖς εἰσι χρησίμοι, καὶ ἕτεροι
 ἡδέως, ἀμφοῦ δ' οἱ αὐτοῖς ἐπὶ πᾶσι· ἔτε γὰρ ἡδέως μὲν ἀρετὴ ζητῶσιν, ἔτε
 χρησίμοις εἰς τὰ κατὰ, ἀλλὰ τὸς μὲν ὁ βραπέλους τὸ ἡδέως ἐφίε- 15
 μῶσι· τὸς δὲ δεινοῖς, πρὸς τὸ ἐπιταρῆν. ταῦτα δ' ἐπὶ πᾶσι γί-
 νεται ἐν τῷ αὐτῷ. ἡδέως γὰρ καὶ χρησίμος ἀμα εἶρη) ὅτι ὁ σπουδαῖος
 ἀλλ' ὑπερέχοντα ἔχειν) ὁ τοῖστος φίλος, ἀλλ' μὴ καὶ τῆ ἄρετῃ ὑπερ-
 ἔχεται. εἰ δὲ μὴ, ὅσα ἰσάξῃ ἀνάλογον ὑπερέχοντος. οὐ πᾶσι δὲ
 εἰσὶν τοῖστοι γινέσθαι. εἰσὶ δὲ οἷον αἱ εἰρημύται φιλίαι ἐν ἰσότητι· 20
 τὰ γὰρ αὐτὰ γίγηται ἀπ' ἀμφοῖν, καὶ βέλονται) ἀλλήλοισι, ἢ ἕτερον
 ἀπ' ἕτερον ἀντικαταλλάττον, οἷον ἡδονῶν ἀπ' ὠφελείας. ὅτι δὲ
 καὶ ἡπτόν εἰσιν αὐτὰ αἱ φιλίαι καὶ μύθοισιν, εἶρη)· δοκῶσι δὲ καὶ δι' ὁ-
 μοιότητα καὶ ἀνομοιότητα ταῦτα εἶναι τε καὶ ὅσα εἶναι) φιλίαι· καθ'
 ὁμοιότητα γὰρ τὸ κατ' ἀρετὴν φαίνον) φιλίαι· ἢ μὲν γὰρ, τὸ ἡδύ 25
 ἔχει ἢ δὲ, τὸ χρησίμου· ταῦτα δὲ ὑπάρχει καὶ κείνη· τὰ γὰρ μὲν ἀ-
 διαβλητὸν εἶναι) καὶ μόνιμον, ταῦτα δὲ παχέως μεταπίπτειν, ἀλλ' οἱ τε
 ἀφ' ἑτέρων πολλοῖς, οὐ φαίνον) φιλίαι δι' ἀνομοιότητα ὅσα εἶναι.

Ἔτε-

Ἔτερον δὲ ἔστι φιλίας εἶδος, τὸ καθ' ὑπερέχοντα οἷον παρὶ τῶν Κεφ. 7.
 ἡδύ, καὶ ὅλως ὑπερέχοντα τῶν νεώτερον, ἀπὸ τῆ τε τῶν γυναικῶν,
 καὶ πᾶσι ἀρετῶν τῶν ἐπὶ τὸν μῦθον. ἔχει φέρουσι δὲ αὐτὰ καὶ ἀλλή-
 λων ἔδ' ἢ αὐτῆ γινέσθαι τῶν τέκνων, καὶ ἀρχαῖς τῶν ἀρχοντῶν·
 5 ἀλλ' ἔδ' παρὶ τῶν ἡδύ, καὶ ἡδύ τῶν πατέρων· ἔδ' ἀπὸ τῶν γυν-
 ναῖκων, καὶ γυναικῶν τῶν ἀνδρῶν· ἕτερον γὰρ ἐκάτω τῶν ἀρετῆ, καὶ
 τὸ ἔργον ἕτερον γὰρ καὶ δι' ἀφιλουσίαν. ἕτερον ἔν καὶ ἀφιλῶς, καὶ αἱ φι-
 λίας. τὰ αὐτὰ μὲν δὴ ἔτε γίγηται) ἐκαστέρῳ τῶν πατέρων, ἔτε δεῖ
 ζητῆν) ὅταν γὰρ γινέσθαι μὲν τέκνα ἀπονέμῃ αἱ δεῖ τοῖς γυνή(ασι, γυνῆς
 10 γὰρ ἡδέων αἱ δεῖ τοῖς τέκνοις, μόνιμος ἢ τὸ τοῖστων καὶ ἐπιτηκῆς ἔσαι φι-
 λία. ἀνάλογον δ' ἐν ἀπάσαις ταῖς καθ' ὑπερέχοντα ἔσται φιλίας,
 καὶ τὸ φίλησιν δεῖ γινέσθαι) οἱ τὸ ἀμείνω μᾶλλον φιλεῖσθαι, ἢ φιλεῖν, καὶ
 τὸ ὠφελιμώτερον, καὶ τὸ ἀμείνω ἕκαστον ὁμοίως· ὅταν γὰρ κατ' ἀξίαν ἢ
 φίλησιν γίγηται, τότε γίγηται πῶς ἰσότης· ὁ δὲ τὸ φιλίας εἶναι) δεκτῆ.
 15 ἔχει ὁμοίως τὸ ἴσον, ἐν τε τοῖς δικάμοις, καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ φαίνον) ἔχειν·
 εἶσι γὰρ, ἐν μὲν τοῖς δικάμοις, ἴσον πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν· τὸ δὲ κατ'
 ποσὸν, δδλυτέρως. ἐν δὲ τῇ φιλίᾳ, τὸ μὲν κατ' ἀξίαν, πρὸς τὸ κατ'
 κατ' ἀξίαν, δδλυτέρως. δεῖ δὲ ἐὰν πολὺ ἔχῃσθαι γίγηται) ἀρετῆ,
 ἢ κακίας, ἢ ἀπορίας, ἢ πινος ἀμύ· ἔγὰρ ἐπὶ φίλοι εἰσὶν, ἀλλ' ἔδ' 20
 ἀξίωσιν. ἐμφανέστατον γὰρ τὸ ἐπὶ τὸ θεῶν πλεῖστον γὰρ εἶποι πᾶσι τοῖς
 ἀγαθοῖς ὑπερέχουσι. δεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ βασιλέων· ἔδ' γὰρ τῶν τοῖς
 ἀξίωσιν εἶναι) φίλοι οἱ πολὺ καὶ ἀδέεσθαι, ἔδ' τοῖς ἀείροις, ἢ σφω-
 τάτοις οἱ μηδεὶος ἀξιοί. ἀκριβῆς μὲν ἔν ἐν τοῖστοις ἔκ ἐστὶν ὁρισμὸς,
 ἕως τίνος οἱ φίλοι πολλῶν γὰρ ἀφαιρῶν μύθων, ἐπὶ μύθῃ· πολὺ γὰρ 25
 εἰσὶν ἄλλοι, οἷον τῶν θεῶν, ὅσα ἐπὶ. ὅταν καὶ ἀπρῆται, μὴ ποτ' αὐ βού-
 λον) οἱ φίλοι τοῖς φίλοις τὰ μέγιστα τὸ ἀγαθῶν, οἷον θεοῖς εἶναι)· ὅσα δὲ
 γὰρ ἐπὶ φίλοι ἔσονται αὐτοῖς· ἔδ' δὲ ἢ ἀγαθῶν· οἱ γὰρ φίλοι παρὰ τὰ. εἰ
 δὴ καλῶς εἶρη), ὅτι ὁ φίλος ὡς φίλος βέλεται) ταῖς ταῖς ἐκεῖ· ἔνεκα,
 μύθῃ

μὲν ἀνδρείοι, οἷος ποτέ ἐστιν ἐκείνος· ἀνδρόπῳ δὲ ὄντι βεληήσεται
τὰ μέγιστα ἐστὶ ἀγαθὰ· ἴσως δὲ ἔπρῳτα αὐτῶν γὰρ μάλα δ' ἕκα-
στος βέλεται πᾶραθὰ.

Κεφ. 8. Οἱ πολλοὶ δὲ δοκροῦσι διὰ φιλομύμιαν βέλεσθαι φιλεῖσθαι
μᾶλλον ἢ φιλεῖν· εἰς φιλοκίλακας οἱ πολλοί. ὑπερέρμος γὰρ φί- 5
λος, ὁ κλέαξ, ἢ παρσποῖσται (οἰκτος ἐστὶ), καὶ μᾶλλον φιλεῖν ἢ φι-
λεῖσθαι· ὁ δὲ φιλεῖσθαι, ἐγγίς ἐστὶ δοκεῖ ἔπιμασθαι, ἔδῃ οἱ πολ-
λοὶ ἐφίενται, ἔδῃ αὐτῶν δὲ εὐοίκασιν αἰρεῖσθαι ἢ τιμῶν, ἀλλὰ κατὰ
συμβεβηκός· χαίρουσι γὰρ οἱ μὲν πολλοί, ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐξου-
σίαις ἡμιφύμοι διὰ τὴν ἐλπίδα· οἶοντα γὰρ τὸ βίξασθαι παρ' 10
αὐτῶν, αἱ τε δέονται ὡς δὴ σημεῖον τὸ δὴ παρθεῖας χαίρουσι τῇ τι-
μῇ· οἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιφικῶν καὶ εἰδῶτων ὀρεγόμενοι ἡμῆς, βε-
βαιῶσθαι τὴν οἰκείαν δόξαν παρὲς αὐτῶν ἐφίενται· χαίρουσι δὲ ὅτι
εἰσὶν ἀγαθοί, πῆς ὄντες τῇ τῶν λεγόντων κρισί· τὰ φιλεῖσθαι ὅ-
καθ' αὐτὸ χαίρουσι· εἰς δὲ δόξαν αἱ κρισίον ἐστὶ ἡμῶσθαι, καὶ ἢ φι- 15
λία καθ' αὐτὴν αἰρετὴ ἐστὶ). δοκεῖ δὲ ἐν ταῖς φιλεῖν μᾶλλον ἢ ἐν τῶ
φιλεῖσθαι ἐστὶ). σημεῖον δὲ, αἰ μητέρες τῶν φιλεῖν χαίρουσθαι· ἐνταῦθα γὰρ
διδάσκει τὰ ἑαυτῶν βέλεσθαι, καὶ φιλοῦσι μὲν εἰδῶται, ἀντιφιλεῖσθαι
δὲ ἔζητῶσιν, ἐὰν ἀμφοτέρω μὴ ἐνδέχεται, ἀλλ' ἰκτῶν αὐταῖς
εὐοικεῖ ἐστὶ), ἐὰν ὀρώσιν δὲ παρσποῖστας· καὶ αὐτὰ φιλοῦσιν αὐτοῖς, 20
καὶ ἐκείνοι μὴ διώκονται τῇ μητέρι ἀπαρσποῖσται ἀπομένειν εἰς
τὴν ἀγνοίαν. μᾶλλον δὲ τὴν φιλίας ἕσσης ἐν ταῖς φιλεῖν, καὶ τῶν φι-
λοφίλων ἐπαρσποῖσθαι, φίλων παρσποῖσθαι φιλίαν εὐοικεῖ· ὡς ἐν οἷς
τῶν τῶν κατ' ἀξίαν, ἔπει μόνιμοι φίλοι, καὶ ἢ τῶν οἰκτιῶν φι-
λία· ἔπει δὲ αἱ οἱ αἰῶσι μάλα· εἰ ἐν φίλοι· ἴσῳζοντο γὰρ αἱ· ἢ δὲ 25
ἴσῳτης καὶ ὁμοιότης, φιλότης, καὶ μάλα μὲν ἢ τῶν κατ' ἀρετίαν
ὁμοιότης· μόνιμοι γὰρ ὄντες καθ' αὐτῶν, καὶ παρσποῖσθαι ἀλλήλους μὲν αἰ,
καὶ ἔπει δέονται φαύλων, οὐθ' ὑπηρετῶσι τοιαῦτα, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν,
καὶ

καὶ ἀφαιρούσοι τὰ ἀγαθῶν γὰρ μήτ' αὐτοῖς ἀμφοτέρω, μήτε
τοῖς φίλοις ὅτι βέπειν ὑπηρετεῖν· οἱ δὲ μορθηροί, ὅ μὲν βέβαιον
ὅσα ἔχουσι· ὅσα γὰρ αὐτοῖς ἀφαιρούσοι ὁμοιοῦντες· ἐπὶ ὀλί-
γων δὲ χρόνον γίγνον· φίλοι, χαίροντες τῇ ἀλλήλων μορθηρίᾳ· οἱ 5
χρησιμοὶ ὅ καὶ ἡδεῖς, ὅτι πλῆθον ἀφαιρούσοι· ἔως γὰρ αὐτῶν ποί-
ζουσι ἠδονὰς καὶ ὠφελείας ἀλλήλοις, ὅς ἐναντίων δὲ, μάλα μὲν
δοκεῖ ἢ διὰ τὸν χρησίμον γίγνεσθαι φιλία· οἶον πέντης πλοσιῶ, ἀ-
μαθῆς εἰδῶται· ἔπει γὰρ τυχερῶν τις ἐνδεής ὢν, τῶν ἐφίεμνος, ἀντι-
δωρῶται ἄλλο. ἐν ταῦτα δὲ αἱ πῆς ἔλκει καὶ ἐρεσθῆν καὶ ἐρώμενον,
10 καὶ καλὸν καὶ αἰρετόν. εἰς φαῖνοται καὶ οἱ ἐρεσθῆν γηοῖο ἐπίοτε,
ἀξιοῦντες φιλεῖσθαι ὡς φιλοῦσιν. ὁμοίως δὲ φιλεῖσθαι ὄντας ἴσως
ἀξιοῦντες μὴ δὲ τοῖς ἐχόντας, γηοῖον. ἴσως δὲ ὅσα ἐφίε) ὅ
ἐναντίον τῶ ἐναντίον καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ἢ δὲ ὀρε-
ξίς, τῶ μέσος ἐστὶ. τῶ γὰρ ἀγαθόν, οἶον τὰ ξηρῶ, ἔπει ὑπερῶ γμέ-
15 σθαι, ἀλλ' ὅτι ὅ μέσον ἐλθεῖν, καὶ τὰ θερμῶ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ-
μοίως. ταῦτα μὲν οἶον ἀφείσθαι καὶ γὰρ ἐστὶν ἀλλοτεριώτερον.

Ἔοικε ὅ, καθ' ὅσον ἐν ἀρχῇ εἶρη), παρὲς ταῦτα καὶ ἐν τοῖς αὐ- 20
τοῖς ἐστὶ)· ἢ τε φιλία καὶ ὁ δίκαιον ἐν ἀπάσῃ γὰρ κοινωνίᾳ δοκεῖ π δι-
καιον ἐστὶ), καὶ φιλία δὲ παρσποῖσθαι ὀροῖσθαι ὡς φίλοις, τῶν σύμ-
20 πλως, καὶ τῶν συγγενῶν ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀλλοῖς κοινο-
νίας· καθ' ὅσον δὲ κοινοῦσιν, ὅτι τοσοῦτον ἐστὶ φιλία· καὶ γὰρ καὶ ὁ
δίκαιον, καὶ ἢ παρσποῖσθαι, καὶ τὰ φίλων, ὀρθῶς ἐν κοινωνίᾳ γὰρ ἢ
φιλία· ἐστὶ δὲ, ἀδελφοῖς μὲν καὶ ἐταίροις, πρῶτα καὶ τῶν τοῖς δὲ ἀλ-
25 λοῖς, ἀφωρισμένα· καὶ τοῖς μὲν, πλείω· τοῖς δὲ, ἐλάττω· καὶ γὰρ ἢ
φιλίᾳ, αἱ μὲν, μᾶλλον αἱ δὲ, ἢ τῶν. εἰς φέρει δὲ καὶ τὰ δίκαια· ἔπει
ταῦτα γονοῖσθαι παρσποῖσθαι τέχνα, καὶ ἀδελφοῖς παρσποῖσθαι ἀλλήλους, ἔπει ἐ-
ταίροις καὶ πολίταις ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶ ἄλλων φιλίᾳ· ἔπει δὲ ἢ
καὶ τὰ ἀδίκαια παρσποῖσθαι ἐκείνοις τῶν, καὶ αὐξήσιν λαμβάνει τὰ

μᾶλλον πρὸς φίλους εἶ)· οἷς χρήματα ἀποτερῆσαι ἐπαύρον, διηνό-
 τερον ἢ πολίτῳ· καὶ μὴ βοηθήσαι ἀδελφῶ, ἢ ὀφειλῶ καὶ πατέρει
 πατέρι, ἢ ὄντινα ἔν δῆλον· αὐξέσθαι δὲ πέφυκεν ἅμα τῇ φιλίᾳ καὶ
 τῷ δίκαιον, ὡς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ὄντα, καὶ ἐπ' ἴσον διήκοντα. αἱ δὲ κρινωνίαι
 πᾶσι μορίοις εὐοίχασι τὴν πολιτικῆς συμπορῶον) γὰρ ὅτι πῆνι συμ- 5
 φέροντι, καὶ ποιεῖζόμενοι πῆ εἰς τὸν βίον· καὶ ἡ πολιτικὴ δὲ κρινω-
 νία, τὴν συμφέροντος χάριν δοκεῖ καὶ δὲ ἀρχῆς σωζῆσθαι, καὶ ἀφαι-
 ρῆσθαι· τὰ τε γὰρ καὶ οἱ νομοθέται ἐσχεάζονται, καὶ δίκαιον εἶναι φασι τὸ
 κρινῆν συμφέρον. αἱ μὲν οὖν δῆλον κρινωνίαι καὶ μέρη τῶν συμφέρον-
 τος ἐφίεν)· οἷον, πλωτῆρες μὲν, ἔκαστα τὸν πλοῦν, ἢ πρὸς ἔργα· 10
 σίαν χρημῶν, ἢ τὸν οὐρανὸν ἐραδιῶνται δὲ, τὸ κατὰ τὸν πόλεμον, εἴτε
 χρημῶν, εἴτε νίκης, ἢ πόλεως ὀρεγόμενοι· ὁμοίως δὲ καὶ φυλάται,
 καὶ δημόται· ἐνίαι δὲ τῶν κρινωνίων δι' ἡδονῆν δοκοῦσιν γίνεσθαι ἡ-
 σωτῶν καὶ ἐραυνοῦν· αὐτὰ γὰρ θυσίας ἐνεκα καὶ σεμνοσύας. πᾶσαι δὲ
 αὐτὰ ὑπὸ τῆν πολιτικῶν εὐοίχασιν εἶ)· ἔγδ τὸ παρόντος συμφέ- 15
 ροντος ἢ πολιτικῆν ἐφίεται, ἀλλ' εἰς ἀπύρτα τὴν βίον, θυσίας τε ποι-
 οῦντες, καὶ πρὸς τῶν σεμνοσύας ἡμας τε ἀπὸνέμοντες τοῖς θεοῖς,
 καὶ ἑαυτοῖς ἀναπαύσας ποιεῖζοντες μὴ ἡδονῆς· αἱ γὰρ ἀρχαῖαι θυ-
 σίαι καὶ σεμνοδοί· φαίνονται γίνεσθαι μὲν τῶν καρπῶν συλκο-
 μιδὰς, οἷον ἀπαρχαί· μάλιστα γὰρ ἐν τῶν ἐσθλάζον τοῖς καί· 20
 ροῖς· πᾶσαι δὲ φαίνονται αἱ κρινωνίαι, μόρια τῆν πολιτικῆς εἶ)· ἀ-
 κολουθήσοισι δὲ αἱ τοιαῦται φιλίαι τοῖς τοιαύταις κρινωνίαις.

Κεφ. 10. Πολιτείας δὲ ὅστιν εἶδη τεῖα, ἴσται ὅτι καὶ παρεκβάσας, οἷον φθο-
 ραὶ τῶν εἰπ' δ', αἱ μὲν πολιτεῖαι, βασιλεία τε καὶ ἀριστοκρατία·
 τεῖτη δὲ, ἢ ἀπὸ πημῶν, ἢ ἀπὸ τιμοκρατικῶν λέγειν οἰκείον φαίνε- 25
 ται· πολιτεῖαν δὲ αὐτὴν εἰώθησιν οἱ πλῆσιν καλεῖν· τῶν δὲ, βελ-
 πῆση μὲν, ἢ βασιλεία· χρεῖστη δ', ἢ τιμοκρατία· παρεκβάσις ὅ, βα-
 σιλείας μὲν, τυραννίς· ἀμφὶ γὰρ μοναρχία· ἀφαιρέσει δὲ πλῆ-

σον

σον· ὁ μὲν γὰρ τύραννος, ὁ ἑαυτῶν συμφέρον σκοπεῖ· ὁ δὲ βασιλεύς,
 τὴν ἀρχομενῶν· ἔγδ ὅτι βασιλεύς, ὁ μὴ αὐτάρκης, καὶ πᾶσι
 τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχων· ὁ δὲ τοῖς πρὸς θεοῦ πρὸς δεῖται· τὰ ὠφέ-
 λιμα οὖν, αὐτῶν μὲν οὐκ αὐτοσκοπεῖ, τοῖς δὲ ἀρχομενοῖς· ὁ γὰρ μὴ 5
 τοῖς πρὸς, κληρωτὸς αἱ τις εἶη βασιλεύς· ἢ δὲ τυραννίς, ἔξ ἐναντίας
 ταύτης· ὁ γὰρ ἑαυτῶν ἀγαθὸν διώκει καὶ φανερώτερον ὅτι ταύτης, ὅ-
 τι χρεῖστη· κακίον γὰρ τὸ ἐναντίον τῶν βελτίων· μεταβαίη δὲ,
 οὐκ βασιλείας εἰς τυραννίδα· φαιλότης γὰρ ὅτι μοναρχίας ἢ τυ-
 ραννίς· ὁ δὲ μορθηρὸς βασιλεύς, τύραννος γίνε)· ἔξ ἀριστοκρατίας
 10 δὲ, εἰς ὀλιγαρχίαν, κακία τῶν ἀρχόντων, οἱ νέμοσι τὰ τὴν πόλεως
 πρὸς τῶν ἀξίαν, καὶ πύρτα, ἢ τὰ πλῆσιν τῶν ἀγαθῶν ἑαυτοῖς,
 καὶ τῶν ἀρχῶν αἰεὶ τοῖς ἀδελφοῖς, πρὸς πλείους ποιεῖζόμενοι τὸ πλῆ-
 τεῖν· ὀλίγοι δὲ ἀρχοῖσι καὶ μορθηροῖ ἀπὸ τῶν ἐπιδικασάτων· οὐκ ὅ-
 δὲ τιμοκρατίας εἰς δημοκρατίαν· σφόδρα γὰρ εἰσιν αὐτὰ· πλῆ- 15
 ροῖς γὰρ βέλεται καὶ ἡ τιμοκρατία εἶ), καὶ ἴσοι πύρτες οἱ ἐν τῶν
 ἡμῶν ματι· ἢ ἴσται δὲ μορθηρὸν ὅτιν ἢ δημοκρατία· ὅτι μικρὸν γὰρ
 καὶ παρεκβάη τὴν πολιτείας εἶδος· μεταβάλλασιν μὲν οὖν μά-
 λιαν ἔτιως αἱ πολιτεῖαι· ἐλάχισον γὰρ ἔτιω καὶ ῥᾶστα μεταβαί· ε-
 20 σιν· ὁμοιόματα δὲ αὐτῶν καὶ οἷον πρὸς ἀδείγματα λαβοῖ τις αὐτὴν
 ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ μὲν γὰρ πρὸς πρὸς ἡμῶν κρινωνία, βασιλείας ἐ-
 χεῖζήμα· τὴν τέκνων γὰρ πατεὶ μέλη· ἐν δὲ θεῶν δὲ καὶ Ὀμηρος
 τὸν Δία πατέρα πρὸς ἀγαθῶν· πατερικὴ γὰρ ἀρχὴ βέλεται ἢ
 βασιλεία εἶ)· ἐν Πέρσαις δὲ ἢ τῶν πρὸς, τυραννικὴ· χρεῶν) γὰρ
 ὡς δούλοισι, τοῖς ἡέσι· τυραννικὴ δὲ καὶ ἡ δεσποτικὴ πρὸς δούλους· ὁ
 25 γὰρ τὴν δεσποτικὴν συμφέρον, ἐν αὐτῇ πρὸς ἀπῆ)· αὐτὴ μὲν οὖν, ὀρθῆ
 φαίνε)· ἢ Περσικὴ δὲ, ἢ μὲν τῆν μὲν τῶν ἀφαιρέσιων γὰρ, αἱ ἀρ-
 χαὶ ἀφαιρέσει· ἀνδρὸς δὲ καὶ γυναικὸς, ἀριστοκρατικὴ φαίνεται·
 κατ' ἀξίαν γὰρ ὁ αὐτὴν ἀρχή, καὶ πρὸς ταῦτα ἀδεῖ τὸν ἀνδρα· ὅσα

δὲ γυναικὶ ἀρμόζῳ, ἐκείνη ἀποδίδωσιν. ἀπὸ μύτων δὲ κλειδίων ὁ
 ἀνὴρ εἰς ὀλιγαρχίαν μετίσσει. ὡς δὲ τὴν ἀξίαν γὰρ αὐτὸ ποιῆ, καὶ
 ἔχῃ ἢ ἀμείνων. ἐπίστευε δὲ ἀρχοῖσι αἰ γυναικας ἐπίκλησι οὖσαι.
 ἔδῃ γίνον) κατ' ἔρετιώ αἰ ἀρχαί, ἀλλὰ ἀξία πλῆστον καὶ δὴ-
 ναμιν, καθάρων ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις. ἡμοκρατικῆ δὲ ἔοικεν ἡ τῶν
 ἀδελφῶν ἴσοι γὰρ πλῆν ἔφ' ὅσον ταῖς ἡλικίας ἀλλάττοισι.
 διότι αὐτὸν πολὺ ταῖς ἡλικίας ἀφεύρωσιν, ὅτι ἐπὶ ἀδελφικῆ γί-
 νεται ἡ φιλία. δημοκρατία δὲ, μάλιστα μὲν ἐν ταῖς ἀδεαστοῖς
 τῶν οἰκήσεων· ἐν ταῖς γὰρ πᾶσι δὲ ἴσου, καὶ ἐν αἰς ἀσθενῆς
 ὁ ἀρχων, καὶ ἐκείτω ἕξοισία.

10

Κεφ. II.

Καθ' ἐκείνην δὲ τῶν πολιτειῶν, φιλία φαίνεται, ἐφ' ὅσον καὶ
 τὸ δίκαιον· βασιλεῖ μὲν, πρὸς τὰς βασιλευσσομένους ἐν ὑποφύτῃ
 δὲ βεργεσίας· δὲ γὰρ ποιῆ τὰς βασιλευσσομένους, εἰς ἀγαθὸν ὡν ἐ-
 πιμελῆται αὐτῶν, ἢ δὲ πρὸς τῶν, ὡς ἀπονομῶν πρὸς ἀγαθῶν·
 ὅθεν καὶ Ὀμηροῦ τ' Ἀγαμέμνονα ποιμῆνα λαῶν εἶπε. τῷ αὐτῷ δὲ
 καὶ ἡ πατρικὴ· ἀφ' ἧς δὲ τὸ μέγιστον τῶν βεργετικῶν· ἀπίος
 γὰρ τὸ εἶ, δικουῶτος μεγίστου εἶ, καὶ Ἐσφῆς, καὶ πωδείας. καὶ
 τοῖς πρὸς τῶν δὲ ταῦτα ἀπονέμε)· φύσει γὰρ ἀρχικὸν πα-
 τῆρ ὑῶν, καὶ πρὸς τῶν ἐκείνων, καὶ βασιλεῖς βασιλευσσομένων. ἐν
 ὑποφύτῃ δὲ καὶ αἰ φιλία αὐτῶν· διότι καὶ πᾶσι τοῖς ἰσοῖς. καὶ τὸ δὲ
 καμον δὲ ἐν τῶν, ἔφ' αὐτῶ, ἀλλὰ τὸ κατ' ἀξίαν ἔτω γὰρ αὐτὸ καὶ
 ἡ φιλία. καὶ ἀνδρὸς δὲ πρὸς γυναικῆ ἢ αὐτῆ φιλία, ἢ καὶ ἐν ἀ-
 ειςποκατία· κατ' ἔρετιώ γὰρ καὶ τὰ ἀμείνων πλεοναγαθόν, καὶ
 τὸ ἀρμόζον ἐκείτω. ἔτω δὲ καὶ τὸ δίκαιον. ἢ δὲ τὸ ἀδελφῶν, τῆ ε-
 ταμικῆ ἔοικεν ἴσοι γὰρ καὶ ἡλικιωτά· οἱ τοῖς τοῖς δὲ, ὁμομαθεῖς καὶ ὁ-
 μοῆς ὡς ὅτι τὸ πολὺ. ἔοικε δὲ τῶν καὶ ἡ κατ' ἐπὶ τῶν ἡμοκρατι-
 κῶν· ἴσοι γὰρ οἱ πολῖται βέλονται καὶ ὅτι φεῖς εἶ)· ἐν μέρει δὲ τὸ
 ἀρχῆν, καὶ ἕξ ἴσου· ἔτω δὲ καὶ ἡ φιλία. ἐν δὲ ταῖς παρεκβάσειν
 ὡς περ

20

25

ὡς περ καὶ τὸ δίκαιον ἐπὶ μικρὸν ἔστιν, ἔτω καὶ ἡ φιλία ἔστι, καὶ ἡ κί-
 σα ἐν τῇ χρείσῃ· ἐν τυραννίδι γὰρ ὁ δὲν, ἢ μικρὸν φιλίας· ἐν οἷς
 γὰρ μηδὲν κρινόν ἔστι τὰ ἀρχοντι καὶ ἀρχομένω, ὅσοι φιλία· ἔ-
 δὲ γὰρ δίκαιον· ἀλλὰ οἷον τεχνίτη πρὸς ὄργανον, καὶ ψυχῆ πρὸς
 σῶμα, καὶ δεασπότη πρὸς δούλον· ὡς φεῖται μὲν γὰρ ταῦτα ὑπο-
 τῶν γυναικῶν. φιλία δὲ ὅτι ἔστι πρὸς τὰ ἀψυχα, ὅσοι δίκαιον,
 ἀλλ' ὅσοι πρὸς ἴππων ἢ βοῶν, ὅσοι πρὸς δούλον ἢ δούλος. οὐ-
 δὲν γὰρ κρινόν ἔστιν· ὅτι γὰρ δούλος, ἐμψυχῶν ὄργανοι· τὸ δὲ ὄργα-
 νοι, ἀψυχος δούλος. ἢ μὲν οἷον δούλος, ὅτι ἔστι φιλία πρὸς αὐτὸν,
 ἢ δὲ αἰ ἀρεστος· δικαί γὰρ εἶναι τι δίκαιον πᾶσι αἰ ἀρεστω πρὸς
 πᾶσι τὸν δυνάμην κοινωῖσιν νόμου καὶ σωφροσύνης· καὶ φιλίας
 δὲ, καθ' ὅσον αἰ ἀρεστος. ἐπὶ μικρὸν δὲ καὶ ἐν ταῖς τυραννίδι αἰ
 φιλία καὶ τὸ δίκαιον· αἰ δὲ ἐν ταῖς δημοκρατίαις, ἐπὶ πλῆστον πολ-
 λα γὰρ τὰ κοινὰ ἴσοις οὖσιν.

10

Κεφ. 12.

15 Ἐν κρινονία μὲν ἐν πᾶσι φιλία ἔστι, καθάρων εἰρηται. ἀφορέ-
 σφε δὲ αἰ τις τῶν τε συγγενικῶν καὶ τῶν ἐταμικῶν· αἰ δὲ πολιτι-
 καὶ, καὶ φυλετικῆ, καὶ συμπλοικῆ, καὶ ὅσα τῶν αὐτῶν, κρινωνικῆς εἰ-
 κασι μᾶλλον οἷον γὰρ καὶ ὁμολογίαν πῖνα φαίνονται εἶ)· εἰς ταῦ-
 τας δὲ τὰς φεῖται αἰ τις καὶ τῶν ξενικῶν. καὶ ἡ συγγενικὴ δὲ φαίνεται
 20 πολυδῆς εἶ)· καὶ ἡ ἠρτήσται πᾶσα ἐκ τῆ πατρικῆς· οἱ γυνῆς μὲν γὰρ
 φέρουσι τὰ τέκνα, ὡς αὐτῶν· τὸ ὄντα· τὰ δὲ τέκνα, τὰς γυνῆς, ὡς ἀπὸ
 ἐκείνων τὸ ὄντα· μᾶλλον δὲ ἴσθαι οἱ γυνῆς τὰ εἶς αὐτῶν, ἢ τὰ γυ-
 νηθέντα ὅτι ἐκ τέτων· καὶ μᾶλλον σωφικεῖται τὸ ἀφ' ἑ τὰ γυ-
 νηθέντι, ἢ τὸ γυνώμενον τῶ ποιήσαντι· τὸ γὰρ εἶς αὐτῶ, οἰκειῶν τῶ ἀφ'
 25 εἶ, οἷον ὁδοῖς, ἢ ἀρῆς, ἢ ὅτι οὐ τὰ ἔχοντι· ἐκείνων δὲ ἔχοντι τὸ ἀφ' εἶ,
 ἢ ἡπτον· καὶ τὸ πλῆθος δὲ τῶ γένου· οἱ μὲν γὰρ, δὴ τῶν γυνώμενα
 φέρουσι τὰ τῶ, πρὸς τῶν τοῖς, τὰς γυνῆς, σωφικεῖται ἢ ἀσθη-
 σιν ἀβόσιτα. ἐκ τέτων δὲ δὴ τῶν καὶ δι' ἀφίλοῦσι μᾶλλον αἰ μῆ-

τέρεις. γρηῃς μὲν οὖν τέκνα φιλοῦσιν ὡς ἑαυτὰς· τὰ γὰρ εἶς αὐτῶν,
οἷον ἔτερον αὐτῷ τὰ κεραιότα· τέκνα δὲ, γρηῃς, ὡς ἀπὸ σκείνων
πεφυκῆτα· ἀδελφοὶ δὲ, ἀλλήλοις, τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν πεφυκέναι· ἢ
γὰρ πρὸς σκείνα αὐτότης, ἀλλήλοις αὐτὸ ποιῆ· εἰς φασὶ αὐτὸ
αἷμα, καὶ ῥίζαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰσὶ δὲ ἢ αὐτῶν πρὸς καὶ ἐν διηρημένοις. 5
μέγα δὲ πρὸς φιλίαν καὶ τὸ σπύροφον καὶ καθ' ἡλικίαν ἡλιξ γὰρ
ἡλικία· καὶ οἱ σπυρήεις, ἐταῖροι δὲ καὶ ἡ ἀδελφικὴ, τῆ ἐταμεικῆ ὁ-
μοιοῦται. ἀνεψιοὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ συγγρηῃς, ἐκ τέτων σπουφακείων-
ται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἶ). γίνονται δὲ, οἱ μὲν, οἰκειότεροι· οἱ
δὲ, ἀλλοτερώτεροι, τὰ σπυρήεις ἢ πόρρω ὄν ἄρχηρον εἶ). ἐστὶ 10
δὲ, ἢ μὲν πρὸς γρηῃς φιλία τέκνοις, καὶ ἀδελφοῖς πρὸς θεῖς, ὡς
πρὸς ἀγαθὸν καὶ ὑπερέχον· ὅ γὰρ πεποιθήκει τὰ μέγιστα· τὸ γὰρ
εἶ) καὶ βαφίωαι αἱπτοί, καὶ ἡμομύοις τὸ παρδδύλωαι. ἐχθρὸν δὲ
ἡδὺ καὶ τὸ χρησίμον ἢ τοιαύτη φιλία μάλλον τῶν ὀδυνηίων, ὅσα καὶ
κρινότερος ὁ βίος αὐτοῖς ἔστιν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ἀδελφικῇ, ἀπὸ καὶ ἐν 15
τῇ ἐταμεικῇ· καὶ μάλλον ἐν τοῖς ἑπιφκείσι, καὶ ὅλως τοῖς ὁμοίοις, ὁ-
σα οἰκειότεροι· καὶ ἐκ γρηῃς ὑπάρχοντες, ἐργασίαν ἀλλήλοισ· καὶ
ὅσα ὁμοιότητεροι οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ σπύροφοι καὶ παρδδύθεν-
τες ὁμοίως· καὶ ἢ τῶν ἄλλων δοκιμασία, πλείστη καὶ βεβαιωτά-
τη. ἀνάλογον δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τῶν συγγρηῶν τὰ φιλικά. ἀνδρὶ 20
δὲ καὶ γυναικὶ φιλία δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἀδελφικὸς γὰρ
τῇ φύσιν σπουδαστικὸν μάλλον ἢ πολιτικόν· καὶ ὅσα πρὸς τερον καὶ
ἀναλχοτότερον οἰκία πόλεως, καὶ τεκνοποιία κρινότερον ζώοις. τοῖς
μὲν οὖν ἀνθρώποις ἐπὶ τοσοῦτον ἢ κρινωνία ἔστιν· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἔμ-
νον τὴ τεκνοποιίας χάριν σπουδοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴ εἰς ὄν βίον· ὅ- 25
θως γὰρ διήρηται τὰ ἔργα, καὶ ἐστὶν ἔτερον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ἐ-
παρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοισ, εἰς τὸ κρινὸν πηθέντες τὰ ἴδια· ἀπὸ αὐ-
τῶν δὲ καὶ τὸ χρησίμον εἶ) δοκεῖ, καὶ τὸ ἡδὺ ἐν αὐτῇ τῇ φιλία. εἴη δὲ
δὴ

ἀλλὰ δὲ ἄρετην, εἰ ἑπιφκεί εἶεν· ἐστὶ γὰρ ἑκατέρου ἄρετη· καὶ
χαίρειν αὐτῷ τὰ τοιαῦτα. σπύροφον δὲ τὰ τέκνα δοκεῖ εἶ). εἰς
ἡλικίαν οἱ ἀτεκνοὶ ἀγαθύνονται· τὰ γὰρ τέκνα, κρινὸν ἀγαθὸν ἀμ-
φοῖν σπυρήεις δὲ τὸ κρινόν. τὸ δὲ, πῶς σπυροφότερον ἀνδρὶ πρὸς γυ-
5 ναίκα, καὶ ὅλως φίλῳ πρὸς φίλον, ὁδὸν ἔτερον φαίνεται ζητεῖ-
σθαι, ἢ πῶς δικάζον· ἢ γὰρ τὰ αὐτῶν φαίνεται τὰ φίλῳ πρὸς ὄν φί-
λον, ὁδὸν πρὸς ὄν ὀδυνηόν, καὶ τὸν ἐταῖρον, καὶ ὄν συμφοιτητῶν.

Τετιπῶν δὲ ἄσων φιλίων, κατὰ τὸν ἐν ἄρχῃ εἴρηται, καὶ καθ' ἑκάστην
ἐκάστην, τῶν μὲν, ἐν ἰσότητι φίλων ὄντων· τῶν δὲ, καθ' ἑκάστην
10 χλῶ· καὶ γὰρ ὁμοίως ἀγαθοὶ, γίνονται φίλοι, καὶ ἀμείνων χείρονοι· ὁ-
μοίως δὲ καὶ ἡδεις, καὶ ἀπὸ τῶν χρησίμων ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις
καὶ ἀπὸ φέροντες· τὸς ἴσους μὲν, καὶ ἰσότητα δεῖ τὰ φιλία καὶ τοῖς
λοιποῖς ἰσάζειν· τὸς δὲ αἰίοις, τὰ ἀνάλογον ταῖς ὑπεροχαῖς ἀπο-
διδόναι. γίγνεται δὲ τὰ ἐκλήματα καὶ ἀμείνων ἐν τῇ καὶ τῶν χρη-
15 σιμων φιλία ἢ μόνῃ, ἢ μάλιστα· ὅλως οἱ μὲν γὰρ δι' ἄρετιν φί-
λοι ὄντες, ὅ δὲ ἀπὸ ἀλλήλοισ πρὸς ἡμιωῦται· τὸ γὰρ ἄρετιν καὶ
φιλίας. πρὸς τὸ δὲ ἀμιλλωμύων ὅσα ἐστὶν ἐκλήματα, ὁδὸν
μάλα· ὄν γὰρ φιλεῦντα καὶ ὅ ποιῶντα ὁδὸν δὲ δυαχεραίνε· ἀλλ'
εἰ ἢ ἄλλοις, ἀμείβεται ὅ δὲ ὄν· ὅ δὲ ὑπεροχῶν, τὰ χλῶν οὐ
20 ἐφίεται, ὅσα αὐτῶν ἐφίεται τὰ φίλῳ· ἐκάτερος γὰρ τὸ ἀγαθὸν
ἐφίεται. οὐ πρὸν δὲ οὐδὲ ἐν ταῖς δι' ἡδονῶν· ἀμα γὰρ ἀμφοῖν γίνε-
ται οὐ ὀρέγονται, εἰ δὲ σπουδάζειν χαίρειν. γελῶσι δὲ αὐτῶν
το καὶ εἰσκαλῶν ὅ μὴ τέρπονται, ὄξον μὴ σπουδημερῶν. ἢ δὲ ἀπὸ
τῶν χρησίμων, ἐκκληματικῇ ἐπὶ ὠφελεία γὰρ χλῶ μύοι ἀλλήλοισ, αἰ-
25 ἔπλεονος δέον), καὶ ἔλαπτον ἔχον οἷον) τὸ πρὸς ἡκόντος, καὶ μέμ-
φονται ὅτι ἔχον ὄσων δέον), (σοῦτων τυχαίοισιν, ἀλλοιοῖ ὄντες· οἱ δὲ
ὅ ποιῶντες, ἐδύαν) ἐπαρκεῖν ποσῶντα ὄσων οἱ πάροιτες δέ-
ον). εἰοκε δὲ, κατὰ τὸν δὲ δικάζον ὅτι διπλὸν τὸ μὲν γὰρ, ἀγροφον.

τὸ δὲ,

ἕκαστα τῶν ὑπάρχοντων ἐπιφικεῖ· πρὸς δὲ τὸν φίλον ἔχον, ὡς-
 περ πρὸς ἑαυτὸν· ἐστὶ γὰρ ὁ φίλος, δῆλος αὐτός· καὶ ἡ φιλία, τῶν
 εἰναι ἡ δοκεῖ καὶ φίλοι, οἷς αὐτὸ ὑπάρχει. πρὸς αὐτὸν δὲ πότε-
 ρόν ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶ φιλία, ἀφείδω ἐπι τῶ παρόντος. διδῶκε δὲ αὐ-
 τῶν τῆ εἶ) ἢ φιλία, ἢ ἐστὶ δύο ἢ πλείω ἐκ τῶν εἰρημύμων· καὶ ὅτι 5
 ἢ ὑπερβολὴ τῆ φιλίας, τῆ πρὸς ἑαυτὸν ὁμοιωται. φαίνε) δὲ τὰ εἰ-
 ρημύμια καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει, καὶ περ οὐσι φαύλοισι. ἀρ οὖν ἢ
 ἄρεσκεισιν ἑαυτοῖς καὶ ὑπολαμβάνουσιν ἐπιφικεῖς εἶ), αὐτῆ με-
 τεροσιν αὐτῶν, ἐπεὶ τῶν γε κομιδῆ φαύλων καὶ ἀνοσιγρῶν, οὐ-
 θενὶ αὐτῶ ὑπάρχει, ἀλλ' ὁσθὲ φαίνετα. σχεδὸν δὲ ὁσθὲ τοῖς φαύ- 10
 λοις· ἔλαφροσιν γὰρ ἑαυτοῖς, καὶ ἑτέρων μὲν ἐπιθυμοῦσιν, δῆλα
 δὲ βέλονται, οἷον οἱ ἀκρατεῖς· ἀρεσιῶται γὰρ αὐτῆ τῆ δοκιμῶτων ἑ-
 αυτοῖς ἀγαθῶν εἶ) τὰ ἠδέα βλαβερα ὄντα· οἱ δὲ αὐ, ἀφ' ἀφίλιαν
 καὶ ἄργιαν ἀφίσανται τῶ πρὸς τῆν, ἀ οἷονται ἑαυτοῖς βέλυσια 15
 εἶ) οἷς δὲ πολλὰ καὶ δῆλα πέπρωκα), καὶ ἀφ' ἀφίλιαν
 μισοῦν), φάροισι τῶ ζῆν, καὶ ἀναμεροσιν ἑαυτοῖς. ζῆτῶσι τε οἱ μο-
 ρησι μὲν ὦν σιωπημερόσοισιν, ἑαυτῶς τῶ φάροισιν ἀναμιμνή-
 σκονται γὰρ πολλῶν καὶ δυσχερῶν, καὶ τοιαῦθ' ἔτερε ἐλπίζοισι,
 καθ' ἑαυτοῖς ὄντες· μεθ' ἑτέρων δὲ ὄντες, ἐπιλαυθάνονται, ἔχον τε
 φιλητὸν ἔχοντες, ἔχον φιλικὸν πάροισι πρὸς ἑαυτοῖς. ὁσθὲ δὲ ἢ συλ- 20
 χαιροσιν, ὁσθὲ σιωδηροσιν οἱ τοῖσποῖ ἑαυτοῖς· τασιάζι γὰρ αὐτῶν
 ἢ ψυχῆ καὶ τῶ μὲν, ἀφ' ἀφίλιαν δῆλα, ἀπεχόμιμον πινῶν τῶ τῶ,
 ἠδέτα καὶ τῶ μὲν, δδ' ὁσθ' δὲ, ἐκ εἶσε ἔλκει ὡσπερ ἔλασῶντα. εἰ
 δὲ μὴ οἷον τε ἄμα λυπεῖσθαι καὶ ἠδέσθαι, ἀλλὰ μὲν μικρόν γε
 λυπεῖται ὅτι ἠδέσθαι, καὶ οὐκ αὐ ἔβλετο ἠδέα αὐτῶ γῆρα, αὐτῶ· 25
 μεταμελείας γὰρ οἱ φαύλοισι γέμοισιν. ἔ δὲ φαίνετα ὁ φαύλος ἔδὲ
 πρὸς ἑαυτὸν φιλικῶς ἀφ' ἀφίλιαν, ἔλα τῶ μὲν ἔχον φιλητὸν.
 εἰ δὲ τῶ ἔχον ἔχον, λίαν ἐστὶν ἀθλιον, φάροσιν τῶ μὲν ἀφίλιαν
 ἀφ-

ἀφ' ἀφίλιαν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιφικεῖ εἶ). ἔτω γὰρ καὶ πρὸς
 αὐτὸν φιλικῶς ἀφ' ἔχον, καὶ ἑτέρων φίλος γῆμοιο.
 Ἡ δὲ ἄνοια, φιλία μὲν ἔοικεν, ἐ μὲν ἐστὶ γὰ φιλία· γίνε) γὰρ κεφ. 5.
 ἄνοια καὶ πρὸς ἀγνοῦσας, καὶ λαυθάνουσα φιλία δὲ, ἔ. καὶ πρὸς-
 5 τεροσιν δὲ αὐτῶ εἶρη). ἀλλ' ὁσθὲ φιλητοῖς ἐστὶν· ἔ γὰρ ἔχον ἀφ' ἀφί-
 σιν, ἔδ' ὁρεζίν· τῆ φιλητοῖς δὲ αὐτῶ ἀκροσθεῖ. καὶ ἢ μὲν φιλητοῖς,
 μὲν σιωπητοῖς· ἢ δὲ ἄνοια, καὶ ἐκ πρὸς ἀφίλιαν, οἷον καὶ πρὸς τῶς ἀ-
 γωνιστῶς συμβαίνε). ἄνοιοι γὰρ ἀφίλιαν γίνον), καὶ σιωπητοῖς συμ-
 πρὸς ἔχον δὲ αὐτῶ ἔχον· ὁσθ' γὰρ εἶπομι, πρὸς ἀφίλιαν ἄνοιοι γίνον)
 10 καὶ ἐπιπολαῖως ἔροσιν. ἔοικε δὲ ἄφ' ἀφίλιαν εἶ), ὡσπερ τῶ
 ἔροσιν, ἢ ἀφ' ἀφίλιαν ἢ δὲ μὴ γὰρ πρὸς ἀφίλιαν τῆ ἰδέα, ἔχον ἔ-
 ρε). ὁ δὲ χαίρων τῶ εἶδε, ἔχον μᾶλλον ἔροσιν, ἀλλ' ὅταν καὶ ἀπὸντα
 ποτῆ, καὶ τῶ πρὸς ἀφίλιαν ἐπιθυμῆ. ἔτω δὲ καὶ φίλοις ἔχον οἷον τε
 εἶ), μὴ ἄνοιοι γῆμοιο· οἱ δὲ ἄνοιοι ἔχον μᾶλλον φιλοσῶ· βέλ- 15
 ται γὰρ μόνον τῶ ἀφίλιαν, οἷς εἶσιν ἄνοιοι· συμπρὸς ἔχον δὲ ἔχον αὐ,
 ἔδ' ὁχλητοῖς ὑπερ αὐτῶν· δῆλα μὲν ἀφίλιαν φαίνε τις αὐτῶ
 ἄφ' ἀφίλιαν εἶ) φιλία· γῆμοιο δὲ καὶ εἰς σιωπήσαν ἀφίλιαν μέ-
 νω, γίνεσθαι φιλία, ἔ τῶ ἀφ' ἀφίλιαν, ὁσθὲ τῶ ἀφ' ἀφίλιαν τῶ ἢ-
 δύ· ὁσθὲ γὰρ ἢ ἄνοια ἐπι τῶ τῶ γίνε). ὁ μὲν γὰρ ἀφίλιαν τῶ,
 20 ἀφ' ἀφίλιαν πέπονθεν, ἀπὸντα τῶ ἄνοια, τῶ δῆλα ἀφίλιαν· ὁ δὲ βέλ-
 λόμιμον πῆνα ἄφ' ἀφίλιαν, ἐλπῆδα ἔχον ἀφίλιαν δὲ ἐκ εἶσε, οὐκ
 ἔοικεν ἄφίλιαν ἐκ εἶσε εἶ), ἀλλὰ μᾶλλον ἑαυτῶ κατὰ πρὸς ὁσθὲ φί-
 λος, εἰ πρὸς ἀφίλιαν αὐτὸν, ἀφ' ἀφίλιαν γῆμοιο· ὅλως δὲ ἢ ἄνοια δὲ ἀ-
 ρετιῶ καὶ ἐπιφικεῖται πῆνα γίνετα, ὅταν τῶ φαῖν καλὸς τις, ἢ ἀφ-
 25 ἄφ' ἀφίλιαν, ἢ τῶ ἀφίλιαν, κατὰ πρὸς καὶ ἐπι τῶ ἀφίλιαν εἶπομι.
 Φιλικὸν δὲ καὶ ἢ ὁμόνοια φαίνετα· δῆλα πρὸς οὐκ ἐστὶν ὁμόδοξια· κεφ. 6.
 τῶ το μὲν γὰρ καὶ ἀφίλιαν ἀλλήλοισι ὑπάρξεν αὐ. ὁσθὲ τῶ πρὸς
 ὅπου ἐν ὁμοιογῶμοιο ἀφίλιαν, οἷον τῶ πρὸς τῶ ἀφίλιαν ἔ

γὰρ φιλικὸν δὲ καὶ τῶν ὁμοιοῦν· ἀλλὰ ταῖς πόλεις ὁμοιοῦν φα-
 σιν, ὅταν καὶ τῶν συμφερόντων ὁμοιωμονῶσι, καὶ τὰ αὐτὰ παρ-
 αιδῶνται, καὶ παρὰ τῶν κοινῶν δόξαντα. καὶ τὰ παρὰ τῶν ὁ-
 μοιοῦσι, καὶ τῶν καὶ τὰ ἐν μεγάλῃ, καὶ ἐνδεχόμενα ἀμφοῖν ὑ-
 πάρχον, ἢ πᾶσιν, οἷον αἱ πόλεις, ὅταν πᾶσι δοκῆ (ταῖς ἀρχαῖς ἀρετῆς
 εἶ), ἢ συμμαχεῖν Λακεδαιμονίοις, ἢ ἀρχὴν Πιπτακῶν, ὅτε καὶ αὐ-
 τὸς ἤθελεν. ὅταν δὲ ἐκείτερος ἑαυτὸν βέβληται, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς
 Φοινίκαις, σασιάζουσι· ἔγερ ἐὰδ ὁμοιοῦν, δὲ αὐτὸ ἐκείτερον ἐν-
 νοῦν ὁ δὴ ποτε, ἀλλὰ δὲ ἐν τῶν αὐτῶν, οἷον ὅταν καὶ ὁ δῆμος, καὶ οἱ ἐ-
 πιφκίεις τῶν ἀείσοις ἀρχὴν ἔγω γὰρ πᾶσι γίγνε) ἔφείνεται. πολι- 10
 τικὴ δὲ φιλία φαίνε) ἢ ὁμόνοια, κατὰ τὸν καὶ λέγε)· καὶ τὰ συμ-
 φέροντα γὰρ ἐστὶ, καὶ τὰ παρὰ τὸν βίον ἀνήκοντα. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη
 ὁμόνοια ἐν τοῖς ἐπιφκίαισιν· ἔτοι γὰρ καὶ ἑαυτοῖς ὁμοιοῦσι, καὶ ἀλλή-
 λους, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὄντες, ὡς εἰπεῖν τῶν ποιῶντων γὰρ μὲν τὰ βε-
 λήματα, καὶ ἔμεταρρῶν, ὥσπερ ἄπειρος· βέλονται τε τὰ δίκαια, καὶ 15
 τὰ συμφέροντα. τῶν δὲ καὶ κοινῶν ἐφείνεται. τῶν δὲ φάουσι οὐχ
 οἷον τε ὁμοιοῦν, πλὴν ἐπὶ μικρὸν· κατὰ τὸν καὶ φίλοις εἶ), πλε-
 ονεξίας ἐφειμένους ἐν τοῖς ἀφελίμοις· ἐν δὲ τοῖς πόνοις καὶ ταῖς λη-
 τουργίαις, ἐλλείποντας· ἑαυτῶν δὲ ἐκείτος βελόμενος ταῦτα, τὸν
 πέλας ἔξετάζει καὶ κωλύει μὴ γὰρ τηρουμένων, δὲ κοινὸν ἀπολλυ- 20
 ται. συμβαίνει δὲ αὐτοῖς σασιάζειν, ἀλλήλους μὲν ἐπιδραμάζον-
 τας· αὐτὸς δὲ μὴ βελόμενος τὰ δίκαια ποιεῖν.

Κεφ. 7. Οἱ δὲ ἀνεργεῖται τῶν ἀνεργηθέντων δοκῶσι μάλλον φιλεῖν, ἢ
 οἱ δὲ παθόντες τῶν δράσαντας, καὶ ὡς τῶν λόγων γινόμενον, ἐπιζη-
 τεῖται (τοῖς μὲν ἐν πλείοις φαίνε), ὅτι, οἱ μὲν οφείλοισι (τοῖς δὲ οφεί- 25
 λει). κατὰ τὸν οὖν ὅτι τὸ δαμείων, οἱ μὲν οφείλοντες, βέλονται μὴ
 εἶ) οἱς οφείλοισιν· οἱ δὲ δαμείσαντες, καὶ ἐπιμελεσται τὸ ὁφεί-
 λόντων σωτηρίας· ἔγω καὶ τῶν ἀνεργηθέντων (ταῖς βέλονται εἶ) τῶν

παθόντας, ὡς κριμειμένους (ταῖς χείρας) τοῖς δὲ, οὐκ εἶ) ἐπιμελεῖς
 δὲ αὐτὰ ποδιδύαι. ἐπιχρῆμος μὲν οὐκ ἔστι ἀλλὰ φαίνεται ταῦτα λέ-
 γαν αὐτοῖς, ἐκ πονηρῶν θεωρημάτων· εἶοικε δὲ ἀνθρώπων ἀμνήμο-
 νες γὰρ οἱ πολλοί, καὶ μάλλον δὲ πάσῃ, ἢ ποιῶν ἐφείνεται. δόξα δὲ ἀν- 5
 φιστικώτερον τε εἶ) δὲ ἀπὸν, καὶ ἔχ ὁμοιον τῶν καὶ τῶν δαμείσαν-
 τας· ἔγερ ἐστὶ φίλησις καὶ ἐκείνοισι, ἀλλὰ τῶν σώζονται βέλ-
 οισι, τὸ κριμειδῆς ἔνεκα. οἱ δὲ δὲ πεποιθότες, φιλοῦσι καὶ ἀγαπῶσι
 τῶν δὲ πεπονητότας, καὶ μὴ μὴ ὡς χρησιμοί, μηδὲ εἰς ὑπερον γέ-
 νοιντ' ἀν. ὁφεί καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν συμβέβηκε· πᾶς γὰρ δὲ οἰκεῖον 10
 ἔργον ἀγαπᾷ μάλλον, ἢ ἀγαπητέον ἀν. ὑπὸ τῶν ἔργου, ἐμφύχου
 γινόμενος. μάλιστ' αἱ δὲ ἰσως τῶν καὶ τῶν ποιητῶν συμβαίνει. ὑπερ-
 ἀγαπῶσι γὰρ ἔτοι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, ἐργοντες ὥσπερ τέκνα.
 ποιῶν δὲ εἶοικε καὶ τῶν ἀνεργητῶν· τὸ γὰρ δὲ πεπονητός, ἔργον ἐστὶν
 αὐτῶν. τῶν δὲ ἀγαπῶσι μάλλον, ἢ τὸ ἔργον τὸν ποιήσαντα· τῶν 15
 δὲ ἀπὸν, ὅτι τὸ εἶ) πᾶσιν ἀρετὸν καὶ φιλητόν· ἐσμέν δὲ ἀνεργεῖται· τῶν
 ζῶν γὰρ καὶ παρὰ τῶν ἀνεργεῖται· ἀνεργεῖται δὲ ὁ ποιήσας τὸ ἔργον, ἐστὶ πῶς. ἐργ-
 γὰ δὲ τὸ ἔργον, διότι καὶ τὸ εἶ). τῶν δὲ φισικῶν· ὅγερ ἐστὶ διωσί-
 μφ, τῶν ἀνεργεῖται τὸ ἔργον μίμυς· ἀμία δὲ καὶ, τῶν μὲν ἀνεργεῖται
 καλόν, τὸ καὶ τῶν παρὰ τῶν, ὡς χαίρων ἐν τῶν τῶν δὲ παθόντι 20
 ἔργον καλόν ἐν τῶν δράσαντι· ἀλλ' εἴ τῶν, συμφέρον. τῶν δὲ ἡπὸν ἡ-
 δὲ καὶ φιλητόν. ἡδεῖα δὲ ἐστὶ, ἔμυ παρὸντος, ἢ ἀνεργεῖται· ἔμυ δὲ μέλ-
 λοντος, ἢ ἐλπίς· ἔμυ γὰρ γινόμενος, ἢ μνήμη ἡδίστον ἢ τὸ καὶ τὸ ἀνεργ-
 γαν, καὶ φιλητόν ὁμοίως. τῶν μὲν οὐκ ἀνεργεῖται, μὲν δὲ τὸ ἔργον τὸ
 καλόν γὰρ πολυχρόνιον· τῶν δὲ παθόντι τὸ χρησίμων παρὸντος. ἢ- 25
 τε μνήμη, τὸ μὲν καλῶν, ἡδεῖα· τῶν δὲ χρησίμων, ἔμυ, ἢ ἡπὸν.
 ἢ παρὰ τῶν ἀνὰ παλιν ἔχον εἶοικε· καὶ ἡ μὲν φίλησις, ποιησῶ εἶοικε·
 τὸ δὲ φίλησθαι, τῶν πάσῃ. τοῖς ὑπερέχοισι δὲ καὶ τῶν παρὰ τῶν
 ἔπε) τὸ φίλην καὶ τὰ φιλικῶν. ἐπὶ δὲ, τὰ ἐπὶ πόνοισι γινόμενα, πλείους

μᾶλλον φέρουσι, οἷον καὶ τὰ χεῖματα οἱ κήσοι μῆσοι τῶν ὄρεων
λαβόντων. δοκεῖ δὲ, ὅτι μὲν οὐ πάρα, ἀπονον εἶναι. ὅτι δὲ οὐ ποιεῖν,
ἐργῶδες. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ αἱ μητέρες φιλοτεκνότεραι. ὅτι πι-
νωτέρα γὰρ ἢ θήνησι, καὶ μᾶλλον ἴσασιν ὅτι αὐτῶν. δοξάζει δὲ αὐ-
τῶν καὶ τοῖς βιεργάταις οἰκαῖον εἶναι.

Κεφ. 8. Ἀπορῆται δὲ, πότερον δεῖ Φιλῆν ἑαυτὸν μάλιστα, ἢ ἄλλον πιναι.
ὅτι μῆσοι γὰρ τοῖς ἑαυτῶν μάλιστα ἀγαπῶσι. καὶ ὡς ἐν ἀίματι,
Φιλαύτοις ἀποκαλοῦσι. δοκεῖ τε, ὅτι μὲν Φαῦλος, ἑαυτὸν χεῖρον πινύ-
ται παρὰ τῆν καὶ ὅσα αὐτῶν μαθητότερος ἢ, τοσοῦτῶ μᾶλλον. εἰ κα-
λοῦσι δὲ αὐτῶν, οἷον ὅτι ἔστιν ἀφ' αὐτῶν παρὰ τῆν. ὅ δὲ ὅτι φησὶ, Διὰ
ὅτι καλὸν, καὶ ὅσα αὐτῶν βελτίων ἢ, μᾶλλον Διὰ ὅτι καλὸν, καὶ φίλου ἔ-
νεκα ὅτι αὐτῶν, παρὰ τῆν. τοῖς λόγοις δὲ τῶν τοῖς τὰ ἔργα ἔχει φωνῆ,
ὅτι ἀλόγως. φασὶ γὰρ δεῖν Φιλῆν μάλιστα ὅτι μάλιστα φίλον. φί-
λος δὲ μάλιστα, ὅτι βελόμηνος, ὅτι βλάπεται παρὰ τῆν, ὅτι κείνῃ ἔνεκα,
καὶ εἰ μηταῖς εἴσεται. ταῦτα δὲ ὑπάρχει μάλιστα αὐτῶν παρὰ τῆν 15
τὸν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ πινύται, οἷς ὁ φίλος ὁρίζεται. εἴρηται γὰρ, ὅτι
ἀπ' αὐτῶν πινύται τὰ Φιλικὰ καὶ παρὰ τῆν τῶν ἀνθρώπων διηκεῖ. καὶ αἱ πα-
ρομιμαίαι δὲ πᾶσαι ὁμογενοῦσιν, οἷον ὅτι, μία ψυχὴ καὶ, κρινὰ τὰ τῶν
φίλων καὶ, ἰσότης φιλότις καὶ, γένου κινήσεως ἔχοντων πινύται γὰρ ταῦτα
παρὰ τῆν αὐτῶν μάλιστα ὑπάρχει. μάλιστα γὰρ φίλος ἑαυτῶν καὶ φι- 20
λητέον δὲ ἢ μάλιστα ἑαυτόν. ἀπορῆται δὲ εἰκότως, ποτέρις χεῖρων
ἔπειτα, ἀμφοῖν ἔχοντων ὅτι πινόν. ἴσως οὖν τῶν τοῖς τοῖς δεῖν τῶν
τῶν διαρῆν καὶ διὰ τῆν ὅσον ἑκάτεροι καὶ πῆ δὲ θηθόλοισιν. εἰ δὲ ἢ
ἀβόμοιρο ὅτι φίλου, πᾶς ἑκάτεροι λέγουσι, τὰ καὶ αὐτῶν ἰσοῦσι πινύ-
ται. οἱ μὲν ἔν εἰς οἰκίαν ἀφροντες αὐτῶν, Φιλαύτοις καλοῦσι τῶν ἑαυ- 25
τοῖς ἀπονομένων ὅτι πινόν ὅτι χεῖμασι, καὶ μῆσοι, καὶ ἰδοναῖς ταῖς
σωματικαῖς. τῶν γὰρ οἱ πολλοὶ ὀρέγονται, καὶ ἑαυτοῦ ἀνακαταπέ-
σαι τῶν, ὡς ἀεὶ οἶον, διὰ καὶ παρὰ τῆν μάχην τῶν. οἱ δὲ παρὰ τῆν ταῦτα

πλε-

πλεονέκῃ, χεῖρονται ταῖς ὀπιθυμίαις, καὶ ὅλως τοῖς πάθεσι, καὶ
παρὰ λόγῳ τῆν ψυχῆς. ταῦτα δὲ εἶσιν οἱ πολλοί. διὰ καὶ ἢ παρὰ τῆν
ηγεῖα χεῖρονται ἀπὸ τῶν πολλῶν Φαύλου ὄντος. δικαίως δὲ τοῖς
ἔτι Φιλαύτοις ὀφείζονται. ὅτι δὲ τῶν τῶν ταῦτα αὐτοῖς ἀπονομένων
5 ταῖς, εἰώθασιν λέγειν οἱ πολλοὶ Φιλαύτοις, ὅτι ἀδὴλον. εἰ γὰρ πῖς
ἀεὶ ἀπονομάζει τὰ δίκαια παρὰ τῆν, αὐτοῖς μάλιστα πινύτων, ἢ τὰ
σώφρονα, ἢ ὅποια αὐτῶν ἀπὸ τῆν ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ὅλως ἀεὶ ὅτι κα-
λὸν ἑαυτῶν παρὰ τῆν οἰοῦντο, ἔστιν ἐρῆ Φίλου τῶν τῶν, ὅτι δὲ ἀδὴλον. δοξάζει
δὲ αὐτῶν ὅτι τῶν εἶναι μᾶλλον Φίλου. ἀπονομάζει γὰρ ἑαυτῶν τὰ καλ-
10 λιστα καὶ μάλιστα ἀγαθὰ, καὶ χεῖρονται ἑαυτῶν τῶν κυριωτάτω, καὶ
πινύται τῶν τῶν πινύται. ὡς περὶ δὲ καὶ πόλις ὅτι κυριωτάτων μάλισ-
τῶν δοκεῖ, καὶ πινύται ὅτι σύστημα, ἔτι καὶ αὐτῶν ἀρετῶν, καὶ Φίλου
δὲ μάλιστα ὅτι τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν τῶν χεῖρονται ὀμιλῶν καὶ ἑκαστῆς
15 ὄντος, καὶ παρὰ τῆν ἀπονομάζει, καὶ ἐκαστῶν, τὰ μὲν τῶν λόγου μά-
λιστα. ὅτι μὲν οὖν τῶν ἑκάστος ὅτι μάλιστα, ὅτι ἀδὴλον, καὶ ὅτι ὅ
ὅτι φησὶ μάλιστα τῶν ἀγαθῶν. διὰ Φίλου μάλιστῶν αὐτῶν εἶναι, καὶ
ἔτερον εἶδος τῶν ὀφείζονται καὶ ἀρετῶν τῶν τῶν, ὅσον ὅτι τῶν λό-
γῶν ζῶν, τῶν τῶν πάθος, καὶ ὀρέγονται ἢ τῶν καλοῦ, ἢ τῶν ἀπονομένων
20 συμπερῆν. τῶν μὲν οὖν παρὰ τῆν καλῶν παρὰ τῆν ἀρετῶν ἀφροντες
ἀπονομάζοντες, πινύται ἀποδέχονται καὶ ἐπαμύνοι. πινύτων δὲ ἀ-
μιλλωμένων παρὰ τῆν καλὸν, καὶ ἀφροντων τῶν καλῶν τὰ καλῶν
παρὰ τῆν, κρινῆν τῶν πινύται εἶναι τὰ δέοντα, καὶ ἰδὸν ἑκάστω τὰ μέγιστα
τῶν ἀγαθῶν, εἴτε ἢ ἀρετῆ τοῖς τῶν ὅτιν. ὡς ὅτι μὲν ἀγαθόν, δεῖ
25 Φίλου εἶναι καὶ γὰρ αὐτοῖς οἰκίαν τὰ καλὰ παρὰ τῆν, καὶ τῶν
ἀλλῶν ὡς φελέπει. ὅτι δὲ μαθητόν, ἔδει βλάπεται γὰρ καὶ ἑαυτόν,
καὶ τῶν πέλας, Φαύλοις παρὰ τῆν ἐπὶ μῆσοι. παρὰ τῆν μαθητῶν μὲν οὖν
ἀφροντες, ἀδὴλον παρὰ τῆν, καὶ ἀπὸ τῆν ὅτι φησὶ, ἀδὴλον, ταῦτα

X 3

τα κὺ παρὰ τῆς πᾶς γὰρ νοῦς αἰρήται ὅ βέλυσον ἑαυτῶν ὁ δὲ ἔπι-
 φηκὴς πεφθαρκεῖ τῶν κῶ. ἀνηγὼς δὲ ὅ παρὶ τῆς σπουδαίας, καὶ ὅ τῶν
 φίλων ἐνεκα πολλὰ παρὰ τῆς πατρὸς, καὶ δὲν ἕωρ-
 αποθήσκην παρὰ τῆς γὰρ κὺ χεῖματα, κὺ πμαῖς, καὶ ὅλως τὰ πε-
 ειμάχητα ἀγαθὰ, παρὶ ποίημιμος ἑαυτῶν ὅ καλόν· ὀλίγον γὰρ
 χρόνον ἠδὲ ἰσως σφόδρα μάλλον ἔλατ' αἴ, ἢ πολὺν ἠρέμα· καὶ
 βιωσῶν καλῶς σπαιτὸν, ἢ πολλὰ ἔτη τυχόντως καὶ μίαν παρ-
 ξιν καλῶ καὶ μεγάλῳ, ἢ πολλὰς καὶ μικρὰς. τοῖς δὲ ἕωρτα πο-
 θησκῶσι τῶν ἴσως συμβαίη. αἰρουῦνται δὲ ἢ μέγα καλόν ἑαυτοῖς,
 καὶ χεῖματα παρὸντ' αἴ, ἐφ' ὃ πλείω λήψον) οἱ φίλοι. γίγε- 10
 ται γὰρ, τῶν μὲν φίλων χεῖματα· αὐτῶν δὲ, ὅ καλόν· ὅ δὲ μῆζον
 ἀγαθὸν ἑαυτῶν ἀποπέμφ. καὶ παρὶ τῆς πμαῖς δὲ κὺ ἔργας, ὅ αὐτοῖς
 ἕωπος· παρὸντ' αἴ τῶν φίλων τῶντα παρὸντ' αἴ καλόν γὰρ αὐτῶν
 τῶν καὶ ἐπαμνετῶν. εἰκότως δὲ ἢ δακεί σπουδαῖος ἐῖ), ἀπὶ πόρτων
 αἰρουῦμιμος ὅ καλόν. ἐν δὲ χεῖ) δὲ καὶ παρὰ τῆς φίλων παρὸντ' 15
 αἴ, καὶ ἐῖ) καλλίον τῶν αὐτὸν παρὰ τῆς, ὅ ἀπὸν τῶν φίλων γυέ-
 αἴ. ἐν αἴπαισι δὲ τῶν ἐπαμνετοῖς, ὅ σπουδαῖος φαίνεται ἑαυτῶν
 τῶν καλῶν πλέον νέμω. ἔτω μὲν οὖν δεῖ φίλων ἐῖ), κατὰ τῶν
 εἰρηται· ὡς δὲ οἱ πολλοί, ἔχρη.

Κεφ. 9. Ἀμοιόσητεῖται δὲ καὶ παρὶ τῶν ὀδαιμόνα, εἰ δεήσε) φίλων, 20
 ἢ μὴ· ἔθεν γὰρ φασὶ φίλων δεῖν τοῖς μακαρίοις καὶ ἀπάρκεσι·
 ὑπάρχῃ γὰρ αὐτοῖς παρὰ τῆς. ἀπάρκεισι οὖν ὄντας, ὅθεν ὀδαι-
 δεῖσται· ὅν δὲ φίλων, ἔτερον αὐτὸν ὄντα, πορίζῃν, ἢ δὲ αὐτῶν ἀδυ-
 νατεῖ· ὅθεν ὅ,

„ Ὅταν ὀδαιμόν δὲ δίδῳ, τί δεῖ φίλων; 25
 εἴκει δ' ἀπόπτω, ὅ παρὸντ' ἀποπέμωντα; παρὰ τῆς ὀδαιμόνι, φί-
 λους μὴ ἀπεδιδόναι· ὅ δακεί τ' ἐκ τὸς ἀγαθῶν μέγισον ἐῖ). εἰ γὰρ φί-
 λος ἐστὶ μάλλον ὅ ὀ ποιῆν, ἢ παρὰ τῆς κὺ ἐστὶ ἕωρτα καὶ τῆς ἔρε-
 τῆς,

ἔ, ὅ ὀδαιμόνι καλλίον δὲ ὀ ποιῆν φίλους ὀδαιμόνι· ὅ ὀ παρὰ τῆς
 μὲν δὲ ὀ σπουδαῖος. ἔω κὺ ἔπι ζητεῖται, πότερον ἐν ἀτυ-
 χίαις μάλλον δεῖ φίλων, ἢ ἐν ὀ τυχίαις· ὡς κὺ ἔ ἀτυχεῖν δὲ
 μὲν ἔ ὀδαιμόνι σποντῶν κὺ τ' ὀ τυχεῖν, ἔς ὀ ποιήσοισιν. ἀπο- 5
 ποιῆ ἴσως κὺ ὀ μονώτην ποιῆν τ' μακαρίον· ἔθεν γὰρ ἔλατ' αἴ καθ'
 αὐτὸν τὰ πόρτ' ἔχῃν ἀγαθὰ· πολὺ μὲν γὰρ ὀ ἀνδραπορος κὺ συζῶ
 πεφυκός. κὺ ὀ ὀδαιμόνι δὲ τῶν ὑπάρχῃ τὰ γὰρ τῆ φύσῃ ἀγαθὰ
 ἔχῃ. δὲ ἔθεν ὡς μῆζ φίλων κὺ ἔπι τῶν κρῆσι, ἢ μετ' ὀδαιμόνι κὺ τ'
 τυχόντων σπαιμερδῶν. δεῖ ἄρα ὀ ὀδαιμόνι φίλων. τί οὖν λέ- 10
 γωσι οἱ παρὰ τῆς, καὶ πῆ ἀνηθῶσι; ἢ ὅτι οἱ πολλοὶ φίλους οἰόνται
 τῶς χροσίμοις ἐῖ); τῶν παρὰ τῆς μὲν ἐν ἔθεν δεήσεται ὀ μακαρίος,
 ὀ τῶν παρὰ τῆς ὑπάρχῃ αὐτῶν. ὅθεν δὲ τῶν ἀπὸ τῆ δὲ, ἢ ὀ τῆ
 μικρόν· ἢ δὲ γὰρ ὀ βίος ὄν, ἔθεν δεῖται ἐπὶ σπαιμῆς ἠδὲ ὄν. ἔ δὲ ὀδαι-
 δεῖ τῶν τῶν φίλων, ἔ δακεί δεῖσται φίλων. ὅ δὲ, ὅθεν ἔστι ἴσως 15
 ἀνηγὼς· ἐν ἔργῃ γὰρ εἰρηται, ὅτι ἢ ὀδαιμόνι, ἐν ἔργῃ τίς ἐστὶν ἢ
 δ' ἐν ἔργῃ, δὲ ἔθεν ὅτι γὰρ, καὶ ἔχ ὑπάρχῃ, ὡς ἀπὸ κλήμα π. εἰ δὲ
 ὀ ὀδαιμόνι ἐστὶν ἐν τῶν ζῶν κὺ ἐνεργεῖν, τ' ἀγαθῶν δὲ ἢ ἐν ἔργῃ
 σπουδαῖα καὶ ἠδέια καθ' αὐτὴν, κατὰ τῶν ἐν ἔργῃ εἰρη)· ἐστὶ δὲ
 κὺ ὀ οἰκείον, τῶν ἠδέων ἠεωρῆν δὲ μάλλον τῶς πέλαις διυάμεθα 20
 ἢ ἑαυτοῖς, καὶ τῶν ἐκείνων παρὰ τῆς, ἢ τῶν οἰκείας· αἴ τ' σπουδαῖων
 δὲ παρὰ τῆς, φίλων ὄντων, ἠδέια τοῖς ἀγαθοῖς· ἀμφοῖν γὰρ ἔχοσι τὰ
 τῆ φύσῃ ἠδέα· ὀ μακαρίος δὲ φίλων τῶν δὲ δεήσεται, εἴ τῶν ἠεω-
 ρῆν παρὰ τῆς παρὰ τῆς ὀδαιμόνι καὶ οἰκείας. τῶν τῶν δὲ αἴ τῶν ἀ-
 γαθῶν, φίλου ὄντος. οἰόνται γὰρ ἠδέως ζῶν ἐν ὀδαιμόνι· μονώ- 25
 τη μὲν οὖν χαλεπὸς ὀ βίος· ἔραδιον γὰρ καθ' αὐτὸν ἐνεργεῖν σπαι-
 εχῶς· μετ' ἔτερον δὲ καὶ παρὰ τῆς δὲ, ἠεωρῆν. ἐστὶ οὖν ἢ ἐν ἔργῃ
 σπαιμερδῶν, ἠδέια ἔσται καθ' αὐτὴν, ἢ κατὰ τῶν μακαρίων ἐῖ).
 ὅ γὰρ σπουδαῖος, ἢ σπουδαῖος, τῶν τῶν δὲ δεῖται παρὰ τῆς ἔσται χαρῆς,
 τῶς

παῖς δ' ἀπὸ κειρίας δυαχεραίνῃ· κειράων ὁμοιωσὶς τοῖς κειλοῖς μέ-
λεσιν ἢ δέ) ἔστι δὲ τοῖς φάλλοις λυπεῖται. γήμοιτο δὲ ἀνὴρ καὶ ἀσκη-
σίς τις τ' ἀρετῆς ἐκ τῆς συζυγίας τοῖς ἀγαθοῖς, κειράων καὶ Θεο-
γυίας φησιν. Φιλικώτερον ὅτι πτοχοῦσιν ἔοικεν ὁ σπουδαῖος φίλος
πρὸς σπουδαῖον, τῆ φύσεως ἀρετῆς ἐστὶν. ὁ γὰρ τῆ φύσει ἀγαθὸν, εἰρη- 5
ται ὅτι πρὸς σπουδαῖον ἀγαθὸν καὶ ἡδύ ἐστὶ καὶ αὐτό· ὁ δὲ ζυῖν ὀεί-
ζονται, τοῖς ζώοις, διωμάμει ἀμειψέως· ἀμειψέως δὲ ἀμειψέως,
ἢ νοήσεως ἢ δὲ διωμάμει, εἰς τὴν ἐνεργίαν ἀνάγκηται. ὁ δὲ κώλειον, ἐν
τῇ ἐνεργίᾳ ἔοικε δὲ ὁ ζυῖν ἐστὶν κωλείως ὁ ἀμειψέως, ἢ νοήν· ὁ
δὲ ζυῖν, τὴ καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν καὶ ἡδέων ὠλισμῆνον γὰρ ὁ δ' ὠλι- 10
σμῆνον, τὴ πύλατος φύσεως· ὁ δὲ τῆ φύσεως ἀγαθὸν, καὶ πρὸς ἑπιπέσει.
διότι ἔοικε πᾶσιν ἡδύ ἐστὶν· ἔχει δὲ λαμβανῆν μοχθηρῶν ζυῖν καὶ
διεφθαρμένω, ἔχει ἐν λύπαις ἀόριστος γὰρ ἢ τοιαύτη, κειράων
πρὸς ὑπάρχοντα αὐτῇ. ἐν τοῖς ἐχομένοις δὲ πρὸς τὴν λύπης ἔσαι φα- 15
νερώτερον. εἰ δὲ αὐτὸ ὁ ζυῖν, ἀγαθὸν καὶ ἡδύ· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ τῆς
πρόπτας ὀρέσασθαι αὐτῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἐπιπέσει καὶ μακρείας·
τῆ τοῖς γὰρ ὁ βίος ἀρετῶτατος, καὶ ἢ τῆτων μακρειωτάτη ζωή·
ὁ δὲ ὀρεῶν, ὅτι ὀρεῶν, ἀμειψέως) καὶ ὁ ἀκούων, ὅτι ἀκούων καὶ ὁ βαδί-
ζων, ὅτι βαδίζων καὶ ἔστι τῆ δῆλων ὁμοίως, ἔστι τὸ ἀμειψανόμενον, ὅτι
ἐνεργεῖ μὲν ἀμειψανόμεθα δ' αὐτῶν, ὅτι ἀμειψανόμεθα καὶ νοοῖ μὲν, ὅτι 20
νοοῖ μὲν. ὁ δὲ, ὅτι ἀμειψανόμεθα, ἢ νοοῖ μὲν, ὅτι ἔσμεν· ὁ γὰρ ἐστὶν ἡ
ὁ ἀμειψέως, ἢ νοήν· ὁ δὲ ἀμειψέως, ὅτι ζῆν, τῆ ἡδέων καὶ αὐ-
τό· φύσεως γὰρ ἀγαθὸν ἢ ζωή· ὁ δὲ ἀγαθὸν ὑπάρχον ἑαυτῶν ἀμειψ-
νέσασθαι, ἡδύ· ἀρετῶν δὲ ὁ ζυῖν, καὶ μάλιστα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ὁ ἐστὶν
ἀγαθὸν ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἡδύ· σπουδαῖανόμενοι γὰρ ἔχει καὶ αὐτὸ ἀγα- 25
θῶν, ἡδύονται. ὡς δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ὁ σπουδαῖος, καὶ πρὸς ὁ φί-
λον ἔτερος γὰρ αὐτὸς, ὁ φίλος ἐστὶ κειράων οἷον ὁ αὐτὸν ἐστὶν, ἀρε-
τῶν ἐστὶν ἐκείνῳ, ἔπειτα καὶ ὁ τὸ φίλον, ἢ πρὸς ἀπλησίως. ὁ δὲ ἐστὶν, ἡ
ἀρε-

ἀρετῶν, ἀρετῶν ἀμειψέως αὐτῶν ἀγαθῶν ὄντος. ἢ ὅτι τοιαύτη ἀμειψέως
ἡδέια καὶ αὐτῶν. σπουδαῖανέσασθαι ἄρεα δὲ καὶ τὸ φίλου ὅτι ἐστὶ.
τῆτο δὲ γίνονται δὲ ἐν τῶν συζυγίας, καὶ κειραίνῃ λαγῶν καὶ ἀφροσύνας.
ἔπειτα γὰρ ἀνὴρ δόξασθαι ὁ συζυγίας ἐπὶ τῆ ἀμειψέως λέγεσθαι, καὶ ἔχει
ὡς πρὸς ὅτι τῆ βουλομένη, ὁ ἐν τῶ αὐτῶν νέμεσθαι. εἰ δὲ ὁ μα-
κρείως ὁ ἐστὶν ἀρετῶν ἐστὶ καὶ αὐτὸ, ἀγαθὸν τῆ φύσεως ὄν καὶ ἡδύ·
πρὸς ἀπλησίον δὲ καὶ ὁ τῆ φίλου ἐστὶ καὶ ὁ φίλος, τῆ ἀρετῶν αὐ-
εἶν. ὁ δὲ ἐστὶν αὐτῶν ἀρετῶν, τῆτο δὲ ὑπάρχον αὐτῶν. ἢ τῶν ἐν-
δεῆς ἔσαι· δεήσῃ ἄρεα πρὸς ὁ δὲ ἀμειψέως φίλων σπουδαῖων.

10 Ἀρ' οἷον ὡς πλείους φίλους ποιητέον, ἢ κειράων ὅτι τὸ ξενίας Κεφ. ΙΟ.
ἐμμελῶς εἰρηάζει, δοκεῖ, ὁ,

„ Μήτε πολυξένος, μήτ' ἀξένος·

καὶ ὅτι τὸ φιλίας ἀρμόσθαι μήτ' ἀφίλον ἐστὶν, μήτ' αὐ πολυφι-
λον καὶ ὑπερβολικῶν. τοῖς μὲν δὲ πρὸς χρεῖσιν, καὶ πρὸς δόξασθαι

15 ἀνὴρ ἀρμόξεν ὁ λαγῶν· πολλοῖς γὰρ ἀνθυπηρετεῖν ὅτι πονον, καὶ
ἔχει ἰσχυρὸς ὁ βίος αὐτοῖς τῆτο πρὸς τῆν. οἱ πλείους δὲ τῆ πρὸς
τὸ οἰκείον βίον ἰσχυρῶν πρὸς ἐργῶν καὶ ἐμπόδιοι πρὸς ὁ καλῶς ζυῖν.
ἔπειτα οἷον δὲ αὐτῶν, καὶ οἱ πρὸς ἡδονῶν, ἀρκοῦσιν ὀλίγοι, κειρά-
ων ἐν τῇ βουλή τῆ ἡδύσθαι. τῆς δὲ σπουδαῖοις, πότερον πλείους

20 κατ' ἀειθρόν, ἢ ἐστὶν τι μέτρον καὶ φιλικῶν πλήθους, ὡς πρὸς πόλεως·
ἔπειτα γὰρ ἐκ δέκα ἀνδρῶν γήμοιτ' ἀνὴρ πόλις, ἔπειτα ἐκ δέκα μυ-
ριάδων ἐπὶ πόλις ἐστὶν ὁ δὲ πρὸς ὁ ἐστὶν ἴσως ἐν πρὸς, ἀλλὰ πρὸς
μεταξὺ ἡδονῶν ὠλισμῆνων. καὶ φίλων δὲ ἢ ἐστὶν ἡ πλήθος ὠλισμῆ-
νον. καὶ ἴσως οἱ πλείους, μὲν ὡν διωμάμει ἡς συζυγίας· τῆτο γὰρ ἐ-

25 δοκεῖ φιλικῶτατον ἐστὶν. ὅτι δὲ ἔχει οἷον τε πολλοῖς συζυγίας καὶ ἀφρο-
νέμειν αὐτὸν, ἐκ ἀδύλων. ἐπὶ δὲ, κακείνοις δὲ ἀλλήλοισι φίλος ἐστὶν,
εἰ μέλλοισι πρὸς μετ' ἀλλήλων σπουδαῖανόμενοι. τῆτο δὲ ἐργῶν δὲ
ἐν πολλοῖς ὑπερβολῶν. χαλεπὸν δὲ γίνεσθαι καὶ ὁ συζυγίας καὶ ὁ

συνδραχῆν οἰκείως πολλοῖς· εἰκὸς γὰρ συμπίπλην ἅμα, τὰ μὲν
 σπυδιέσθαι, τὰ δὲ, σπυλάσθαι. ἴσως οὖν ὅτι ἔχθρ, μὴ ζή-
 τειν ὡς πολυφιλώτατον (εἶ), ἀλλὰ πσοῦτοις, ὅσοι εἰς τὸ συζῆσι-
 κηνοί· ὅσοι γὰρ ἐνδέχεται δόξεν δὴ πολλοῖς εἶ) φίλον σφόδρα·
 δὲσφρ ὅσοι εἰσὶν πλιόνων· ὡσφρολή γὰρ πῖς εἶ) βέλεται φι-
 λίας· τὸτο δὲ πωρὸς ἕνα· καὶ τὸ σφόδρα δὴ πωρὸς ὀλίγοις, ἔτω δὲ
 εἰοικεν ἔχθρ καὶ ἔπι τῶν πωραγμῶν· ἔ γίγνον) γὰρ φίλοι πολλοὶ
 κατὰ τὴν ἔταρικὴν φιλίαν· αἱ δὲ ὑμνέμεθα, ἐν δυοὶ λέγειν)· οἱ
 δὲ πολὺ φίλοι, καὶ πᾶσιν οἰκείως ἐντυγχάνοντες, ὅσοι δὲ δοκῶσιν
 εἶ) φίλοι, πλιὸν πολιτικῶς, ἔς καὶ καλοῦσιν ἄρεσκεις. πολιτικῶς 10
 μὲν οὖν ἔστι πολλοῖς εἶ) φίλον καὶ μὴ ἄρεσκον οἶτα, ἀλλ' ὡς ἀλη-
 θῶς ἔπι κῆ· δι' ἄρετην δὲ καὶ δι' ἑαυτοῦς, ὅτι ἐστὶ πωρὸς πολλοῖς·
 ἀγαπητὸν δὲ καὶ ὀλίγοις ἄρετῃ ποιέταις.

Κεφ. 11.

Πότερον γ' ἐν ἀτυχίαις φίλων μάλλον δεῖ, ἢ ἐν ἀτυχίαις· ἐν
 ἀμφοῖν γ' ἔπι ζητιῶνται· οἱ τε γ' ἀτυχοῦντες, δεόν) ἔπι κρυεῖ- 15
 αι, οἱ τ' ἀτυχοῦντες, συμβίων, καὶ ἔς ὅτι ποιήσοισι. βούλον) γὰρ
 ὅτι δρᾶν. ἀνάγκαστερον μὲν δὴ ἐν ταῖς ἀτυχίαις· δὲ τῶν χρεσί-
 μων ἐν ταῦτα δεῖ. κάλλιον δὲ ἐν ταῖς ἀτυχίαις· δὲ καὶ τὸς ἔπι κ-
 κείς ζητῶσι· τῶτοις γ' ἀρετώτερον ἄεργετέιν, καὶ μὲ τῶτων δὲ ε-
 γφν· ἐστὶ γὰρ καὶ ἡ παρησία αὐτῆ τῶν φίλων ἠδεῖα, καὶ ἐν ταῖς ἀ- 20
 τυχίαις, καὶ ἀτυχίαις κρυφίζονται γ' οἱ λυπούμενοι, σπυαλγρῶ-
 των τῶν φίλων· δὲ καὶ ἀπορήσειεν αἱ πῖς, πότερον ὡσπερ βάρεις
 μεταλαμβάνοισιν, ἢ τὸτο μὲν, ἔ· ἢ παρησία δὲ αὐτῶν, ἠδεῖα ἔ-
 σα, καὶ ἡ ἔννοια τῶ συνδραχῆν, ἐλέγγω τὴν λύπην ποιῶ. εἰ μὲν οὖν
 Δὲ τῶτα, ἢ δὲ ἀλλό τι κρυφίζονται, ἀφείσθαι. συμβαίνην δὲ οὖν 25
 φαίνε) ὅτι λερθῆν. εἰοικε δὲ ἡ παρησία μικτῆ πῖς αὐτῶν εἶ). ἀλλ'
 μὲν γὰρ ὅσοι τὸ ὅσφρ τὸς φίλοις, ἠδὲ, δῆλωσε καὶ ἀτυχοῦντι. καὶ γίνε-
 ται πῖς ἔπι κρυεῖα πωρὸς ὅτι μὴ λυπεῖσθαι. ὡσφραμυθητικὸν γὰρ
 ὁ φῖ-

ὁ φίλος καὶ τῆ ὄψφ, καὶ ὡς λόγα, εἰαν ἢ ἔπι δέξιος· οἶδε γ' ὅτι ἦτος καὶ
 ἐφ' οἷς ἠδέ) καὶ λυπεῖται. ὅτι δὲ λυπούμενον ἀσθάνεσθαι ἔπι ταῖς
 αὐτῶ ἀτυχίαις, λυπηρόν· πᾶς γὰρ φέγγε λύπης ἀπίος εἶ) τοῖς
 φίλοις· διόσφρ, οἱ μὲν, ἀσθάνωδες τὴν φύσιν, ἔλαβοῦνται σπυ-
 5 πείσθαι τὸς φίλοις αὐτοῖς· καὶ μὴ ὑσφρτεῖνη τῆ ἀλυπία· ἔ σκεί-
 νοις γημομάτω λύπην, ἔχρ ὡσφρομῶ. ὅλωσ τε σπυδρῶντες οὐ
 πωρσῖεται, Δὲ ὅτι μὲν αὐτὸς εἶ) δρῶηλικός. γυῖαμα δὲ καὶ οἱ
 ποιέτοι ἀνδρες, τοῖς σφενάζοισι χαίρεισι, καὶ φιλοῦσιν ὡς φίλοις
 καὶ σπυδρῶντας, μιμείσθαι δὲ ἐν ἀπασι δεῖ, δὴ λονότι τ' βήγῳ·
 10 ἢ δὲ ἐν ταῖς ἀτυχίαις τῶν φίλων παρησία, τὴν τε Δὲ αργαλίω
 ἠδεῖαν ἔχθρ, καὶ τὴν ἔννοια, ὅτι ἠδονται ἔπι τοῖς αὐτῶ ἀγαθοῖς. δὲ
 δόξεν αὐ δεῖν, εἰς μὲν τὰς ἀτυχίας καλῆν τὸς φίλοις πωρθῶ-
 μος· ἄεργετηκὸν γὰρ εἶ), καλόν· εἰς δὲ τὰς ἀτυχίας, ὀκνοῦν-
 τα· μετὰ δὲ δόναι γὰρ ὡς ἴκισα δεῖ τῶν κακῶν. ὅταν δ,

15

„ Ἄλλῃ ἐγὼ δυσυχῶν.
 μάλιστὰ δὲ ὡσφρακλετέον, ὅταν μέλωσιν ὀλίγα ὀχληθέντες, με-
 γάλα αὐτὸν ὡφελήσφν. ἔναμα δὲ ἀνάπαλιν ἴσως ἄρεμῶξ, πωρὸς
 μὲν τὸς ἀτυχοῦντας, ἀκλετέον καὶ πωρθῶμπος· φίλου γ' ὅτι ποιῆν,
 καὶ μάλιστὰ τὸς ἐν χρεῖα, καὶ τὸς μὴ ἀξιώσαντας· ἀμφοῖν γὰρ
 20 κάλλιον καὶ ἠδῖον· εἰς δὲ τὰς ἀτυχίας, σπυεργῶντα μὲν, πωρθῶ-
 μπος· καὶ γ' εἰς τῶτα χρεῖα φίλω· πωρὸς ἄπαρσαν δὲ, χρολάως·
 ἔ γὰρ καλόν ὅτι πωρθῶμφσθαι ὡφελῶσθαι. δόξεν δὲ ἀηδίας ἐν
 ὡ δὲ διωθεῖσθαι ἴσως ἔλαβοῦντέον· ἐνίοτε γὰρ συμβαίνην. ἢ παρη-
 σία δὴ τῶν φίλων ἐν ἀπασιν ἀρετῆ φαίνεται.

25

Ἄρ' ἐν ὡσπερ τοῖς ἔρωσι ὅσοι ἀγαπητῆτα τὸν ἔστι, καὶ μάλ- Κεφ. 12.
 λον ἀρεσιῶντα τῶ τῆν τ' ἀσθῆσιν, ἢ τὰς δῆλας, ὡς καὶ τῶ τῆν μᾶ-
 λιστα τ' ἔρωτος ὄντος καὶ γινομένης ἔτω καὶ τοῖς φίλοις ἀρετώτατον ἔστι
 ὅτι συζῆσι. κρινωῖα γὰρ ἡ φιλία. καὶ ὡς πωρὸς ἑαυτὸν ἔχθρ, ἔτω καὶ

εἶ) τιὸν ἠδονῆν· ὁσθένει γὰρ ἐφρωτῶν, πίνος ἐνεκα ἠδέ), ὡς
 καθ' αὐτὴν εἶσαι ἀρετὴν τὴν ἠδονίω. πρὸς πημερῶν τε ὁμο-
 οῦν τῶν ἀγαθῶν, ἀρετώτερον ποιεῖν· οἷον τὰ δικαιωπραγεῖν
 καὶ σωφροσῆν καὶ αὐξέσθαι δὴ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ· εἴκοι δὲ ἕτος
 γὰρ ὁ λόγος τῶν ἀγαθῶν αὐτῷ ἀποφαίνειν, καὶ ὁσθέν μᾶλλον ἐτέρου·
 5 πᾶν γὰρ μετ' ἐτέρου ἀγαθοῦ, ἀρετώτερον, ἢ μόνον· ἴστω δὲ ἡ
 λόγος καὶ Πλάτων ἀγαθῶν, ὅτι ὅσα ἐστὶν ἠδονῆ τὰ γὰρ ἀρετώτερον
 γὰρ εἶ) μὲν φροσῆσις τὸ ἠδονίω βίον, ἢ χρεῖς· εἰ δὲ μικτὸν κρῆστον,
 ὅσα εἶ) τὸ ἠδονίω τὰ γὰρ ὁσθένος γὰρ πρὸς τεθέντος αὐτῷ, τὰ ἀ-
 γὰρ ἀρετώτερον γίνεσθαι· δὴ λαν δὲ ὡς εἰ δὲ ὁσθέν τὰ γὰρ ἀρετῶν αἰ-
 10 εἶη, ὁ μετὰ πίνος τὸ καθ' αὐτὸ ἀγαθῶν ἀρετώτερον γίνε). τί ἔν βῆ-
 πῆστον, εἰ καὶ ἡμεῖς κρινόμεθα; τοῖστον γὰρ ὅτι ζῆτεῖται· οἱ δὲ ἐν-
 ισάμενοι ὡς ἐκ ἀγαθῶν εἰς πᾶν τὸ ἐφίε), μὴ ἔστιν λέγωσιν· ὁ γὰρ πᾶ-
 σι δοκεῖ, τῶτο εἶναι φάρμακον· ὁ δὲ ἀγαθῶν τῶτην τὸ πῆστον, εἰ πᾶν
 πῆστον ἐφίε) εἰ μὲν γὰρ τὰ ἀνοήτα ὠρέγεται αὐτῶν, ἢ ἀπὶ τὸ λε-
 15 γόμενον· εἰ δὲ καὶ τὰ φροσῆσις, πῶς λέγουσιν αὐτὸ; ἴσως δὲ καὶ ἐν πῆ-
 φάλοισι βῆσι πῆσει ἀγαθῶν κρῆστον ἢ καθ' αὐτὰ, ὁ ἐφίεται τὸ οἰ-
 κεία ἀγαθῶν· ὅσα εἴκοι δὲ ὁσθέν πῆσι εἰς ἀναπῆσι καλῶς λέγουσθαι.
 εἰ γὰρ φασιν, εἰ ἡ λύπη κακὸν βῆσι, τὴν ἠδονίω ἀγαθὸν εἶ) ἀπικεῖ-
 σθαι γὰρ κακὸν κακῶ, καὶ ἀμφοῖν τὸ μηδέτερον, λέγοντες τῶτα δὲ
 20 εἰ κακῶς· εἰ μὲν ὅτι γὰρ τῶν εἰρημῶν ἀληθῶς οἴσιν· ἀμφοῖν μὲν
 γὰρ ὄντων κακῶν, καὶ φάρμακον εἶ) ἀμφοῖν τῶν μηδέτερον δὲ,
 μηδέτερον, ἢ ὁμοίως· καὶ δὲ φαίνον), τὴν μὲν, φάρμακον ὡς κα-
 κὸν· τὴν δὲ, ἀεσόμενοι ὡς ἀγαθὸν· ἔτω δὲ ἢ καὶ ἀπικεῖται.

Κεφ. 3. Οὐ μὲν εἰ μὴ τὸ ποιότητων βῆσι ἢ ἠδονῆ, ἀλλὰ τῶτο ὁσθέν 25
 τῶν ἀγαθῶν ὁσθέν γὰρ αἰ τὸ πρὸς ἀνεργῆσι, ποιότητές εἰσιν· εἰ δὲ ἢ
 ἀδαιμονία· λέγουσι δὲ, ὅτι μὲν ἀγαθὸν, ὡς εἶσθαι, τὸ δὲ ἠδονῆν ἀ-
 εἶσαι εἶ), ὅτι δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥτιον· εἰ μὲν οὖν ὅσα τῶ ἠδε-
 σθαι

σθαι τῶτο κρίνοισι, καὶ πῆσι τὸ δικαιωσῶν καὶ τῶ ἀλλῶς πρὸς τῶ,
 καθ' αἰς ἀναργῆσι φασὶ μᾶλλον καὶ ἥτιον τῶς ποιότητες ὑπάρχειν, καὶ τῶ
 τῶ πρὸς τῶ εἶσαι τὸ αὐτῶ· δίκαιοι γὰρ εἰσι μᾶλλον καὶ ἀναργῆσι· εἰ δὲ
 καὶ δικαιωπραγεῖν καὶ σωφροσῆν μᾶλλον καὶ ἥτιον· εἰ δὲ ἐν τῶ ἠδε-
 5 ναῖς, μὴ ποτ' εἰ λέγουσι τὸ ἀπῶν, εἰ ὡς ἰσιν, αἰ μὲν ἀμφοῖς, αἰ δὲ μι-
 κταί; τί καλῶς εἶ, καθ' αὐτῶ ἢ ὑμῶν, ὡρισμένη εἶ) (ἀ, δέχεται) τὸ μᾶ-
 λον καὶ ἥτιον, ἔτω καὶ τιὸν ἠδονίω; εἰ γὰρ ἢ αὐτὴ συμμετεῖα ἐν
 πᾶσιν βῆσι εἰ δὲ ἐν αὐτῶ μία τις αἰεῖ· ἀλλὰ ἀνεμῶν ἀλλομέ-
 νη ἔως πίνος· καὶ ἀναφῆρ τῶ μᾶλλον καὶ ἥτιον· ἴστω δὲ καὶ τὸ πῆσι
 10 τιὸν ἠδονίω ἐν δέχεται εἶ). τέλφον τε τὰ γὰρ πῆσι, τῶ δὲ κί-
 νήσιν καὶ τῶ γῆσι, ἀπελῆσι, τιὸν ἠδονίω κίνησιν καὶ γῆσι ἀπο-
 φαίνειν πρὸς τῶν· εἰ καλῶς δὲ εἴκοι λέγουσιν, εἰ δὲ εἶ) κίνησιν· πᾶ-
 σι γὰρ οἴκειον εἶ) δοκεῖ τῶ καὶ βραδυτῆσι· καὶ εἰ μὴ καθ' αὐ-
 τῶ, οἷον τὸ τῶ κόσμῳ, πρὸς ἀλλῶ τῶ ἠδονῆ τῶτων ὁσθέντερον ὑ-
 15 πάρχει· ἢ ἀπῶν μὲν γὰρ βῆσι ταχέως, ὡς ἀπερ ὀργασθῶν· ἢ δὲ αἰ-
 δὲ εἰ· ὁσθέν πρὸς ἔτερον βαδίσειν ἢ καὶ αὐξέσθαι, καὶ πᾶν τὰ
 τοιαῦτα· μετὰ ὁμοίως μὲν οὖν εἰς τὴν ἠδονίω ταχέως καὶ βραδέ-
 ως, βῆσι ἀνεργῆσι ἢ κατ' αὐτὴν ταχέως, ὅσα εἶ) λέγου δὲ ἠδεσθαι.
 γῆσις τε πῶς αἰ εἶη; δοκεῖ γὰρ ὅσα ὅσα τῶ τυχόντος τὸ τυχὸν γί-
 20 νεσθαι, ἀλλ' εἰ εἰ γίνεται, εἰς τῶτο ἀλλοίεσθαι· καὶ εἰ γῆσις
 ἢ ἠδονῆ, τῶτου ἢ λύπη φθορῆσι· καὶ λέγουσι δὲ τὸ λύπην, ἐν δὲ εἶ) εἶ-
 εἰ κατὰ φύσιν· τὸ δὲ ἠδονίω, ἀναπλήρωσιν· τῶτα δὲ σωματικῶς βῆσι
 πᾶσι· εἰ δὲ βῆσι εἰ τῶ φύσιν ἀναπλήρωσις, ἠδονῆ, ἐν ᾧ ἢ ἀναπλή-
 25 ρωσις, τῶτ' αἰ καὶ ἠδονῆ· τὸ σῶμα ἀρετῶ· εἰ δοκεῖ δὲ ὅσα ἐστὶν ἀρετῶ ἀ-
 ναπλήρωσις, ἢ ἠδονῆ· ἀλλὰ γινόμενης μὲν ἀναπλήρωσεως, ἠδονῆ
 αἰ πῆσι, καὶ τεμνόμενος λυποῖτο· ἢ δόξα δὲ αὐτῶ δοκεῖ γινόμεσθαι
 ὅσα τῶ πῆσι τὴν ἠδονῆ λυπῶν καὶ ἠδονῶν· ἐν δὲ γὰρ γινόμενοις
 καὶ πρὸς λυπῶν, ἢ δὲ αἰ ἀναπλήρωσις· τῶτο δὲ εἰ πῆσι πᾶ-

σας συμβάινει τὰς ἡδονὰς· ἀλλ' οὐκ εἰσὶν αἱ τε μαθηματικαὶ, καὶ
 τῆς κατὰ τὴν αἰσθητικῆς καὶ διὰ τὸ ὄσφρησεως· καὶ ἀκροάματα δὲ
 καὶ ὀσφάματα· πολλὰ δὲ καὶ μνήμη, καὶ ἐλπίδες. πῖνος οὖν αὐτὰ
 γυμνάσιος ἔσονται· ὁ δὲ ἐνδία γὰρ ἐνδία γυμνάσιος, ἔστι γυμνασία αἱ
 πληρώσις. πρὸς δὲ τὴν πρὸ φέρουσαν τὰς ἐπιδημίας τῶν ἡδονῶν,
 λέγει τις ἀπὸ τοῦ ὅτι οὐκ ἔστι αὐτῶν ἡδέα· ἔστι γὰρ εἰ τοῖς κακῶς διὰ κει-
 μύνοις, ἡδέα αὐτῶν ἔστιν, οἷον αὐτὰ καὶ ἡδέα εἶναι ἀπλῶς, πλὴν
 τῶν τοῖς, κατὰ τὸν ὅτι τὰ τοῖς κάμνοισιν ὑγιανὰ, ἢ γλυκέα, ἢ πι-
 κρὰ· ἔστι αὐτὰ λυγρὰ, τὰ φαινόμενα τοῖς ὀφθαλμοῖσιν. ἢ ἔτι δὲ ἢ
 λέγει τὸ αἰσθητικῶν, αἱρετὰ εἰσὶν· ἔστι μὲν ἀπὸ γε τῶν
 ὡσπερ καὶ τὸ πλεονεξία, πρὸς δὲ τὸ εἶναι καὶ τὸ ὑγιανὰ, ἔστι μὲν ὅτι ἐν
 φανερῶν, ἢ ὅτι τὰ εἶδη διὰ φέρουσι αἱ ἡδοναί· ἔτερον γὰρ αἱ ἀπὸ
 τῆς καλῶν, τὸ ἀπὸ τῆς αἰσθητικῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡδοναία τῶν δι-
 κριῶν, μὴ ὄντα δίκαιον· μὴ δὲ τῶν τῶν μοισικῶν, μὴ ὄντα μοισικόν· ὁ-
 μοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς ἀμύμων. ἐμφανίζονται δὲ δοκεῖ καὶ ὁ φίλος, ἔτερος
 ὡν τῶν ἐλαττωσ, οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τὸ ἡδοναία, ἢ διὰ φέρουσι εἶδη· ὁ
 μὲν γὰρ, πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁμιλῶν δοκεῖ· ὁ δὲ, πρὸς ἡδοναία· καὶ τὸ
 μὲν, ὁμολογῶνται· τὸ δὲ, ἐπαμύμων, ὡς πρὸς ἔτερον ὁμιλῶντα. οὐ-
 δείστω ἀνελπίστον ζῆλον παρὰ τὴν ἀφροσύνην ἔχων διὰ βίαν, ἡδοναίος
 ἐφ' οἷς τὰ παρὰ τὴν, ὡς οἷον τε μάστιγα· ὁ δὲ χαίρειν, ποιῶν τι τῶν
 αἰσθητικῶν, μὴ δὲ ποτε μέλλων λυπηθῆναι· πρὸς πολλὰ τε σπου-
 δῶν ποιησάμεθα αὐτῶν, καὶ εἰ μὴ δεμίαν ὅτι φέρουσι ἡδοναία, οἷον ὄσφιν,
 μνημονοῦνται, εἰδέναι, τὰς ἀρετὰς ἔχον. εἰ δὲ εἴς ἀνάγκης ἔπῃ τῶν
 τοῖς ἡδοναία, ὁ δὲ ἐν διὰ φέρουσι· ἐλοίμεθα γὰρ αὐτὰ, καὶ εἰ μὴ
 γυμνασία αἱ ἀπὸ αὐτῶν ἡδοναία. ὅτι μὲν οὖν ἔτερον ἀγαθὸν ἢ ἡδοναία, ἔτερον
 πᾶσα αἰρετῆ, δὴ ἡδοναία ἔοικεν εἶναι, καὶ ὅτι εἰπὼν αἰρετὰ πῖνος κατὰ αὐ-
 τὰς, διὰ φέρουσα τὰ εἶδη, ἢ τὰ ἀφ' ὧν. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα
 πρὸς τὸ ἡδοναία καὶ λύπης, ἰσχυρῶς εἰρηάζω.

Τί

Τί δ' ἔστιν, ἢ ποιῶν τι, κατὰ φανέρουσαν γυμνασία αἱ ἀπὸ ἀρχῆς αἱ κεφ. 4.
 ναλατῶσι. δοκεῖ γὰρ ἢ μὲν ὄσφιν, κατὰ ὄντινα ἔν γυμνασία τελεία εἶναι.
 ἔστι γὰρ ἔστιν ἐνδία ὁ δὲ εἰς ἕτερον γυμνασία τελεία αὐτῶν ὁ
 εἶδος· τοῖσιν δὲ εἶδος καὶ ἢ ἡδοναία· ὅλον γὰρ τὸ ἔστι. καὶ κατὰ ὁ δὲ
 γυμνασία λατῶσι τις αἱ ἡδοναία ἢ ἔτι πλείω γυμνασία γυμνασία, τελείω
 γυμνασία ὁ εἶδος· ὁ δὲ ὁ δὲ κίνησις ἔστιν ἐν γυμνασία γὰρ πᾶσα κίνησις,
 καὶ τέλει πῖνος, οἷον ἢ οἰκοδομικῆ τελεία, ὅταν ποιήσῃ ἔτι φέρεται. ἢ
 ἐν ἀπὸ τῆς δὲ τῶν γυμνασία, ἢ ἐν τῶν τῶν. ἐν τῶν τοῖς μέρεσι τῶν γυμνασία πᾶ-
 σα ἀτελής, καὶ ἔτερον τῶν εἶδη τῶν ὅλης καὶ ἀλλήλων ἢ γὰρ τῶν λίθων
 10 σκυλῆσι, ἔτερον τῶν τῶν κίονος ῥαβδῶσεως, καὶ αὐτὰ, τῶν ἔτι νατῶ ποιή-
 σεως. καὶ ἢ μὲν τῶν νατῶ, τελεία· ὁ δὲ εἶδος γὰρ ἐνδία πρὸς τὸ πρὸ-
 κειμύνοι ἢ δὲ τῶν κρηπίδος καὶ τῶν τελείωσ, ἀτελής· μέρεσι γὰρ ἔκα-
 τέρα. τῶν εἶδη ἔτι διὰ φέρουσι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ὁπωσὺν γυμνασία λα-
 τῶν κίνησις τελείαν τῶν εἶδη· ἀλλ' εἶδη, ἐν τῶν πᾶσι. ὁμοίως δὲ καὶ
 15 ὅτι βαδίσσεως καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ γὰρ ἔστιν ἢ φερέ, κίνησις πόθεν ποῖ,
 καὶ αὐτῶν τῶν ἀφοραὶ καὶ εἶδος, πῖνοις, βαδίσσεως, ἀμύμων, καὶ τὰ τοῖσιν
 ταῖς ἔτι μόνον δὲ ἔτι, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῶν τῶν βαδίσσεως· τὸ γὰρ πόθεν ποῖ,
 ἔτι αὐτῶν ἐν τῶν σαδῶ καὶ τῶν μέρεσι, καὶ ἐν ἔτερον καὶ ἔτερον μέρεσι
 ὁ δὲ τὸ διεξίεναι τῶν γυμνασία τῶν δὲ καὶ κίνησις ἔτι μόνον γὰρ γυμνα-
 20 μὲν διὰ φέρουσι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν τῶν ἔτι· ἐν ἔτερον δὲ αὐτῶ
 ἐκείνης. διὰ ἀκριβείας μὲν ἐν πρὸς κίνησεως ἐν ἀμύμων εἰρηάζω. εἶδος
 δὲ οὐκ ἐν ἀπὸ τῆς γυμνασία τελεία εἶναι, ἀλλ' αἱ πολλὰ ἀτελής καὶ
 διὰ φέρουσα τῶν εἶδη, εἶδη τὸ πόθεν ποῖ εἶδος ποιῶν. τὸ ἡδοναία δὲ ἐν
 ὁπωσὺν γυμνασία τέλει τὸ εἶδος. δὴ ἡδοναία ἔτι ὡς ἔτερον τε αὐτῶν εἶναι ἀλλή-
 25 λων, καὶ τῶν ὅλον πῖ καὶ τελείων ἢ ἡδοναία. δὲ εἶδος δὲ αὐτῶν τῶν καὶ ἐν τῶν
 μὴ ἐνδία καὶ κίνησις μὴ ἐν γυμνασία, ἢ δεσφῶν δὲ τὸ γὰρ ἐν τῶν κῶν,
 ὅλον πῖ. ἐν τῶν τῶν δὴ ἡδοναία, καὶ ὅτι ἐκ καλῶς λέγεισι κίνησις ἢ γυμνα-
 σιν εἶναι τὸ ἡδοναία ἔτι γὰρ πᾶσι τῶν αὐτῶν λέγει, ἀλλὰ τῶν μεριστῶν καὶ

Z

είη ὁ λόγος. εἴπομεν δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἕξις· καὶ γὰρ καθ' ἑαυτὴν δὲ
 βίος ὑπάρχει αἰ, φησὶ ζῶντι βίον, καὶ τὰ δισταχουῦντι τὰ μέγιστα.
 εἰ δὴ ταῦτα μὴ ἔρεσκῃ, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐνεργεῖαν τινα θετέον,
 κατὰ τὴν ἐν τοῖς παρτέρον εἰρη⁷· τῆ δὲ ἐνεργειῶν, αἰ μὲν, εἰσὶν ἀ-
 ναγκασίαι καὶ δι' ἑτέρα αἰρεταί· αἱ δὲ, καθ' αὐτάς· δὴ ἴσον ὅτι τὴν βί-
 οδαιμονίαν, τῆ καθ' αὐτάς αἰρετῶν τινα θετέον, καὶ ἔτ' δι' ἀλλοῦ ἑσθδένος
 γὰρ ἐσθδένῃ ἡ βίοδαιμονία, ἀλλ' αὐτάρκης. καθ' αὐτάς δὲ εἰσὶν αἰρε-
 ται, ἀφ' ὧν μηδὲν ἐπιζητεῖται τὸ εἶναι τὴν ἐνεργεῖαν. τοιαῦται δὲ εἶ-
 δοκούσιν αἱ καὶ ἀρετὴν παράξῃς· τὰ γὰρ καλὰ καὶ ἀσπουδαῖα παρὰ τ-
 τεῖν, τῶν δὲ αὐτὰ αἰρετῶν καὶ τῶν παιδιῶν δὲ, αἱ ἡδεῖαι· ἔτ' δὲ ἑτε- 10
 ρα αὐτὰ αἰρεῖνται (βλαπίον) γὰρ ἀπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ ὠφελουῦ-
 νται, ἀμελειῶντες τῶν σωμάτων καὶ τῆ κτήσεως. κατὰ τὰ φθόγγοισι δὲ ἐ-
 πί τῆς ποιούτας ἀφρογῶν τῆ βίοδαιμονιορμῶν οἱ πολλοί· δὲ
 τῶν τοῖς τυραννοῖς βίοδαιμονοῦσιν οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις ἀφρογῶν
 βίβραπελοι ὧν γὰρ ἐφίεν), ἐν ταῖς παρέρχοισι σφῶν αὐτοῖς ἡδεῖς· 15
 δέον) δὲ τοῖς τῶν δοκεῖ μὲν ἐν βίοδαιμονίᾳ (αὐτὰ εἶ), ἀφ' ὧν τὸς
 ἐν ταῖς διωασείαις ἐν ταῖς ἀποχρῶν ζῆν. ἑσθδέν δὲ ἴσως σημεῖον
 οἱ τοῖς τοῖς εἰσὶν· ἔτ' γὰρ ἐν τῶν διωασ βίον ἢ ἑρετῆ, ἔτ' ὁ νῆς, ἀφ'
 ὧν αἱ ἀσπουδαῖαι ἐνεργεῖαι, ἔτ' εἰ ἀνθρώποι ἔτοι ὄντες ἡδονῆς εἰλι-
 κρινῆς καὶ ἐλθθεῖς, ἐπὶ τῆς σωμαλικῆς κατὰ φθόγγοισι ἀφ' 20
 τῶν τοῖς οἰητέον αἰρετωτέρας εἶ) καὶ γὰρ οἱ παῖδες, τὰ παρ' αὐ-
 τοῖς πημερῶν, κρῶντα οἶον) εἶ). βίλορον δὲ, ὡσπερ πασι καὶ ἀν-
 δράσιν ἑτέρα φαίνε) πῆμια, ἔτ' καὶ φαύλεις καὶ ἐπιφκῆσι. κατὰ-
 τῶν ἐν πολλὰς εἰρη), καὶ πῆμια καὶ ἡδεῖα ἐπὶ τὰ τῶν ἀσπουδαῖω
 τοιαῦτα ὄντα· ἐκῆστω δὲ ἢ καὶ τῆ οἰκείαν ἕξιν, αἰρετωτάτη ἐνεργεῖα· 25
 καὶ τῶν ἀσπουδαῖω δὲ ἢ καὶ τὴν ἑρελίω. οὐκ ἐν παιδιᾷ ἄρα ἡ βί-
 οδαιμονία. καὶ γὰρ ἀποπον ὅτε τέλος εἶ) παιδιᾷ, καὶ παρὰ μαρτυρε-
 σθαι καὶ κακῶν τὸν βίον ἀπορῶντα τῶν παῖδων χάριν· ἀπῆματα
 γὰρ

γὰρ ὡς εἶπεῖν, ἑτέρω χάριν αἰετούμεθα, πλὴν τῆ βίοδαιμονίας·
 τέλος γὰρ αὐτῆ. ἀσπουδαῖον δὲ καὶ ποιῆν παιδιᾷς χάριν, ἡλίθιον φαί-
 νε) καὶ λίαν παιδικόν. παῖδων δὲ ὅπως ἀσπουδαῖον καὶ ἀνάχαρ-
 σιν, ὁρθῶς ἔχῃ δοκεῖ· ἀναπαύσει γὰρ ἔοικεν ἡ παιδιᾷ. ἀδυνα-
 5 ποῦντες ὅστω ἑσθδένος ποιῆν, ἀναπαύσεως δέον). ἔτ' δὲ τέλος ἡ ἀνά-
 παυσις· γίνε) γὰρ ἑνεκα τῆ ἐνεργείας. δοκεῖ δὲ ὁ βίοδαιμον βίος
 καὶ ἑρετῆ εἶ). οὐκ ἔστι δὲ ἀσπουδαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐν παιδιᾷ. βελτίω
 τε λέγεται τὰ ἀσπουδαῖα, τῆ γελῶν καὶ μὲν παιδιᾷς, καὶ ἔτ' βελ-
 τίονος αἰ καὶ μοῖς καὶ ἀφρογῶν ἀσπουδαγοτέραν τῆ ἐνεργεῖαν·
 10 ἢ δὲ ἔτ' βελτίονος, κρείττων καὶ βίοδαιμονικωτέρας ἡδονῆς. ἀπολαύσε
 τ' ἀπ' ὧν σωμαλικῶν ἡδονῶν ὁ τυχῶν καὶ ἀνδράποδον, ἔτ' ἡπιο τῶ
 ἀεῖστω. βίοδαιμονίας δὲ ἑσθδένος ἀνδράποδω μεταδίδωσιν, εἰ μὴ καὶ
 βίος· ἔτ' γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις ἀφρογῶν ἡ βίοδαιμονία, ἀλλ' ἐν
 ταῖς κατ' ἑρετῆ ἐνεργείαις, κατὰ τὴν καὶ παρτέρον εἰρηται.
 15 Εἰ δὲ ἐστὶν ἡ βίοδαιμονία, κατ' ἑρετῆ ἐνεργεῖα, βίλορον καὶ κεφ. 7.
 τὴν κρῶντην· αὐτῆ δὲ εἶη τῶ ἀεῖστω. εἴτε δὲ νοῖς τῶτο, εἴτε δὲ
 λόπι, ὅδὲ καὶ φύσιν δοκεῖ ἑρετῆ καὶ ἡγεῖσθαι, καὶ ἐννοιαῖ ἔχῃ πε-
 εὶ καλῶν καὶ θεῖων· εἴτε τῶν ὄν καὶ αὐτῶ, εἴτε τῶ ἐν ἡμῖν ὅ ἡσῶτα-
 τον, ἢ τῶτου ἐνεργῆ κατὰ τῆ οἰκείαν ἑρετῆ εἶη αὐτῆ ἢ τελεία βί-
 20 οδαιμονία. ὅτι δὲ ἐστὶ θεωρητικῆ, εἰρηται. ὁμοιορμῶν δὲ τῶτ' αὐ
 δὲξῆν εἶ), καὶ τοῖς παρτέρον, καὶ τῶ ἀληθεῖ κρῶντην τε γὰρ αὐτῆ
 ἐστὶν ἡ ἐνεργῆ καὶ γὰρ ὁ νῆς τῶ ἐν ἡμῖν, καὶ τῶ γνωσῶν, παρ' αὐ
 ὁ νῆς. ἐπὶ δὲ στωχεσάτη θεωρῶν τε γὰρ διωάμεθα στωχεῶς μᾶλ
 λον, ἢ παρ' αὐτῆ ὅποιω. οἰόμεθα τε δεῖν ἡδονῶν τῶ ἀμελῆσαι
 25 τῆ βίοδαιμονία, ἡδέση δὲ τῶ κατ' ἑρετῆ ἐνεργεῖων, ἢ κατὰ τὴν
 σφῶν ὁμοιορμῶν ὡς ἐστὶ. δοκεῖ γρῶν ἢ σφῶν ἡμῶν καὶ ἡ-
 δονῶν ἔχῃ κατὰ εὐεῖαν καὶ τῶ βελῶν. βίλορον δὲ ποῖς εἰδῶσ
 τῶ ζῆπιῶν ἡδέση τὴν ἀφρογῶν εἶ). ἢ τε λεγομένη αὐτάρκεια,
 τῶ

πρὸς τὴν θεωρητικὴν μάλιστ' ἀν' εἴη τῶν μὲν γὰρ πρὸς τὸ ζῆλον ἀ-
 ναγκάων, καὶ σφοδρῶς, καὶ δίχως, καὶ οἱ λοιποὶ δέον· τοῖς δὲ τοῖς τοῖς
 ἰσχυρῶς κεχρητημένον, ὁ μὲν δίχως δεῖται πρὸς εἰς δίχως πρῶ-
 γήσας, καὶ μὴ ὡν ὁμοίως ἢ καὶ ὁ σφῶρων, καὶ ὁ ἀνδρῶς, καὶ τ' ἄλλων
 ἕκαστος· ὁ δὲ σφοδρῶς, καὶ καθ' αὐτὸν ὡν, διωά·) θεωρῶν· καὶ ὅσα ἀσ- 5
 φῶς ἢ μάλλον βέλιον δι' ἴσως, στωερηγεῖς ἔχων· ἀλλ' ὅμως αὐταρ-
 κέστατος, δόξας δι' αὐτὴ μόνη δι' αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι· ὅθεν γὰρ
 ἀπ' αὐτῆ γίνε·) πρὸς τὸ θεωρῆσαι. ἀπὸ τῆς πρῶτης, ἢ πλῆθον ἢ
 ἕλαττον πρὸς τοὺς μετὰ πρὸς τὸ πρῶτον. δοκεῖ τε ἡ βύδαμονία
 ἐν τῇ ἀρχῇ εἶ·) ἀρχολούμδα γὰρ, ἵνα ἀρχολοζωμὴν καὶ πολεμουμὴν, 10
 ἵνα εἰρήνῃ ἀγαθῶν. τῶν μὲν οὖν πρῶτης ἀρχολοζωμῶν, ἐν τοῖς
 πολιτικοῖς, ἢ τοῖς πολεμικοῖς αἱ ἐνέργειαι· αἱ δὲ πρὸς αὐτὰ πρῶ-
 ξας, δοκῶσιν ἀρχολοζοῖ εἶ·) αἱ μὲν ἐν πολεμικῇ, καὶ πρῶτης ἔ-
 δεῖς γὰρ ἀρῆται τὸ πολεμῆν, τὸ πολεμῆν ἐνεκεν, ὅθεν πρῶτης ἀρχολοζω-
 ζῶν πόλεμον· δόξας γὰρ αὐτῶν πρῶτης μαιφόνος πρῶτης εἶ·) εἰ τὸς φί- 15
 λας πολέμοις ποιοῖτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι γήροιντο. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ τῶν
 πολιτικοῦ, ἀρχολοζοῦ, καὶ παρ' αὐτῶν τὸ πολιτ' ἀγαθῶν, πρὸς τοὺς μετὰ
 διωασείας καὶ τιμας· ἢ τὴν γὰρ βύδαμονίαν αὐτὰ καὶ τοῖς πολί-
 ταις, ἐτέραν ἔσαν τὸ πολιτικῆς, καὶ ζητῶμεν· δὴλον ὡς ἐτέραν
 ἔσαν. εἰ δὲ, τῶν μὲν κατὰ τὰς ἀρχολοζοῦ πρῶτης ἀρχολοζοῦ καὶ 20
 πολεμικῆς, καὶ ἀλλῆ καὶ μετὰ τὴν πρῶτης ἀρχολοζοῦ· αὐτὰ δὲ ἀρχολοζοῦ καὶ τέ-
 λους πρῶτης εἶναι, καὶ ἔτι αὐτὰς εἰσὶν ἀρεταί· ἢ δὲ τῶν ἐν ἐνέργειαι
 ἀσπουδῆς τε ἀρχολοζοῦ δοκεῖ, θεωρητικῆς ἔσα, καὶ παρ' αὐτῶν ὅθεν
 νὸς ἐφείσθαι τέλως, ἔχων τε ἡδονῶν οἰκείαν· αὐτὴ δὲ στωαυξί τὴν
 ἐνέργειαν, καὶ τὸ αὐτὰρ καὶ ἀρχολοζοῦ, καὶ ἀρχολοζοῦ, ὡς ἀρχολοζοῦ 25
 νον, καὶ ὅσα ἀρχολοζοῦ μακαρεῖω ἀπὸνέμε·) καὶ τὸ αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν
 φαίνε·) ὄντα· ἢ τελεία δὲ βύδαμονία αὐτὴ ἀν' εἴη ἀνθρώπων, λα-
 βῶσα μῆκος βίαι τέλων· ὅθεν γὰρ ἀτελές ἐστὶ τὸ τὸ βύδαμονίας. ὁ
 δὲ

δὲ τοῖς ἀν' εἴη κρείττων βίαι, ἢ καὶ ἀνθρώπων· ἔτι ἢ ἀνθρώπων ἐ-
 στω βιώσει, ἀλλ' ἢ θεῶν πρῶτης αὐτὰ ὑπάρχει. ὅσα δὲ ἀρχολοζοῦ
 τῶν τῶν στωαυξί, ποσούτω καὶ ἢ ἐνέργειαι, τῶν τῶν ἀρχολοζοῦ. εἰ
 δὲ θεῶν ὄντως πρῶτης ἀνθρώπων, καὶ ὁ καὶ τῶν βίαι, θεῶν πρῶτης αἰ- 5
 θρώπινον βίαι. καὶ τῶν κατὰ τὸς παραμυθίας, ἀνθρώπινα φρονην,
 ἀνθρώπων ὄντα, ὅθεν ἀνθρώπων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχε·) ἀ-
 παθιανὰ τίς, καὶ ἀπαθιανὰ ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆλον καὶ τὸ κρείττον τῶν
 ἐν αὐτῶν· εἰ γὰρ καὶ τὰς οἰκῶν μικρόν ἐστι, διωάμει καὶ τιμότητι
 πολὺ μᾶλλον ὑπερέχει πρῶτης. δόξας δι' αὐτῶν ἕκαστος εἶ·) τῶν, 10
 εἰ τῶν τὸ κρείττον καὶ ἀμείνον· ἀποπὸν οὖν γίνονται· ἀν', εἰ μὴ τῶν αὐτῶν
 βίαι ἀρετῶν, ἀλλὰ πινος ἀλλῶν· τὸ λεγῶν τε πρῶτης ἀρχολοζοῦ καὶ
 καὶ τῶν ἀρχολοζοῦ ἐκείνων τῆ φύσας, κρείττον καὶ ἡδιστὸν ἐαδ' ἐκεί-
 νων. καὶ τὰς ἀνθρώπων δὲ ὁ καὶ τῶν νομῶν βίαι, εἰ τῶν μάλιστ' ἀρχολοζοῦ
 τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν ἀρχολοζοῦ καὶ βύδαμονίας.

15 Δουτέρως δὲ, ὁ κατὰ τὴν ἀρχολοζοῦ ἀρχολοζοῦ αὐτῶν ἐνέρ- Κεφ. 8.
 γειαι, ἀνθρώπων καὶ δίχως γὰρ, καὶ ἀνδρῶς, καὶ τὰ ἀρχολοζοῦ κατὰ τὰς
 ἀρχολοζοῦ, πρῶτης ἀρχολοζοῦ πρῶτης ἀρχολοζοῦ ἐν στωαυξί ἀρχολοζοῦ καὶ ἀρχολοζοῦ
 καὶ ἀρχολοζοῦ πρῶτης ἀρχολοζοῦ, ἐν τε τοῖς πάθεσι τῶν πρῶτης ἀρχολοζοῦ
 ἀρχολοζοῦ. αὐτὰ δὲ εἶ·) φαίνε·) πρῶτης ἀρχολοζοῦ. ἵνα τῶν καὶ συμ- 20
 βαινῶν ἀπὸ τῶν στωαυξί δοκεῖ, καὶ πολλὰ στωαυξί πρῶτης ἀρχολοζοῦ
 σιν ἢ τῶν ἡθῶν ἀρχολοζοῦ. στωαυξί δὲ καὶ ἢ φρονησις τῶν τῶν ἡθῶν ἀ-
 ρετῆ, καὶ αὐτὴ τῆ φρονησις, εἰ τῶν, αἱ μὲν τῶν φρονησις ἀρχολοζοῦ, κα-
 τὰ τὰς ἡθῶν εἰσὶν ἀρχολοζοῦ· τὸ δὲ ὄρθον τῶν ἡθῶν, κατὰ τὴν φρονη-
 σιν. στωαυξί ἀρχολοζοῦ αὐτὰ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ πρῶτης ἀρχολοζοῦ αὐ- 25
 εἶεν· αἱ δὲ τῶν στωαυξί ἀρχολοζοῦ, ἀνθρώπων καὶ ὁ βίαι δὲ ὁ κατ'
 αὐτῶν καὶ ἢ βύδαμονία. ἢ δὲ τῶν ἐν, κεχρησμένη· ὅθεν τῶν πρῶτης
 αὐτῶν εἰρήσθαι· ἀρχολοζοῦ γὰρ, μείζον τῶν ἀρχολοζοῦ ἐστὶ. δό-
 ξας δι' αὐτῶν τῶν ἀρχολοζοῦ ἀρχολοζοῦ μικρόν, ἢ ἐπ' ἕλαττον δεῖσθαι τῶν

ἠθικῆς· τὸ μὲν γὰρ ἀναγκάσιον ἀμφοῖν χρεῖα καὶ εἴς ἴσα ἔστω· εἰ καὶ μάλα
 λαὸν ἔλαττον ἐστὶ τὸ σῶμα ὁ πολυτικὸς, καὶ ὅσα τοιαῦτα· μικρὸν γὰρ αὐ-
 τὸν ἔλαττον φέρει πρὸς τὴν ἐνέργειαν, πολὺ δὲ οἰσίδ. Ἐν μὲν γὰρ ἐλευθερίᾳ
 δεήσῃ χρεῖα μὴ, πρὸς δὲ τὴν ἀνάγκην τὰ ἐλευθερία· καὶ ἔνθα δὲ ἀνάγκη, εἰς
 τὰς ἀνταποδόσεις· αἱ γὰρ βυβλήσεις, ἀδύνατοι πρὸς ἀποδοξίαν δὲ καὶ οἱ
 μὴ δύνανται βέλεα δὲ δύναντο παραγεῖν· ἔνθα ἀνδρεία, ὅτι δυνάμεως, εἰ ἄρα
 ἔστι περὶ τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἔνθα σῶφρον, ὅτι οἰσίδ· πῶς γὰρ δὴ ἄλλος
 ἔσται, ἢ οὐκ, ἢ τὸ δῆλον τις; ζητεῖται ὅτι πότερον κυριώτερον τὸ ἀρετὴ
 ἢ τὸ σῶφρον, ἢ αἱ ἀνάγκες, ὡς ἐν ἀμφοῖν ἔστι. τὸ δὲ τέλειον, δὴ ἄλλο
 ὡς ἐν ἀμφοῖν αὐτὸ εἶναι. πρὸς δὲ τὰς ἀνάγκες, πολλῶν δεῖται· καὶ ὅσα αὐ-
 μίξος ὡς καὶ κλίμας, πλάνων. τὰ δὲ θεωρεῖται, ἔστι δὲ τὸ εἶναι, καὶ
 πρὸς γὰρ τὴν ἐνέργειαν, χρεῖα, ἀλλ' ὡς εἰπὴν, καὶ ἐμπόδια ἔστι, πρὸς πε-
 τὴν θεωρίαν ἢ δὲ ἀνὰ τὸν ὄντα, καὶ πλείοσι συζητῶνται, αἰσθητὰ καὶ τὰ κατὰ
 ἀρετὴν ἀνάγκη (δεήσε) ἐν τῷ εἶναι πρὸς τὸ ἀνὰ τὸν ὄντα·
 ἢ δὲ τελεία δὲ δυνάμει, ὅτι θεωρητικὴ τις ἔστι ἐνέργεια, καὶ οὐκ ἐν-
 15
 ἔστι αὐτὴ φανερὴ τὴν θεοῦ γὰρ μέγιστα ὑπερλήφασιν μακαρίους καὶ
 δυνάμει ἔστι· ἀνάγκες ὅτι ποῖας ἀποδοξίαν χρεῶν αὐτοῖς πότερον
 τὰς ἀνάγκες ἢ τὴν ἀνάγκην (φανερὴ) σωματικῶν, καὶ τὴν ἀνάγκην
 ἀποδοξίαν, καὶ ὅτι ἀνάγκη τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰς ἀνάγκες, ἔστι ἀποδοξίαν-
 τὰς τὰ φερεῖται καὶ κινδυνώδοντα, ὅτι καλόν· ἢ τὰς ἐλευθερίας, πῶ-
 20
 νι δὲ δάσσειν, ἀποδοξίαν δὲ, εἰ καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμισμα, ἢ πῶς ποιεῖται. εἰ δὲ
 σῶφρονες, πῶς αὐτῶν; ἢ φορτικὸς ὁ ἔπαυτος, ὅτι οὐκ ἔχουσι φάλας
 ἔστι τὴν ἀνάγκην; διεξιέσθαι δὲ πᾶσι φαίνοιτ' αὐτὰ πρὸς τὰς ἀνάγκες, με-
 κρὰ, καὶ ἀνάγκη θεῶν. ἀλλὰ μὲν ζῶντες πᾶσι ὑπερλήφασιν αὐ-
 τὰς καὶ ἐνέργειαν ἄρα· ἔστι δὲ καὶ ἐλευθερία, ὡς περὶ τὴν ἔνδον ἀνάγκην.
 25
 δὲ ζῶντι ἔστι ἀνάγκη ἀφρημηδύα, ἔστι ὅτι μάλλον τὴν ποῖαν, πῶς λείπει
 πᾶσι θεωρίας; ὡς ἢ τὴν τὴν ἐνέργειαν, μακαρίοι τὴν ἔλαττον φέρουσι,
 θεωρητικὴ αὐτὴ καὶ τὴν ἀνθρώπων δὴ ἢ τὴν αὐτὴν συγγενεσάτη, δὲ δυνά-

μονικῶς

μονικῶς τῆσι. σημαίνει ὅτι, καὶ τὸ μὴ μείεσθαι τὰ λοιπὰ ζῶντα δὲ δυνάμει-
 ας, τὴν ἀνάγκην ἐνέργειαν ἐπερημηδύα τελείως· τοῖς μὲν γὰρ θεοῖς πᾶσι ὁ
 βίος μακάριος· τοῖς δ' ἀνθρώποις, ἔστι ὅσον ὁμοιωμά τι τὴν ἀνάγκην
 ἐνέργειαν ὑπάρχει· τὸ δὲ δῆλον ζῶντων ἔστι δὲ δυνάμει· ἔστι δὲ δυνάμει
 5
 κρινόντων θεωρίας. ἔστι ὅσον δὲ ἔλαττον ἢ θεωρία, καὶ ἢ δὲ δυνάμει, καὶ
 οἱς μάλλον ὑπάρχει τὴν θεωρίαν, καὶ δὲ δυνάμει, ἔστι συμβεβηκὸς, δὲ
 λατὸν καὶ τὴν θεωρίαν αὐτὴν γὰρ καὶ αὐτὴν ἴσως. ὡς εἶναι αὐτὴ δὲ δυνάμει
 θεωρίας. δεήσῃ ὅτι τὸ ἐκτὸς δὲ δυνάμει, ἀνὰ τὸν ὄντα. ἔστι γὰρ αὐ-
 τὰ ἀρετῆς ἢ φύσις πρὸς τὴν θεωρίαν ἐν τῷ εἶναι καὶ τὸ σῶμα ὑπάρχει, καὶ ἔστι
 10
 φιλία, καὶ τὴν λοιπὴν θεωρίαν ὑπάρχει. ἔστι μὲν οἰητέον γὰρ πολλῶν καὶ
 μεγάλων δεήσεσιν τὴν δὲ δυνάμει ἔστι, εἰ μὴ ἐνδέχεται αὐτὸν ἐκ-
 τὸς ἀγαθῶν, μακάριον εἶναι· ἔστι γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ ἀνταρκεῖ, ἔστι
 ἢ κρίσις, ἔστι ἢ ἀνάγκες. διωατὸν δὲ καὶ μὴ ἀρχόντας γῆς καὶ θαλάσσης
 τῆς ἀνάγκης τὰ κατὰ τὴν καὶ γὰρ ἀπὸ μερίων διωατὸν ἀνὰ τὴν ἀνάγκην
 15
 τῆν καὶ τὴν ἀρετῆν. τὸ πᾶσι δὲ εἶναι ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδῶνται, τῆν
 διωατῶν ἔστι τὴν δυνάμει τὰ ἀφρημηδύα ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ μάλλον,
 ἔστι τὸ σῶμα ὑπάρχει· ἔστι γὰρ ὁ βίος δὲ δυνάμει, ἔστι καὶ τὴν ἀρε-
 τῆν ἐνέργειαν πᾶσι καὶ Σόλων δὲ τὴν δὲ δυνάμει ἴσως ἀπεφάνετο,
 καλῶς εἰπὴν, μερίως τοῖς ἐκτὸς κερρημηδύας· περὶ ἀνάγκης δὲ
 20
 τὰ καλίστα, ὡς ἔπειτα, καὶ βεβαιότητος σωφρονῶς· ἐνδέχεται γὰρ μέ-
 γιστα κερρημηδύας, ἀνάγκη αὐτῶν· εἰ δὲ εἴη καὶ ἀνάγκη ἀνάγκης, ἔστι πᾶσι
 ὅτι δὲ διωατῶν ὑπερβολῶν τὸν δὲ δυνάμει, εἰπὴν, ὅτι ἐκ αὐτῶν
 μᾶσφεν, εἰ πᾶσι ἀποδοξίαν φανερὴ τοῖς πολλοῖς· ἔστι γὰρ κρίνοισι τοῖς ἐκ-
 25
 τὸς, τῶν ἀφρημηδύα μόνον. συμφωνῶν ὅτι τοῖς λόγοις εἰσὶν αἱ
 τὴν σφῶν δὲ εἶναι. πᾶσι μὲν ἔστι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔστι πᾶσι. τὸ δὲ δῆλον ἐστὶ
 τοῖς ἀφρημηδύα ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἔστι βίος κρίνει· ἐν τῶν γὰρ τὸ κέρειον.
 σφῶν δὲ τὰ ἀφρημηδύα χρεῖα, ἔστι τὰ ἔργα καὶ τὸν βίον ἔστι φέ-
 ροντα· καὶ σφῶν δὲ μὲν τοῖς ἔργοις, ἀποδοξίαν δὲ ἀφρημηδύα

δὲ λόγους ἑσπληπλίον. ὁ δὲ καὶ ἐν ἐνεργῶν, καὶ τῶν θερα-
 πείων, καὶ θεοφιλέστων ἀείρων, καὶ θεοφιλέστων ἔοικεν εἶναι· εἰ γὰρ
 πῶς ἐπιμέλεια τῶν ἀνθρώπων ἑσπληπλίον, ὡς περὶ δοκεῖ, καὶ εἴη
 αὐτὸν λατρεῖν χαίρειν τε αὐτοῖς καὶ ἀείρων καὶ συγγενεσάτων· τὸ δὲ
 αὐτὸν ὄντως· καὶ τὸς ἀγαπῶντας μάλιστα τῶν καὶ ἡμιφύτων, ἀν-
 ἰστυπῶν, ὡς τῶν φίλων αὐτοῖς ἐπιμελουμένους· καὶ ὁρθῶς τε καὶ
 καλῶς πορεύονται, ὅτι δὲ ταῦτα πρῶτα καὶ σαφῶς μάλιστα ὑ-
 πάρχει, ὅθεν ἀδύνατον θεοφιλέστων ἀείρων. ὅν αὐτὸν δὲ εἰκὸς καὶ ὑ-
 δαμονέστων· ὡς καὶ ἔτι πρῶτος εἴη ὁ σοφὸς μάλιστα δὴ δυνάμων.

Κεφ. 9. Ἄρ' ἔν ἐι παρὶ τε τῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, ἐπὶ τῇ φιλίας καὶ ἡδονῆς, 10
 ἰκανῶς εἴρη) τοῖς τύποις, τέλος ἔχον οἰητέον τῆς πορεύσεως, ἢ κατὰ
 τὸν λόγον, ἔκ ἐστιν ἐν τοῖς πορευομένοις τέλος τῆς πορεύσεως εἴσα καὶ
 γινώσκων, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς πορεύσεως αὐτῶν, ἔκ ἐστιν ἡ παρὰ τὸν ἰκανὸν
 τὸ εἰδέναι, ἀλλ' ἔχον καὶ χρῆσθαι πλεονέκτου ἢ εἰ πως ἄλλως ἀγαθὸν γί-
 νόμεθα; εἰ μὲν ἔν τῇ οἰοῦντο ἀνὰ τὴν πορεύσεως τῆς πορεύσεως, 15
 πολλὰς ἀμειβομένους καὶ μεγάλας δικάσιως ἔφερον καὶ τὸν Θεόγον, καὶ
 ἔδδ' αὐτὸς τὸς πορεύσεως τῆς πορεύσεως, ἢ τῆς πορεύσεως, καὶ παρρη-
 μῆσαι τῆς νέων τὸς ἐλθεῖν ἰσχυρῶν, ἢ τῆς τε δὴ γινώσκων, καὶ ὡς ἀδύνατον
 φιλόκαλον, ποιῆσαι ἀνεπαρκῶς ἕκ τῆς ἀρετῆς· τὸς τῆς πολλὰς ἀ-
 δυνατεῖν πορεύσεως καλοκαίριον πορεύσεως εἶναι, ἔκ τῆς πεφύκασι 20
 ἀδοῦν πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ φέρεται· ἔκ τῆς ἀπέχεσθαι τῆς φαύλων ἀρετῆς τῆς ἀ-
 γρῶν, ἀλλὰ ἀρετῆς τῆς πειθείας· πᾶσι γὰρ ζῶντες, τῆς οἰκείας ἡδονῆς
 διώκοντες, καὶ δὴ ὡς αὐτῶν ἔσονται). Φέρεται τῆς ἀντικειμένου λύπας
 τῆς τῆς καλῆς καὶ ὡς ἀδύνατον ἡδέος, ἔκ τῆς ἐννοίας ἔχουσιν, ἀγνοοῦν ὄντες.
 τὸς δὲ πρὸς τοῖς, πῶς αὐτὸς λόγους μεταρρυθμίσει; ἔκ τῆς οἰοντε, ἢ ἔκ τῆς 25
 διον, τὰ ἐκ παλαιῶν τοῖς ἢ τῆς καλῆς λημμένα, λόγους μετὰ τῆς. ἀ-
 γαπητὸν δ' ἴσως ἔστιν, εἰ πρῶτον ὑπαρχόντων, δὴ ὡς ἐπιτελεῖται δοκεῖ-
 μὲν γίνεσθαι, μετατρέψομεν τῆς ἀρετῆς γίνεσθαι δ' ἀγαθὸς οἶον), εἰ

μὲν,

μὲν, φύσει οἰοῦντο, εἴη οἰοῦντο, διδαχῆ. ὁ μὲν ἔν τῆ φύσεως, δὴ ἡλον ὡς ἐκ
 ἐφ' ἡμῖν ὑπάρχει, ἀλλὰ ἀρετῆς τῆς τῆς αἰτίας τοῖς ὡς ἀδύνατον ὑ-
 τυχεῖσιν ὑπάρχει· ὁ δὲ λόγους καὶ διδαχῆ μὴ ποτε ἐκ ἐν ἀπασινί-
 γρη, ἀλλὰ δὴ ποροδιφραγὰς τοῖς ἔθεσι τῆς ἀκροατῆς ψυχῆς πορεύσεως
 5 τῆς καλῶς χαίρειν καὶ μισθῶν, ὡς περὶ γινώσκων τῆς ἀρετῆς τῆς ἀπερμα. ἔκ τῆς
 αὐτὸν ἀκούσει λόγους ἀποβέποντος, ἔκ τῆς ἀσυνείη ὅ καὶ παλὸς ζῶν. τῆς
 δὲ ἔτι πρῶτος ἔχοντα, πῶς οἶον τε μεταπειθεῖται; ὁ λως δὲ ἔκ τῆς ἀρετῆς ἀ-
 πειθεῖται τῆς παλὸς, ἀλλὰ βία. δεῖ δὲ τῆς ἡτος ποροῦ ὑπάρχειν πῶς οἰκείον
 τῆς ἀρετῆς, ἀρετῆς τῆς καλῶν, καὶ δυσεραῖνον τῆς ἀρετῆς ἐκ νέος δὲ, ἀγ-
 10 γῆς ὁρθῆς τυχεῖν πορεύσεως ἀρετῆς, χαλεπὸν, μὴ ὑποβίβου τοῖς βραφέντα
 νόμοις· ὁ γὰρ σωφρονῶς ζῶν καὶ καρτερικῶς, ἔκ τῆς ἡδὸν τοῖς πολλοῖς,
 ἀλλῶς τε καὶ νέοις· δεῖ νόμοις δεῖ τεταρταρτὴν ἔστω καὶ τὰ ἐπιτη-
 δόματα· ἐκ ἔσται γὰρ λυπηρὰ σωφρονῶς γινώσκων. ἔκ τῆς ἰκανὸν δὲ ἴ-
 15 σως, νέος ὄντας ἔστω καὶ ἐπιτηδείας τυχεῖν ὁρθῆς, ἀλλ' ἐπιτελεῖται καὶ ἀν-
 δρωθέντας δεῖ ἐπιτηδεύειν αὐτῶν, καὶ ἐπιτελεῖται, καὶ παρὶ ταῦτα δεοί-
 μεθ' αὐτὸν νόμον καὶ ὁ λως δὴ παρὶ ταῦτα τῆς βίον· οἰοῦντο πολλοὶ, ἀλλὰ κη
 μᾶλλον ἢ λόγους πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ ζημίαις, ἢ τῆς καλῆς. δεῖ τῆς οἰονταί
 πῶς τὸς νομοτελεῖντας, δεῖν μὲν τῆς ἀρετῆς καλῶν ἐπιτελεῖται ἀρετῆς, καὶ πορο-
 20 βέπεσθαι τῆς καλῆς γάειν, ὡς ὑπακουσομένων τῆς ἐπιτελεῖται τοῖς ἔθεσι
 ποροῦ ἡδονῶς ἀπειθοῦσι τῆς ἀφυσέρεσις ἔσι, καλῶς τε καὶ πρὸς
 εἰας ἐπιτελεῖται τὸς δὲ αἰατῶς, ὁ λως ἔξοριζῆν τὸν μὲν γὰρ ἐπιτε-
 κῆ, καὶ πορεύσεως τῆς καλῶν ζῶντα, καὶ λῶς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἡσιν τὸν τῆς φαῦλον,
 ἡδονῆς ὁρεθόμενον, λυπηρὰ καλῶς εἶναι, ὡς περὶ ὑποζύγιον. δεῖ καὶ φα
 25 σιδεῖν τῆς βίον τῆς γίνεσθαι λύπας, αὐτὸ μάλιστα ἐναντιοῦνται ταῖς
 ἀγαπαιδίαις ἡδοναῖς. εἰ δὲ ἔν, κατὰ τὸν εἶρη), ὅν ἐσόμενον ἀγα-
 θὸν βραφέντα καλῶς δεῖ, καὶ ἐπιτελεῖται εἶθ' ἔτι πρῶτος ἐν ἐπιτελεῖται ἀ-
 σιν ἐπιτελεῖται ζῶν, καὶ μῆτε ἀρετῆς, μῆτε ἐκόντα πορεύσεως τὰ φαῦ-
 λα ταῦτα τῆς γινώσκων ἀνβραμύεις κατὰ πῶς ἔν καὶ τὰς ἰσιν ὁρθῶς,

a 3

κῆ, ὁδὸν χεῖρω ἐπίθεσαν· οὐδὲ αὖ ὄνοντο ῥάδιον εἶ) ὁ νομοθετήσαι
 σωμαγαγῆντι τὸς δὲ δοκιμοῦντας τὸ νόμον· ἐκλέξασθαι γὰρ εἶ) τὸς
 ἀείρους, ὡς περ ὁδὸν τὴν ἐκλογὴν εἶ) σιωπῆσεως· καὶ ὁ κρίναι ὀρ-
 θῶς μέγιστον, ὡς περ ἐν τοῖς κῆ) μισοκλή· οἱ γὰρ ἐμπέροι πᾶσι ἐκάστα
 κρίναι ὀρθῶς τὰ ἔργα, καὶ δὲ ὧν ἢ πῶς ἐπιτελείται, σιωπῆσαι· καὶ 5
 ποῖα ποίοις σιωπᾶσαι· τοῖς δ' ἀπείροις, ἀλαπητὸν δὲ μὴ ἀγλαυθᾶ-
 νειν, εἰ δὲ ἢ κακῶς πεποιθῆ) ὁ ἔργον, ὡς περ ἐπιγλαυθῆς· οἱ δ' ἰνό-
 μοι τοῖς πολίτικοις ἔργοις εἰκόμασι· πῶς ἐν ἐκ τῶν νομοθετικῶν
 γῆροῖτ' αὖ τις, ἢ τὸς ἀείρους κρίναι; γὰρ φαίνον) εἰδὲ ἰατρικοί ἐκ τῆ
 συγγραμμῆ) γίνεσθαι· καὶ τοὶ πειρῶντά γε λέγην, εἰ μόνον τὰ θε- 10
 ρεπτόματα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἰαθεῖν αὐτῶν, καὶ ὡς δεῖ θεραπεύειν, ἐκεί-
 ρου διελέγμενοι τὰς ἐξέτας. ταῦτα δὲ, τοῖς μὲν ἐμπείροις, ὡφέλιμα
 εἶ) δοκεῖ· τοῖς δὲ ἀνεπισημοῖς, ἀχρεῖα· ἴσως ἐν καὶ τῶ νόμων καὶ τῶ
 πολιτικῶν αἰ σωματῶν, τοῖς μὲν διωμαρῶν τοῖς θεωρησῶν, καὶ κρι-
 ναι τί καλῶς, ἢ πῶς ἀντίον, ἢ ποῖα ποίοις ἀμότιφ, ἀχρεῖα αὖ εἶ) 15
 τοῖς δὲ αὐτῶν ἐξέως τὰ τοιαῦτα διεξιῶσι, ὁ μὲν κρίνει καλῶς, εἰ καὶ
 ὑπάρχει, εἰ μὴ ἀρετῶν αὐτόματον· ὁ δὲ σιωπῆσει ὅτι εἰς ταῦτα τάχα
 αὐτῶν ἰστοῦντο. ὁ δὲ ἀλιπῶντων ἐν τῶ πᾶσι ἄλλοι, ἀνερδύνητον δὲ πᾶσι
 τῶ νομοθεσίας, αὐτῶν ἐπισκεψασθαι μάλλον βέλτιον ἴσως, καὶ ὅλως
 δὲ πᾶσι πολιτείας, ὅπως εἰς διώματα ἢ πᾶσι τὰ ἀνθρώπινα φιλο 20
 σοφία τελεσθῆ). ὁ δὲ πᾶσι μὲν ἐν εἰ τι καὶ μέγιστον εἶρη) καλῶς ὑπὸ
 τῶ πᾶσι ἄλλοι, περὶ αὐτῶν ἐπελεγεῖν· εἴτα ἐκ τῶ σσημημέ-
 νων πολιτικῶν θεωρησῶν τὰ ποῖα σώζῃ καὶ φθαίρει τὰς πόλεις, καὶ τὰ
 ποῖα ἐκείσε τῶ πολιτικῶν, καὶ ἀχρεῖα πᾶσι ἀπείρους, αἱ μὲν καλῶς, αἱ
 δὲ τῶ ἀντίον πολιτεῶν)· θεωρηθέντων γὰρ τῶν, τάχα αὖ μάλ- 25
 λον σιωπῆσαι, καὶ ποῖα πολιτεία ἀείρη, καὶ πῶς ἐκείνη ταχθεῖ-
 σα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ἔθεσι χρωσθῆναι· λέγω μὲν οὖν ἄρξασθαι.

Τ Ε Λ Ο Σ .

PETRVS

PETRVS VICTORIVS L E C T O R I .

M magnopere dissidentia inter se quibusdam in locis vetera
 horum librorum exemplaria inuenerim: nec facile mecum
 statuere potuerim, qua potissimum lectio vera sit, satius esse
 duxi, restituis iam illis, quos me tuto corrigere posse putavi,
 hos quoque in quibus maior scrupulus inest, adnotare: (quan-
 quam in his etiam sunt varietates quaedam, qua parum aut
 nihil videntur sententiam immutare) ut omnire cognita possit unusquisque,
 quod ipsi melius videtur, sumere. Non codicum autem tantum in hac diligen-
 tia mea fidem spectavi; verum etiam quam scripturam secuti sint, qui olim in
 Latinum sermonem hoc opus conuerterunt, animaduerti: si hoc nomine vetus
 illa rudis et inculta tralatio appellanda est: cuius accurate lectionem perpersi,
 quia mira simplicitate verbum ex verbo omnia exprimit. Argyropyli quoque
 iudicium, hominis Graci, philosophiaq, in primis periti, non parui ponderis apud
 me fuit. Aretini vero interpretationem non citavi, quia plurimis coniecturis
 intellexi illum non satis fidele exemplar habuisse.

P. 1, vers. 14, ὑπὸ μίαν πᾶ ἀρετῶν.
 Libri quidam veteres, διώματα. quam
 scripturam sequitur Eustratius, ean-
 demque Argyropylius exprimere vide-
 tur. Alij vero, ut excusi, ἀρετῶν, cum
 quibus est vetus tralatio. In margine
 tamen eorundem adnotatum est, legi
 etiam διώματα. Fieri potest ut aliquis,
 spectans quid valeat hic verbum quo
 philosophus non proprie, sed e vulgi con-
 suetudine utitur, (si vera haec lectio est)
 ita emendarit.
 2, 8. τοιαῦτα δὲ ἢ πολιτικῶν. Scripti
 quidam, τοιαῦτα δὲ ἢ πολιτικῶν, quae lectio
 placuit Argyropylo. Ibid. 20. ἐν ἀπείροις
 τοῖς λόγοις ἐπισημῶν. Antiquus quidam
 fidelisq, codex, ἐφ' ἐκείνου γένους ἐπισημῶ-
 νων. cum eo facit Eustratius.
 6, 5. ἐν τῶ πᾶσι, διώματα. Optimus liber,
 et Eustratius, ἐν τῶ πᾶσι διώματα. Ibid. 20.
 τοῖς λόγοις εἰρησῶν. In margine quorun-

dam scriptorum adnotatum est, legi
 etiam posse, ποιεῖσθαι. quam scriptura
 varietatem non nouam esse, declarat
 vetus tralatio, quae utraq, exprimit:
 magis fideli vel simplici potius consilio,
 quam erudito.
 7, 3. ἐμφανῶς δεῖσθαι. Antiquus qui-
 dam, ἐπιφανῶς δεῖσθαι.
 8, 28. ὁ μονοῦ μόνον, ἀρετῶν ποιεῖ τὸν βίον.
 Plures scripti, ὁ μονοῦ μόνον, ἀρετῶν
 ποιεῖ τὸν βίον. quam lectionem referi vetus trala-
 tio. vereor tamen ne acceptum sit, quod
 accrescit, ex interpretis paraphrasi: in
 quaid verbum est. Argyrop. certe non
 recipit.
 10, 25. πολλὰ ἐμφανῶς γίνεσθαι. In qui-
 busdam συμφανῶν. quo verbo non mul-
 to infra utitur.
 15, 11. οὐδ' αἰθροπῶν βελτιστάς. Non-
 nulli codices, αἰθροπῶν ἔργον habent.
 quam lectionem vetus tralatio adiu-
 b

nat. puto tamen quod additum est, declarationem quãdam fuisse: ac sine illo pulcherrime sententiam stare.

18, 12. ὁ δὲ τὸ ἔϋ ἀρχῶν. Antiquus idem fidelis que liber nominandi casus, ἀρχῶν. quod non displicet.

19, 23. ὁμοίᾳ δὲ. Habet hæc quoque lectio veteres quosdam libros secũ scripti vero alij δ, quos sequitur Argyrop.

28, 8. ἔξ μὲν τῶν παλαιῶν. Quidam habent diuerso tempore τῶν παλαιῶν. veteris tralatio cum illis facit.

39, 11. ὁ μὴ ἐπιθυμία ἡδέος ὁ ἐπιλύπῳ ἢ τῶν αἰρεσις δ, οὐτε λυπηρῶν. Liber quidam antiquus, ὁ ἐπιλυπῳ ἢ τῶν αἰρεσις δ, ἔτε λυπηρῶν. huius tamen lectionis que non inelegans est, nec sententiã variat, alibi vestigia non inueni.

43, 17. Οὐδεὶς ἐστὶν ποιητὴς, οὐδ' ἄκων μακάρεος. Vereor ne μάκαρ legi debeat. carminis enim ratio videtur hoc poscere, qua in extremo nunc claudicat. Sed etiã in sermone τῶν δικαίων, qui falso putatur Platoni tributus, ubi hic antiqui poetæ senarius adducitur, ita legitur, ποίῳ ποιητῆ, ὅς τις εἶπεν, Οὐδεὶς ἐκὼν ποιητὴς, οὐδ' ἄκων, μάκαρ. Aliquis fortasse, versus esse non animaduertens, poetica voce sublata, cõmunẽ restituit.

50, 18. αἰ γὰρ ἐν ὕλη ἢ ἐν ἔδει. Quamuis nihil varietatis in scriptis codicibus inuenirim, vereor tamen ne locus vitiosus sit. ut cum diuersis in exemplaribus quondam nunc hoc, nunc illo modo legeretur, imperiti postea librarij utranque lectionem exscripserint. similitudo harum vocum mihi hanc suspicionem gignit: nec non quia illarũ altera rei declaranda satis erat: ut non videatur conuenire breuitati elegantiaque huius scriptoris, otiosus hic sermo.

Sic certe cum duobus pluribusque modis locus aliquis legebatur, id adnotare Græci in margine librorum consueverant. Argyrop. sine dubio huius iudicij fuit, qui vna contentus, alteram contempsit, & in lustris dicens, posterio-rem videtur magis probasse.

52, 5. μάλλον δὲ τὸ παλαιῶν λυπηρῶν. Antiquus ac fidelis in primis liber, λυπηρῶν. veteris tralatio cum illo est.

53, 18. εὐρὸν ἔλαφον ἢ ἄρχιον αἰζῶν. Al- lusit ad versusum Homeri qui est in iij. lib. Iliadis. ubi simili hoc declarat quãta vis gaudij occuparit animum Menelai, viso Paride in acie, quod sperauit se posse commode illic inimicissimũ hominem ulcisci:

Ὡς τὸν ἔλαφον, μάλα γὰρ δὴ σάματι κύρσας
Εὐρὸν ἢ ἔλαφον κερατῶν, ἢ ἄρχιον αἰζῶν.

Epitheton, quo ornatur ceruum poeta, omisit philosophus: quod vero naturam capra siluestrem indicat, retinuit.

Ibid. 26. ὁ ἡυδατῶν. quidam εὐδατῶν.

54, 21. ἢ μὴ ὡς δει, ἢ μὴ ὡς δει. Posterior pars a quibusdã codicibus abest, & eius quidem melioris nota. illam quoque Argyrop. reliquit. sunt vero alij scripti, in quibus pro illa legatur, ἢ ὡς δει.

57, 16. τὸ φθείραν τῶν εἰσίων. Vnus, antiquus quidem ille, τὸ φθείραν. ἢ μὴ αἰζροποιεῖν. Idem, αἰζροποιεῖν.

67, 12. ἔκ ἐστὶ δὲ μὴ οὐκ ἴδιος. Aspasius ita legit. cui se comitem adiungit Argyropyl. scripti fere πικροκίνδωος. in eorum tamen margine castigatũ est illo modo. omne discrimen in hoc versatur, crebritatemne periculorum, an exiguitatem significare voluerit Arist. hoc enim vna, illud altera voce significatur. valet enim, non esse πικροκίνδωος magnanimum virum, displicere illi

illum pusilla pericula, indignaque ex- istimare. non esse vero πικροκίνδωος, nolle illum frequenter subire pericula, verum se grauioribus temporibus vitam suam seruare. diuersa quæ videtur sententia, eodem pene recurrit: neque enim magna pericula frequen- tia esse possunt: leuia enim minutaque huiuscemodi sunt. contraria huic vox quam infra ponit, μεγαλοκίνδωος, hanc lectionem confirmat.

68, 3. καταφρονητικῶν δὲ. & qua sequũtur. Antiquior & fidelior liber nulla re discrepat ab excusis. In margine tamen eius adnotatum est, ita quoque hunc locum legi, magna immutatione facta: παρρησιαστικῶν δὲ διὸ καταφρονη- τικῶν καὶ καταφρονητικῶν γὰρ διὸ παρρησιαστικῶν. videtur etiam in quo ita scriptum foret, παρρησιαστικῶν δὲ, ἔξ τὸ καταφρονητικῶν ἔϋ καταφρονητικῶν δὲ, διὸ παρρησιαστικῶν. cui lectio- ni præbet se sociã veteris tralatio, quoad perdurat. reuertitur enim postea ad receptam, exprimens etiam extrema verba qua illinc absunt. Argyrop. hæc ipsam lectionem sequitur: hoc tamen excepto, quod παρρησιαστικῶν γὰρ videtur legisse: non δ.

79, 11. οὐτὸ θαυμαστός. Quidam antiquus, θαυμαστὸν, neutro genere: ut rem ullam tam admirabilem neget.

82, 20. ἰσότης δὲ τὸν λόγον. Apud Ephesũ duobus locis numero multitudinis, λόγον. eandem lectionem sequitur Argyr.

86, 5. τὸν καὶ ἀναλογία. Antiquus, τῆς ἀναλογίας.

87, 14. τὸ δὴ νόμισμα ὡς τῶν μέσων. in margine quorũdam codicum casti- gatum est, μέσων. quam lectionem se- quitur veteris tralatio. Argyr. quoque mensuram reddit. nec tamen immu-

tandam lectionem censeo. fluxisse au- tem id verbum puto e paraphrasi E- phesij, esseque declarationem Aristotelea vocis. sic enim ille, εἰπὼν ὅτι τὸ νόμισμα ὡς τῶν μέσων ἢ τοι μέσων, & qua sequitur. Ibid. 21. οὐκ ἔστι δὲ ἢ α. Plures scripti, οὐκ ἔστι α. quã lectionem probauit Arg.

89, 14. ὁ μὴ χροεῖδῃ. Antiquus liber sine particula negandi, ὁ χροεῖδῃ. veteris tralatio cum illo facit. cõuenit autem sententiã hæc quoque lectio: vsque ad tempus illud quo semigrarit a patre.

90, 17. ὁ τῶν παλαιῶν, ἀδίκημα. Plu- res scripti, τὸ ἀδίκημα.

91, 11. ὁ τὸ γνηρῶν. Antiquus ac fi- delis liber, ἐγνηρῶν.

93, 10. ὁ τῶν δικαιοπραγῶν. Plu- res libri, δὴ. Ibid. 13. ὁ τῶν. An- tiquus quidam, ὁ δὲ, diuerso casu. Ephe- sius quoque.

95, 15. ἔξ τῶν ἀνθρώπων δει. Nihil varietatis inueni in scriptis libris. Ar- gyrop. videtur legisse, ὁ τῶν ἀνθρώπων δει. cuius etiam lectionis vestigia sunt in veteris tralatione.

99, 1. ἀνθρώπων δει. quidam ἀνθρώπων.

100, 7. ἔξ τῶν ἀνθρώπων. plures codi- ces αὐτῶν.

103, 3. κατὰ λόγον δει. Eustratius, δει τοῦ, quem sequitur Argyr.

109, 1. ὁ δὲ ἐν ταῖς παλαιῶν. in mar- gine quorũdam codicum castigatum est, τῶν παλαιῶν. quam lectionem se- cutus est Argyrop.

111, 17. ἀπαύδα: ἐὰν δὲ λάθῃ. Eustra- tius, ἀπαύδα, ἐὰν λάθῃ. cuius lectionis rationem accuratè reddidit.

119, 20. σημείον δ. ὁ γὰρ μαλακὸν λέ- γοντα, ita emendauit, cum prius excusis haberent ἀλόγασον, quia in cunctis quos

vidi, scriptis, ita legi animaduerti. Cui autem Aspasius damnatam a me lectionem sequatur, inueni etiam quod contra illius auctoritatem stat, in quodam exemplari hanc eius nominis ac sententia declaratione: καλῶς οἱ γὰρ ὀνδιδόρτες τοῖς δι' ἀφῆς πόνους, μάλα καὶ λέγονται, ἀλλ' ἔτι οἱ μὴ ἀπὸ τῶν ἀπὸ μιᾶς, ἢ ὀργῆς, ἢ πένιας, τοῖς τοῖς τοῖς.

122, 10. εἶτα ἀμαρτάνοις δ' ἀποδείξω. Vidi sane nonnullos libros, et in iis omnium optimum, qui habent ἀποδείξω. Argyrop. quoque eam lectionem sequitur. nihil tamē immutare visum est, quia recepta huius vestigia in vetere translatione apparent, et multi adhuc ipsam codices retinent. Sed Aspasius quoque eam agnoscit, qui cum in notione ipsius explicanda, verbo hoc utatur, putari eiecta propria voce, declarationem locum ipsius in illis libris occupasse.

123, 24. συμβῆναι τῶς ἐμφύτου. Quidam praesenti tempore, συμβῆναι. καὶ καὶ ποιήσεν. Idem in uerbo, καὶ κοπιήσεν.

124, 20. ὁ δ' ἀκόλαστος ἀνὴρ κτλ. ita sane scriptum offendi in cunctis codicibus. Aspasius tamen legit ἀκρατής, quem sequitur Argyrop. Vetus translatio, nisi locus negligentia librariorum corruptus sit, videtur ita scriptum in suo exemplari habuisse: ὁ δ' ἀκόλαστος ἀκόλαστος δ' ἀνὴρ κτλ. σάφρονι. ἀνὴρ κτλ. δ, πᾶν μὲν ἀκρατῆ δ' ἐκράτης. vel potius, cum utroque modo auctor ipsius in diuersis codicibus legi animaduertisset, ambas, ut solet, lectiones expressit.

125, 15. ὡς τῶν οἱ ἀποδείξω. ita quoque plures ac fideliores libri habent. sunt tamē in quibus legatur ἀπο-

δείξω. quam lectionem manifesto sequitur Argyropylus.

127, 6. εἰσὶ δὲ πνεῖ οἱ ἐμμενητικοὶ τῆ δόξης, εἰσὶ δὲ, οἱ καλῶς, et quae sequuntur. Quidam liber, τῆ δόξης εἰσὶ οἱ καλῶς. quam scripturam sequuntur est Argyr.

130, 12. ἰσοπολίτης ἕξω. Scripti quidam ἰσοπολίτης. Interpres quoque circumferri ambas lectiones ostendit.

136, 13. ἀποδείξω. Antiquus quidam, altera ommissa prepositione, παρδείξω.

138, 13. τὸ πολὺ δ' ἐρωπιῖς. Consentunt cuncti, quos vidi, codices: Aspasius tamē affirmat extare etiam libros in quibus diuerso genere, numero, casu, legatur τοῖς ἐρωπιῖς. Ibid. 28. τῶν γὰρ ὁμοίων. Nonnulli scripti, τῶν γὰρ ὁμοίων. Aspasius quoque utranque lectionem circumferri solitam narrat. Argyropylus per uulgatam nunc recipit.

146, 10. τῶς ἐρασίῳ ἢ χερμάτων. Argyropylus sine diuergendi particula, ἐρασίῳ χερμάτων videtur legisse. cuius etiam lectionis vestigia extant in vetere translatione. Scripti tamen libri ipsam retinent. quare nihil immutauit: quamuis in alteram propensior sim. nec me tamen fallit ἐρασίῳ, nullare adiecta dici studium ita questus consequendi, ut ipse locutus est in libro de rebus Superis, ubi tradit alluuiouibus fluminum, in eam influentium, altitudinem Meotidis paludis ita immutatum, ut multo minoribus nauigijs quā olim solebant, mercatores conauigent. ὡς πολλῶν ἐλάτῳ πᾶν μωρέθι πλοῖα νῦν εἰσπλεῖ τῶς ἐρασίῳ, ἢ ἕως ἐξημισίον.

151, 20. ἐκείνος γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐφίεται. Antiquus quidam ὀρέχεται. In margine quoque aliorum adnotatum ita legi debere.

152, 6.

152, 6. καὶ ἀμφίλορον. Optimus liber, ἀμφίλορον.

153, 2. ὅσον ἐφύετο. Idem ἐπύετο.

156, 25. πότερον ἢ λυσάμενον. Antiquus quidam, λυτρωσάμενον. in ceteris cum excusis conuenit.

157, 8. ἔκ δὲ δόξης. Plures δόξεν.

160, 4. δόξεν δ' αὐτῶν, et quae sequuntur. Eustratius aliam quoque huius loci reperit lectionem tradit: quā diligenter explanat. est autem haec, δόξεν δ' αὐτῶν (ἢ) φιλία, ἢ ἔκ ἐν δύο τὰ αὐτὰ. Cunctos tamen quos vidi, receptā habere animaduertit. Ibid. 15. καὶ δὲ τῶν μοχθηλῶν μισοῦνται, φεύγονται πρὸς τὴν. Argyropylus videtur legisse, μισοῦσι τε φεύγονται, ut sane in quibusdam codicibus inuenitur. intellexit enim ipsos nō odio haberi ab aliis ob uitam illam impuram ac flagitijs inquinatam, uerum ipsosmet seipos odio prosequi, uitamque illam plenam uitiorum ac scelerum, ferre non posse. Ibid. 22. τὸ μὲν δὲ μοχθηλῶν δόξεν, ἀπεχόμενον ἕων τὸ δ', ἢ δέται. cum in excusis antea legitur, τὸ δ' ἢ δέται, μοχθηλῶν δόξεν, ἀπεχόμενος ἕων τὸ δ' ἢ δέται: hanc lectionem ueriores iudicauit. prater fidem uero antiquissimi ac fidelissimi codicis, multum me impulit ut alteri eam proponerē, sententia ipsa. puto enim loqui de diuersis animi nostri partibus, quas seditione quadā agitari dixerat. Vetus quoque translatio hanc ipsam confirmat. Nec me tamen fugit Argyropylum alteram illam sequutum.

161, 16. διὸ μετὰ φέρων φαίνεται αὐτῶν δὲ τῶν φιλία. Cunctos, quos vidi scriptos codices, hanc lectionem retinere cognoui: quāuis in margine quorundam adnotatum sit, legi etiam ἀ-

χλῶ (ἢ) φιλίας. Ipsius quoque in veteri translatione uestigia certa sunt. Nō possum autem non mirari Argyropylum, ingeniosum et eruditum uirum, illam repudiasse, nec ueram esse sensisse: conuenit enim mirifice superiori sententiae: cum enim beneuolos aliquibus, bene uelle tantum, cupereque ipsis commoda dixisset: neque studio suo eosdem adiuuare, aut molestiam ullam pro illis suscipere, naturam eorum subtiliter perspicuus, inquit, Quare non inscite aliquis ipsam ignauam amicitiam, translato uerbo utens, appellare posset. neque enim res quae animo sensuque caret, ignaua inerique proprie dicitur. In altera uero lectione translatio nulla est. recte igitur animaduersa uis nominis μεταφέρων, ostendit ita omnino legi debere. nec tamen non Eustratius quoque, alteram sequitur, qui ut arbitror, fraudi fuit Argyropulo, persuasitque ipsi ut laboraretur. nam quin uerum sit quod altera illa significatur, dubitari non potest: id enim paulo supra manifesto praecipit Arist. ut in posteriore quoque libr. ἠδυσθῶν, quae magna uocantur: nec non in illis etiam quae misit ad Eudemum Cyprium, sodalem suum. Addidit tamen hic acutam elegantemque, hanc uocem, quam qui naturam ambarum percepisset, cedere uere posset.

162, 24. καὶ ὡς ἀποδείξω λόρον γινόμενον. Antiquus quidam, ἀποδείξω λόρον.

164, 10. οὐδὲν ἀπ' ἐαυτοῦ ἀποδείξω. Discriminis nihil inueni in scriptis codicibus. Eustratius tamē ἀπ' ἐαυτοῦ legit.

166, 25. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῶ, πρὸς φιλίαν, apud Euripidem auctore huius senarij, in Orestes fabula, χεῖν legitur.

168, 6. πρὸς τὴν οὐρανὸν τοῖς ζώοις, δὲ

3

νάμει ἀδότητος. Sūt plures codices in quibus legitur δὴ ἀμειν, accusandi casu. Enstratius in hoc a recepta lectione non discedit, cum idem ὀρίζεται, contra illorum auctoritatem habeat. Ibid. 8. εἰς τὴν ἀπέργασιν ἀδύχτου. Antiquus quidam ἀχτου, absq; prepositione.

171, 4. συλλυπεῖσθαι τοῖς φίλοις ἀπὸ τῆς. Scripti quidam συλλυπεῖν, quam lectionem sequutus videtur Argyropyllus. Vetus tamē tralatio recepta cōfirmat.

172, 22. τὴν τῆς ἡθου ἀρετῶν. Antiquus quidam ἡθου ἀρετῶν. in margine etiam alius adnotatū inueni posse quoque ita legi. nam ceteri omnes receptā lectionem retinent; ut vetus etiam tralatio, Argyropyllus & Enstratius, qui intellectum & rationem ipsius diligenter explicat.

174, 9. ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. ita reperi in cūctis codicibus. Argyropyllus videtur in suo exemplari habuisse ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. ut apud Enstratium quoque legitur. quamuis si diligēter attendas, constantem illum non inuenias. nūc enim dandi casu, nūc accusandi legere videtur. ut diuersorum fortasse varia illa declarationes sint. Ibid. 15. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀνὸν & ἀπέργασ. Nonnulla hic restitui fretus multis maximisq; auctoritatibus, & librorum & interpretum: unum tamen addere nunc libet: Enstratium legere ἀνὸν & μόνον, quem sequitur Argyr. vestigium tamen nominis, quod illic adiunctum est, alibi non reperi.

Ibid. 20. τῶ μὴ δέπει. Enstratius & Argyropyllus, τῶ μὴ δέπει.

175, 5. εἰς ἄσιν. In margine scripti libri adnotatū vidi, legi etiam εἰς εἰσιν. quam lectionē expressi vetus tralatio.

176, 5. ὡς δὲ τῶ ἀεφείροντας. U-

nus antiquus tamen ἀεφείροντας.

177, 12. μέρος ἐκείτων. Unus quidam ex omnib. μέρος γὰρ ἐκείτων, quam scripturam sequitur Argyropyllus. in vetere tralatione vestigia recepta apparent.

178, 4. ἴσθι ἰσθὸν τὴν ἀδότησιν κλιμένον. Apud Alexandrum qui in quaestione 14. libri 4. totum hunc locum ponit, extremum horum verborum non est. ut paulo infra etiam in hoc discrepat quod καὶ ἐκείτων δὲ βήτησιν habet. nec tamē manu exaratos eius polii scriptoris libros vidi, sed excusos tantum, qui sunt macularum pleni.

183, 7. οὐδὲ τῶ ἀποδύσας. Vi omnes quos vidi, codices hanc lectionem intus retinent, ita in eorum margine adnotatum offendi, μετὰ ἀποδύσας quoq; scribi: quam scripturam sequutus videtur Argyropyllus; nisi ille sententiam potius eius nominis expressit, ac quod hic valet, duobus verbis reddidit: manifesto enim si ἀποδύσας etiam legendum est, ita accipi debet: significat enim vitam in qua cura studiumq; ponatur. cum plerumq; eius verbi alia vis esse soleat. quare, quod in margine, ut varia lectio, collocatum est, puto fuisse quandam huius declarationem. Ibidem 27. δοῦναι γὰρ τὴν σοφίαν. Quidam codices, φιλοσοφίαν, cui lectioni assentitur Argyropyllus & vetus tralatio: sed Enstratius quoq; eandem agnoscit. qui tamen in hoc dissentit a scriptis omnibus libris, & tralationibus, quod ἡμῶν videtur legisse, non βελαιῶν.

184, 5. καὶ ὅσων ἀπὸ σφῶν ἢ. In margine plerumq; codicum emendatum est secunda collatione, σφῶν περὶ.

185, 24. σωρητημένα δὲ ἀπὸ τῶ ἀπὸ τῶν παθῶν.

παθῶν. Enstratius longe aliter legit, σωρητημένα δὲ ἀπὸ τῶ ἀπὸ τῶν. cuius etiam lectionis sensum accurate aperit. Illius tamen vestigium alibi nō reperi. Ibid. 27. ἀεφείροντας τῶν. Antiquus quidam δ, ceteri omnes τῶν.

187, 13. δὴ ἀπὸ τῶ ἀφῶντος γῆς καὶ θαλάσσης. plures scripti, δὴ ἀπὸ τῶ ἀφῶντος, & coniunctione variata, & numero consequentis vocis. nam excusis prius γῆ, quod immutari, habebant. Ibid. 15. καὶ τῶ ἀρετῶν. Quidam καὶ τῶ ἀπὸ τῶν habent: in margine tamen idem emendatum ἀφῶντος, fidelis in primis liber receptam lectionem seruat, cū quo facit & vetus tralatio, & Argyropyllus. Ibid. 27. καὶ τῶ βίον δὴ ἀφῶντος. Quidam scripti ἀφῶντος.

189, 4. ἀεφείροντας. Antiquus quidam absq; priorē prepositione, ἀεφείροντας.

190, 24. Ἐκείτων. Plures codices Ἐκείτων. quam lectionem sequitur Argyropyllus. vetus tralatio receptam exprimit. Multi versus hic defecerunt in fideliore libro: ut destitimus illo duce optimo, incertior sim.

191, 10. ὡς περὶ ἐν ἰατρικῆς. In margine nonnullorum codicum adnotatum est, scribi etiam ἐν ἰατρικῆς: quod fluxisse arbitror ab Enstratio, qui manifesto ita legit. Vetus tralatio & Argyropyllus receptam sequuntur.

192, 9. ἢ ἰατρικῆς. Unus quidam antiquus ἰατρῶν. Ibid. 11. ἐκείτων δὴ ἀμειν. Nonnulli codices ἐκείτων, multitudinis numero & accusandi casu. Vetus tralatio cum his est, Argyropyllus cum aliis. Ibid. 20. ἢ ἀπὸ τῶ ἀνδραποφίαν. Antiquus quidam σοφίαν. cetera auctoritates receptam lectionem constituunt.

ANNOTATIO EORVM IN QVIBVS

Venera Camotij, & Basiliensis Isingrinij editio a nostra discrepat. His addita etiam non pauca ex Lambini & Zuingeri editione; nec non ex aliorum magnorum virorum obseruationibus. Opera & studio Fr. Sylb.

Pag. 1, v. 14, Cam. pro ἀρετῶν habet δὴ ἀμειν. U. 17, coniunctionem δ post ἐν ἀπάσας tollunt quidam: ut euidetior sit periodi redditio. Sed alibi quoq; in redditionibus hanc particulam a philosopho usurpari, annotaui in libris Physicis, & Pausania.

P. 2, v. 20, Cam. pro ἐν ἀπασί τοῖς λόγοις, habet ἐφ' ἐκείτων γῆς.

P. 3, v. 23, quidam pro ἴς ὄσιν legunt ἢ ὄσιν.

P. 4, v. 11, in Basil. ed. marg. pro ἀφῶντος legitur ἀφῶν. Sed ἀφῶν confirmat quod infra reperitur 10, 21. U. 15,

& 18, pro ἀπὸ τῶν in vulgatis Hesiodi editionibus legitur ἀπὸ τῶ. cui lectioni haec postponenda non est. Versus est Ergon 1, 291. U. 25, distinctionem hanc sequuntur etiam aliae editiones. Sequentia tamen hanc videntur postulare, οἱ μὲν αὖ πολλοὶ παντελῶς ἀνδραποφίαν δίδασκαλοντα ἑσοχημάτων βίον ἀεφείρονται. nam huius membri redditio est, οἱ δὲ χαριεντες & ἀεφείρονται, ἡμῶν.

P. 5, v. 7, Cam. pro ἀπὸ τῶ legit ἀπὸ τῶ. U. 13, Basil. in margine pro χηματισῆς habet χηματισῆς. U. 24, Cam. habet ἰατρικῆς.

P. 6, v. 2, C. sine articulo legit, ἐπι ἀρχόν.

P. 7, v. 8, in Basfl. ed. margine συντείναν legitur pro συντηγείν. Eadem edit. paulo ante in margine quidem legit ἐφ' ἐνός, in contextu autem ἐφ' ἐνός.

P. 8, v. 5, quidam pro εἰ ἄλλοι legunt εἰ ἐν ἑ. V. 13, Cam. & alij sine copulativa legunt ἤ καὶ αὐτοί.

P. 9, v. 16, Camot. omittit διὰ post αὐτό. V. 18, eadem omittit substantivum ζώω. V. 23, Zuing. pro εἰ εἰ ἐστὶν legit ἐστὶν αὐτό. Et v. 28, ἀνδρώπεις μὲν ἦθ.

P. 11, v. 14, Basfl. in contextu pro εὐμελειαν habet εὐμελειαν.

P. 12, v. 23, in Basfl. ed. marg. post καὶ τὸ αὐτὸ additur εἰρηται. V. 26, ut hic μονώπεις legitur per ω, sic & Camot. supra 8, 23, habet βίον μονώπην. Sed existimo ut δημότης est α δημος, ita nō male scribi μονότης α μόνος. repetitur tamen illa scriptura per ω in sequentibus aliquoties: ut 141, 4. 167, 5, 24.

P. 13, v. 6, in Basfl. ed. marg. ponitur ὁσῶ βήτων: ut infra, p. 18, v. 28.

P. 16, v. 20, quidam omittunt πάντη ante πάντως. sed geminatio ista superlativam fuit, 15, 19. V. 21, Camot. omittit μὲν, & seq. v. ὡς. Basfl. quoque in textu omittit ὡς, in marg. vero adiicit.

P. 17, v. 7, Zuing. legit, ἴσως πῶς δεῖ διαπ. V. 11, Camot. habet ὡς πῶς μὴ ποιεῖ: minus recte, ut patet e v. 15.

P. 18, v. 15, Basfl. nostram lectionē habet in margine: in textu autem, τὰ χαρὴ ἕτως αὐ β.

P. 19, v. 15, Camot. habet ἀργεία. quod in Phisicis quoq, semel in eadem editione observare memini, & derivari fortasse, verumq, ἄπο τῆς ἀργείας sic potest, ut ἀνδρεία & ἀνδρεία ἀπο τῆς ἀνδρώων.

sed ut ἀνδρεία plerunque scribitur δι- phthongos: ita vsitatus est ἀργεία, monophthongos. V. 20, pro εἰ πῆ Cam. habet εἰ αὐτῶ. V. 22, C. omittit αὐτό: itidemq, Basfl.

P. 20, v. 17, Basfl. in margine pro ἀκουσικὸν ponit ἀκουσικόν.

P. 21, v. 8, rectius forsan παρεκκλίνους ut apud Dionys. Halicarn. Romani orationis vocabulum, cū Græcum sit, (nimirum ἀρξὴ τὸ εὐλόγη) dicuntur παρεκκλίνειν εἰς τὸ ἀφῆες. V. 16, articulum τὰς post τὰς δωάμεις omittit Cam. & Basfl.

P. 22, v. 10, priorem disjunctivam ἢ, ante φοβεῖσθ, omittit Camot. & Basfl. V. 24, Basfl. pro ἰσχυρεῖσθω legit ἰσχυρεῖσθω. V. 26, Basfl. legit ἡσθεσιμολογείσθω, pras. tempore. at Cam. ἡσθεσιμολογείσθω habet: mendose, pro ἡσθεσιμολογείσθω, vel ἡσθεσιμολογῆσθω.

P. 23, v. 6, C. & B. omittunt copulativam & post ὡς αὐτῶ.

P. 24, v. 2, C. & B. legunt ἡρώμνοι, praterito aor. V. 14, Basfl. in margine legit ἠδονὴ ἢ λύπη.

P. 25, v. 4, C. & B. repetito articulo legunt τὸ κελὸν καὶ τὸ συμφέρον.

P. 26, v. 4, interpretem pro τέχνας legisse ἐξέξ, annot. in Basfl. ed. marg. V. 9, Basfl. & Cam. geminato articulo legunt ὁ δὲ χαίος ἢ ὁ σάφρον. V. 22, Basfl. post ὄργων, addit θυμόν. V. 23, Cam. neutro genere legit ἔλεος.

P. 27, v. 2, Basfl. & Camot. repetito articulo legunt τὰς ἀρετὰς ἢ τὰς κακίας. V. 10, Basfl. pro πύργον habet ἀσπίδα. V. 17, Basfl. pro ἠ habet εἰν. V. 22, Camot. & Basfl. post ἐξ inserunt καὶ, etiam. V. 26, Camot. manult ἐστ, paroxytonos.

P. 28, v. 25, Zuing. pro ὅτι legit ὅτι. non male.

P. 29, v. 16, interpretem legere πᾶν ψυχῆς πάθος, annotatum in Basfl. edit. marg. V. 18, Basfl. in marg. pro ἐπιχειρεκακία habet ἐπιλοκακία.

P. 30, v. 7, Basfl. pro κενώτεροι habet κοινότεροι. V. 13, Basfl. post εἰ πάθος addit, ἀεὶ γὰρ πᾶς σωματικὰς, & τῶν πᾶς ἀεὶ ἀφῶ μάλιστα. V. 18, Basfl. cum prapositione legit καὶ αὐτὰς ἰσχυρῶ.

P. 31, v. 2, Camot. habet ὁ λέγμενος, sic & Basfl. sed eadem nostram lectionem in marg. annotat.

P. 32, v. 17, C. & B. legunt ἀεὶ μὲν αὐτό τῶν. V. 21, C. pro καμῶν habet κακῶν. Basfl. nobiscum facit.

P. 33, v. 4, Cam. l. ἀποδοῦται τὸ μέγ. V. 6, B. & C. pro πείων habent superl. πείων.

P. 34, v. 10, Basfl. habet ἐκ ἐστὶ πάντες: posito tamen ἐπὶ in margine. Eadem sequentem periodum sic legit, διὸ αὐτῶ ὅτι τὸ εὐ, & ἀσπίον, & ἐπιμετῶν ὁ κελόν. V. 12, non dicuntur hac nec a Calypsonē, ut hic memoria lapsus ait Aristoteles: nec a Circe, ut item fallitur Eustratius, sed ab Ulyssē Circes moniis instruo, ut annotat Lambinus. V. 13, Basfl. habet ὡς τὸ μὲν κατῶ. in vulg. editionibus Homeri est, τῶν μὲν κατῶ: Odyss. μ. v. 219, etiam in Eustathij commentariis. V. 24, locus Homeri de Helena, extat Iliad. γ, ut ann. in margine Basfl.

P. 35, v. 4, Cam. & Basfl. sine copula legunt, πῶς χολεπάμοις ἀνδρώδης ἀποκαλέμεν. V. 24, C. activa forma legit κομίσουποι.

P. 36, v. 3, Basfl. pluraliter legit εἰσίν. V. 16, Basfl. pro φάως legit φάωλοι.

V. 18, B. l. ἰσομενίης, Æolica & Attica forma. V. 19, C. & B. habent ἀποτακτικόν, contra grammaticorum regulas. V. 22, ἰσομενεῖον est etiam in Camot. editione. itidemq, infra 46, 27, legitur ἰσομενεῖον. sed malim cum Basfl. ἰσομενητόν. V. 24, in Basfl. marg. pro ἀνδρῶν ὄντα legitur passivum ἀνδρῶν ὄντα. V. 25, C. post γίνονται addit καί.

P. 37, v. 4, Basfl. omittit εἰσίν. & versu seq. pro ἀνδρῶν habet ἀνδρῶν: in margine ἀνδρῶν. V. 7, Basfl. ante μὲν ἠδονῆς addit τὸ κακόν: nō necessarium. V. 12, Basfl. ἐν μεταμειλίχῳ βῆν. V. 16, B. & C. infinite legunt ἐχθρῶν. V. 17, Basfl. habet, τὸ ἀγνοῦντος ὁ μὲν γὰρ μεθῶν ἢ ὄρ. Sic & Cam. nisi quod omittit μὲν.

P. 38, v. 4, Zuing. pro αὐτῶ legit αὐτῶς, sibi. V. 5, nominativus βυκόμενος, qui est in omnibus editionibus, dependet a precedente nomin. plurali λέγοντες, vel subaudiendum finitū verbum φησὶ. V. 7, Basfl. habet κηρύχων μόνων. V. 20, Basfl. in margine pro ἀκούσια ponit ἐκούσια. sed ἀκούσια tueri potest clausula huius capituli, v. 26.

V. 23, B. & C. legunt δεσφῆρὰ τὸ ἀκούσια ἔθ, non τῶ. Lambinus hunc locum sic legendum arbitratur, ἐπὶ δὲ τὸ δεσφῆρὰ τῶ ἀκούσια ἔθ, ἢ τῶ λογισμῶν, τὰ κτ' θυμὸν ἀμφοτέρωθεν. V. 25, Basfl. in marg. habet, ἐπὶ αὐτῶ ἀσπίδας.

P. 39, v. 2, Camot. pro ὅ habet δι: Basfl. utrunque, ὅ in textu, δι in marg. V. 4, & 5, B. hanc sententiam in cōtextu non habet: & in margine ponit verbis paulum diversis, καὶ τὰ μὲν ἀφῆδε ἐκούσια ἔθ λέγομεν, καὶ ἀσπίδων δὲ ἕ. V. 14, Basfl. l. σωτήρις φαινόμενη. V. 17, Basfl. & Cam. legunt δι' αὐτῶ, ut v. 19.

7, B. legit πόνον. *Et in margine* ἐλάττων. *Et mox pro δὴ habet δέ.* U. 9, *Muretus legit,* ἀεὶ ἑαυτῶν ἢ τῆς ἐλευθεριότητος ἕως, *et* ἀπὸ τῆς αὐτῆς διακρίσεως τὸ ἔργον ποιήσας. *quam scripturam Lambinus se in manuscripto etiam codice reperisse affirmat. In eadem sententia* B. *et C. editio articulum* τὸ *repetunt ante* μεγαλοπρεπείων. V. 14, B. ἢ ἐν ἔργου, *omisso nomine* εἰρηπεί. V. 22, B. ἢ ἀφ' ὧν διακρίσεως. V. 28, B. *cum articulo* ἢ ἐν τοῖς ἑξήτοις δεπ.

P. 64, v. 14, B. *pro* δῶρε *habet* ὄρου. *nihil ad rem.*

P. 65, v. 2, B. *et C. legunt* ἢ πέλαι. V. 8, B. ἢ ὁ μικρ. ἀξ. V. 15, B. *pro* ἑνὶ των *habet* ἑνὶ των. V. 19, B. *legit* μάλιστ' ἀξίος αἰ εἶν. πὶ οὐδ' ἔστιν, ἐκ τῆς ἀξίως ληπείων.

P. 66, v. 2, *Cam. omittit* αἰ. U. 4, B. *legit* ἡδοναίω. *sed nostram scripturam confirmat quod idem in Probl. dicit,* οἱ θείους δῶρον θείους ἡδοναίωτες πᾶς χεῖρας. U. 5, B. *h. καὶ* ἔλασον, *sing. num.* V. 8, B. *h. ἔοικεν οὐδ' omittit* μὲν. U. 12, B. *repetito articulo legit,* *et* τῶν ἑαυτῶν αὐτοῦ. V. 24, B. *pro* δὴ *habet* δέ. *Ibidem* B. *et C. omittunt* *et post* δὴ. *Camot. vero omittit etiam* ἔσθ).

P. 67, v. 1, B. *pro* πῆμις *habet* πῆμιπέος. U. 5, B. ἢ τὰ πῆμις ἔχοντες, *καὶ* αἰ. *Camot. his omittit* legit, ἑαυτῶν δὲ ἑαυτῶν γίνονται. U. 12, B. *pro* μικροκινδύως *habet* πυκνοκινδύως, *quod idem ferme est cum sequi.* φιλοκινδύως. V. 19 *et* 20, B. *finite habet,* ἢ ἑτέρας ἑλέγξ. *Locus Homeri est* II. α. v. 503.

P. 68, v. 5, B. *pro* εἰρωνία *habet* εἰρωνεία. V. 16, B. *omittit* δέ. V. 24, B. *finite legit* ἀγοῶν. U. 26, *Camot. pro* ὁμοιοί *habet* νομοί.

P. 69, v. 16, B. *sine* τὸ *legit,* *et* ὁ δὲ δέ. P. 70, v. 5, B. *omittit* μὲν. *et v. sequi.* ἢ ὅτι τὸ μέγαν. V. 18, B. *omittit* τὸ *post* ὀρχίζομενος. U. 23, B. ἢ καὶ ἑαυτῶ ἀπόλλυσι.

P. 71, v. 3, B. *pluraliter legit* αὐτὰ ποδιδῶσιν. U. 9, B. ἢ ἑκατάστω.

P. 72, v. 1, B. *pro* ἀντιπονοῦντες *habet* ἀντιπείνοντες. U. 7, B. ἢ ἐπιγῆ ἑ φίλον. V. 9, B. ἢ ἔργον. V. 14, B. ἢ τὸ μὴ λυπῆσθαι.

P. 73, v. 11, B. *pro* δὴ *habet* δέ. V. 14, B. *pro* αὐτῶν *habet* ἢ δέκατος. V. 24, B. *et C. l. αὐτῶν* ἐν οἷς μνησθέντες τ.

P. 74, v. 12, B. *et Cam. l. αὐτῶν* *et* ἀπόλ. V. 16, B. *in margine habet* ὀρχίζομενος, *in textu* ὀρχίζομενος. V. 18, B. ἢ *si* δὲ τὸ μ. ο. οὐκ ἔστι. V. 28, B. *cum articulo habet* τῶν ἑξήτοις λ.

P. 75, v. 16, B. *habet* τὸ ἐλευθερία: *attamen* v. 21, *καὶ* ἐλευθερία. V. 23, B. *post* ἀκούστω *addit* ἡδοναίω.

P. 76, v. 3, B. *legit* δὴ ἔσθ' ἢ αἰ. V. 16, B. *pro* κωλύεσθαι *habet* *prateritum* κωλύομαι.

P. 77, v. 1, B. ἢ τὸν ταῦτα *καὶ* ἑαυτῶν. V. 16, B. *cum articulo legit* *et* ἢ δὴ δυναμειών.

P. 78, v. 13, B. *edit. textus habet,* ἐπει γὰρ πλεονέκτ. *ponit tamen* *et* *nostram lectionem in marg.* V. 21, B. *post* κοινὸν *inferit,* τὸ γὰρ αἰσὼν ἔργον τὸ πλεόν *et* τὸ ἑλαπὼν. *Muretus Var. lect. lib. 6, cap. 8, totum istum locum sic legendum censet,* δὴ τὸ πλεόν δὲ πλεονέκτῆς ἔσθ' ἢ αἰσὼν *et* ἡδοναίω: τὸ γὰρ πλεονέκτ. *et* κοινόν δέ. *cetera verba, ut admissa, ad eandem esse iudicat. in quo quid librarios deciperit, non esse difficile coniectere hominibus in hoc genere exercitatis.*

P. 79, v. 21, B. *post* ἢ *inferit* καὶ. V. 22,

V. 22, B. *pro* κοινῶν *in margine ponit* κοινῶν. V. 23, B. *et C. l. ὁ καὶ* ἑαυτῶν αἰ. P. 80, v. 10, B. *particulam* *et ante* καὶ ἀδικία, *ponit in margine, omittit in textu.* V. 22, *Camot. indicatue habet* ἔχοντες. V. 23, B. *et C. sine articulo legunt* ἀπὸ κέρδους. V. 26, B. ἢ καὶ πῆμις.

P. 81, v. 1, B. *pro* τὸ πλεόν *habet* τὸ ἡδοναίω. V. 2, B. *ante* τὸ μὲν γὰρ, *inferit,* τὸ μὲν γὰρ αἰσὼν ἔργον, ἡδοναίω. τὸ δὲ ἡδοναίω, ἔργον αἰσὼν. V. 4, B. *post* ἢ ἀδικία *inferit* καὶ. V. 6, B. ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ἐν μέρῳ ἀδικίας. V. 11, B. *pro* ἀδικία *legit* ἀδικία. V. 14, B. ἢ παρὰ τῆς ἀδικίας. V. 22, B. ἢ ἐπινοία μὲν γὰρ τ.

P. 82, v. 11, B. *post* ἔσθ' *addit* τὰ οἷς. V. 14, B. *pro* διανομῆς *habet* *simplex* νομῆς, *ut* v. 28. V. 17, B. *et C. omittunt* οἱ μὲν: *et mox inserta* ἢ *legunt* οἱ δὲ ἀδικία. V. 22, B. *et C. omittunt* ἔργον καὶ. V. 25, *Cam. legit* οἷς πλεονέκτῆς, *et* ἀνέμεται. V. 28, B. *et C. post* καὶ *addunt* καὶ.

P. 83, v. 2, B. *in margine legit* τυπέσι τὸ πλεόν *et* τὸ ἐλάττων *καὶ* τὸ αἰ. *et mox,* τὸ δὲ δικαίον, *μὲν* ἀνάλωρον. V. 27, B. *pro* βέλτερον *habet* βέλτερον. P. 84, v. 4, B. *ante* τὸ κέρδος *inferit* δοκεῖ. *quod consistere nequit, nisi legas* εἶναι δοκεῖ. V. 8, B. *legit* τὸ δὲ τὸ καὶ οὐκ ἑλαπὼν, κέρδος. V. 9, B. ἢ ὁ δὴ μέγαν. V. 13, B. *legit* ἢ ἑαυτῶν δικαίον. V. 14, B. *pro* μεσοδύως *habet* μεσοδύως. V. 25, B. *omittit articulum* τὸ *post* τὸ μέγαν. *Sic* v. 28, *omittit articulum* αἰ *post* ἔσθ'.

P. 85, v. 2, B. *et C. pro* αἰ *habent* αἰ, *inverso ordine.* V. 9, B. *inferit* *et post* ἐλάττων δέ. V. 13, *locum hunc exponit* Guil. Canter. *Nou. lect. lib. 3, c. 15.*

V. 15, B. ἢ τὸ δικαίον δέ, τὸ ἡδοναίω τὸ ἐκούσιον τὸ ἴσον ἔργον. V. 19, B. ἢ ἐκ ἐφαρμοσῆς ἔσθ' ὅτι τὸ νόμιμον, ἔσθ' ὅτι τὸ πολιτικόν. πολιτικόν ἢ λέγει τὸ κοινωνικόν. τὸ δὲ ἀντιπαινητὸς ἐκ ἐφαρμοσῆς ἔσθ' ὅτι τὸ ἡδοναίω. *Sed Lambinus ea verba censet esse otiosa.* V. 22, *quidam malunt* τὰ τ' ἔργα: *et mox,* δικαίον τ' ἡδοναίω. *sed rectius* δικαίον, *poetice nimirum* *pro* δικαίον. V. 25, *C. in verso verborum ordine legit,* τὸ ἀκούσιον καὶ τὸ ἐκούσιον.

P. 86, v. 9, *Cam. legit* μετὰ δὲ δὴναι τὸ αἰσὼν: *ut* *apud Xenoph. est,* τὸ βαρῆς μετὰ δὲ δὴναι τῶν φίλων. *Sed reperiuntur tamen* *et* *alterius scriptura exemplar: ut* *apud Aristoph. ἢ δὲν μετὰ δὴναι ἐμοί.* V. 13, B. *et C. omittunt* αἰ. V. 18, B. *pro* μὲν *habet* μετῶν.

P. 87, v. 1, B. *habet,* τῶν τὰ ἔργα τὸ συντ. *sed conuenientius* *singulare,* τὸ ἔργον. V. 4, B. *edit. textus habet* αἰ αἰσὼν. V. 8, B. *et C. pro* ἔπος *habent* ἀπερος. V. 9, B. *addit* *negatiuam* *et ante* δέηται. V. 11, B. *pro* δέ *in textu habet* ἔσθ'. V. 15, B. *pro* μετῶν *habet* μὲν. V. 19, B. *in textu omittit* δέ, *sed addit in margine.* V. 22, B. *in textu habet* ἢ ἴσον. V. 23, B. *post* τὸ β *addit* νομίσματα. V. 25, B. *et Cam. legunt* ἢ ὄσον. V. 27, B. *addit* καὶ *post* δὴλον ὅτι.

P. 88, v. 2, B. *post* μεσοδύως *addit,* τῶν ἴσων. *quod videtur esse glossema. Ibidem mox post* δικαιοσύνην *addit* ἔσθ'. V. 28, B. *omittit* *prapost.* ἐν ante οἷς.

P. 89, v. 9, B. *et C. pro* ποιεῖ *habent* ποιεῖ. *sed ποιεῖς τῶν παραγμάτων etiam paulo ante, v. 5.* V. 11, B. *et C. pro* οἷς *habent* ἔργον. V. 20, B. *omittit* *verbum* δέ. *et* *restituendo* *et* *omittit* *pronomen* τὸ. V. 24, *Muretus Var.*

lect. lib. 8, cap. 13, legit, ἀγαθὸν δὲ δῶν, ἀγαθὸν μὴ ἀσθενεῖν, id est, capra, non ouibus, rem diuinam Ioui facere. id acceptum esse ex Herodoti Euterpe.

P. 90, v. 3, B. pro φύσις in textu habet φυσικόν. U. 18, B. post ἀλλ' ἀδικον addit, ὅτι ὅταν περὶ αὐτῶν, ἀδικημάτων ὄντων. sed ea repetitio videtur esse superuacanea. U. 20, B. pro πῶτα habet ὕνα.

P. 91, v. 2, B. & C. omittunt ἐνεκα: minus recte, ut patet tum ex eo quod mox sequitur, ὕνος ἐνεκα, tum ex v. 21. V. 8, B. & C. habent ὅτι ἴσθ' οὐ ἐνεκα. & mox B. δὲ pro δὴ. V. 12, B. post ὁμοίως, inserit καί. U. 20, eadem pro δὴ habet δέ. V. 21, B. & C. pro μήτε ὡς legunt μήτε ὅ. U. 26, B. legit, ἐν αὐτῶν, in ipso.

P. 92, v. 14, B. omittit verbum ἦ. V. 23, B. pro ἀσπώς in margine habet πὸ πῶς. V. 24, eadem cum articulo legit βραχὺς ὁ λόγος: ut sit tribrachys pro iambo.

P. 93, v. 10, B. & C. pro ὅτι habent ἀεὶ. U. 12, B. post ἀδυνατώπης addit πνός. U. 14, B. margo habet ἐὼν αὐ, sine τ'. V. 21, B. habet ἀλλ' ἂν ὁ ἀκρατής. V. 22, B. edit. margo habet, ἔδ' ὁ ἀκρατής ἔχ' ἂν ἀκρατὶ δ. Sequens autem Homeri locus extat II. 3, ut ibidem annotatum est.

P. 94, v. 3, B. & C. legunt ἔχ' ὄρων. V. 4, B. post πλέον addit δέ. V. 7, B. & C. omittunt καὶ post κῆρα. V. 13, B. edit. textus pro ἐπεὶ habet simplex εἰ.

P. 95, v. 7, B. habet ὁμοπερὶς, s. μέτρον. V. 9, B. & C. omittunt καὶ post ὡς ἄρ. V. 12, B. edit. margo habet ἄρ' ἔστι, omisso negatiua. U. 13, B. & C. sine articulo legunt ἴσως δὴ. V. 15, B. post καὶ ante δὴ τῶν. V. 22, B. ha-

bet δὴ ἄρον ἐν π' ὄν. V. 27, B. omittit ὄν post ἄρος. V. 28, Basil. addit, ὃ ante ἀμφοῖν.

P. 96, v. 20, Basil. edit. margo habet, καὶ ὅτι π' ὄν. V. 21, eadem Basil. editio post βέλπον inserit δέ.

P. 97, v. 2, Basil. & Camot. omittunt istud commation, καὶ ὄν. sed nostra lectionem probant qua supra philosophus dixit 93, 13, 19. V. 3, Basil. pro ὀρθὸν νόμον, quod agnoscit etiā Lambini versio, habet ὀρθὸν λόγον. non male fortasse, quia mox sequitur, ὅτι ἐκ τῶν νόμος. Sic infra, τὸ μέσον esse dicit ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, 98, 14, 23. V. 21, Basil. pro ὕμνον & εὐκπιπῶν, V. 26, Basil. post κωλύει inserit ἔναυ, quo modo & Zuing. editio habet, μείζον ἔστι κακόν.

P. 98, v. 5, B. omittit καὶ ante δοκεῖ. P. 99, v. 3, Basil. pro δὴ habet δέ. V. 10, Basil. pro ὡς πὸ ἐνδεχόμενα, habet ἴσθ' ἂν ἐνδεχόμενα. V. 22, Basil. post ἔστι εἰ inserit ὡς. Pag. 100, vers. 5, Basilienfis editio in textu pro ἔξως habet ὀρέξως. V. 8, eadem pro ἀρχὴ in margine ponit ἀρχή. V. 20, B. pro ἔστο habet ἔστι. P. 101, v. 1, B. habet ἀγνοῖα, non generata. V. 4, eadem in textu habet ἀρχὴς ὄν. V. 14, Camot. habet ἦ μὴ τὰ λόγου περιουσία, omisso substantiuo ἔξως.

P. 102, v. 5, B. pro δὴ habet δέ. V. 13, B. omittit istam sententiam, πῶτα ὃ ἐνδεχόμενα καὶ δὴ ὡς ἔχον. V. 16, Basil. pro ἄρος habet τέλος. V. 19, B. habet οὐκ αὐτῶν. & mox αὐτῶν pro αὐτῶν.

P. 103, v. 1, B. pro δέ habet δέ. V. 3, B. habet λόγου ἐπιπέδους ut supra, 102, 1. V. 6, B. pro ὡς ἄρ' habet

bet

bet simplex ὡς. V. 19, B. habet ἦ ἐνδεχόμε. sine καί. V. 20, B. & C. cum articulo legunt πῶτων δὲ ἴσθ' τελῶν. V. 27, B. & C. omittunt ἦ ante ἄροις: uiderentur, Zuing. edit.

P. 104, v. 6, Basil. habet ὁπσημῶν. Lambinus legit, ὡς ἄρ' κεφαλῆ ἔχου ὁπσημῶν, quasi capitis instar obtinens scientia. ut ordo verborum sit, ὁπσημῶν ἔχου ὡς ἄρ' κεφαλῆ. V. 11, Basil. & C. habent ἀεὶ αὐτὸ ἔκαστα πὸ ἑαυτῶν. Lambinus & Muretus coniuncte, αὐτῶν ἕκαστα: hoc sensu, quod singulis in rebus, pro cuiusq; rei natura, præstantiam seu bonitatem actionis perspicit. Ibi demum Basil. & Camot. sine αὐ legunt φαίεν ἔστι. V. 19, C. omittit τὰ post ἔστι.

P. 105, v. 14, Basil. & Camot. omittunt καὶ ante βυλευσική. V. 20, Basil. habet ὡς πὸ αὐτῶν εἰδέναι: & in margine, ὡς πὸ αὐτῶν εἶδ'. V. 24, Basil. habet νεοθρημένον. quod belle quadrat ad relatiuum ὅ. V. 26, hemistichium istud, Ζεὺς μισεῖ, a Lambino additum, improbat Theodorus Canterus, Variarum lectionum lib. 1, cap. 2. quin & præcedentem iambum ad confirmandam Aristotelis sententiam nihil facere: utrunque apud Stobæum sic legi, Τοὺς ὃς ἀπειλοῦσιν καὶ πὸ ἀπειλοῦσιν πλέον τιμῶμεν, ἀλλ' ἀεὶ τ' ἐν πόλει νομίζομεν. V. 28, B. & C. pro τὸ τῶτος φρονίμους ἔστι, habent πὸ ἀεὶ τῶς φρονίμους.

P. 106, v. 1, Basil. inserit εὖ ante αὐτῶν. & mox pro τὸ αὐτῶν pluraliter legit πῶ αὐτῶν. V. 3, Camot. pro μαθηματικῶν habet μαθηματικοί, paulo infra tamen, v. 7, hac ipsa Camot. editio cum Basilienfi μαθηματικῶς habet pro μαθημῶς. V. 6, Basil. pro πῶτος habet pres. ποιῆ. Sic v. 11, βυλευσική legit pro βυλευσικῶς.

V. 18, Basil. & Camot. habent ἦ φρόνησις, quàm prudentia. V. 26, Basil. pro βυλευσικῶν legit δόξαν.

P. 107, v. 12, Basil. in textu habet κενός ὃ μέγα ἰσχυρότης. & mox βυλευσικῶν pro βυλευσικῶν habet præter Basil. etiam Camotiana editio. V. 14, Basil. pro ἑαυτῶν habet τῶν. minus recte. V. 15, Basil. post τυχεῖν addit ἑαυτῶν πῶς. V. 22, Basil. margo habet, ὡς πὸ τέλος. V. 26, Basil. locum hunc sic legit, ὅσον ἢ ἰατρικῆ ἀεὶ ὑγιάνει, ἢ γεωμετρικῆ ἀεὶ μέγιστη ἔστι ὃ π.

P. 108, v. 1, Basil. datiuo casu legit ὁπῶν. V. 15, Basil. omittit μάρις. V. 17, Basil. & Camot. omittunt αὐτα. V. 24, pro ἄπαντα Basil. edit. textus habet ἀπάντων, margo πάντα. V. 25, Basil. habet καὶ πῶν φρ. sine ἑσθ'. V. 28, Basil. ante ὁ μ' inserit καί.

P. 109, v. 1, B. pro περιουσίαις habet περιουσίας. V. 2, Basil. habet τῶς δ' ἐνεκα, subaudito substantiuo scem. σεέψως, aut simili. V. 4, Basil. omittit καὶ post διό. V. 23, B. inserit καὶ post ἀλλὰ.

P. 110, v. 1, Basil. pro δὴ habet δέ. V. 4, B. pluraliter legit ἐκαστέρας. V. 6, B. post ὕμνον addit τὰ ἐὼν κῆρα. V. 11, Basil. finite legit ἀεὶ τῶν, in utroque commate. V. 26, B. omittit negatiuam δ' ante πανέρως. V. 27, B. omittit articulum ἦ ante φρόνησις. V. 28, B. pro ὕμνον habet ὄνομα.

P. 111, v. 13, B. pro ὄνον τῶ ὄνον habet aduerbium ὄνον. V. 16, B. legit, ὡς ἄρ' ἐν στόματι.

P. 112, v. 2, B. & C. l. ἀκί ἢ, omissa καί. V. 10, B. coniunctionem μὲ e secundo cōmate transfert in primum, post τοῦτο. V. 13, B. pro ἔδῃ habet πρὸ ἑδῆ. V. 19, B. pro ἀρχὴν habet ἀρχίω.

P. 113, v. 8, *Basil. habet, μάλις αὐ*
τε ἄρμόσιν λέγει. V. 10, *Homeri lo-*
cus extat Il. o. V. 13, *Basil. pro θεοὶ ha-*
bet θεοί, ut paulo infra, v. 17. V. 14,
Basil. habet ἡμελωδία, penultima mono-
phthongo. V. 18, *Basil. pro σείος habet*
θείος, sed ad Laconicam dialectum re-
ctius quadrat σείος. sic enim Ἔσιος ab
eadem gente dicitur ὁ θεός: Ἔσιοκάραι, οἱ
Θιοκάραι seu οἱ θεῶν θεοεπιπυαί, teste Hes-
ychio. V. 19, *Basil. repetit verbum φα-*
ειν post ὁ ἡμελωδίας. V. 25, *Guil. Can-*
ter. Nou. lect. lib. 4, cap. 27, pro ὡς ἀεὶ
ἦν αὐτῶν legendum censet ὡς ἀεὶ ἦν
αὐτῶν.

P. 114, v. 1, *Basil. omittit οὐδ.* V.
 7, Ἔ 8, *Basil. omittit ista, εἰδώς ὅπ φαῖλα*
αεσάει, εἰς πάρος ὁ εἰ ἔγκρατῆς. sed per-
peram. V. 24, *Camot. post οἰεταί γε*
inserit αεσάειν. Basil. vero totum lo-
cum sic legit, ὅπ μὲν τὸν ἔκ οἰεταί γε δέν
αεσάειν ὁ αεσάει ὁ ἀκρ.

P. 115, v. 3, *Basil. habet ἐμμέναν ἐν*
πύπαις ἀρ. V. 7, *Basil. pro ὑδείς habet*
ὑδέ: minus recte. U. 12, *Basil. habet*
ἔπ ὁ φάωλ. sed τὸ vix omitti hic potest.
 U. 28, *Basil. πειθεσθαι habet pro ππειθεσθ.*

P. 116, v. 3, *Basil. pro παροιμία ha-*
bet ἀξονομία. nihil ad rem. V. 4, B.
inserit ἡ φαρυγία, ante πίνην. Ἔ μοx ἐπ
πίνην habet pro ἐππίνην. V. 18, *Basil.*
omittit ista, ἀλλὰ τῶ ὡς, ἡ ἔ. U. 22,
pro ἀκοασία habet ἀκρασία.

P. 117, v. 5, *B. L. μὴ θεωροῦντα ὅ, ὅ τὸ θε-*
ωροῦντε αεσάει. Ἔ μοx omittit αεσάειν
post ἀ μὴ δέει. Camot. quoz. inserit com-
ma istud, καὶ τὸ θεωροῦνται: sed retento v-
troque verbo αεσάειν, tollit clausulam,
τὸ ἔχοντε ὁ θεωροῦντα. U. 9, *Basil. le-*
git, αεσάει τὸ τὸ καθέσται. itidemque
Zuing. V. 13, *Basil. Ἔ Camot. pro*

κατά γε habent κατὰ π. V. 14, *Basil.*
habet, δοκεῖν μὲν οὕτως εἰδέναι, μηδὲν ἀππ.
 U. 16, *Basil. legit, ἐν γδ τῶ ἔχ.* V. 18,
Basil. habet, καὶ μὴ μαγνομ. V. 23, B.
post ὑδέν σημείον addit, τὸ ἐνεργεῖν ἔπ τῶ
ὄπσῃ μωλ. V. 25, B. pro συμφῶσαι ha-
bet συμφῶν ἔπ, quod videtur esse inter-
pretamentum.

P. 118, v. 5, B. pro τῆτω habet τῆτο.
 U. 7, B. habet, πύμ ὅ ὄπσῃ μωλ. ὄπ. Ἔ
mox post ἡ μὲν inserit ἐν. U. 12, B. le-
git, ἔχῃ ἔπ καθόλου. V. 18, B. habet,
ῶ τὸ ἔχῃ. itidemq. Zuing. Ἔ mox, ἀλ-
λά τὸ λέγειν.

P. 119, v. 7, B. habet, ἐν εἰαυταῖς, reci-
 proce. V. 20, B. pro μάλα καὶ habet ἀ-
 κάλαστοι. U. 26, B. habet, μὴ ὄπσῃ μωλ,
 sine δέ. V. 27, *Basil. pro τῶτων habet*
πῶτων.

P. 120, v. 2, B. habet, εἰσὶ τῶ γλῆ καλ.
 V. 11, B. omittit καὶ post μάλα. V.
 14, *Cam. habet αεὶ τῶ ἔπ.* U. 19,
Basil. Ἔ Cam. post ὡς ἀρ. inserunt οὐδ.
 V. 22, B. habet αεὶ ὅ θυμῶ. U. 27,
 B. pluraliter habet γίνονται.

P. 121, v. 1, *Camot. post τῶ αὐθροπων*
addit, τῶ καλουμένω λαμίαν αεὶ τὸν
Πόντον. quod videtur esse glossema. V.
 3, B. post ἀπτηρωμένων addit μδῶν. sed
aptius ἐδῶν, vel βαρβαρῶν, Ἔ quidem
post αεὶ τὸν Πόντον: ut v. 23, ἕνα γλῆν ἔπ
πῶρον βαρβαρῶν. V. 4, B. pro αὐθρῶ-
 πων habet αὐθροπέοις. V. 13, B. le-
 git, δὲ ἔθους.

P. 122, v. 2, B. ante ἀρῶπων inserit δῆ.
 V. 8, B. habet μίνω. V. 18, B. omittit
 γδ post ὁ μὲν. V. 21, B. omittit μδῶρον
 post πῶς τοιαύταις.

P. 123, v. 4, *Homericilocic ex fl. ζ,*
in initium tantum ponit. Ἔ sinem. totus
sic habet, ἡ, καὶ ἀπὸ ἐπὶ ἡσπῆ ἐπὶ ὄπ κενὸν ἰ-
μαίτα,

μαίτα, Ποικίλον ἔνσα δέ οἱ θεακτίεμα πάντα
τέπεκ. Ἐν δὲ ἐνὶ μὴ φιλόσους, οἱ δὲ ἡμῶς, ἐν δὲ
ὁ ἀριστὸς Περφρασις, ἡτ ἔκλεψα νόον πύκα ἀρ
φρονεῶταν. V. 17, B. in textu pro ἀ-
 κολασία habet ἀκρασία. V. 23, B. legit
ἀλλ ἡμαρπύται, καὶ ἔπ ἔχ. V. 27, B. in
 textu habet μωλαπλάσια: ea scilicet
 forma qua πολλαπλάσια.

P. 124, v. 11, B. pro ἔπ ἔπ habet τῶ-
 πων, horum. sed ἔπ ἔπ agnoscit Lambini
 versio, hunc enim necesse est non fa-
 cile factorum suorum pœnitere.
 V. 12, B. post εἰαυταῖς addit, ὁ γδ μὴ μά-
 λημῆκας, (in marg. μάλα μῆκας) εἰαυταῖς.
 itidemq. Camot. V. 16, B. pro παντὶ
 habet παντῆ, adverb. quod alias solet πα-
 ροξῶν ὄπαι, πάντη. V. 18, B. indicative
 h. τύπῃ. V. 20, B. h. ἔπ ἔπ λέχθ. V. 27,
 B. Ἔ C. omittit negatiuā ἔχ ante ἔλλῃ.

P. 125, v. 8, B. pro ἔπ h. ὡς ἀρ. V.
 16, C. h. ποραδατόμνοι. sed αεσάει μωνοι
 cū antecedentib. pariter Ἔ seq. melius
 congruit. V. 23, B. in textu pro πῶς
 habet πῶς. V. 24, B. habet ἀλλ ὁ μὲν
 εἰαυταῖς, (Ἔ in margine ἰαπῶς) ὁ δὲ εἰαυταῖς:
 relato scilicet ὁ μὲν ad propinquius.

P. 126, v. 3, B. Ἔ C. pro ἔπ ἔπ habent
 ἀπροι, id est οἱ ἔπροι. V. 6, B. cum ar-
 ticulo legit ἔπ τῶ αεσάεισιν. V. 10,
 B. Ἔ C. transposita negatiua legunt,
 οἶος εἰς τὸ μὴ ππειθεσθαι διακ. quam scri-
 pturam Lamb. reicit. V. 12, B. o-
 mittit οὐδ: Ἔ mox pro ὁ δὲ habet ἔπ ὁ.
 V. 16, *Basil. pro ἡδὲν habet ἐδῆ, quod*
probat Lamb. V. 18, B. cum arti-
 culo legit εἰς τὸ πάρος. V. 20, B. habet
 εἰαυτῶ, quasi ἀνευ εἰδῶς. Hesychius,
 Suidas, Etymologum, Ἔ alij lexicogra-
 phi Græci agnoscunt tantum εἰαυτῶ,
 effuse, laxate: animi habentis. V. 21,
 B. post βῆλων inserit ὠν. V. 23, B. pro

δὲ habet δέ: Ἔ mox τῶτων pro plur. τῶ-
των. V. 27, B. Ἔ C. transposita nega-
 tiua legunt, ἡ ὁ τῶ λευθεὶ λόγῳ, ὅ τῆ αεσ-
 αίρεσὶ τῆ μὴ ὀρθῆ. ut Lambinus etiā ver-
 tit, an is qui in ratione falsa, & in cō-
 filio minus recto. V. 28, B. habet,
 εἰ καὶ μὲν συμβεβ.

P. 127, v. 4, B. Ἔ C. cum articulo
 legunt τὸ αεσάεισιν. V. 5, B. Ἔ C. cum
 articulo itidem legunt, ὁ τῆ δῆρθε. V.
 13, B. Ἔ C. repetito articulo legunt, ὅ
 οἱ ἀρσοικῶ. V. 17, B. τῶ Φιλοκτίτη τῶ
 Σοφοκλέος: ad differentiam eius Philo-
 cletis qui a Theodecte conscriptus di-
 citur supra, 125, 3.

P. 128, v. 8, B. habet, τὰ σωματικὰ ἔ
 ἡδέα. at non Lamb. V. 14, B. post ὀρῶ-
 νημοι inserit μὲν. V. 22, B. in margine
 pro δῆρον δέ.

P. 129, v. 21, B. edit. in margine eo-
 dem casu legit, φύσιν αἰδῆτων: Ἔ mox
 in textu, ὑδῆμα τῶ γλῆσις. V. 25, *Basil.*
omittit αἰ.

P. 130, v. 1, B. pro ὅπ δὲ habet ἐπ δὲ.
 itidemq. Lamb. V. 3, B. omittit ar-
 ticulum τὸ ante ἔπροι. V. 6, B. Ἔ C.
 omittunt αἰ μὲν. V. 11, B. pro istis,
 ἔπ ὁ ἡ ἐνεργεῖα, in margine ponit, ὅπ αἰ ἐ-
 ἔργεαι. V. 12, C. pro ἔπλοῦπου habet
 ἔπλοῦπου: itidemque B. in margine.
 V. 15, *Basil. omittit repetitionem istam,*
ἀλλὰ καθεστικῆς: perperam. V. 28, B.
 ante ὀγμῶ inserit καὶ.

P. 131, v. 6, B. Ἔ C. ante ὁ δῶν ἄμωος
 inserunt ἀλλὰ: itidemq. Lamb. V. 17,
 B. Ἔ Cam. legunt, ἡ δὲ, τῶ πῆ ἔμπδισκῆ.
 Lamb. nostram scripturam sequitur,
 alius aliquo modo, necpe quod im-
 pedit. V. 20, *Basil. cum articulo τῶ*
ἴσῳ τὸ ἐναπῶν: Ἔ mox φαῖς pro φαῖν.
 V. 26, B. omittit ἔπ ante πλῶν.

P. 132, v. 12, *versus qui hic citantur, Hesiodi sunt, in sine ἔργων: ubi pro ἔργῳ vulg. edit. habent ἔργα: & mox, ἡλικία πολλοὶ λαοὶ φησὶ μοῖσαι.* U. 18, *Basil. omittit τε post παλαίους.* U. 27, *Bas. & Cam. ἐπὶ καὶ ἡδ.*

P. 134, v. 18, *Bas. pro superl. γλυκῶτατον habet in margine positum γλυκῶ.*

P. 135, v. 15, *Camot. pro bonitatis habet verbum bonitatis. quae scriptura ut locum habeat, subaudiendum erit nominatio casu ἢ φιλία. Hemistichium vero quod sequitur, Homeri est, Il. κ. U. 18, Basil. post τῶν ἡνθίστων addit, καὶ πρὸς τὸ ἡνθίστων τῶν ἡνθίστων.* U. 19, *Basilienf. omittit prapof. legit καὶ τοῖς πλείοις.*

P. 136, v. 1, *Camot. pro φιλοφιλία habet πολυφιλία: itidemque Bas. in textu.* U. 5, *respicit ad illud Odyss. p. ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγαθὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.* U. 6, *Bas. pro τῶν τοῖς in margine ponit ἑκατόσις. Alludit autem philosophus ad Hesiodum istud in Erg. καὶ κεκαμμένους κεκαμμένους, ὅτι κέκοι τεκτων.* U. 8, *Euripideorum versusum sententia tantum hic exponitur. integri leguntur apud Athen. lib. 12, sic, ἔργα μὲν ὁμοῖον γὰρ, ὅταν ξηρὸν πέδον Ἀκαρπον αὐτῶν χυμῶν, νοτίδος ἀνδρῶς ἔχη· ἔργα δὲ ὁ σέμνους ἕβανος πληρῆμενος ὄμβρου, πρὸς εἰς γαίῃ, ἀφροδίτης ἔσται.*

P. 137, *Basil. & Camot. pro ἕδεν scribunt ἕδεν.* U. 10, *Basil. & Cam. pro αὐτὸ habent τῶν.* U. 20, *Basil. omittit εἶναι.* U. 23, *Basil. & Cam. repetito articulo legunt ἢ ὁ χηρῆμος.*

P. 138, v. 20, *Basil. post διαμένειν addit μόλις.*

P. 139, v. 3, *Camot. omittit genitivum χεῖρου.* U. 9, *Basil. omittit καὶ: & vers. sequenti omittit & legit, καὶ*

πῶτα τῶντα γίνεται. at Lambinus, & retinet. U. 13, *Basil. ὁμοίως ὅ καὶ οἱ δὲ τὸ χηρῶ. sed Lambinus ἢ, ut nos.* U. 17, *Basil. in margine pro ἔργων ἐκείνη ponit ὄραν ἐκείνων.* U. 22, *Basil. sine articulo ἑν ἔρωποις.*

P. 140, v. 4, *Basil. post τῶς διχαῖς addit ἐταρίας.* U. 6, *Basil. & Cam. pro χυρῆσαι habent γίνεσαι.* U. 8, *C. εἶδη ὅ τῶς φιλ. omittit καὶ.* U. 9, *Basil. πρὸς τῶς φιλ. omittit καὶ.* U. 16, *Basil. ἢ γὰρ ἀγαθοί, οὐτοι μὲν ἀπὸ τῶς φιλιο, omittit αὐτὸ. at non Lambin.* U. 19, *C. omittit δὴ, post οὐτω.* U. 24, *Bas. post δοκεῖ addit ἢ ἀποτίνα.*

P. 141, v. 16, *Cam. pro τῶν εἰδῶ habet τῶν ἡδῆ: itidemq. B. in textu.*

P. 142, v. 1, *Basil. ἢ ἀγαθοὺς ἔχῃ. eodemq. modo Lambin.* U. 4, *C. εἰκαφιλία, dativo casu.* V. 7, *B. omittit ὅ post μακαροί.* U. 15, & 16, *B. τῶν ἡδῶς ἐφιερμένους. quam lectionem reiscit Lambin. Idem etiam Lamb. ante δινοὺς distinguit, non post, subaudito scilicet accus. χηρῆμος.* V. 17, *Camot. omittit articulum ὁ ante σπουδαῖος.* V. 19, *B. cum articulo ὁ κατὰ χηρῆμος.* U. 21, *Bas. & Cam. ἐπὶ ἀμφοῖν.* U. 27, *B. pro ἀδελφῶν habet ἀμεταλλῶν.*

P. 143, v. 3, *Bas. ἀφῆρσι ὅ αὐτῶν.* U. 23, *B. ἑν τῶντα: at C. ἑν τοῖς τοῖς.* U. 25, *B. χυρῆδένος.*

P. 144, v. 6, *B. & C. omittunt ἔχῃ.* V. 11, *B. pro δὴ habet δέ.* U. 16, *B. inserit καὶ ante καὶ αὐτῶν.*

P. 145, v. 6, *Cam. l. ἡδονὰς ἢ ὠφελείας.* V. 17, *C. incontracte habet τὰ αὐτὰ pro τῶντα.* U. 21, *B. omittit ὅ post ὅ γάρ.* U. 27, *B. pro φιλῶν habet φίλων: minus recte.* U. 28, *C. l. καὶ τὰ διχαῖα πρὸς ἐκείνους. Bas. lectionem ex his compositam habet.*

habet, ὅ τὰ διχαῖα ὅ τὰ ἀδύνα πρὸς ἐκείνους. P. 146, v. 1, *Bas. l. πρὸς τὸ φίλος ἔχῃ.* U. 5, *Bas. pro πᾶσι habet πᾶσι.* U. 8, *Bas. & C. infinite legunt διαμένειν.* V. 10, *B. l. πρὸς ἐργασίαν ἢ χρημάτων, ἢ τῶν ἡνθίστων.* Ibidem *Bas. & C. composite legunt πρὸς ἐργασίαν.* U. 25, *B. ante οἰκείον ponit negativam οὐκ. quam recte, iudicent alij.*

P. 147, v. 1, *Basil. l. τὸ ἐαυτῷ συμφέρον: substantivum, ut in sequ. membro, τὸ πρὸ ἀρχομένων, scilicet συμφέρον: & v. 25, τὸ πρὸ δασύτου συμφέρον.* U. 5, *B. κληρῶν πρὸς αὐτῶν εἰρημῶν ἢ βασιλείς. Camotius omisso μόλις, tantum inserit ἢ.* U. 7, *Bas. & Cam. κἀκιστον ὅ τὸ ἐν.* U. 10, *Camot. habet κἀκία, nominatio casu. sed dativum agnoscit etiam Lambini versio, eorum qui praesunt, culpa.* V. 17, *Basil. & Cam. omittunt ὅ ante παρεκείνη.* U. 21, *Homeri locus est Od. α. Ibi enim & poeta primum dicit, πατήρ ἀδούων τε θεῶν τε: & Minerva paulo post, ὅ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατι κρῖόντων. sic & alibi.*

P. 148, v. 2, *Basil. αὐτῶ ποιῆ, dativo casu. sed αὐτὸ agnoscit etiam Lambini versio, id enim prater dignitatem faciet.* V. 9, *Bas. πρὸ οἰκίστων.* V. 15, *Homeri locus est Il. β. V. 17, Basil. τὸ δοκίμως μεγαῖστος εἶναι: omisso priore ἔχῃ. sed non item Lamb.* V. 18, *Camot. masculino genere habet ἀρχικός.* U. 20, *Cam. omittit ὅ ante αἰ φιλίας.* V. 22, *Bas. & Cam. omittunt relatiivum ἢ post φιλία.* V. 25, *Bas. ὁμοῖως καὶ ὁμοιοπαθεῖς: & in margine ὁμοιομαθεῖς.* U. 26, & 27, *Bas. pro δὴ habet δέ.*

P. 149, v. 7, *B. ἀλλ' ἕδὲ πρὸς δούλον, ἢ δούλον: repetito scilicet ἀλλ', & δούλον neutraliter posito.* V. 12, *Bas. pro δὴ*

καὶ habet δέ τὸ, sed non locum habere hic non potest. U. 19, *B. omittit δέ: & seq. v. C. omittit μὲν.* U. 26, *B. τῶν πλείοι: eodem casu.* V. 27, *quidam cod. habent πρὸς ἕχῃ: minus apte.*

P. 150, v. 1, *B. γοεῖς μὲν γὰρ τέτυκται. B. ἐν τῇ ἀδελφικῇ, cū articulo: ut mox, ἐν τῇ ἐταρικῇ. Ib. B. omittit ὅ post ἀφῶ.*

P. 151, v. 2, *B. omittit articulum τὰ ante τέτυκται.* U. 13, *B. τὸ αἰαλογο: eodem casu. sed ut praecessit τῶν φίλων, ita hic est τῶν ἀποδοδῶν.* V. 23, *B. σιωπηρεῖν, omittit ἕχῃ.*

P. 152, v. 1, *B. pro φιλίας habet ὠφελείας: parum apte.* U. 3, *B. omittit ἢ ante ἐπιρητοῖς: minus recte.* U. 7, *B. pro διὸ παρ' habet διὸ φῶ.* V. 13, *B. αὐτοπάθη: ab ἀπὸ πάθω. recte.* U. 18, *B. infinite ὁμολογήσαι. itidemq. Zuing.* V. 24, *B. λαβεῖν τὸ εὐργητῶν: sine ὠφελείᾳ.* V. 25, *B. & C. κατὰ συμκρωῶντες. recte.*

P. 153, v. 2, *Basil. habet ἀδουρόδωκον. nostram lectionem secutus est Lambinus, dum verit, ei qui muneribus capitur.*

P. 154, v. 4, *Bas. habet τὸν ὀφείλοντα γὰρ ἕχῃ ἀποδοτέον.*

P. 155, v. 4, *Bas. pro ἡδῶν habet ἡδονῶν.* U. 11, *B. habet καὶ κοινωνίαν, sine articulo.* U. 12, *Camot. pro τῶντα habet τὰ αὐτὰ.*

P. 156, v. 3, *B. habet τὸν παρεχόμενον. Lambinus nobiscum, cum qui prior acceperit.* V. 4, *B. & Cam. habent ὠφελήθη: indicatio verbi modo.* V. 17, *B. post ὁμοῖως ὅ inserit καὶ.*

P. 157, v. 3, *B. in textu habet ἐπαίρη, pro ἐπῆρ: Camotius illam ipsam vocem omittit.* V. 15, *B. ante πρὸς inserit adiectivum κοινῶν.* U. 20, *B. habet μῆτις pro syncopato μῆτι.*

P.158, v.11, B. omittit articulum πὸ ante νόμομα. Et v. seq. Cam. omittit disjunctivam ἢ. V.14, B. pro δὴ habet δέ.

P.159, v.21, Camot. habet, αἰρεῖται πᾶσι ἔχει: Basil. αἰρεῖται πᾶσι ἔχει. V.22, B. δὴ ὦν. V.28, Basil. habet ἀλλ' ὄν. Lambin. nobiscum, neque aliás aliud.

P.160, v.16, Basil. μισοῦσίν τε καὶ φιλοῦσιν. Sic Et Lambin. vitam oderunt ac fugiunt. V.22, B. pro πὸ μὲν, Et πὸ ἢ, habet ὅτε μὲν, Et ὅτε δέ: Et mascul. genere ἀπεχόμενος. parum congrue.

P.161, v.5, B. ἄεσπερον δέ. V.12, B. habet ἀπόνται: at C. ἀπόντες. V.21, B. pro εὐαεργεῖν habet εὐαερέειν.

P.162, v.16, B. omittit @ ante κοινῆ.

P.163, v.3, B. habet ἀνθρωπίῳ pro ἀνθρωπικῶ. V.5, B. Et C. φυσικώτερον εἶναι, sine π. V.9, Basil. περὶ πᾶσι, per: quod est frequentius. sed alteram scripturam per ἢ habuimus etiam in Phylis. V.27, B. ὅτι ὑπερβολοῦ.

P.164, v.14, Basf. ὡς μάλιστα βέλεται. V.22, B. ἴσως ἢ οὐδ'.

P.165, v.13 Et 14, Basil. ἐγκρατῆς ἢ καὶ αἴφρ.

P.166, v.23, B. Et C. pro δεῖδαι habent incontractam δεῖδαι. V.24, B. Et C. omittunt πὸ post ὄν: licet id intelligentiam non parum inuuet. V.27, B. pro εἰ ἢ habet εἶπεν, & fi.

P.167, v.19, B. mutato verborum ordine, πῶς πέλας μετῆγον. V.22, B. μακρότερος ἢ φίλ. V.25, B. post μὲν οὐδ' addit ὄνπ.

P.168, v.4, B. post Θεογίσι φησιν, addit hac, οἶον ὡς λέγει, Ἐδῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐδῶ δὲ διδάξεται (in marg. μαθήσεται) ὡς ἢ κακοῖσι Συμμηξίας, (in marg. συμμηχθῆς)

ἀπολεῖς @ τὸν ἐόντα νόον. Sed scholion esse, innuit ista repetitio, οἶον ὡς λέγει, quantum infra etiam, in fine lib.9, loci huius citatur hemistichium. V.21, Et 22, Basf. ἔῃ ἢ αἰσθάνεσθαι. V.25, Basil. σωμαδομνοῖ.

P.169, v.15, B. δόξεν δ' ἄρμόζειν, sine αἴ. V.17, B. ἰκανῶς ἄρ. V.24, B. μεθ' ὧν αἴ δὲ ὡς. V.26, B. διατέμνω τῶν.

P.170, v.10, B. οὐκ ἀδύνατον. V.20, B. omittit @ post ἔστι δὲ: Et mox pro αὐτῆ habet αὐτῆ. sed nostra lectio uerior.

P.171, v.3, B. pro αὐτῶ habet αὐτῶ: Lambinus ut nos, εἰ αὐτῶ. V.6, B. ἔχ' ἰσοπένητοι. V.10, Basil. legit, ἐν ταῖς ἀτυχίαις: Et v. seq. ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἀγαθοῖς. Lambin. cogitanti eos suis bonis latari. V.13, Basil. εὐβουλοῦν habet: (a substantiivo εὐβουλῆς) quo alibi etiam saepe utitur. V.21, Basil. habet χεῖρα φίλων, opus amicis. V.28, Basil. pro ὡς habet ὡς ἄρ.

P.172, v.2, Basil. pro αὐτοῖς habet αὐτῆς. V.3, Basil. καὶ ὅποτε ὄντι ἐκείν. V.6, Basil. omittit ἢ post ἕκαστοι. V.9, Basil. pluraliter habet γίνονται, per syllepsin duorum singularium, ἢ μὲ, Et ἢ δέ. V.13, Basil. omittit articulum πὸ post ὄν: ut supra, 166, 24.

P.173, v.3, Basil. post ἀμφισβήτησιν addit, π' ἀδελφῶν: glossema. V.12, Basil. ὡς εἰ τοῦ αὐτοῦ ὄντων. V.21, B. μιλῶν, finite. V.23, Basil. δεξ' ἢ ἴσους ἀρ. sine articulo ἢ. V.27, Et 28, ὁ μὴ δὲ ἐπέρι χεῖρην αἰρ. omissis intermediis.

P.174, v.1, Camot. ἔθενα, per b: ut alibi saepe. V.3, Basil. Et Camot. οἶον πὸ δικαιοφωρ. accusatio casu. Sic Et Zuing. V.6, Basil. habet ἢ μόνου μόνον: sensu non satis integro. Camotius uerò, ἢ μόνον μόνον ἔκ ἐπὶ τοῦ πᾶν. V.13, Basil.

Basil. οὐ πάντες ἐφίενται: Et, μὴ εἰδὲν λέγουσιν. V.15, Lambin. post αὐτῶτα addit μόνον. Ibidem Basil. pro ὠρέχῳ habet προσδρέχεται. Ibidem Basil. Et Camot. omittunt articulum πὸ ante λέγονμενον. sed nostra lectio melior. V.17, Basil. καὶ αὐτῶ, singul. num. V.20, Camot. καὶ ἀμφοῦ, πᾶ μὲν τερον, λέγοντες. Lambinus dilucidius, sic, καὶ ἀμφοῦ πᾶ μὲν τερω λέγοντες ταῦτα εἰ καὶ ὡς. V.22, Basil. ἐν τῶν: dualiter. V.23, Basil. ἢ ἔπερον ὄν ὁμοίως, pro μὲν τερον, ἢ ὁμοίως. V.27, Basil. λέγουσι δέ: itidemque Lambinus.

P.175, v.7, Basil. καὶ πὸ ἡπῶν: repetito articulo. V.9, Basil. καὶ ἀδελφῶν ἢ δ. omisso πὸ. V.14, Basil. οἶον τῆ τοῦ κώμου. V.21, Basil. τῶ ἢ λυπῶ. V.23, Basil. Et Camot. ἢ ἡδονῆ, ἐν ᾧ ἀναπλήρωσις.

P.176, v.4, Basil. plurali numero, γήσονται ἀν ἀναπληρώσεως. V.8, Basil. omittit πὸ post εἰ δέ. V.12, Basil. ἢ πᾶ εἰδῆ: omissa ὄπ. V.21, Basil. pro ἀγχεῶν habet ἀγχεῶν. V.24, Basil. cum articulo legit εἰ ἡδονῆ. V.25, Basil. sine articulo habet ἔπε ἀγαθῶν ἢ ἡδ.

P.177, v.2, Basil. Et Camot. ὄντων, per apostrophon. V.4, Basil. pro τοῖστω habet τοῦτω: Et mox Camot. sine articulo, καὶ ἡδονῆ. V.8, Basil. πᾶ χεῖρην τέτω: Et in margine πᾶ χεῖρην, ἢ τέτω. quam posteriorem lectionem sequitur Et Camot. V.20, Basil. Et Camot. ἐν τέτω, sine articulo.

P.178, v.9, Basil. cum articulo ἢ ἡδονῆ. V.15, B. δὴλον γὰρ δὴ καὶ. Et mox pro ἢ habet εἶν. V.18, Basf. εἰς ἕξιν: sine articulo. V.20, B. κρινῶν @ δαφ. V.25, B. pro ἀδελφικῶτα ponit in margine δεξ' ἢ ὁμοθυμῶν ἀδελφικῶτα.

P.179, v.13, B. post περὶ δεῖδαι insertit hac, δεξ' ἔφερσι ἢ αἰ τῆς δεξ' ἰσῶς ἢ καὶ τῆς ἀδελφῆς. Et paulo infra v.16, ea ipsa repetit. V.24, B. pro δὴ habet δέ.

P.180, v.4, B. pro μὲν habet μὲν δέ. V.7, Basf. πολλοὶ ἀγροῖσιν ὄντι. V.11, B. δεξ' ἔφερσι δὲ. V.16, Basf. Et Cam. pluraliter ἐπρωταῦ. V.26, B. cum articulo ἢ ἡδονῆ, Et ἢ ἀδελφῆς. V.27, Basf. omittit οὐδ'.

P.181, v.1, Basil. pro δὴ habet δέ. V.5, Basf. pluraliter ὄνους. V.14, B. καὶ δὲ ἄρ @ δοκεῖ. V.17, Basf. καὶ φδοραῖ, καὶ λ.

P.182, v.3, Basil. εἰ ἢ τῶτα. V.8, Camot. τοῦτω, neutro genere. V.16, Basf. pro τοῦτων habet τέτων: Et mox omittit οὐδ'. Ibidem inter δεξ' Et πῶς desideratur articulus πὸ in omnibus, quas vidi, editionibus, etiam Zuing.

V.26, B. omittit articulum ἢ ante καὶ. P.183, v.8, Basil. pro πε habet δέ. V.9, Basil. omittit prius @ ante ποεῖς. V.14, Basf. Et Camot. omittunt καὶ ante ἀδελφῶν. V.16, Basil. Et Cam. αὐτῆ δὲ αὐ εἶν.

P.184, v.6, Basil. pro σοφός habet in margine σοφώτερος. V.20, Basil. καὶ πελεμικῶ καὶ πολεμικῶ. V.27, Basf. pro λαβῶ habet compos. ἀνδραβῶ.

P.185, v.8, Basil. ante διωάμει insertit δὴ δέ. V.9, Basf. Et Cam. pro ἕκαστον habent ἕκαστος, unusquisque. V.18, Basil. pro δεξ' ἔφερσι habet διαφρωπῆς. V.24, Basf. omittit καὶ post αὐται. V.25, B. pro δὴ habet δέ. V.27, B. Et C. pro εἰρήδω habent εἰρηται.

P.186, v.8, B. pro οὐτως habet τοῖσπως. V.12, B. ἐμπόδιον δέ. V.13, B. πλείοσι συζῆν αἰρεῖται πᾶ κατ' ἀρ. στυνιχῆρα Et sententia imperfecta. V.

- 2, Τελευτή ψυχῆ καὶ κώμα περιζήτως 99,19
- 3, Πρὶ ἧν πέντε διανοητικῶν ἔξεων ἀεὶ ἐπισητῶ καὶ ὀπισθήμης 100,20
- 4, Περὶ τέχνης 101,12
- 5, Περὶ φρονήσεως 102,4
- 6, Ὅτι οἱ νοῦς μόνος ταῖς ἡθῶν ὀπισθημῶν ἀρχαῖς ἐκδέχεται 103,12
- 7, Περὶ σοφίας 103,23
- 8, Περὶ ἧν τῆς φρονήσεως μέρων 105,11
- 9, Περὶ εὐδαιμονίας 106,20
- 10, Περὶ σωείσεως 107,24
- 11, Περὶ γνώμης 108,13
- 12, Πρὸς ἃ συμφέρουσι ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις 109,14
- 13, Περὶ φυσικῆς τε καὶ κωμίας ἀρετῆς, καὶ ἧν κωμίας ἀρετῆς ὡς φρόνησιν ἐκώσως 111,8

ΚΕΦ. ΤΟΥ Η.

- 1, Πρὶ ἠρωϊκῆς καὶ θείας ἀρετῆς καὶ ὡς ἐκκρατεῖται, καὶ ἧν ἀνάντων 113,3
- 2, Ἀπολείπει πῶς ὑπαλαμψαίνων ὀρθῶς ἀκρατεῖται πῶς 114,16
- 3, Πρὶ τῆς εἰδότα, καὶ μὴ, καὶ πῶς εἰδότα ἐκδέχεται ἀκρατεῖται 116,11
- 4, Πότερον ὅτι πῶς ἀπλῶς ἀκρατῆς, ἢ πάντες καὶ μέρος καὶ ἐστὶ, ὡς ποῖα ὅτι 118,25
- 5, Ὅτι ὡς πῶς φύσιν ἡδέα οὐ γίνεται ἀκρασία ἀπλῶς, ἀλλ' ἐπέσει πῶς καὶ μεταφορῶν ἢ πῶς λεγόμενῃ 120,25
- 6, Ὅτι ἢ τῶς ἀκρασίας ἢ πῶς ἀρχαῖς ἢ ἧν ὀπισθημῶν, ὡς ἀφορᾶς ἡδονῶν καὶ κωμίας ἀνθρωπίνης 122,7
- 7, Πρὶ ἐκράτῳ καὶ ἀκράτῳ, καὶ καρτερικῶ καὶ μελαγχολῶ 124,1
- 8, Ἀκρατῆς καὶ ἀκόλαστος πῶς ἀφέρουσι 125,22
- 9, Ἐκρατῆς καὶ ἀκρατῶν ἢ ὁμοίων ἔχουσιν, καὶ πῶς ἀφέρουσι 126,25

- 10, Ὅτι ἐκ ἐκδέχεται ἀμειφόμενοι καὶ ἀκρατῆς εἶναι τὸν αὐτὸν 128,10
- 11, Τὰ ὡς ἡδονῆς λεγόμενα, ὅτι ἐκ ἀρχῶν 129,10
- 12, Λύσεις ἧν ἀπορημένων, καὶ ὅτι ἡδονῆς ἀρχῶν 130,3
- 13, Ὅτι ἡδονῆς πῶς ἀρετῶν 131,6
- 14, Πρὶ ἧν τῶς σάματος ἡδονῶν 132,26

ΚΕΦ. ΤΟΥ Θ.

- 1, Πρὶ φιλίας 135,3
- 2, Τί τὸ φιλητόν 136,21
- 3, Πρὶ ἀφροσύνης φιλίας 137,14
- 4, Ὅτι οἱ ἀγαθοὶ δι' αὐτοὺς καὶ ἀπλῶς φίλοι, ἔτεροι καὶ συμβεβηκῶς 139,12
- 5, Τίνες φιλικαί, καὶ τίνα τῆς ἀρχῶν φιλίας ἀρχαῖ 140,18
- 6, Ὅτι πολλοὶ ἐπὶ τελείως φίλον ἐκ ἐκδέχεται καὶ ποῖα τῶς ἐξουσίας φιλίας 141,18
- 7, Πρὶ τῆς κατὰ ὑποφύσιν φιλίας 143,1
- 8, Πρὶ τῆς ἐν τῶς φιλεῖται μόνον ἢ τῶς φιλεῖν ὅσας φιλίας, οἷα ἧν φιλοκολλῶν 144,4
- 9, Πρὶ τῆς πολιτικῆς φιλίας 145,17
- 10, Πολιτείας εἶδη πῶς, καὶ τῶς παρεκβάσεις 146,23
- 11, Πρὶ τῆς κατὰ ἐκείνην ἧν πολιτικῶν φιλίας 148,11
- 12, Πρὶ ἐπιμελικῆς φιλίας, καὶ συγγενικῆς, καὶ οἰκονομικῆς 149,15
- 13, Πρὶ ἧν ἐν τῶς καὶ τῶς ἡθῶν φιλίας ἐγκλημάτων 151,8
- 14, Πρὶ μέμελων ἧν ἐν ταῖς κατὰ ὑποφύσιν φιλίας 153,6

ΚΕΦ. ΤΟΥ Ι.

- 1, Ποῖα τὰ πῶς φίλον σὺζῶντα 154,15
- 2, Τίνα πῶς ἀπορῶν 156,15
- 3, Πρὶ τῶς ἀφελῶς ταῖς φιλίας, ἢ μὴ 158,1
- 4, Πρὶ

ΚΕΦ. ΤΟΥ Κ.

- 1, Περὶ ἡδονῆς 172,19
- 2, Εὐδαιμονία ὑπολήψεις καὶ ἡδονῆς, καὶ Γλατωνος, καὶ ἑτέρων 173,18
- 3, Ὅτι ἀρχῶν ἢ ἡδονῆς, καὶ ὅτι ἀρετῆς καὶ λύσεις ἧν ἀνάντων λόγων 174,25
- 4, Τίποτε ὅτι ἡδονῆς καὶ ὅτι πᾶσαν ἐνέργειαν τελοῖ 177,1
- 5, Ὅτι ἀφελῶν τῶς εἶδη ἀφέρουσι 179,12
- 6, Περὶ εὐδαιμονίας 181,26
- 7, Περὶ τῆς θεωρητικῆς εὐδαιμονίας 183,15
- 8, Ὅτι ὁ θεὸς μάστις εὐδαιμονίας 185,15
- 9, Ὅτι ὡς ἀρετῆς ἢ ἡδονῶν τὸ εἶδέναι, ἀλλ' ἐχθρῶ καὶ ἡθῶν πῶς ἀρετῶν 188,10
- 4, Πρὶ φιλικῶν ἔργων καὶ ὅτι φίλος ὁμοίως εἰς αὐτὸν καὶ τὸν φίλον, φαῦλος ὅτι εἰς αὐτὸν πῶς, ἢ εἰς ἄλλον φιλικῶς δεχέται 159,5
- 5, Πρὶ τῆς εὐνοίας 161,3
- 6, Πρὶ τῆς ὁμοιοῖας 161,26
- 7, Πρὶ τῆς εὐδαιμονίας 162,23
- 8, Περὶ τῆς φιλαυτίας 164,6
- 9, Ὅτι εὐδαιμονία φίλων ἀποδιδόντων δεήσει 166,20
- 10, Περὶ ἀφελῶν τῶς φίλων 169,10
- 11, Πότερον ἐν εὐτυχίᾳ φίλων μόνον δεῖ ἢ ἐν ἀτυχίᾳ 170,14
- 12, Ὅτι τὸ συζῆν ἰδιαιτέων ἔργων ἐν φιλίας ἀποδιδόντων τε καὶ φαῦλων 171,25

INDEX VERBORVM QVÆ IN ETHICIS ad Nicomachum explicantur, aut notatu digna sunt.

- Ἀγαθός 12,8
- ἀγαθόν 173,22
- ἀγαθὸν φύσι 168,5
- ἀγαθὰ κωμώματα 11,4
- ἀγαθῶν ἡθῶν 113,18
- ἀγαθὸς 188,24
- ἀγαθὸς ἀμαρτήματα 91,20
- ἀγαθὸς ἀνὴρ 37,11
- ἀγαθόντες ἀλλήλοις 161,27
- ἀγαθὸς καὶ γνώμοι 70,10
- ἀγαθὰ φιλία 152,4
- ἀγαθὸς καὶ σκληροὶ 75,6
- ἀγαθὸς καὶ ἀρετικῶς 32,4
- ἀγαθὸς ἀρετικῶς 44,28
- ἀγαθὸς 106,27
- ἀγαθὸς 34,23
- ἀγαθὸς φιλία 148,7
- ἀγαθὸς 139,28
- 142,27
- ἀγαθὸς ἡδονῶν 181,7
- ἀδικεῖν 88,14
- 97,20
- 93,13
- ἀδικεῖν 88,13
- ἀδικεῖν 97,18
- ἀδικεῖν 91,28
- ἀδικεῖν 88,9
- ἀδικεῖν 78,5
- ἀδικεῖν 89,3
- ἀδικεῖν 78,5
- ἀδικεῖν 89,3
- ἀδικεῖν 78,5
- ἀδικεῖν 12
- ἀδικεῖν 90,16
- ἀδικεῖν 180,24
- ἀδικεῖν 52,26
- ἀδικεῖν 180,12
- ἀδικεῖν 89,24
- ἀδικεῖν 67,19
- ἀδικεῖν 32,9
- ἀδικεῖν 32,10
- ἀδικεῖν 81,27
- ἀδικεῖν 62,6
- ἀδικεῖν 61,24
- ἀδικεῖν 75,18
- ἀδικεῖν 76,22
- ἀδικεῖν 76,18
- ἀδικεῖν 171,18
- ἀδικεῖν 30,14
- ἀδικεῖν 123,17
- ἀδικεῖν 56,4
- ἀδικεῖν 23,18
- ἀδικεῖν 124,11
- ἀδικεῖν 119,22
- ἀδικεῖν 125,22
- ἀδικεῖν 124,19
- ἀδικεῖν 29,25
- ἀδικεῖν 38,12
- ἀδικεῖν 20,17
- ἀδικεῖν 38,10
- ἀδικεῖν 114,7
- ἀδικεῖν 165,5
- ἀδικεῖν 119,21
- ἀδικεῖν 120,23
- ἀδικεῖν 119,8
- ἀδικεῖν 116,25
- ἀδικεῖν 117,27
- ἀδικεῖν 103,3

γνησι	106,20	ἰχυρίζεσθαι	67,26	καὶ τὰ φίλων	145,22.
Ἡδὺν ἐκάς' ὡ π	11,28	ἰχυροποιῶμενες	127,7,12	164,18	(20
ἠδὲα φύσις πῖνα	134,9	ἰτητικός	50,9	κοινωνίας βλάβη	91,
ἠδονή π' ὅτι	177,1	Καθηρέων	121,6	κοινωνική φιλία	149,17
ἠδικαί ἀρεταί	20,20 ἠδικαί	κακηγορεῖν	79,6	καταξέσθαι, castigare	56,15
κῆς ἀρετ' ἐγγυται	21,7	κελεύει	81,28	κόλαξις	32,7. 68,7.
ἠδική φιλία	152,8	κακολόγος	68,12	70,28	
ἠλιθίος	65,7. 70,17	κακοποιός	68,22	κολοίς ποτὶ κολοῖον	136,5
ἠλιξ ἠλικία	150,6	κακός	65,10	καμίζεσθαι ἴσω	153,1
ἠμεροτημένοι	68,22	κανονίζην	25,6	κασμότης ὀρροφία τῆ ἀκα-	
ἠμυπόνηρος	128,19	κάρισμα	68,15	λασίη	33,27
ἠμυσι πὸ παντός πλεον	10,	καρτελικός τις	124,6	κατήμα	63,11
25	(115,2	καρτελικός ζῆν	189,11	κυμνοπαρῆσις	61,16
ἠρεμῆτος ἔσ ἰχυρός ὀρροφ.		κατ' ἀμείβαν	173,25	κυλώματα	38,11
ἠτύχοι	48,17	καταδέστροι	143,22	Δαμωρυνέσθαι	62,24
Θηλάσιοι ἀνθρώποι	47,8	καταξέσθαι	15,15	λαμωρυνέσθαι ὡς ἀμέ-	
Θαρρῆσια	47,16. 48,18	κατάκλισις	157,22	λος	64,20
Θυπέμψιος	13,8	κατακλύειν αὐλοῦντος	179,	ληπουργία	153,10
Θεός δόξος	13,6	28	(188,19	λήψη καὶ ἰδῶσις	57,7
Θεοεπιμάτῃ	192,11	κατακλῆσμος ἐκ τ' ἀρετ'		λοβήσασθαι	38,7
Θεός ἀνὴρ	113,18	κατακλῆσθαι	52,13	λόγος, ἴση ὀρθὸς λόγος	55,
Θητικοί	68,7	κατακλῆσθαι	38,5	20. 50,28	λόγος ὀρ-
Θιασῶται	146,13	κατακλῆσθαι	32,11	90: 98,14 99,2. 111,27	
Δρασίς	23,17. 30,12. 48,4	κατακλῆσθαι ἴση κατασμ-		λογιστικὸν ψυχῆς μέρος	99,15
Δρασίδελτοι	48,7	κρυῶν	152,25	λοιδορεῖν	75,25
Δριωπητικός	171,7	καταφαιῖαι	100,21	μα	75,24
Δυμὸς ὡ ὀπθυσία diversa		καταφαιῖαι	48,11	λύμαι	181,17
(sunt a θεωρησῶσι 39,12		καταφρονητικός	68,3	λωπιδύτης	62,1
Ἰαβρεῖν	24,16	κατέκτα, ἰδεετ', καταφείου-		Μαθητὸν	13,3
192,9		κόσ	92,24	κόσ	106,7
Ἰδιογνώμους	127,13	κατήκοος	20,11	μάκαρες γηῖ	17,28
Ἰδιοὐπιθυμίας	54,7	καχεξία	77,22	κάελος, γμασίμα χαί-	
Ἰδρυμῶς, ἄβρῶς	15,6	κέρδης	84,8	ρων	129,15
Ἰσοπικῆς ἀπὸ σφραγίδος ἔσ		κέρδαίνην	(11	ἔσ εὐδαίμων diff. 16,10,	
genus	1,15	κέρδαίνην νόμισμα	158,	21	
Ἰσὺν	84,19	κέρδαίνης	9,27	μεδσοκοί π' ἐς 119,20. 124,5,	
164,19	ἰπέζην	κίμβλις	61,12	26 μετὰ κίμια 48,21	μα-
Ἰσὺν τὰς ὠφειλάς 151,		κίσπηλις	38,7	λακίας εἶδος	124,20 26
11 ἰσχυρῶς	6,2	κλει: γυαχ homon.	78,8	μάταος	74,4
Ἰστέλιμος	137,15	κλιροπὸς βασιλικός	147,5	μνηχοκί διωος	67,13
Ἰστέριος ἰστέρι	55,27	κλωστή	81,25	μεγαλοπαρῆσις ἔσ	μεγαλο-

ἀρετῆς	30,24	μόνημοι φίλοι	144,24	ὀμογενεῖν	161,28.	
μεγαλόψυχος	65,5	μονότης βίος	8,23	164,18	ὀμογενε-	
λοψυχία	31,1	μονῶσθαι	174,6	νεῖν ἑαυτῷ	159,15	
μεθύσεσθαι παχύ	126,3	μονώτης	12,26. 141,4.	ὀμοδοξία	161,26	
μεθύσις	51,5	167,5,24		ὀμοεθνεῖς	135,19	
μδξήτι πῶς ἀνθρώποις εἰς φύσιν		μωρεφική τέχνη	131,7	ὀμοήθης	148,26	
πλευτᾶ	129,6	μωροπλαστικός	123,27	στροι	150,18	
μωροί	81,19	Ναὶ ἔσ μή	43,10	ὀμοιος ὡς τ' ὀμοιον	136,5	
μωροίδοι, ἴση μεσοδικοί	84,	ναυπηγική	1,12	ὀμοιον ὀμοίω φίλον	158,15	
14		νεαρός τὸ ἦθος	3,12	ὀμοιον τὸ ὀμοίω ἐφίεται		
μέσον καὶ ἀελοσντί	28,25	νεμεσις	32,12	136,12		
μέσον τὸ παρῶμαδος	28,1	νεμεσιπῶς	32,14	ὀμοιοπαθεῖν τι	4,27	
μεταβολή, γυακί	134,17	νομή	82,28	ὀμοίωμα τ' φιλίας	139,12	
μετάδοσις	86,1	νομική φιλία	152,3	ὀμολογος	47,4	
μεταμελητικός	124,12	νομικὸν δίκαμον	89,23	ἔχην	100,2	
μεταπέσεισθαι	127,14	νόμισμα	86,17,25. 87,11	ὀμολογία, commenta	73,22	
μεταρρεῖν	162,15	unde dicitur	87,20	ὀμολογουμένως	173,28	
μεταρρῶσθαι	188,25	κοινὸν μέτρον	154,20	ὀμομαθεῖς	148,25	
μεταφῆρην, in metaphorica locutionis signif.	161,	νομίσματα μετρεῖν	57,9	ὀμοιοεῖν	161,28. 162,14.	
16	μεταφῶρα	νομισθεσία	105,18	ὀμόνοια, φιλικὸν	161,26	
μηδοπῶν	16,25	νομισθητικός	190,14	ὀμοιον πτῆ φιλία	135,	
μηνύην	173,21	νομισθητική	105,13	24	πολιτικὴ φιλία	162,
μήποτε, ἴδουσα	173,8	νοσηματώδης	121,7	ὀμοφρονεῖν	20,9	
μητρική τιμή	157,21	νοσηματώδως ἔχην	121,	ὀνομαλοπιεῖν	31,25	
μία ψυχή, proverb.	164,	Ξένων ἰσοδοχαί	64,3 (13	ὄνος σύρματ' ἀν' ἐλοῖτο μδξήσθ		
μιαφόνος	184,15	ξενία	169,10	ἠχρυσόν	180,5	
μικροκίνδυνος	67,12	φιλία	138,7	ἔξουφονία	68,19	
μικροπαρῆσις	64,25	ξυιέντης	173,16	ὀπῆσθαι ὡς πῆσθαι	121,12	
πρώσθαι	30,26. 62,22	ὄψενός	74,16	ὄρασις	177,2	
μικρόψυχος	65,13. 68,	ὄρνεον φρονήσθαι	70,12	ὄργανον, ἀψυχος δόλος	149,	
20	μικροψυχία	31,1	ὄργη πῶσθαι	123,8	ὄργιος	
μισσητά	181,9	οικοδομική	8,3	ἔσ ὄργιότης	31,16.	
μίσθωσις	81,23	οικοδομική	177,7	ὄργίζην	92,6	
μίσθωσις	89,24	οἰκονομία	105,18	ὄρνεος διαιρητική	100,11	
μισσητικός	68,8	μικροί	102,22	ὄρεκτικός νοῦς	107,9	
μοιχεία	81,25	οἰνησῶ μετὰ	90,9	ὄρθότης πλεοναχῶς λέγεται		
μολυβδίνος κανὼν	96,18	οἰνοφυγία	45,3	ὄρθωσθαι, corrigere	34,22	
μονεδικός ἀριθμός	82,19	οἰνωμένος	117,18. 128,17	ὄρθωσθαι	126,16	
μόναρχος	47,5	ὀκητροί	68,26	ὀρμαί τ' ἀκρατῶν	20,3	
χάσ	146,28	ὀλησθῶρας	60,22	ὀρνήσθαι κρέα	105,8	
		ὀλοφυρτικός	68,13	ὄρχωσθαι	24,2	

πρῶτον ἐστὶ ἐπι- κρίσιον αὐτῆς καὶ 4, 1. 10, 2 I	αὐτὴ 64, 2 I	κατακτικὸς ἢ καλῶν 13, 23
ἐφθαρμένους 176, 9	παρομιάζεσθαι 79, II	κατακτικὴ ζωὴ 9, 20
ὀχλεῖσθαι ὑπὸ πνοῆς 161, 16	παρορμᾶν 188, 17	καρῶν 3 I, 15. 35, 3
ὀλοποιητικὴ τέχνη 131, 7	παρρησιαστικός 68, 4	καρῶν 3 I, 15. 70, 5
Πάλλακοι 8, 27	πάρφασις 123, 5	καρῶν 8 I, 22
παλαίετος 142, 2	πατερικὴ ἀρχὴ 147, 22	καρῶν 64, 6
πάθη ψυχῆς 26, 22	157, 2 I	καρῶν 140, 26. 141, 18
παυδὶκὸν δῶρον 64, 14	καμον 89, 12	Πελαμικὰ τέχνη 16, 10
παυδὶξ 75, 15. 76, 4	παῦλα 71, 2	περαυρία 81, 26
αἰσάτου 183, 4	παυλῶς ὡς ἴσως 2, 26	περαυρίαι 100, 1 I
αἰε- 125, II	πυθάρχῃν πρὸς λόγον 189, 22	περαυρίαι 24, 23
αἰδέσθαι 182, 10	πυθῶν 156, 16	περαυρίαι 39, 2
αἰδέσθαι 125, 10	πυθῶν 12, 7	περαυρίαι 40, 13
αἰδέσθαι 183, 3	πυθῶν 66, 2 I	περαυρίαι 100, 1 I
αἰδέσθαι 123, 20	πυθῶν 164, 28. 166, 5	περαυρίαι 24, 23
αἰδέσθαι 12, 26	πυθῶν 165, 8. 166, 5	περαυρίαι 39, 2
αἰδέσθαι 110, 26	πυθῶν 13, II	περαυρίαι 100, 12
αἰδέσθαι 15, 19. 16, 6	πυθῶν 81, 27	περαυρίαι 42, 4
αἰδέσθαι 29, 8	πυθῶν 71, I	περαυρίαι 89, 25
αἰδέσθαι 23, 4	πυθῶν 78, 10	περαυρίαι 91, 19
αἰδέσθαι 81, 23	πυθῶν 148, 15	περαυρίαι 125, 15
αἰδέσθαι 91, 13	πυθῶν 42, 3	περαυρίαι 40, 8
αἰδέσθαι 78, 10	πυθῶν 177, 15, 17	περαυρίαι 189, 4
αἰδέσθαι 66, 4	πυθῶν 13	περαυρίαι 22, 26
αἰδέσθαι 80, 17	πυθῶν 101, 13	περαυρίαι 125, 17
αἰδέσθαι 136, 13	πυθῶν 148, 15	περαυρίαι 30, 19
αἰδέσθαι 21, 8	πυθῶν 42, 3	περαυρίαι 59, 3
αἰδέσθαι 147, 17	πυθῶν 177, 15, 17	περαυρίαι 63, 5
αἰδέσθαι 148, 28	πυθῶν 101, 13	περαυρίαι 161, 11
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 148, 15	περαυρίαι 175, 28
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 42, 3	περαυρίαι 175, 28
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 101, 13	περαυρίαι 125, 12
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 177, 15, 17	περαυρίαι 81, 28
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 101, 13	περαυρίαι 173, 11
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 148, 15	περαυρίαι 101, 8
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 42, 3	περαυρίαι 120, 17
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 177, 15, 17	περαυρίαι 10, 12
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 101, 13	περαυρίαι 67, 16
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 148, 15	περαυρίαι 161, 9
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 42, 3	περαυρίαι 161, 9
αἰδέσθαι 173, 2	πυθῶν 177, 15, 17	περαυρίαι 73, 10

πονητικός 73, 1 I	περαυρίαι 172, 5	συνέχης 150, 10
πονητικός ἀνδρείας 48, 5	περαυρίαι 172, 5	συνέχης λόγος 117, 25
πονητικός 97, 28	περαυρίαι 169, 4	συνέχης 70, 24
πονητικός 97, 27	περαυρίαι 61, 28	συνέχης 15, 24
πονητικός 188	περαυρίαι 171, 4	συνέχης 108, 3
πονητικός 157, 3	περαυρίαι 153, 12	συνέχης 108, 10
πονητικός 51, 10	περαυρίαι 170, 16	συνέχης 170, 2
πονητικός 143, 16	περαυρίαι 71, 11	συνέχης 70, 14, 17, 26
πονητικός 177, 16	περαυρίαι 151, 4	συνέχης 140, 27. 141, 4
πονητικός 177, 10	περαυρίαι 85, 28	συνέχης 169, 27. 172, 6
πονητικός 3, 4	περαυρίαι 14, 2 I	συνέχης 160, 17
πονητικός 12, 24	περαυρίαι 71, 5	συνέχης 161, 8
πονητικός 15, 6	περαυρίαι 2, 28	συνέχης 171, 6
πονητικός 51, 27	περαυρίαι 11, 15	συνέχης 192, 5
πονητικός 113, 18	περαυρίαι 145, 19	συνέχης 192, 26
πονητικός 123, 19	περαυρίαι 149, 17	συνέχης 108, 11
πονητικός 90, 9	περαυρίαι 146, 5	συνέχης 14, 23. 16, 27
πονητικός 75, 6	περαυρίαι 13, 17	συνέχης 146, 19
πονητικός 2, 5	περαυρίαι 172, 6	συνέχης 149, 23
πονητικός 16, 7	περαυρίαι 151, 7	συνέχης 147, 14
πονητικός 75, 20	περαυρίαι 61, 5	συνέχης 150, 6
πονητικός 75, 24	περαυρίαι 117, 20	συνέχης 11, 19
πονητικός 68, 18	περαυρίαι 187, 28	συνέχης 173, 15
πονητικός 9, 28	περαυρίαι 168, 25	συνέχης 171, 8
πονητικός 162, 8	περαυρίαι 169, 2	συνέχης 38, 6
πονητικός 189, 9	περαυρίαι 15, 4	συνέχης 147, 21
πονητικός 163, 12	περαυρίαι 159, 10	συνέχης 171, 21
πονητικός 105, 2	περαυρίαι 16, 6	συνέχης 97, 3
πονητικός 1, 3. 8, 3	περαυρίαι 1, 3. 8, 3	συνέχης 147, 21
πονητικός 140, 26	περαυρίαι 140, 26	συνέχης 171, 21
πονητικός 141, 18	περαυρίαι 141, 18	συνέχης 171, 21
πονητικός 149, 19	περαυρίαι 149, 19	συνέχης 171, 21
πονητικός 108, 16	περαυρίαι 108, 16	συνέχης 171, 21
πονητικός 70, 15	περαυρίαι 70, 15	συνέχης 171, 21
πονητικός 92, 16	περαυρίαι 92, 16	συνέχης 171, 21
πονητικός 192, 10	περαυρίαι 192, 10	συνέχης 171, 21
πονητικός 172, 5	περαυρίαι 172, 5	συνέχης 171, 21
πονητικός 114, 11	περαυρίαι 114, 11	συνέχης 171, 21
πονητικός 146, 19	περαυρίαι 146, 19	συνέχης 171, 21

- differt 19,17
 de Beatitudine 181,26
 beatitudo, res pulcherrima & iucundiff. 12,15
 fit ne e numero rerum laudabilium an honorabilium 17,17 non est voluptas, nec honor, nec virtus, nec diuitia 4,20 perfecta quae 184,27. 186,15 beatitudo humana 18,23 de beatitudine contemplatiua 183,15
 Beneficium dare, magis proprium est virtutis, quam accipere 57,26
 Beneficentia 162,23
 Beneuolentia 161,3
 Biantis apophthegma de imperio 79,18
 Boni & mali unde fiamus 22,2. 188,28
 boni firmi assuetudine 21,26. & bonorum consuetudine 172,14
 Bona cōsultatio 106,20
 Bonum quid 173,22
 per se amabile 136,27
 bona duobus modis dicuntur 6,24 bonorum tria genera 11,2 bonū summum 1,6. 3,18
 bonum summum nō est commune quid secundum unam speciem 5,19 bonum humanum quid 2,15 (26
 Brasida sacrificia 89,
 Cades sui ipsius punitur 97,6
 Calypso Homericā 34,12
 Carcini Alope 125,4
 Cercyon 125,4
 Chamaleontis mutabilitas 15,5
 Cibus & pot^o qualis prosit corpori, qualis obsist 23,12 (sic 155,7
 Citharæd^o promissis elucitatis modus 169,21
 Caeli & terra mutui amor 136,8
 Cogitatiui habitus quinque 100,20
 Communionis offensio triplex 91,20
 Concordia 161,26
 amicitia similitudinem habet 135,24
 Consilium in bona consulatione primū queritur 107,9 mature exequendum 106,26
 Consuetudinis & conuictus virtus & vitia 71,26 consuetudine cū bonis boni firmus 168,3
 Continens & incontines 124,1 continēs & pertinax quid simile & quid dissimile habeant 126,25 continentia & incontinentia 128,27
 Cōtractus ante inuictam pecuniam qui 87,24
 contractus voluntarij non veniunt in ius 156,7. cōtractus duo genera 81,21
 Conuictus solēnes quando potissimū fiant 146,19
 Cōuictus hominū 169,5
 Crudelia ingenia 121,1
 Cupiditas ira turpior 122,18 cupiditates feruiles & ferma 53,20
 cupiditatum species diuersae 54,7
 Dei actio 186,27 Dei voluptas una & simplex 134,15
 Deliacū epigramma 12,16
 Deliberatio de quibus 41,11. 40,15
 Delicta parua reprehensionē nō merētur 71,15
 Demodoci iocus in Milesios 126,7
 Desiderium absentium 161,12 (25
 Dimidiū toto maius 10,
 Discimus faciendo 21,22
 Disciplina recta quae 24,
 Diuinus vir 113,18 (12
 Ebrij duplas luūt poenas 44,4 (leant 37,3
 Eligi quae pro quibus solum
 Endymion 186,25
 Epicharmi dictū 163,3
 Equi virtus 27,20
 Endox^o de voluptate 18,4. 173,18 Endoxi vita & mores 173,24
 Eueni distichon de exercitatione & consuetudine 129,5
 Euripidis locus de curiositate 105,22
 Exercitatio altera natura 129,6 exercitia nō nisi moderata prosunt 23,11

Ex-

- Exteris quam domesticis minor debetur cura 70,12
 Facere, multiplici significatione dicitur 94,13
 faciendo discimus 21,22
 Faceti, & cōtrarij 74,25
 Felem metuere 121,21
 Finis spectandus 14,7
 respondet hominis qualitati 45,8 finium differentia 1,8 (47,13
 Formidabilium differentia 1,13 (28
 Fortis proprie qui 47,5
 fortitudinis definitio 46,11 propria 51,18
 extrema 47,28 fortitudinis non germana modi quinq³ 48,24
 Fortuna & ars fere circa eadem 101,26
 fortune accusatio 59,5
 Funera quorum praesentiam requirāt 157,16
 Glauci & Diomedis permutatio 93,24
 Graculi cum graculis congregantur 136,5
 Hesiodi locus de viro bono 4,14 (10,6
 Hirūdo una nō facit ver
 Homeri Margites 103,27
 Homericū reg. 42,19
 Homo diuinitatis aliquid habet 185,1 natura est animal politicum 8,25
 Honor solis bonis debetur 67,1 virtutis premium 66,7 honorum cupiditas 69,10
 Honestum, virtutis finis 47,18
 Hospitum exceptio 64,3 hospitalitatis modus 169,11
 Ignorantia delicta 91,20
 ignorantia omnis an inuita 37,11
 Imperium prodit hominis ingenium & mores 79,19
 Imperatoria artis scopus 1,13 (28
 Improbitas vitāda 160,
 Incontines an aliquis simpliciter, an aliqua parte, & in quib. 118,25
 incontines & intemperans quid differant 125,22
 incontines & prudens eadem similesse nequit 128,10
 incontinenter viuere quo modo possit aliquis qui de reb. recte existimet 114,16
 incontinenter ut aliquis viuat sciens 116,11
 incontinentia an sit in iis quae praeter naturam incunda sunt 120,25
 incontinentia irae minus turpis quam cupiditatum incontinentia 122,7
 Iniuria 88,17 iniuriā sibi ipsi nemo infert 96,26
 iniuriis illatio quomodo fiat, & quod nemini volenti 92,21
 iniuriarū, quib. leduntur homines, genera tria 90,22 (dicitur 78,5
 Iniustitia plurib. modis
 Infidie non habent ignorantiam 92,11
 Instrumentum, seruus inanimus 149,8
 Intelligentia 106,20
 Intemperans & incontines quid differant 125,22
 peior incontinente 124,19
 intemperantia magis voluntaria est quam timiditas 55,21
 Inuitus qui faciat 38,10
 Inuoluntarium 38,12
 Iramateria 92,7
 Iucundum cuique quid 11,28
 iucunda natura quae 134,9
 Index, ius viuuum 84,12
 indicium qui ferat melius 3,5
 Iupiter cur pater ab Homero dicatur 147,22
 Ius quid 89,1 duplex 151,28
 naturale & legale 89,2
 1,23 herile ac paternum 89,12
 ciuile, herile, & economicum 89,16
 iuris ciuilis diuisio 89,21
 ius distributum 82,1
 ius in contractibus 83,15
 ius viuū, index 84,13
 Iustus iuste agendo iustus fit 25,18
 iustitia & iniustitia 77,6
 iustitia quid 88,2. multiplex 80,3
 indiget amicitia 135,26
 Lacedaemōriorū lex de

f 3

inuentis educatione *Medium cuiusq; rei* 28,1
Lamia 121,1 (190,6
Latio quid, & qua eius
differentia 177,15
Laudis virtutis est 18,5
Legis precepta 79,3
legum munus & scopus
 78,26 *legulatores* 43,
 24 *legumlatores ciues*
suos assuetudine faciunt
bonos 21,26 *legulatores*
quid facere velint qui-
dam 189,18 (5
Lenitas & iracundia 70,
Leocur bonis voce late-
tur 53,16
Lesbia structura 96,18
Liberalis quis 59,10
liberalitas & illiberali-
tas 57,3
Liberi, coniugalis ami-
icitia vinculum 151,2
Ludus, quieti similis 183,
 4 *ludere ut agas seria*
 183,3 (ris 89,6
Magistratus, custos in-
lanimitas 65,3
Magnificencia & inde-
cora parsimonia 62,11
liberalitatem qua re
superet 62,15
Mala minima eligenda
 34,16.83,12
Matrum erga sobolem
amor 144,17 *marris*
maestatio & denotatio
 121,6 (8,2
Medicina scopus 1,12.
Mediocrum descriptio
 30,5

Medium cuiusq; rei 28,1
mediū & optimū quid
 28,25 *medio & recto*
ut potiamur 34,3
Megarēsiū cultus 64,22
Mēs sola scientiarū prin-
cipia percipit 103,12
Mēsura liquidorum &
aridorum non vbiuis
eadem 90,9
Merces cuiq; 155,17
Metus quid, & que me-
tuantur 46,13
Mulo athleta 28,9
Ministri citi qua re de-
linquere soleant 122,9
Morum vitia tria 113,4
moralis disciplina mo-
dus 23,9
Motus tardus 68,16
Mulier gravidas diffin-
dens & foetus comedens
 121,1
Musici voluptates 179,4
Mutatio res dulcis 134,
 17 (127,18
Neoptolemus Sophoclis
Niobe cum diis pugnat
 120,11
Nomine carent multa
 30,11.48,1
Numisma communis
mensura 154,20 *velut*
sponsor est 87,11
Nuptia quorum presen-
tiam requirant 157,14
Odorum amor an intē-
perans 53,8
Oeconomica finis 1,13
Olympicis ludis qui co-
ronentur 11,24

Opinio quid 107,6 (16
Optimū in homine 183,
Paralytici corporis mo-
tus 19,28
Parētib; alimenta pra-
ceteris ministranda
 157,17
Parui an formosi 65,10
Pastor populi, rex 148,15
Patiens & mollis 124,5
Patrem irabens trahi-
tur 122,27
Peccatū multiplex 29,2
Peritia non parum con-
fert 191,25
Permutatio ante inuen-
tum nummi 87,24
Persicum regnum quale
 147,23
Perimax & continens
quid simile & quid dis-
simile habeant 126,25
Phalaridis crudelitas
 121,5,25
Phidias 103,24
Philoxeni guttur 53,26
Politici hominis studiū
 18,16 *politica discipli-*
na 2,8 *politica vna si-*
nis 4,28
Polycletus 103,24
Ponticarum gentiū cru-
delitas 121,3
Propinquis & sodalibus
plura debentur quam
ciuib; 145,26
Proportio geometrica
 83,4
Propositum, seu oesat-
prois 38,28
Protagoras ut mercede
 a di-

a discipulis poposcerit
 155,14
Prudentes an interdum
incontinentes 114,12.
 128,10 *prudencia* 102,
 4 *an scientia* 106,13
quid ab Intelligentia
differat 108,3 *pruden-*
tia & sapientia ad quid
cōferant 109,14 *pru-*
dentia partes 105,11
Pudor, seu Verecundia
 76,9 (4
Puerorū voratores 121,
Pusillanimus 68,20
Querere & consultare
differunt 106,20 (12
Ratio recta quid sit 98,
Rectitudo pluribus mo-
dis dicitur 107,9
Reddi quid cui debeat
 156,15
Regis officium 148,13
Rex non est qui se ac-
 suis non est contentus
 147,2 *reges prisca* 42,
 19 *regniū debet esse pa-*
ternū imperiū 147,22
Regula plumbea 96,18
Reip. species tres, cum suis
excessibus 146,23
Rhadamanthius 85,21
Sapientis contemplatio-
nes 184,5 *sapientem*
precipue beatum esse
 185,15 *sapientia* 103,
 23 *sapientia & pru-*
dentia ad quid conse-
rant 109,14 *mi-*
risicas habet voluptates
 183,26

Satyrius Philopator 120,
 12
Scibile & Scientia 100,23
scientia nec rectitudo est,
nec prauitas 107,3
Sciens incontinenter quo-
modo vinat aliquis
 116,11
Scythia reges molles 125,
 8
Sententia, νόμον 108,13
Seruus, instrumentum
animatum 149,8
Similes cū similibus con-
gregantur 136,5 *simi-*
le appetit simile 136,12
simile simili amicum
 158,15
Socrates virtutes putat
esse νόου seu rationes
 112,3 *omnes virtutes*
putabat esse prudentias
 111,23 *Socratis dissi-*
mulaciones 74,17
Sodalium & fratrum a-
micitia similes 150,7
Solon quos beatos pronū-
tiari 187,18 *finem*
respici iubet 14,7
Somnus 19,19
Sophoclis Neoptolemus
 115,18
Spōtanem & inuitum
 34,14
Suum cuique tribuen-
dum 157,13
Tactus & gustus 53,21
Talio & retributio 85,
 17
Temperans temperanter
agendo sit temperans 25,

19 *temperantia & in-*
temperantia 52,16
Theodectis Philoctetes
 125,3
Timiditas minus volun-
taria est quam intem-
perantia 55,21 (12
Tribuēda aliis alia 157,
Tyrannus qui 89,12.
ex rege malo 147,9
Verecundia 76,9
Verum a quibus cerna-
tur 187,26
Veritas 100,2 *opinio-*
nis rectitudo 107,4.
preferenda amicitia 5,
 23 *veritas in dictis &*
factis, cum oppositis vi-
tiis 73,4
Vini exploratores 53,23
Violentum quid 35,22
Virtus quid 29,9 *nec*
 affectus est, nec facul-
tas, sed habitus 26,20
est quadam affectuum
& perturbationū quies
 24,22 *est mediocritas,*
& quomodo 27,16
versatur circa dolores
& voluptates 24,4,24
quomodo excitetur &
augeatur, tum in men-
tum in moribus 21,
 3 *ab excessu & defe-*
ctu vitatur, at mode-
ratis actionibus conser-
natur 22,18 *potior*
honore & opib; 5,6 *vir-*
tutis inuestigatio quo-
renda 22,20 *virtus*
cognitio non sufficit;

<i>sed paranda est eadem atq; exercenda</i> 188, 10	<i>an prudentia</i> III, 23	<i>quid sit: & quod omnē actionem consummet</i> 177, 1
<i>virtutis in quacunq; re officium</i> 27, 17	<i>Viuere quibus rebus definiatur</i> 168, 6	<i>an numeranda in bonis</i> 129, 10
<i>virtutis finis honestū</i> 47, 18	<i>Vita humana diuinitatis sibi insite rationem habere debet</i> 185, 1	<i>est res bona</i> 130, 3. 174, 25
<i>virtutis diuisio</i> 20, 17	<i>vita tres species primariæ</i> 4, 23	<i>voluptas quedam res optima</i> 131, 6
<i>virt^o naturalis, & virtus pprie dicta; & virtutum proprie dictarū ad prudentiam adunatio</i> 111, 8	<i>Vitia humana</i> 123, 16	<i>voluptates mentis sunt obstaculo</i> 129, 23
<i>virtus humana</i> 18, 23. 19, 22	<i>Volens quis faciat</i> 93, 13. 17. 97, 2	<i>voluptates specie diuersæ</i> 179, 12
<i>virtus heroica & diuina</i> 113, 3	<i>voluntas & volupe</i> 42, 15	<i>voluptatum diuisio</i> 52, 20. 123, 13
<i>virtus moralis quid</i> 99, 23	<i>voluntarium & inuitum</i> 34, 14. 38, 14	<i>voluptates corporis</i> 132, 26
<i>virtutes & vitia quomodo sibi aduersentur inuicem</i> 32, 21	<i>voluntariæ actiones</i> 43, 6	<i>voluptates turpese voluptatum numero excludende</i> 181, 10
<i>virtutes an λόγῳ</i> 112, 3	<i>de Voluptate</i> 172, 19	<i>voluptas Dei una & simplex</i> 134, 15
	<i>de voluptate opinio Eudoxi, Platonis, & aliorum</i> 173, 18	<i>voluptas Xenophantus</i> 125, 6.

CORRIGENDA.

Pag. 8, v. 6, post τέλος pone distinctionem commaticam. 68, 5, post πικρούς pone punctum suspensum. 78, 19, post ἡλικῶν pone punctum suspensum, & in seq. v. post πλεονεξία distinctionem commaticam. 85, 14, rectius πᾶσι ἀνθρώποις. 105, 20, pro αὐτῶν scribe αὐτῶν. 126, 27, negatiuam μὴ pone in seq. v. ante ὀρθῆν. 131, 6, ante τῆς δυνάμεως insere ἀν.ά. In Indice pro ἀρχαῖοι pone ἀρχαῖοι.